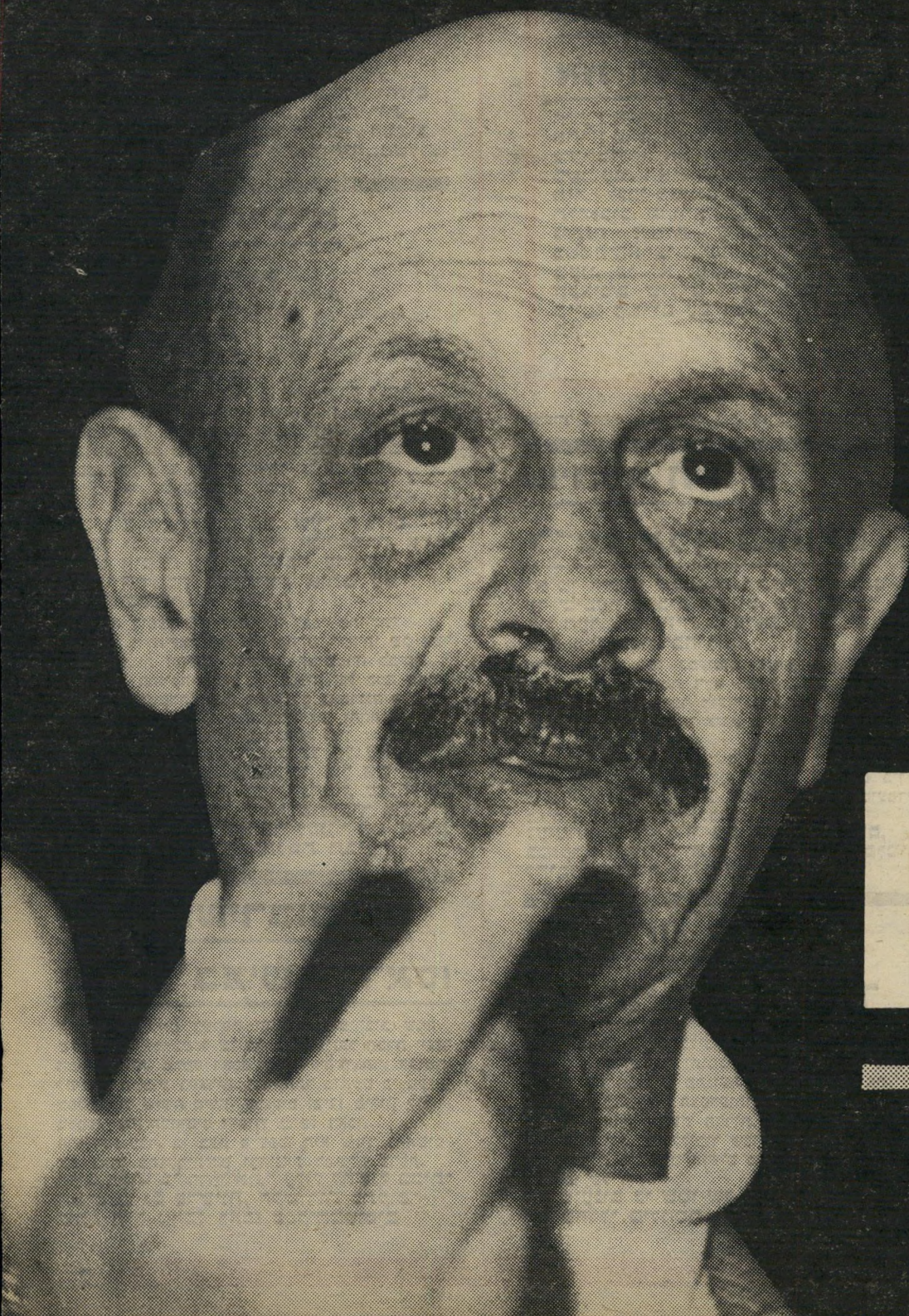

העולם הזה

יגאל לב'ב פותח בחשיפת

פרשת ידיו

עסקים
בלתי
חוקיים

בגין ייעדר

מערכת הבחירות

מנהיג חרות, ח"כ מנחם בגין, עלול שלא להופיע בכל הופעה פומבית במערכת הבחירות לכנסת התשיעית. אם לא תחול הטבה דראסטית במצב בריאותו.

למרות שעיניי תחזית רופאיו היא יובל לעזוב את בית החולים שבו הוא מאושפז בעוד שבועיים, הוא יהיה חייב, כפי שנראה עתה, במנוחה נוספת בביתו, שתמנע ממנו את האפשרות להשתתף באסיפות יום ובאירועים פומביים אחרים.

בגין אושפז בבית החולים איכילוב אחרי שחש עייפות מרובה בשבוע מסע בח"ל. חוץ כדי אישפוזו החמיר מצבו. כאשר התגלה אצלו מה שהוגדר על ידי רופאו, הד"ר אליהו לוריא, כ"התכווצות כלילית" הדימום הקיפאיים באזור הלב.

בחוץ הדיכוד חוששים, כי אם לא יחלים בגין עד לשיאה של מערכת הבחירות, עקוב הדבר לפגוע בסיועו הדיכוד, המציב את בגין כאטרנטטיבה לראשות הממשלה.

הרבינים חייבים

למסור עדות

במישטרה

פרשת חשבוני הבנק במטבעות חוץ שהחזיקה רעית ראש הממשלה, לאה רבין, בושינגטון, מסתבכת והולכת. לאה רבין פנתה אומנם לאוצר והציעה, מרצונה, לשלם את הכופר הנדרש מבעלי חשבונות במטבעות חוץ ללא רישיון, אולם על-פי הנהגה המקובלת אין האוצר יכול לחסל את הפרשה על-ידי קבלת הכופר.

החליטים המקובלים הם, שעד תשלום הכופר יכונה להמניח רק המישטרה, אחרי שהיא חוקרת בעניין, גובה עדויות מבעלי החשבון ומחתימה אותם על ערכות כספיות.

באחרונה הופעלו הליכים אלה לגבי מתווכת הקרקעות חווה ארליכמן, מי שהיתה ידידתו של אשר ידלין, שבעת החיפוש שערכה המישטרה בביתה נתגלה כי החזיקה מטבע זר בסכום של כמה מאות דולרים. המישטרה גבתה ממנה רק באחרונה עדות לגבי המטבע הזר שנמצא ברשותה, והחתימה אותה על ערכות עצמית בסך אלף ל"י.

מאחר שראש הממשלה קיבל על עצמו שותפות לאחריות לחשבונה של אשתו, תצטרך המישטרה, ככל הנראה, לגבות גם ממנו עדות בפרשה, לפני שתעביר את המרצתה למישרד האוצר לסגור את התיק בתשלום כופר, וזו בהנחת תביעה.

חשש משרבוב שם

ישראל במישפט דאסו

חוגים ישראליים בצרפת חוששים משרבוב שמה של ישראל במישפטו של מי שהיה גיבור חברת ייצור המטוסים של מרסל דאסו, הרווה ההוא, העומד להיפתח השבוע בפאריס. דהיוואתר מואשם כי מעל בסכום של ששה מיליון פרנקים (כ-12 מיליון ל"י) מכסי ייצור המטוסים היהודי מרסל דאסו.

הוא רמז כבר, כי בעת מישפטו הוא עתיד להאשים את דאסו בהעלמות ימס ובהונאת ממשלת צרפת. קיים חשש כי דהיוואתר עלול לחשוף בבית המישפט גם פרשיות, הקשורות בתקופה שבה היה מרסל דאסו ספקיה המוטסים

העיקרי של ישראל, והנוגעות לקומיסיונים ששולמו לגורמים שונים באותה תקופה בקשר לעסקאות שנעשו עם מישדר הביטחון הישראלי.

דו"ח מבקר המדינה

יפורסם ערב הבחירות

מבקר המדינה עשוי לספק, שלא מדעת, הומריטעמולה למיפלגות האופוזיציה נגד המערך, כאשר יפרסם את הדו"ח השנתי שלו שלושה שבועות לפני מועד הבחירות לכנסת.

דו"ח מבקר המדינה מונח על שולחנה של הכנסת מדי שנה ב-27 בחודש אפריל.

כיוון שהכנסת השמינית כבר פוזרה, קיוו ראשי סיעת המערך כי המבקר ידחה את פירסום הדו"ח שלו עד למועד כינוס הכנסת התשיעית, שכן עדיפי החוק אין לפרסם את הדו"ח כל עוד לא הונח על שולחן הכנסת.

אולם הד"ר נבנצאל הכריע בעד פירסום הדו"ח במועדו. הוא יישלח לבתיים של ח"כי הכנסת השמינית, ויפורסם במועד. בדו"ח העומד להתפרסם כלולות כמה פרשיות, העלולות להוות נשק נגד

היועץ המישפטי

הורה לחקור

את המישטרה

היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור אהרון ברק, העביר לפרקליטות המדינה לבדיקה את הגילויים שהתפרסמו בשבועות האחרונים מעד דפי "העולם הזה" לגבי קצינים בכירים במישטרה תל אביב. ההוראה על ביצוע הבדיקה ניתנה למרות שקצינים בכירים במטה הארצי ומפקד מחוז תל אביב טענו, כי לא נמצאו הוכחות לכפי הקצינים שנגדם הועלו חשדות. כי קיימו קשרים עם אנשי העוסקים החד

המערך בימיה האחרונים של מערכת הבחירות.

שיבעה ח"כים

ל-22 אלף בוחרים

לא מן הנמנע שכנסת התשיעית יכהנו עד שיבעה ח"כים דרוזים, בעוד שכלל כני העדה הדרוזית בישראל ביחד יש כ-22 אלף בעלי זכות בחירה.

עד כה הוצבו כבר במקומות הנחשבים כריאליים, שני דרוזים ברשימת ד"ש (שפיק נגיב ועלי יוסוף זיידאן); השייך ג'עבר מועדי ברשימה הערבית הקשורה למערך; נאסר אדין ברשימת הליכוד וסמיה קאסם ברשימת רק"ח.

נוסף על אלה תובעים שני נציגים דרוזיים, כמאל מנצור וכמאל קאסם, מקומות ריאליים בין מועמדי מיפלגת העבודה, ועבד קדוש בין מועמדי מפ"ם ברשימת המערך לכנסת.

לעומת ייצוג דרוזי מכובד זה עשויים, במקרה הטוב ביותר, רק שלושה מוסלמים להיבחר לכנסת התשיעית.

התנגדות בחרות

לצירוף דין לליכוד

אנשי חטיבת לע"ם בליכוד, הנמנים ברובם עם פורשי רפ"ל-שעבר ותומכיו של משה דיין, מנסים לשכנע את חבריהם מתנועת החרות להסיר את התנגדותם לאפשרות הצטרפותו של משה דיין לליכוד. בניגוד לצמרת תנועת החרות, הסבורה כי הצטרפותו של דיין לליכוד עשויה להוות כוח-משיכה אלקטוראלי, מתנגדים אישים מן השורה השנייה לצירופו של דיין.

הם מוענים כי שמו של דיין עדיין מזוהה עם מחדלי מינהלת יוסיביפורים, דבר

העלול ליצור דימוי שלילי לליכוד, אם יימנה בין מנחגיגיו. איננו צריכים הפגנות של הורים שכולים מול מצבות זאב" טוענים המתנגדים לדיין.

אין חנינה לבעלי

ההון השחור

נציב מסי ההכנסה, אליעזר שילוני, דחה את הצעתו של אורי אבנרי להעניק חנינה חריגנית לכל בעלי ההון השחור, בתנאי שיצהירו על ההון שבידם ויתחילו לשלם עליו מסי-אמת.

שילוני טען, כי רק מי שטרם נתפס בעבירה ויגיש הצהרת-אמת חדשה, לא יעומד לדין, בתנאי שישלם, רטרואקטיבית, את כל המס המגיע ממנו.

אישיות בכירה

שהסתבכה - לחופשה

אישיות בכירה בשירות המדינה, שנחשדה לפני כחודשיים על-ידי המישטרה בפשיעה כבדה (העולם הזה 2055), נוקתה אחר-כך מחשד והוחזרה לתפקידה, ושלחה עתה לחופשה.

הפרשה התעוררה מחדש אחרי שתיק החקירה נגד אותה אישיות כבר נסגר.

הגורם לכך היה פנייה של עיתונאי לשר בממשלה, הממונה על אותה אישיות. היתה זו החלטתו האישית של השר, להוציא את העובד הבכיר של מישרדו לחופשה, ולהעבירו כתום החופשה לתפקיד אחר.

הטלוויזיה אחראית

להפסד בקוריא

בין שאר ההסברים לכישלונה הצורב של נבחרת הכדורגל הישראלית, שהפסידה לנבחרת קוריאה הדרומית בסיאול בשיעור של 3:1 ואיבדה, למעשה, את הסיכוי להשתתף במישחקי הגביע העולמי בארגנטינה, היעלתה גם האשמה נגד הטלוויזיה הישראלית, כמי שסייעה בעקיפין להפסד הישראלי.

ערב יציאת הנבחרת לסיאול ביקש מאמן הנבחרת, דויד שווייצר, לקבל מן הטלוויזיה הישראלית את הסרט שהכיל את מישחקיה של הנבחרת נבחרת קוריאה הדרומית ברמת-גן, ושהסתיים בתוצאת תיקו. שווייצר ביקש להציג את הסרט לפני הסגל, ולהדריך אותם על-פינו כיצד לשחק בסיאול, אולם הטלוויזיה חזרה בה מהסכמתה למסור את הסרט להקרנה בפני הנבחרת, בשל התחשבות שיש לה עם ההתאחדות לכדורגל בנושא תשלומים עבור זכויות צילום מישחקים.

רק בבוקר יום המראתה של הנבחרת לסיאול, הסכימה הטלוויזיה לשחרר את הסרט להקרנה. שווייצר חזה בו לבדו, מבלי שיוכל להציג בפני כדורגלני הנבחרת ולהסביר להם את גיאומייתם ואת חולשות היריב, כפי שהשתקפו בסרט.

נמשכת הטרגדיה

במשפחת יופה

הטרגדיה במישפחת יופה, ששניים מבניה נהרגו תוך שבועיים, טרם נקטעה. שבט בני יופה שטרם התי אושש ממותם המראתי של סגן-אדוף יופה יופה ואחות-ימשה עמיר יופה, יוביט השבוע לקבורה את שאר יופה. שאר יופה, אחיהם הצעיר של ח"כ אברהם יופה ואורי יופה (אביו של עמיר ז"ל), שהיה חבר קיבוץ השור מריהצקיר יקום, נפטר ביום השלישי השבוע באופן פתאומי.

תוצר

לכל אלה
שאיפשרו לנו
להיות גם בשנת 1977
מס' 1 בישראל.

בית ישפאר

"העולם הזה" 752
תאריך: 27.3.52

המשורר אלכסנדר פן ושחקן-הבימה צבי בן-חיים, לפי עדותו זרם "הדם אל לחיי". הסברו הנרגש של מ. גיורא: "זיהיתי בעלילה את המחזה חבלנים שחיברתי בי שנת 1949".

תוכן המחזה: גדעון, חבלני-צבר באיזור שכונת-התקווה מברית מכונית-ירייה שואר-צלוה מתחת עיני הבריטים מחפשי-נשק הפוצעים אותו ביד שיש לקטעה, לאחר ההלחמה מגלה גדעון הגידים כיסופים לי שדות-הקרב, ואינו מוצא מרגוע עד שהוא נוסל חלק בפריצת הדרך לירושלים. תוך בצעו פעולת-חבלה בדרך לירושלים נהרג. מ. גיורא סיים את קריאת המערכה הי ראשונה, פנה למכירת אגודת הסופרים, וחבע לסייע לו בעמידה על זכויותיו. כי לדעתו של גיורא הגיעו בן-חיים ופן אל מחזהו בדרך פשוטה למדי: בן-חיים, ידי דו של גיורא, התלהב מהמחזה, הציע לי העלותו על קרשי הבימה. אחר קריאה ראשונה דחתה ההנהלה את המחזה ושני הידידים החליטו לשפרו. כיוון שנתן (הסור השביעי) אלתרמן סירב לבצע את השיי פורים, הועבר המחזה למשורר הקומניסטי אלכסנדר פן (הידוע מהופעותיו בציבור כי שהוא ממנהג ולובש חולצה רוסית שחורה). אולם גם אחר שיפוריו של פן נדחה הי מחזה. "ומאז" אומר גיורא, "לא שמעתי על המחזה עד אשר ראיתי אותו בתמורות".

למשורר, גיורא פנה באמצע עות עור-דין אל פן ובן-חיים, איים כי הגשת משפט, התפטר עמם לבוררות, אולם תוך כדי המשא-ומתן יצאה-לאור חיבור בעטיפה תכלת כולם כאחד, כשעל כריכתה מופיעים שמותיהם של פן ובן-חיים זה תחת זה.

הספר הובא כמוצג לפני שופט השלום הראשי אליעזר מלחי שהוציא פקודת חי פוש ותפישת של כל העותקים הקיימים. לשכת הפירסום קדם, מפיצת כולם כאחד מסרה כמה מאות עותקים, אולם אלכסנדר פן עצמו היה פחות נלהב, והתנגד לשוטר שבא לתחרים את עותקי הספר בביתו ו ניכנע רק כאשר הופיעה גיידת משטרה. חומר בעל-פה. אותו זמן ישב צבי בן-חיים בדירתו בשכונת הבימה, עיין בכולם כאחד, הטופס היחיד שנשאר בי רשותו אחר ההחרמה המשטרית. היה זה הטופס אותו קיבל בחתימת ידו של שותפו הסיפורי, אלכסנדר פן.

אמר בן-חיים, הקורא למ. גיורא מלבד ידיד גם תלמיד: "כל העניין הוא בדוהה בלתי מוצלחת". נוסחו של בן-חיים: הי רעיון של המחזה, הוא בן-חיימי מוקרי והוא השקיע בו הרבה מאות שעות עבודה יחד עם מ. גיורא. יתר על כן: הטיחות של תמונות המחזה צריכות להימצא, לפי סברת בן-חיים, אצל גיורא.

מסביר בן-חיים, המייחס את רעיון הי מחזה ואת עיצוב דמויות גיבוריו לדברים ששמע מפי חיילי מלחמת-העצמאות ולי יומן-המלחמה שדוה פלשת 1948: "אלכסנדר דר פן אפילו לא ראה את החבלנים. הוא (פן) קיבל ממני את החומר לכתיבת כולם כאחד בעל-פה".

אנשים

* ערב צאתו לארצות-הברית של המשורר זלמן שניאור מיכתב קצר לי ראש עירית נתניה, עובד בן-עמי: "לא תדרוך עוד כף רגלי בעיירה שלך לאחר כל מה שקרה". המקרה (לפי נוסח המשורר): תמורת הרצאת שניאור בי נתניה הובטחו לו 50 ל"י, שולמו 45 בלבד, באיתור של שבועות מספר.

לפני 25 שנה

בשער הגליון, שהופיע הפעם בצבע אחר (שחור) כאשר מתחתיו הכתובת, "באשמת הונחה ממשלתית מופיע גליון זה בתכנית מיוחדת", הדגימה נקרה אלמונית את אופנת-הצנע של אבי 1952. בשער האחורי של השבועון, בכותרת, "שניים יצאו לקרב" הובא צמד קריקטורות וציורים של הקריקטוריסט האמריקאי הנודע ממלחמת-העולם הי, ביל מולרן, כאשר הציורים מציגים מניין שאב את רעיונותיו.

עתוני הממשלה: "לגדוע את היד הזדוניית" של מפלגת

הכאשיזם היהודי * הגניבה הספרותית של אלכסנדר פן

פף עוד יותר את אוכלוסיית הארץ? המתכננים נטלו את מפות הארץ בידיהם, החלו ממששים את קו החוף מדרום צפונה. תחילה נתקלה אצבע באשקלון, אחד הי חופים היפים ביותר במדינה כולה ועיר נמל מאז שחר ההיסטוריה. אולם הרעיון נפסל מיד: אשקלון קרובה מדי (כ-13 ק"מ) לגבול איזור הכיבוש המצרי. האצבע זזה צפונה, נעצרה בשפך ואדי סוכריר (מול ג'ריבנה) שם הקימו הגרמנים בימי מלחמת העולם הראשונה בסיס סודי לי צוללות ובמלחמת העולם השנייה הקימו שם הבריטים בסיס משלהם.

הפשרה: באמצע, כשהגיע התכנון לשלב זה פרץ סיכסוך גדול בין מצדדי תליאביב למצדדי סוכריר. הטענה בעד סוכריר: היא קרובה יותר למחצבי הי עתיד בנגב, תאפשר פיוור אוכלוסיה. הי נימוק בעד תליאביב: כמעט כל הסחורות לדרום הארץ מיועדות לה. הובלתם מי סוכריר המרוחקת 28 ק"מ, תעלה בצמיגים ובגוין.

בחששם פשרה טיילה אצבע המתכנן צפונה, מצאה מקום שהוא כמעט בדיק באמצע, בין סוכריר לתליאביב. המקום: שפך ואדי רובין, מול נס-ציונה. ושם נש ארה האצבע.

אולם אנשי תליאביב טרם התיישבו. תקוותם: הנימוק בעד הקמת הנמל בעיר הצורכת את מרבית הסחורות המובאות ישכנעו בסופו של דבר והציוור היסה יהפוך למציאות.

דרכי אדם

שלושה אוחזים במחזה

לפני חדשיים ישב המשורר השחרור והממושקף משה אלימלך (שם-עט: מ. גיורא) עלעל בבטאון מקי תמורות. כא שר נתקל במערכה הראשונה מתוך המחזה כולם כאחד שהופיעה מעל לחתימתם של

אולם שום דבר לא קרה. שום רייכסטאג לא בער. שום יד אל מוגית לא המטירה אבנים. לא הפכה את רחוב אלנבי לשדה קרב רווי-דמים. הי סכינאים של מפא"י לא יצאו מבנייניהם. להגן על רומא אשר שום מוסוליני לא התקרב אליה. ודווקא לכן נראית כל הפרשה כחידה סתומה. לשם מה נערך מירוץ ההסתה? לשם מה סיכן אריה נבון את שמו הטוב בשורת קריקטורות בלתי-נעימות שפיארו את הקירות יחד עם כרוזים לוהטים? הי הסבר היחיד המתקבל על הדעת, למחרת המאורע: מנהיגי מפא"י החליטו לעזור למנחם בגין, לפלס את הדרך למסע נצחוני ע"י מבצע פירסומי-עצום שהוציא רבבות אורחים מבתיהם, ועלה למדינה כמה אלפי לירות.

נמלים

טיוליה של אצבע

באחד התיקים של מינהלת נמל תליאביב מונח ציור יפהפה: מוח מבריק יוצא הרחק לתוך הים, ליד רציף ארוך מתנוססים מחסנים נרחבים, אניות גדולות נכנסות ויוצאות. איש לא יגחש את האמת הכתובה מתחת לציור: נמל עמוקים, תליאביב, והרחוב המוביל ישר אל כניסת הנמל הוא לא אחר מאשר רחוב אלנבי. הציור, בתוספת תכנית של כמה מאות עמודים, הוזמן בשעתו, בימי התקוות הי גדולות, אצל חברת הנדסה ניו-יורקית. איש ממנהלי הנמל בתליאביב לא פיקפק כלל שאם יוקם נמל עמוקים שני (מלבד חיפה) יוקם בעיר הגדולה ביותר בארץ.

אולם כאשר ראו מתכנני הממשלה את התוכנית פרצו בקריאת תדהמה. מה, לצור

* מטבע לשון שטבע בגין לפלוגות "הסדרן" של הפועל.

העם

הרייכסטאג לא בער

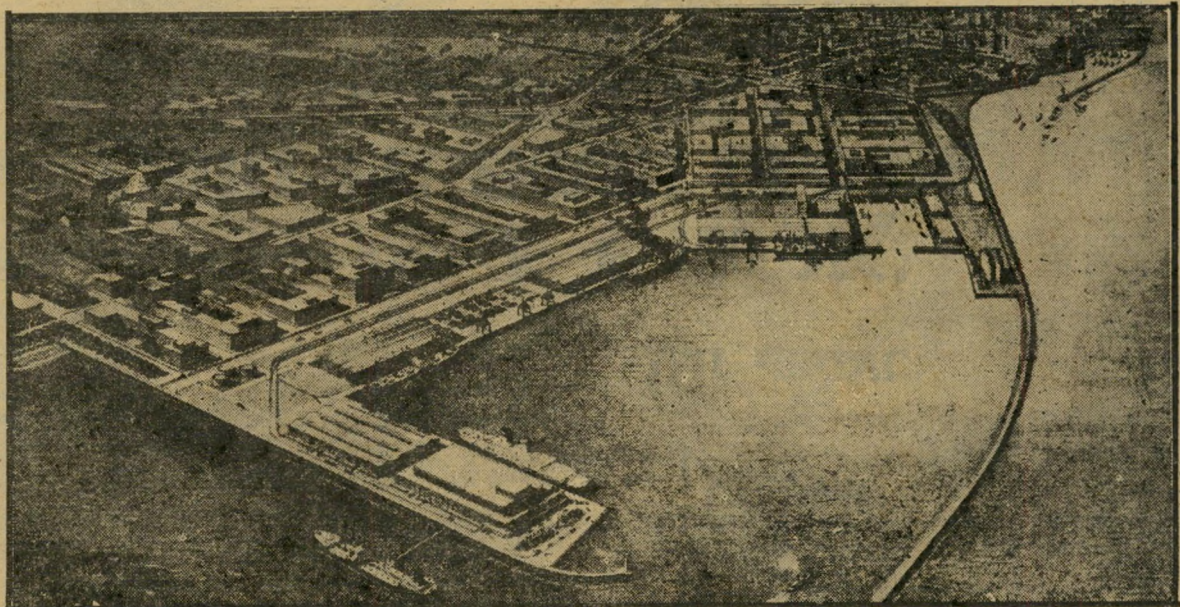
גבורת השבוע היתה ההפגנה. היתה זאת חיה משונה: פרצופה הישנה לפי אופי המסתכל. בעיני אחדים היתה כולה אצילה: ביטוי לזעם העם. הצלת כבודו. בעיני אחרים היתה מפלצת אימה: הדרקון המכוער של ההשתוללות הפאשיסטית.

תחילה היא היתה חיה קטנה למדי, רגיי לה למדי. מנחם בגין שמתחמו נגד הי שולמים הגרמנים (שסיכוייהם נראו הי שבו רחוקים למדי) החזירה משהו מזה המאבק העממי לתנועתו. בגין החליט לערוך עצרת גדולה של מאה. במיטב הי סיגנון החרותי קרא להמונים, לקום נגד התועבה שכמותה לא היתה בדברי ימי ישראל, למחות נגד, הסוחרים בדם אחינו.

עתוני הממשלה התייחסו לדבר ברצינות עצומה, קראו להמונים, "לגדוע את היד הזדוניית" של "מפלגת הפאשיזם היהודי". אט אט התחממו שני הצדדים ותחת מטר של מהלומות ומהלומות-נגד מילר ליות, הפכה ההפגנה במרוצת הימים למעי שה לאומי גדול. נקודת מפנה היסטורית. אחדים ראו בחלום בלהות את "המייצע לרומא" של מוסוליני, האחרים ראו כי דמיונם את שריפת הרייכסטאג המפורסמת של היטלר אשר בעזרתה השמיד את אויבי החפים מפשע.

התוצאה: ביום הגדול בערו הלבבות מכאן ומכאן. היתה אבן אחת מספיקה כדי לפוצץ את חבית הנפץ של שנתה האחים.

* את המחלגה הקומוניסטית הגרמנית, כאשר הנאשם העיקרי היה דימיטרוב מני היג המחלגה הקומוניסטית הבולגרית, ש כיהן כמזכיר הקומינטר, ארגון המחלגות הי קומוניסטיות העולמי.

תוכנית הנמל לתליאביב

שירותי הנמלים במשרד-התחבורה, תיכננה להקימו מול השטח בו נמצאים כיום כל מלונות הפאר של תליאביב, כשהכניסה הראשית אליו היא דרך רחוב אלנבי. בקצה הימני של הציור נראה מקומו המתוכנן של נמל יפו. הנמל הוקם לבסוף באשדוד.

כדי הי צריך היירות הנמל עמוק-המים שמוכנו להיבנות בתליאביב. החברה האמריקאית טפט-טיפס-אבט שתיכננה את הנמל על פי הזמנת

ולסיום הסדר

**ספל
קפה
טוב!**

קפה טורקי עלית

לכל אשה

Charlie

לאשה האינטימית

INTIMATE

ולגבר של כל אשה

PUB

בשמי-הטלית של

דבלון

Charlie

"צ'רלי" -

הבושם המקורי
שנבש בסטרה
את נשות-העולם.

REVLON

CHARLIE PERFUME	—	פרפיום
CHARLIE SPRAY	—	תרסיס
CHARLIE COLOGNE	—	בושם
CHARLIE SOLID PERFUME	—	בושם-מוצק
CHARLIE PERFUMED TALC	—	טלק-מבושם

אריזות-חג מהודרות - בפרפומריות ובבתי הכלי-בו

בחינוך — אפסי. כך משתמע מהתבטאות זו, על כל פנים, איש לא יוכל למנות את כל אותם אלפים ומאות אלפים של חיילי צה"ל בתקופות שונות שבשרבו, התיאשו ואיבדו כל מוטיבציה לתפקד כי לוחמים עקב השפלתם או מה שנראה להם כמשפיל. להתווכח עם חייל אסור למפקד, אך לשוחח ולהסביר לאחר מעשה, ולהביא את החייל להבנה מה בכלל דורשים ממנו — זה לא יגרע במאומה מכבוד המפקד. ר. גל, צה"ל

מהפירסומים על מישפטיה הטיטור ש- היו באחרונה, נדמה היה לי לרגע שהמדור בר צבא האו"ם הסודני, או המצרי והמנאליצלי, הודין כל מקום לפרשנות, כי מאומה לא ירגיע אם היודעת ש- בנה עלול ליפול לידי של סאדיסט ב- מות מפקד, והמודעות במיסגרות השחורות "גפול במיליון תפקיד" המגדירות גם ה- אבדות, יעידו כאלף עדים על התוצאות. רמי בירמן, תל-אביב

בלוק אמיתי

קיימת מכונת יחסיצבור אדירה, ה- מציגה את ד"ש כתנועת איכפתניקים מקור רית. מכונה זו הצליחה להטעות את כלי- התיקשורת בכל העולם החופשי, וזה אומר דרשני! לייצר בלוק כזה עולה הרבה כסף, ועוד הרבה יותר — חוצפה. לא קשה לחשד איך גילו כתבי הטלוויזיה והעיתונות של המערב תנועה ספוטאנית זו! עתונאים ישראלים, מתומכי ד"ש, הם שמכרו "לוקש" זה לעמיתיהם הזרים.

מה שיותר מצער, זה שכתבים אלו לא הבחינו בדיומן שבין רובינשטיין וידיון ל- התארגנויות הפשיסטיות של שנות ה-20 וה-30. מלבד היטלר, מוסוליני, פרנקו ו- אחרים מימשו את האידאולוגיה הקור- פורטיבית שעמיתיהם רובינשטיין הול- כים לחבר עליה וריאציה. אך אל חשש — אלה שבאמת רוצים שינוי, לא יצביעו בעד אוסף של טרמפסטים, מיליטאריס- טים, קצינים-בדימוס ובעליהון מפוקפ- קים. אורי אבנרי ותנועת העולם הזה הם היחידים הנלחמים בעד עקרונות דמוק- רטיים ושפיות-דעת לאומית, והאל הטוב, הוא לבדו יודע שדווקא בגלל זה, הם הפי- סידו ברנע של טירוף לאומיקיבוני.

אברהם קופל, אנטוורפן, בלגיה

רא"ל (מיל), נגד רא"ל (מיל).

הרבאלוף לשעבר חיים ברילב, ראש מטה-הבחירות של מפלגת העבודה, הי- ידוע יותר כמי שהקים את קו ברילב ה- מפורסם — שניבנה בידי קבלני-עפר ב- מטרה להציל את חשבונות-הבנק שלהם, יותר מאשר את חיי החיילים — כינה את מפלגתו של הרב-אלוף לשעבר יגאל ידין "מפלגה של גנרלים-לשעבר, המייצגת שיכבת-עילית מצומצמת" (האם הוא התי- כון לקבלני קו ברילב לשעבר?). ברילב הודה, באותו פירסום, שהציפיה למה שחששה מפלגתו של ידין, הורגת אותו. למרות שאהדתי אינה נתונה אף לאחד משני הגנרלים-לשעבר, אני מודה ומתוודה שאני מזדהה יותר עם המתח של ברילב.

ייסק שריק, תל-אביב

מי כתב?

קצת בגרות ורצינות לא היו מזיקים לכותב הרשימה "מלחמת ד"ש בד"ש" (העולם הזה 2062), ומכיוון ששמי הוזכר בסוף אותה כתבה, יורשה לי להבהיר: הי- כתב ידע בוודאי שלמועמד ניתנו 110 מלים בלבד (מה היה הוא כותב על עצי- מו?) ומשום כך בחרתי לתת תמונה כללית. נדמה לי שכל מי שסרח וקרא את שנאמר בטכסט שלי קיבל תמונה מאוונת למדי. במעט המלים שכתבתי על הצורך ב- תיגבור עובדי מסי-ההכנסה, גלומים רעיו- נות אחדים כיצד להכניס עוד 2-3 מיל- יארד ל"י לקופת המדינה, ויש עימי עוד רעיונות מעשיים אחדים.

גד כנטיה, רחובות

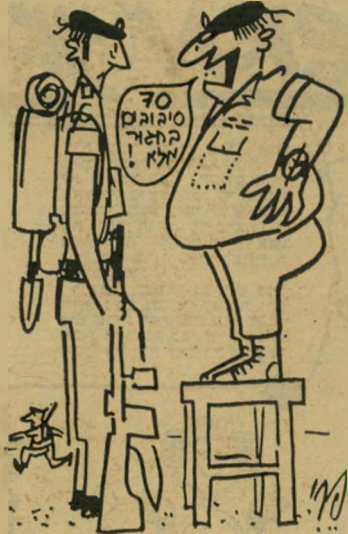
היכן הרסן?

התקפותיכם שלוחות-הרסן על התנועה הדמוקרטית לשינוי (ד"ש), עוברות את גבול הטעם הטוב וגובלות, לדעתי, בשינ- אה עיוורת. לדעתי עלול העולם הזה לאבד את האהדה הרבה שרכש בעמל רב, בי- (המשך בעמוד 10)

הטירטור — נחוק או מיותר?

מאמריהם של הפרשן הצבאי בני- מין עמידור (העולם הזה 2064), "מי אחראי לטירטור בצה"ל" היה נחוק, אך עם זאת עלי לחלוק עליו בכמה נקודות. כמפקד-טור בצה"ל של היום, עלי לציין שעניין חוסר-הגיבוי של דרגים גבוהים, הנובע מניתוק אותם קצינים בכירים מ- בעיות הירטורים של המש"קים והקצינים בדרג הנמוך — נכון.

למעשה זהו בעייה לאומית — ניתוק ההנהגה מהלח"הרוח אצל האורח הקטן, שאינה פוסחת אף על צה"ל. אך לא זו הבעייה העיקרית! מניתוח עשרות מיקרי- טירטור, שהכרתי באופן אישי, התברר לי מעל לכל ספק ששורש הטיטור הינו ב- אייכולתו של מפקד-טור חסר דימיון ושא-ירות, ובדרך-כלל גם מתוסבך במידה זו או אחרת, להתמודד עם הבעיות ש- מציב לפניו תפקידו הפיקודי/הדרכתני. לכאורה, אשם באמת אותו מפקד שב- טח — הוא הסאדיסט, הוא המתעלל. אך כאן בא מר עמידור, ועוזר לנו לנתח כיצד הגיע אותו מש"ק לאן שהגיע והי- אמת הבלתי-נמנעת, הן מנימוקי בעל- המאמר והן מעצם ידיעתי את המצב — היא שצה"ל הוא שהביא למצב זה. ההכש- ר

רה הניתנת למפקד-טור במיקרים רבים שיטחית, ובמיקרים אחרים אף גובלת ברשלנות פושעת. בבסיס-הדרכה לא מעטים מתפקדים מפקדים שכישלונם ברור מראש, כי הם- עצמם חיילים גרועים. הם עוברים קורס חפון בן מספר ימים או שאינם עוברים כלל קורס, וכבר למחרת פועלת עליהם מערכת לחצים הדורשת מהם להכשיר חניכים בקצב מוגבר — "כי צה"ל זקוק". התוצאות ידועות לכולנו. חלקן כתוב בדיוברי ימי מלחמת יום-הכיפורים.

היה פעם בצה"ל בסיס אימונים מרכזי לטירטורים (בין השנים 1949—1952), שבו קיימה כל פקודה גדולה כקטנה. הסיני נון היה חריף; השפה, לעיתים, היתה רחוקה מלהיות נקיה. אבל החיילים התאמנו פקודות בוצעו ללא עוררין, ההופעה היתה נאה והמוראל גבוה. לא היו טירטורים מהסוג המעסיק את בנימין עמידור (ה- עולם הזה 2064) ועמיתיו. בסיס זה הושמך כ"מורשת הוד-מלכות", אף כשטירון ב- אותו מחנה, אני חייב לציין שהבסיס ל- חיילות שיקבלתי שם. עמד לי במשך שנות שירות ארוכות.

צה"ל חייב, לדעתי, לצמצם את מיספר הפקודות, אך את הנותר חייב הוא לקיים בכל מחיר, תוך נקיטת כל הסנקציות ה- מיספיות והמישמעיות העומדות לרשו- תו. אם יסתבר לחיל, מיומן הראשון, ש- הוא נכנס למיסגרת שבה קיימות גורמות מוסכמות, הוא יסתגל אליהן ללא צורך ב- טירטורים משפילים. ביוצא-ידופן יש לטי- פל בדרכים יוצאות-ידופן.

מישה אייזנברג, חדרה

צר לי על מר עמידור, המרשה לעצמו להתייחס בביטול לעונשי טירטור משפי- לים. במאמרו "מי אחראי לטירטור ב- צה"ל" הוא קובע: "...אסוף 220 בידלי- סיגריות הוא בדיחה, לא עונש ובוודאי לא התעללות... מקבוצת הברדק עדיין לא מת איש..." מר עמידור הוא אולי קצין כישרוני ופרשן מבריק, אך ניסיונו

צפויים לך שינויים בכל הקשור למקום המ- גורים שלך ולחינוך ילדים. תקבל החלטה חד משמעית בנושא הקשור ליחסים האי- שים, ויהיה בזה מ- שום פתרון לקונפליקט ממושך. בשטח הרוחני טי — התלהבות פתאום מית שתדעך באותה מהירות בה התחילה, ותותיר משקע של אכ- זבה ומרירות. בת מא- זניים — הזהיר מכן ה- תאומים שנכנס לאחר- נה לחיד ומסרב לצאת מהם. ערכי את הקנייה שעליה כה חלמת.

פעילות מונברת

ממך את מרבית

בשטח הריגשי הגזול זמנך בתחילת השבוע, נושאים חדשים יכב- שו את תשומת ליבך לקראת שבת, וישפיעו על יחסך עם הקור- בים לך. אל תקבל החלטות רשומות, כי- יחוד בכל הקשור ל- עניינים רשמיים ו- משפחתיים, ואל תש- נה הרגלים ישנים ו- בדוקים. עקרבית —

הכוכבים אומרים שיהיה זה אחד השבועות הנפלאים עבורך, מכל הבחינות.

תיאלץ לבוא לידי מסקנות חד משמעיות בקשר ליחסך עם בני משפחתך וידידים קרובים. שקול היטב את כל הנתונים, ואל תערב רגשות בהחלטותיך. השבוע אתה פתוח לגילוי רגשות וקשרי- רומנים, אך אל לך לנ- הוג בחופזה. קיימים סיכויים רבים להגשמת שאיפותיך הנסתרות. בת קשת — הבצורת הרומנטית תמשך. נצי- לי את הזמן להידוק קשרי הידידות שלך.

יופעל עליך כוח חזק, ותדרש ממך הרבה חכמה בהחלטותיך, בייחוד בכל ה- קשור בחיך הציבוריים והמקצועיים. בעקבות ההצלחה לה זכית ל- אחרונה צפוי שינוי מקום מגורים לך, או לאדם קרוב מאוד אליך. בת גדי — ה- התקדמות לה את מצ- פה לא תגיע השבוע, אך אל ייאוש, אם תמ- שיכי במאמץ אותו את עושה, יבוא הכל על מקומו בשלום.

אל תסמוך על עצותיהם של אחרים. הפעל את האינטואיציה שלך, ואל תפחד לאחר "לא", אם יש לך ספ- קות כלשהם, בעיקר ב- טסקות הקשורות בק- יות, מכירות ומסחר, דחה את ההחלטה. כל דחיה כזאת היא לטר- בת. בת דלי — את מאמינה בו יותר מדי, ומסרבת להסתכל אמת בפנים. במקום להיות תלויה בו מכל הבחי- נות, נסי לגלות יותר עצמאות בדרךך.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

סוף סוף הגיעה החצ- לחה לה ציפית זמן כה רב, נישואיך. או- לם דעי לך, שרק עת- האתגרים מתחילים ו- יהיה עליך לעמוד ב- עוז רב כנגדם. חשבי על כל נקודה לפני ש- את מחליטה לפעול, פנוי לך יום נעים ב- תחילת השבוע, בו תחוש שאין לך אפשרות לחשפני על ה- מתרחש, אך לא תצמחנה ממנו תוצאות מפורות. גלי חיבה וסובלנות כלפי ה- אהובים עליך, ואל תחמירי בשיפוטיות.

תחילת שלב חדש ב- שטחי ההתעניינות, בו תגלה עניין עמוק ב- פילוסופיות העוסקות בנסתר ובדעות קדו- מות, צפוי לך לקראת סוף שבוע זה. קוני פליקס בכל הקשור לענייני כספים וטירי- אותך רבות, אולם אל תדחה את החל- טותיך לעתיד הרחוק. בשטח הרומנטי צפויות בסוף השבוע מרידות בין זוגות.

השבוע צפויים לך קש- רים אמיצים עם קבוצות ועם חברות. בימים רבי- עי וחמישי תתחוו לך פירושה של ידידות אמיתית, וזו תפתח ב- פניך שרים חדשים ו- מעניינים שהיו זרים לך עד כה. בראשית ה- שבוע צפוי לך לחץ ו- מתח, אך אלה ישפרו דווקא את יכולת העבודה שכה חשובה לך.

נצל כל עיכוב בקי- דומך המיקצועי, כדי לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתלם לך הרבה מאד. צפוי לך הידוק קשרים עם מיגוון של אנשים ש- בקירבתם אתה מעוני- יין. במידה ואתה עו- מד להשקיע כספים בעסק חדש — בדוק היטב את הצדדים הקשורים בו.

לשפר את יכולתך ו- לפתח את כשרונותיך. עדיפות לפעילות אינ- טלקטואלית תשתל

שני חינום לחג

גולן מסייע לך (פסח) לסדר בבית

חגש נהדר

לכיבוד, לשתייה, למזון ולכל מטרה.

הקפיד לקבל את השי וול כל קניית מוצר מרהיטי גולן

מכעלי גולן מסייע לך מיגוון רחב של ריהוט פלסטי

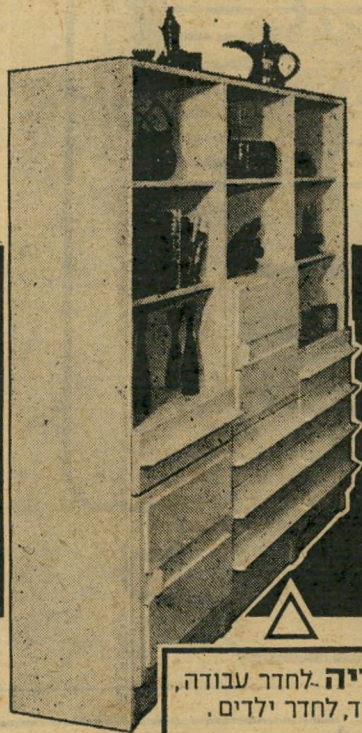
לחדרי הסלון, הילדים, המטבח והשרותים.
עיצוב חדיש, מבחר צבעים • ניתן לרחיזה ועמיד בפני חום, קור, דהייה וחמרי ניקוי.

ארון שרות

לחדרי שרות, מטבח או מרפסת.

ארון אמבטיה

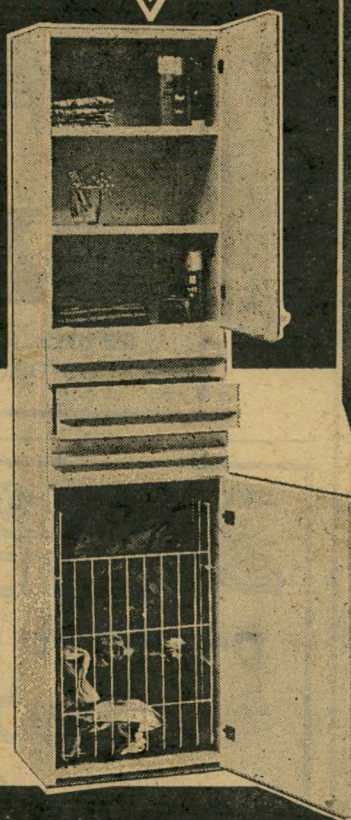
עם מדפים ומיכל כביסה יוצא.

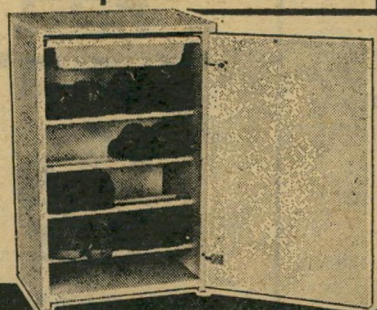
ספריה - לחדר עבודה, למשרד, לחדר ילדים.

ארון "לכל"
לחדר הכביסה או למרפסת.

ארון לנעליים
וכלי צחצוח.

"גולן" עיצוב וריהוט

המפעל: קבוץ שער הגולן,

ד.נ. עמק הירדן, טל. 067-50802/3

משווק ע"י מוצרי תכן בע"מ.

תליאכבי: רח' הארבעה 6, טל. 266115; רח' פינסקר 50, טל. 280586; שילב - רח' אבן גבירול 14; רח' פרישמן פינת דיונגוף, טל. 263446; ליברמן ישראל, רח' הקישון 25 פינת מטלון, טל. 825486; י. מגנהיים, רח' המלך ג'ורג' 29, טל. 222048; הוליווד, רח' אבן גבירול 94, טל. 230971; ירושלים: רח' הלני המלכה 9, טל. 221697; כל בו הומינר, ככר מנורה, טל. 226471; חיפה: מוצרי תכן, הנמל 40, טל. 660911; רח' הרצל 11, טל. 662377; גרינברג, החלון 57, טל. 665109; שיוק, "שגב", קרן היסוד 84 (סביניה); עכו: כלבו לילד, מרכז מסחרי רסקו; כרמיאל: דיוור 4, מרכז תעשיית זעירה; איזור הגליל: קבוץ שער הגולן; נהריה: עור נסים, רח' המייסדים 20, טל. 922272; כפר-סבא: רח' ויצמן 78, טל. 25825; חדרה: אוקראיניץ, רח' הנשיא 65, טל. 22690; נתניה: רח' שמואל הנציב 9, טל. 28743; רמת-גן: רח' קריניצי 59, (פנת הרואה) טל. 723005; פתח-תקווה: התינוק, רח' הברון הירש 28, טל. 912271; בני-ברק: נוה, רח' רבי עקיבא 65, טל. 788710; חולון: רהיטי ארמון, ככר ויצמן 6, טל. 845349; לוד: מטבחי ערד, רח' הרצל 1, טל. 964457; ראשון-לציון: רח' רוטשילד 43; רחובות: סקאו דו, רח' הרצל 185, טל. 955508; קריית-גת: כחן יוסף, שד' לכיש 5, טל. 93233; באר-שבע: מוצרי תכן, רח' קק"ל 39, טל. 39123; אילת: מטבחי טופו, שד' התמרים 133, טל. 3839.

(המשך מעמוד 8)

גילוי פרשיות השחיתות. מתוך ה"נגד" עולה ה"בעד". עצוב מאד לראות את אורי אבנרי נותן יד להמשך שילטון המערך ושיטתו המפורסמת, שיטה שנלחם בה במשך שנים רבות בלהט רב. וכך, במדורו הסאטירי (העולם הזה 2063) בפסקה "התנועה היהודית לשינוי הניהול בגוש דן" תוקף הנדן מרמרי את העובדה שמרבית מועמדיה של ד"ר לבי חירות הפנימיות הם אקדמאים. אכן, בי ישראל מצטיירת ההשכלה כדבר שיש לגי נותן, עוד חלק משטיפת-המוח של מפא"י, כאשר עסקנים ללא השכלה מתאימה נלקי חו מאחרי המחרשה, "קיבלו את דין התינועה" והלכו לנהל את המדינה כדרך ש-מנהלים מכבסה בקיבוץ. האם זה מה שרצה הכותב להשיג? כך הונהגה המדינה במשך שנים, וכך נראה הפרצוף שלה. חבל לראות את העולם הזה מידרדר לרמה נמוכה זו. שטיינברג דן, קריית-מוצקין

לאה רבין, צור וידלין

הופתעתי לשמוע כאן, במיסגרת תוכנית-החדשות המשודרת מדי ערב ומיועדת ל"נמושות" השוהות בארצות-הברית, על הודעתה של רעיית ראש-הממשלה לאה רבין, בדבר אי-ידיעתה את החוק החל על אזרחי המדינה בעניין החזקת חשבור נות במטבע זר בחו"ל. ואני, לחומי, חשבתי שמישפחת ראש-הממשלה מעודכנת בחיי היום-יום במדינה. כדי למנוע אי-נעימות להבא, רצוי היה להעביר את בני-המשפחה שלהם של ראשי-הממשלה לעיר קורס מורו בנושא חוקיה העיקריים של המדינה. הצעתי לכל ה"צורים" וה"ידלינים" לי-מיניהם, המאכלסים את "בתי-ההבראה" בישראל להצטרף להודעתה של הגברת רבין, להודות באי-ידיעה כנ"ל, להרים תרור מה לאגודה כלשהי ולהשתחרר מעונש. בטוחה אני שימצאו מטרות נאותות לכסף השחור, שילבין לפתע לשביעות-רצונם של כל הצדדים. מרים טרכי, אליזבת, ארצות-הברית

מוי רצח את הכדורגל הישראלי?

הפסדיה המחפירים של נבחרת ישראל נגד קבוצות אסיאניות שבעבר נוצחו בי נקל, הם הריבית שאנו משלמים כעת עבור ירידת ערך הכדורגל כספורה, והפיר כתר לענף שבו שולטים האלימות הסתרי-הרסן, השוחד והשחיתות. זה שנים מידרדר ענף-ספורט זה, עד שהגיע לשפל המדרגה. מי שמכבד את עצמו לא הולך היום לאיצטדיוני-הכדורגל

כשבתות, כי הוא לא יראה שם ספורט אלא יגלה את הישראלי המכוער בהתגלמותו. האחריות למצב זה רובצת על עסקני-הספורט, שנתנו ידם לתופעות שליליות ולא ריסנו אותן מבפנים; על השחקנים והאוהדים האלימים ששכחו רוח ספורטיבית בית מהי, ועל מוסדות התאחדות הכדורגל ושר-החינוך, שלא הטילו עונשים מרתי-עים.

ירון איוני, חולון

ניתן להם לעלות

מיכתבה של הקוראת אנטי-שירלי דיא-מנד (העולם הזה 2064 מדור מיכתבים) אינו משקף נאמנה את פירטי הטיפול בי בקשה כפי שנבדקו בתקן שברשותנו. שאלתו עלייה מולא בטורונטו שבקנדה ביולי 1976, או הביעה הגברת דיאמנד את רצונה לעלות לישראל ולהיקלט בקי

בפלאס

חנות המתנות הגדולה ביותר בארץ-
300 מ"ר תצוגה במחלקות מיוחדות
לכלי בית, קרמיקה, זכוכית, נצרים, עץ, אהילים, תמונות,
צעצועים, בוטיק לבגדי נשים

זה עוד
לא הכל...

פלאס

רח' דיזנגוף 224, תל אביב, טל. 231013
(פתוח ללא הפסקה בין השעות: 09.00-19.00)

כרטום דגש

השבוע

בהגרלת הפיס סך הפרסים

4.8 מיליון ל"י

פרס ראשון

750.000 ל"י

קנה לך כרטיס ובוא

לטכס ההגרלה

הקז
לג'וקים

חיסול חרקי הבית
עם אחריות לשנה

תל-אביב — 03-450264
03-457895

אשקלון — 051-23019

ירושלים — 02-226618

חיפה — 04-712342

באר-שבע — 057-30192

טבריה — 067-50488

בפיקוח אגרונום.
רשיון משרד הבריאות 15.

שהובעה בכחכות. איש-בוהמה שכותבים עליו, רואים אותו בעיתונים במדוריה-חברה, ומצלמים אותו לטלוויזיה, צריך לשמור דוגמה לכל בית בישראל.

ואם הוא רוצה לקחת קצת נאפט, או שיקח גם את הצ'אנס שיעצרו אותו, אם עוצרים איש-בוהמה והדבר מתפרסם, כי מובן, בכל העיתונים, אנשים יחשבו פני-מיים אם כדאי לקחת את הצ'אנס ולהסייג תכונותיו ועיניו פתוחים.

חוץ מזה, הירידה שלכם על רס"ר אלי דדון ממפלג הסמים של ממשלת תל-אביב היא הרבה יותר ממזוהה. לדעתי, הוא מבצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר, ותפוסת מישלוח ההרואין שהובא מהמזרח-הרחוק ונתגלה בראש-פינה לפני כמה שבועות, מוכיח זאת פעם נוספת. אני לא מאמין שהוא עוצר אנשי-בוהמה רק בשביל הפירסומה האישית שלו. הלוואי שהיו לנו הרבה שוטרים כמו דדון, ופחות מסוממים כמו יושבי כסית.

אליהו בן-דוד, בני-ברק

איך שהם מרחיחים סביב אנשי הבור המה, איך הם "מתים" לתפוס משהו "על חם". איך הם חוגגים כששם מופיע בעיתונים ליד שמם של אמנים ידועים, איך הם מטורפים מההצלחה של עצמם! כי בסך-הכל, למה להם להתאמץ עם כל הגדולים, הפושעים האמיתיים, סוחריי הסמים? למה כל זה שווה? בשביל ידיעה על שני טורים בסוף העמוד הלפני-אחרי רון? בטח שלא. יותר טוב לעבוד בדינור גוף, ולעלות על האנשים שבאמת מעניינים את הקהל שלהם.

תשואות לדדון, תשואות לכל החברה! של. מה לא ערשים בשביל פירסומה?

חוץ מזה, באמת מציאה גדולה. 10 גרם חשיש אצל שמוליק קראוס? שני גרם חשיש אצל אורי זוהר? ממש מציאה גדולה. זה שווה את כל השנים הקשות של מירדף אחר הגנבים האמיתיים.

כה-לחי למישטרת ישראל.

אזרח לא מן הבורמה, רמת-גן

ראש-המשלה ושריו כמלכות-הכביש

רבות התבזויות בימי חיי. נשפטתי לא פעם על תקיפה. חברתי לליסטים ולזונות. התגלגלתי שיכור בביבים. כך שלא ניתן לומר שאני טלית שכולה תכלת. גם בי יש מן, "הגעגועים לחופש".

ובכל זאת, אם ישאלוני בימים אלה היש דבר בזוי וקרתני יותר מאשר להופיע בתוכנית "חיים שכאלה" (אלה הם חייך), או בצילום כנציג ד"ש בין שמואל תמיר ואמנון רובינשטיין (פרופסור), כפרופסור ידיו מחייך ברקע — הייתי אומר: "יש!" — להופיע בסרט של מנחם גולן.

אצלו הכל זוכה לפרופגאנדה מליאה. אצלו ראש-משלתנו ושריו נראים כמלכות-הכביש ("אל תשחק רולטה בחיי ילדינו!") ויוני נתניהו ז"ל נראה כקובלן שיפוצ מייד עם גסיסתו בשיר רוזה, רוזה, רוזה לעיני נוסעי חמטוס המשוחררים.

ניחא, תפקידים של פרופגאנדה, אלה, הקרויים שחקנים, הוא להתחזות ולהתבזות ועל כך מופצים הם בכסף מלא. אך שרי ממשלתנו — וכי לא די שמתבזים הם יוסיים במיקצועם — האם צריכים הם להתבזות חנים לעינינו בצבעים טבעיים, לקחת לחמם ולגרסם להלנת שכרם של שחקנים? איני מבין. ואולי פה המקום לצטט מהשיר בפרוזה של המשורר הצרפתי אנרי מישו "המלך שלי" (בתרגום חופשי שלי):

"בחלום הלילה, צר אני על מלכי, לאיטי מתרומם ומולך את ראשו. / שנית חוזר הוא אל כוחותיו ושוב אני מתנפל עליו ומולק גרונו. / אני מנערו ומנערו כעץ שזיפים זקן וכתרו ורועד על ראשו. / למרות הכל הוא מלכי, אני יודע זאת והוא יודע זאת. / וזה בטוח לשנינו שאני בשירותו..."

ושבו הצליח מנחם גולן להפוך חלום למציאות, ואני בוש ונכלם.

יגאל תומרקין, תל-אביב

דו-האור המעטות בחיי הארץ הזאת. רבים זטובים בבנינו נפלו במלחמות על קיומנו, הרבה מעבר לפרופורציות של כמותנו באוכלוסיית הארץ. שינאת השוני אים אותנו — שינאת-חנים היא. ש. יניב, קיבוץ גינסור

מתלכשים על הבורמה

כבר פעמים אחדות כתבתם על כך ש-השוטרים מעדיפים "לעלות" על אנשי הבורמה התל-אביבית, במקום לתפוס את הפושעים האמיתיים, הגדולים. אני לא-כל-כך מסכים עם דעתכם. כפי

מעז הכותב לקרוא "שבעים ומטומטמים"?

יש ודאי גם ביקורת מוצדקת, אך מכאן ועד להכללה כללית בהשמצות — רב המחקק. נכון שטוב לנו ואנו שבעים, אך מדוע לא? יש רמת-חיים. סוף-סוף חלפו ימי העלייה השנייה. אך אנו מתפר-נסים מעבודה ישרה ולא מספספות ושוחד, ובכלל, איני רואה עדיין, למרות כל הטגב, את התורים הארוכים של הבאים להצטרף לקיבוץ. בסך-הכל מהווה התנועה הקיבוצית כ-4% מכלל האוכלוסייה — האם על זה יצא קיצפו של קובי ניב? דווקא התנועה הקיבוצית היא עדיין אחת מנקר-

בוץ. שליחנו בקנדה העביר את הבקשה, כמקובל, אל התנועה הקיבוצית. התשובה הייתה שלילית.

הגב' דיאמונד, כך נרשם בחיק, החליטה לנסות להפעיל קשרים אישיים. משהוברר סופית שבגלל מצבה המיוחד לא תוכל להיקלט בקיבוץ הוגשה, בדצמבר אותה שנה, בקשה לעלייה לארץ ולקליטה מחוץ לקיבוץ. שליחנו, שהעביר את המליכת, ציין שהגברת דיאמונד "מבקשת לעלות בקיץ 1977 למרכז-הקליטה החדש באש-דוד, שייפתח ביולי השנה. בישיבה של ועדה בינמשרדית סוכם לאשר את עליית האם והילדים, וסומנו דרכי-הקליטה. דיווח הועבר לשליחנו בטורונטו, קנדה, בתחילת מארס השנה. מתוכן המליכת נוכחנו לדעת כי הגב' דיאמונד מודעת לקשיים המיו-חדים שנכוננו לה בדרך לקליטתה בישראל, ואנו בטוחים כי מודעות זו כשלעצמה תעזור להתגבר עליהם.

י. רומיניץ, מישנה למנכ"ל מח' העלייה של הסוכנות היהודית, ירושלים

שינאת חנים?

קראתי בשאטרנפיש את דברי ההשמצה של קובי ניב נגד בני-הקיבוצים, "השבעים והמטומטמים". (העולם הזה 2054, "הצעה בלתי-מחייבת לשלילת תאורים מחייבים"). ודאי הגיעו הרבה תגובות זעם על כך למערכת. אודה על האמת, יש לפעמים "שקרים מוסכמים" גם בתנועה הקיבוצית, איננו מלאכים, רק בני-אדם. אבל לכנות בני-קיבוצים "מטומטמים המתהדרים בנו-צות של טוס", "שבעים, 5, לא איכפי-תיים"?

אני יכול לספר מקיבוצי-שלי, שבני-הקיבוץ המטומטמים שלנו, עובדים יום-עבודה קשה מאד כבנות, בפרדס ובכותי-נה. בשעות-המנוחה שלהם יוצאים רבים לעזור ולהדריך בנים נחשלים במושבה השכנה, מיגדל — ולא עלי-מנת לקבל פרס. יש אצלנו חברה, אחות במיקצועה, שער-זרת וטורחת למען מישפחות עניות. הקימה מועדון לנוער משוטט במיגדל (לאחר הר-בה התרוצצויות במוסדות שונים), וזכתה בכינוי "המלאך הטוב". לה ולשכמותה

הצביעו
כבר היום!
זה הסיכוי
שלכם לזכות
בפרס ענק!

טיסה לאנגליה • שבוע באילת
ספרית גולן • סוף שבוע במלון פאר
ומאות חבילות שי ריחניות.

כל משתתף זוכה בשי
חינם 5 סכיני גלוח Brut
הקלפי שלך בתמרוקיה,
בשקס,
בהמשביר לצרכן
ובכל בו שלום.

דרשו את גלויות ההשתתפות
ואת השי - 5 סכיני גלוח ברוט

adidas

FABERGÉ

לאהבת החיים

עושה לך יופי

בבב
בבב

ההה
ההה

דרוש
טיולי השניים*

סטודנט,
דע את זכויותיך!
רק באיסטא יטוסו
גם אשתך וילדיך
במחירי סטודנטים

טוס בחברת
סטודנטים

רק בטיסות איסטא
כל הנוסעים
סטודנטים
וכל הסטודנטיות
צעירות

סטודנט, אל תבריח מטבע לחו"ל!
קנה באיסטא טיסות שכר פנים אירופיות,
בזול ובמטבע ישראלי.

***טיולי השניים איסטא-אופירטורס**

איסטא ISSTA

תל אביב - רח' בן-יהודה 109 פ, שד' בן-גוריון טל: 247164/5 • ירושלים - רח' אלישר 5 (נ"י קפה אלסקה) טל: 225241
חיפה-בית הקרנות רח' הרצל (חדר 245) טל: 669139

השלום בוא יבוא !

הד"ר יוסאם סארטאווי, שאמר את הדברים שיוכזר להם, הוא איש-אמונו של יאסר עראפאת ומראשי אש"ף. הדברים נמסרו עידינו כסדף מפרסם לזעזועת ה"קוויקרים" ושרים במיוחד. ההתייחסות שהתקיימה בווישינגטון ב-12 בפברואר 1977, הם באי במקום הנאום שאמור היה לשאת סכרי ג'רייס, מומחה אש"ף לענייני ישראל, שלא קיבל אשרת-כניסה לארצות-הברית. דבריו של סארטאווי לבשו כרמים אלה השיבות מייחרת, כיוון שהשבוע הודיע יאסר עראפאת בפומבי, מעד כימת המועצה הלאומית הפלסטינית, כי הוא, אישית, הטיל על סארטאווי לקיים מו"מ עם חברי "המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני" וכן מאחר שמישרד-החוץ הישראלי, הפיק השבוע ידיעה, כאילו פועל יוסאם סארטאווי בשליחות של נוחמה פסיכולוגית.

האמיתית של הציבור הישראלי לשלום, נראה בבירור — הן בניתוח והן על סמך הנתונים הקיימים, כי הכנסת שתיבה ב-17 במאי תהיה בעלת מגמת-שלום. בקצרה ניתן לקבוע, כי הנוסחה הראשונה לא תוכל להילבא בעיקבותיה שלום, או אפילו דחייה זמנית של תהליכה. הגורם הפלסטיני המכריע, בעל היכולת לערער את המצב במיוחד-היתרון וגורם, ללא ספק, לסיבוב נוסף של עימות, ובעיקבותיו לנוק בלתי-משוער למתנגדי השלום עצמם, כמו לאינטרסים של העולם כולו ככלל. ניתן לסכם, על סמך כל הדברים שנאמרו עד כה, כי הדרך היחידה לשלום ולציבות במיוחד-היתרון, היא דרך ההכרה וההשגמה של זכויותיהם הלאומיות ה"לגיטימיות" של הפלסטינים.

אחרי שקבענו כי לא ייתכן להגיע לשלום ללא הפלסטינים, ואחרי שביטלנו את הנוסחה הראשונה כאופציה אפשרית, עלינו לפנות עתה אל השאלה אם מוכן אש"ף לתרום להשגת שלום במיוחד-היתרון, אם לא. אם התשובה לשאלה זו חיובית, כי-אז עלינו לקבוע אם נכונותו של אש"ף לעשות כן תגרום לו להתקבל כשותף למשא"ומות על השלום. התשובה לשאלה הראשונה היא כן. אש"ף נכון ומוכן לתרום להשגת השלום כשותף שווה-ערך. למעשה, אש"ף מאותה על נכונותו זו מזה שנים אחדות. ובעוד שהצליח לשכנע את חלק-הארי של דעת-הקהל בעולם בראיונות של אותה אלה, הנה לצעורי, לא הצליח לעורר תגובה-הערכה או הכרה חיובית מצד מעצמות מסוימות. ומעניין ככל שיהיה לנתח את הסיבות ש"מאחרי התייחסות שקיבלו", הנה מעניין וחשוב עוד יותר לנתח את התופעה שהובילה להופעתם של אותה אלה על ריקעם ההיסטורי. על-מנת לעשות זאת כהלכה, אבקש משומעי להיאזר בסבלנות ולעבור לזמן-מה לתחום הפסיכולוגיה החברתית.

משפט החומר על אודות הניסיון ההיסטורי היהודי מאתר הפסיכולוגיה החברתית עצמה, אנו למדים ש"במאורע עם מגורש ממולדתו ונופל קורבן לרדיפות ול"תלאות בגלות, הוא מפתח לו הכרה חברתית קולקטיבית וזיכרון קולקטיבי המתמקדים על נקודת-ההתייחסות בעבר, והוא אינו מסוגל להכיר מעבר לה. כליאתו של זיכרון קולקטיבי זה מאחורי מסך חסות, כרייתו, במיאה לתוצאות חברתיות ופסיכולוגיות מרתקות, ה"מבטאות בנקודת-ההתייחסות סטריאוטיפיות החזרות על עצמן. נקודת-ההתייחסות של הניסיון היהודי היתה חורבן הבית השני, בשנת 70 לספירה, והגליית היהודים מארצם על-ידי כובשיהם, הרומאים. מעניין לציון, בנקודה זו, כי הזיכרון הקולקטיבי היהודי אינו מסוגל לזכור מעבר לשנה זו, ומשום כך לא יכול לראות את מדינת פלסטין כפי שהיתה לאחר-מכן, מדינה של ערבים פלסטינים. במשך 2000 שנים הלהיבה תמונת פלסטין של לפני שנת 70 לספירה את דמיוניה של יהדות העולם, וסיפקה לה את התמיכה הפסיכולוגית שלה נזקקה כל-כך לשם שימור ההזדהות התרבותית הקולקטיבית, אשר אפשרה ליהודים לעמוד ברדיפות שנשעו בהם במשך כל אותה השנים. בכל התלאות הללו ברחו היהודים תמיד אל חלום פלסטין הישנה, שבה לא היו גויים. בזיכרונם הקולקטיבי הזה, פלסטין מ"עולם לא חרגה מגבול שנת 70 לספירה, ונותרה חקוקה כפי שהיתה אז, בכך ניתן להסביר במידת-מה מדוע לא יכלה התנועה הציונית, מאז יום הקמתה, להזדהות כי האמיתית של ראשית המאה ה-20 היתה מאוכלסת בתושבים שהתגוררו במשך אלפיים שנים לפחות, ועמדה על כך שפלסטין היא מדינה שאין בה תושבים.

מה שעבר על הפלסטינים אחרי נפילת פלסטין ב-1948, דומה למה שאירע ליהודים אחרי חורבן הבית השני. הפלסטינים העקורים הנתסו ברע, אומללות ותלאות, והיו קורבן לרדיפות חזרות ונישנות. על-מנת לשמור על פסיכות-דעתם, ועל זיכרונם הקולקטיבי, היה עליהם לברוא אל גן-העדן הדימוי של פלסטין שנת 1948, וכפי שהזיכרון הקולקטיבי היהודי סירב להכיר, סירב שחל פלסטין הפלסטיני להכיר בשינוי כלשהו שאירע בפלסטין אחרי שנת 1948. דבר זה היה נכון לגבי 20 השנים הראשונות לגלות הפלסטינית. אולם איך אירע בנשיון הפלסטיני דבר-מה שהבדילו באורח ניכר מן הניסיון היהודי העומד לעומתו.

בשנים האחרונות גלגות הפלסטינית קמה והיתה תנועת-השיחור הפלסטינית, פתח, שהיה התפתחה ב"הדרגה והכנה מכשיר לבסיס הקיום הפלסטיני הלאומי. ב-21 במרס 1968 לחמו ראשוני כוחותיו של פתח, בסיוע יחידות של הצבא הבלכותי הירדני, ביחידת-צבא ישראלית שחצתה את נהר הירדן במטרה לתקוף עמדות של פתח בכפר כראמה. הקרב החל עם שחר, ונמשך לתוך הלילה. עוד לפני שתם, הוא זכה במקום של כבוד בתולדות הפלסטינים. הכוחות הפלסטיניים יצאו בכבוד מהתקלותם הגדולה הראשונה עם הצבא הישראלי. אולם, חשובה בהרבה מן הניצחון בשדה-הקרב היתה תחושת ההתעלות הפסיכולוגית שאחזה בכל הפלסטיני

הדעה הרווחת בימים אלה, היא שיש להביא את המסבר במיוחד-היתרון לידיו סיום מהיר. האזיור, ה"מהווה מאגר של משאבי-אנרגיה, הינו חיוני מדי לה"יצבות ולשיגוש הבינלאומיים, מכדי שיוכל להישאר לנצח בנדר חרבי-דמוקלס האגדתי. הצורך הדחוף ב"פתרון צודק ובר-קיימא הוכר על-ידי הקהילה ה"בינלאומית כולה, והפך מכה-מכר בפוליטיקה ה"בינלאומית. אולם, למרבה הצער, עדיין אופן חוסר-בהירות ניכר את מרכיביו הבסיסיים של פיתרון צודק ובר-קיימא כזה. עד היום נדונו בפורומים בינלאומיים שתי נוסחות: האחת מגדירה את מהותו של המסבר המיוחד-היתרון כנוכחות בין מדינות-העימות הערביות לבין מדינת ישראל בשאלת גבולות, שטחים ערביים כבושים וכל היתרואל במצב של לוחמה הקיים בין שני הצדדים: ואילו השנייה טוענת כי תביעותיהם הסותרות של הפלסטינים והישראלים גסי-חד לגבי אותה שאלה, הם שורש הבעיה. הנוסחה הראשונה מניחה שניתן להגיע לשלום בין מדינות ערב לבין ישראל על-ידי שיעבוד הפלסטינים לירדן, ואילו ה"שנייה עומדת על כך שניתן יהיה להשיג שלום רק אחרי הפלסטינים והישראלים יישבו את תביעותיהם ה"סותרות בהבנה ובצורה מספקת, באמצעות פתרון ש"יתקבל על דעת שני הצדדים ואשר יעניק לכל אחד מהם מידה של ביטוי-עצמי הנדרשת על-ידו.

הנוסחה הראשונה, שהועדפה על-ידי הממשל האמריקאי הקודם והמהווה את מדיניותה של ממשלת ישראל הנוכחית, נדחת מכליל על-ידי אירגון-השיח"רור הפלסטיני. עמדה זו אינה מתבססת על עוינות קיצונית כלפי השושלת ההאשמית, כפי שנוטים אחדים מן המשקפים לחשוב, אלא על החלטתו הבלתי-מעוררת של העם הפלסטיני לזכות בזכויותיו הלא-מיות. אומנם, נכון שיחסיים בין הפלסטינים לבין ירדן היו מתוחים למדי בעבר, אולם נכון גם שהקשרים בין פלסטין לירדן הם זה חזקים, כה היסטוריים וכה עמוקים, עד שיעמוד בכל מתח שהוא: הקשר המיוחד ובעיקר תמידי בין פלסטין לבין ירדן יוסיף להישמר. ובניגוד לתפיסה המוטעית הרווחת, אין כל חילוקי-דעות בין ירדן לבין אש"ף לגבי התנאים לפתרון צודק ובר-קיימא. הכרתו הפומבית האחרונה, כפי שהובאה על-ידי ה"פראנס סוואר" ב-4 וב-5 בפברואר, הדגיש המלך חוסיין שוב ושוב כי לא יוכל להיות שלום באזור הלא הכרה מוקדמת והגשמת זכותו של העם הפלסטיני להגדרה-עצמית. יש להניח, והדבר ייתכן בהחלט, כי מדינת פלסטין הריבונית, אשר תקום כתוצאה מ"יישומה של זכות זו, תקים מערכת-יחסים מיוחדת מאד עם הממלכה ההאשמית.

בצד הנימוקים הפלסטיניים והערביים הסובייקטיביים כנגד הנוסחה הראשונה, קיים אף נימוק אובייקטיבי לגבי הגוייה המבטל אתה שלום כאופציה בעלת תוקף, ומסיר אותה באופן מוחלט מעל סדר-יומו של כל פורום רציני. השלום לא יוכל להיות מושג ללא הסכמתו ושיטתו של גוף פלסטיני יצגני חוקי ונבחר. התנאים ההיסטוריים, החוקיים והדמוגרפיים שלום כה סבוכים ופלסטיניים מטיבעם, עד ששום מדינה ערבית לא תהיה מסוגלת — או אפילו נכונה — להיכנס לכל מו"מ של שלום ללא השתתפות פלסטינית רשמית. בו"ש להגיש כאן, כי פלסטינים שאינם מאורגנים בגוף כזה אינם יכולים לעשות שלום, ממש כמו כל הצדדים האחרים בסיכסוך. מנקודת-ראות זו, ברור כי היות אש"ף המייצג החוקי היחיד של העם הפלסטיני וההכרה בו מצד כל מדינות ערב — וכן מצד 103 המדינות הלא-ערביות — היו התפתחות חשובה ומכריעה שילעדיה, כל שיחות של שלום אינן אלא בגדר דיבורים ריקים. תפקידו המרכזי של אש"ף כאנשי-הפינה בכל ויזמת-שלום הוכר כבר כמעט על-ידי הכל, להוציא את הממשל הישראלי. לאור זאת, ברור כי הצהרותיה הפומביות של ישראל בדבר רצונה בשלום, עומדות בסתירה לאי-הכרתה המוחלטת באש"ף.

ואולם, אש"ף מחשפת של האופנים שלום, מדיניות רשמית, לא שיתחם את הרשות האמיתית ה"שוררים במדינה. חלק ניכר של דעת-הקהל בישראל זונה את העמדה הרשמית הנוקשה, ודבק במגמות"השלום של "המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני". תורות לפעולות של קבוצה זו של ישראלים ישראליים נכבדים ובעלי-השפעה, הפועלים במסירות למען השלום, נעל אחוז האזרחים הישראליים התומכים בשיחות-שלום עם אש"ף — כפי שהסתבר מסקר שנערך בסוף חודש נובמבר — מ-5% בלתי-משמעותיים ל-38.5% מרשימים, בתוך פחות משנה אחת. מה ש"מעניין במיוחד ב"המועצה הישראלית למען שלום" הוא, שהיא רואה את פתרון הסיכסוך הישראלי-פלסטיני בהכרח בזכותם של הפלסטינים להגדרה-עצמית ול"הקמת מדינה פלסטינית ריבונית שטחים הפלסטינים הכבושים, כאנשי-הפינה שלום במיוחד-היתרון. לאור ה"התפתחויות החיוביות הללו, המתרחשות בישראל ערב הבחירות לכנסת, מאבדת מדיניותה הנוקשה של ממשלת רבין מסכתה לסיכויי השלום. בהתחשב בשיאיתו

נים, ברחבי פזורות. מאותו יום ואילך נטבעה תחושת ביטחון ותקווה בתודעה הלאומית הפלסטינית. בזכות הניצחון בכראמה, ותחושת הביטחון החדשה, השתכנעו הפלסטינים כי שיחור פלסטין הוא בגדר מציאות, וכי אינם צריכים עוד להימלט אל זיכרונות פלסטין שלפני שנת 48, אלא, תחת זאת, עליהם לבקש בתמונת פלסטין שאותה יירשו מחדש בקרוב. כאשר הביטו מנהיגיהם של הפלסטינים בארץ, אחרי שחצו את המחסום הפסיכולוגי, וכלו להבחיין במציאות חדשה שנוצרה מכוח נוכחותם של שניים וחצי מיליון תושבים יהודים, אשר ראו בפלסטין את ארצם-שלום — והיו קשורים אליה, תחת שמה החדש, ישראל, כשם שהפלסטינים היו קשורים אליה תחת שמה המקורי, פלסטין. השאלה שעמדה לפני המנהיגים הפלסטינים היתה, מה לעשות באנשים אלה אחרי שיחוררה של המדינה. התשובה שעלתה, כחלוף שנתיים של היריורים ו"שיחור-נפש, הכתירה את הפזורה הפלסטינית במילה מוסרית מכוונת. העמדה הפלסטינית לא אמרו: ה"אנשים האלה? הם אינם קיימים ומעולם לא היו קיימים. תחת זאת אמרו: הם שם, והם אהבים ביוזמה את הארץ כפי שאנחנו אהבנו אותה — לכן, הבה נחלוק אותה עימם. ובמועצה הלאומית הפלסטינית של 1969 הועקה לכל היהודים אחרות שווה במדינה הדמוקרטית החילונית של פלסטין, שאותה חזו ב"דימונים. הם יכלו בנקל לחקות את קונגרס באזל מ-1897, אשר הניח את היסודות למדינת ישראל כי מדינה יהודית בלעדית, על-ידי הצבת כמסר לעצירת מדינת פלסטין ערבית שווה, שאין בה מקום לאחרים. אך הם לא עשו זאת, ותחת זאת בחרו בפיתרון רב-עממי.

ואולם, תהליך ההתפתחות הפלסטיני לא נעצר ב"תפיסה בדבר המדינה החילונית, אלא הריחק לכת עוד יותר. ככל שחלף הזמן ויוקרתו ועוצמתו של אש"ף גברו, גדלו גם ביטחונם ואומץ-לבם המוסרי. משגוענו ליד ההחלטה המכרעת לקבל את אוכלוסיית ישראל כולה כאזרחים שווה-זכויות בפלסטין של חלומותינו, יכולנו גם לתת את הדעת על זכויותיהם הדמוקרטיות לעתיד של 50% מאוכלוסיית פלסטין שהם בעלי מסורת ורקע תרבותיים, חברתיים ודתיים בוריים. מחשבות אלה העמידו לפנינו את השאלה, אם אין האוכלוסייה החדשה הזו זכאית למעמד אוטונומי בתוך המדינה הדמוקרטית, ואם כן — האם אינה זכאית להגשים את זכות ההגדרה-עצמית שלה.

בשאלות אלה נערכו דיונים מעמיקים מ-1969 ועד 1973. אינו מוסמך למסור את תוצאות הדיונים הללו, אך אוכל לומר שמאז סוף שנת 1973 הכריזה סידרה של מעדות פלסטיניות מוסמכות. בחודשים נובמבר ודצמבר של אותה שנה פירסם סידר המאמרים, וציגו הישימי של אש"ף בלונדון, סידרה של מאמרים שהצ"הירו על נכונותו של אש"ף להסכים להקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית על חלק מאדמת פלסטין. ביוני 1974 פירסמה המועצה הלאומית הפלסטינית ב"תוכנית 10 הנקודות", שהיוותה את הבסיס החוקי להקמת המדינה הפלסטינית על חלק מן המולדת ה"פלסטינית. באותה תוכנית הוכרז גם על החלטתו ה"נחווה של אש"ף ליטול חלק בכל הפורומים הבינ-לאומיים המבקשים פתרון לבעיה הפלסטינית. היא ה"ביטאה את הסתייגויותיהם של הפלסטינים מהחלטת "מועצת-הביטחון 242, בהצהירה במפורש כי "אש"ף דוחה את החלטת 242, שאש"ף היה אולי מקבל את החלטה 242, אילו הכירה בפלסטין כבעל ולא כפלסטין בלבד. בחודש מארס 1975 התייצב חמאמי מול נאום ישראלי, על בימת סימפוזיון בלונדון, ונשא את נאומו הנועז, "תוכנית פלסטינית לדריקים בשלום", שבו ה"ה"וה מיספר השקפות בדבר היחסים האפשריים בין המדינה הפלסטינית הריבונית שתהיה בדריקים בשלום עם מדינת ישראל.

התפתחויות אלה בעמדה הפלסטינית, כפי שנשקפו מהחלטותיה הרשמיות של המועצה הלאומית הפלסטינית ומתהירות מפני נציגי אש"ף מוסמכים, שנישאו במהלך שנים אחדות, נתקבלו על-ידי שילטונות ישראל באדישות, אם לא בעוינות ובדחייה גלויה. אך העוינות הרשמית לא מנעה בעד דעת-הקהל בישראל להבין ולהגיב על רעיונותיה של אש"ף. "המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני" הוקמה בדצמבר 1975 במטרה להכריז על אכזבתו של חלק ניכר של הציבור הישראלי מן המדיניות הישראלית הרשמית, בעל-כ"כ היות להצטרף אל אש"ף ואל העם הפלסטיני ובמקב לשלום. ביוני 1976 נוצר המגע הראשון בין שני כוחות השלום, וכך נולדו שיחות-פאריס המפורסמות.

בסקירה קצרה זו של העמדה הפלסטינית ביחס לשלום, הגבלתי עצמי בכוונה-החילה לידוע לציבור. אך מדלפות עיתונאיות מקריות ניתן לקלוט רמזים בדבר העמדה הפלסטינית כפי שהיא באה לידי ביטוי על-ידי ידי מנהיגים פלסטינים בפגישותיהם עם מנהיגים ישראליים מדינות בעולם. שתי דוגמאות מעניינות במיוחד הובאו בסיקורו של ה"ווישינגטון פוסט" — אחת ביקורו של עדליי טייבנברג בבירות באביב 1975 מאח, ובהצהרתו של ואלדחיים, כפי שניתנה לעראפאת לפני יומיים, מאידך, לאור כל האמור לעיל אני משוכנע, כי לאחר ש"ביססתי את הדברים ללא כל ספק, הצלחתי להראות שאש"ף רציני ביותר בהחלטתו לתרום להשגת שלום במיוחד-היתרון.

עתה אפנה אל השאלה החשובה הנותרת: האם מכשיר הדבר אש"ף להיות שותף שווה-ערך בחיפוש אחר השלום? על-מנת להשיב על שאלה זו, עלינו לבחון את מכשיר-השלום המוצע, דהיינו ועידת-ז'נבה. על-פי האו"ם, בראש הוועידה יישבו שתי המעצמות הגדולות

(המשך בעמוד 14)

ד"ר יוסאם סארטאווי, ב"ידית

(המשך מעמוד 13)

והיא תורכב ממדינות-העימות הערביות מצד אחד וממדינת ישראל מצד שני. כל תוספת לוועידה חייבת להיות מאושרת על-ידי שתי המעצמות הגדולות, וכן על-ידי כל משתתפי הוועידה עצמה. עמדתן של ברית-המועצות ושל מדינות העימות בדבר השתתפותן של אש"ף, ידועה היטב. עמדתה של ישראל דוחה מכל-וכל את השתתפותן של אש"ף. נותר רק לשקול את עמדתה של ארצות-הברית. הנתונים שבידינו מורים, כי ממשלת קארטר מתכוונת ברצינות להכריזה ש- היא מבקשת פתרון צודק ובר-קיימא ל- בעיית המזרח-התיכון. השאלה אם תצי- ליח בכך או לאו, תהיה תלויה ביכולתה, בראש-בראשונה, להכיר במרכזיותה של שאלת הפלסטינים בבעיית המזרח-תי- כונית, ובאי-האפשרות להביא את השלום מבלי לספק את זכויותיהם הלאומיות ה- חוקיות של הפלסטינים. שנית, היא תהיה תלויה ביכולתה ללחוץ על ישראל ב- מידה שתאלץ אותה לשנות את עמדתה. נראה שהנשיא קארטר מכיר היטב בחשיבותה של השאלה הפלסטינית, כפי שניתן לראות מן הדברים שאמר — עוד בהיותו מושל — להולברוק, בלואווייל, קנטאקי, ב-23 בנובמבר 1975:

„אני סבור שקהילת האומות חיי- בת להכיר בכמה עקרונות בסיסיים להסדר על בסיס על קבע במזרח- התיכון, ואני סבור שאחד החלקים החשובים בהסדר סופי צריך להיות ההכרה בפלסטינים כבעם ואומה, עם מקום לחיות בו זכות לבחור במנהי- גים משלהם.”

הכרזה זו לובשת חשיבות-מישנה, כא- שר זוכרים שהיא ניתנת בתקופה שבה המועמד לנשיאות חשוף ביותר לביקורת מצד מיעוטים, ומשום כך הוא גם זהיר ביותר בהתחייבו לעמדות ברורות בנושא השנוי-במחלוקת. העובדה שהמושל קאר- טר הביע התחייבות כזו בשלב כזה של מערכת-הבחירות שלו, מעידה על כך ש- היא מייצגת הכרה עמוקה שממנה לא יחזור בו.

אולם, למען ההגינות כלפי הנשיא קארטר, יש להוסיף כי לאחר-מכן אמר: „אולם, לא אכיר באש"ף כבאומה ולא אכיר בעראפאת כבדוברו של העם הפלסטיני, אף שיתכן כי זוהי עוב- דה, אלא אחרי שערפאת יסכים ש- למדינת ישראל יש זכות לחיות, ל- חתקים ולחתקים בשלום כחלק בלתי-נפרד מן הקהילה המזרח-תי- כונית.”

אני סבור שזוהי הכרזה חוגגת ככל שתוכל להיות, הן לגבי הפלסטינים והן לגבי הישראלים. היא מעידה בבירור ש- המושל קארטר יכיר בפלסטינים כבאומה רק אחרי שערפאת יסכים שלמדינת ישראל יש זכות קיום. ובכן, נראה שה- תנאי שהציב המושל קארטר התמלא ב- דיוק לפני 48 שעות. שכן, על-פי ה-לה, מונד" מהיום, שבת, ה-12 בפברואר 1977, הכריז מזכיר-האו"ם קורט ולד- הייס בראיון ל„גרנסלס פוסט”:

„כל המנהיגים הערביים, כולל מנהיג אש"ף, מוכנים להסכים עם קיומה של מדינת ישראל.”

עם קיומו של תנאי זה, שעליו הכריז המושל קארטר בנובמבר 1975 — כתנאי- מוקדם להכרה אמריקאית באש"ף — האם סביר יהיה לצפות שהנשיא קארטר יעניק לאש"ף את ההכרה המובטחת? אפשר לטעון שההבטחות וההתחייבו- יות הניתנות במהלך מערכת-בחירות ל- נשיאות אינן בהכרח מחייבות. ייתכן ש- נכון הדבר, אך מאידך, ההצהרה שמסר סיירוס ואנס ל„ניוירוק טיימס” לפני יומיים, רומזת במפורש שהנשיא קארטר לא סכח מה שאמר המושל קארטר ב- 1975.

כך או כך, אין ספק שהצהרתו של ואנס היא ביטוי ברור להחלטתו של הממשל האמריקאי למלא תפקיד פעיל וחיובי בתרומה לחיפוש אחר שלום אמי- תי במזרח-התיכון, והדבר מעורר מאד. העמדה האמריקאית הסופית עדיין לא הוכרזה, ויהא עליה להמתין לשובו של ואנס, לשם ניסוח סופי. אולם, אם העובדות הידועות משקפות את אופיה של ההחלטה המצופה, ואם תעשה אר- צות-הברית את הצעד ההגיני של הכרה באש"ף, מבלי להתחשב בהתנגדותה של ישראל — כפי שרומז ה„ניוירוק טיימס” — כי-אז אין ספק שאור התיקווה לשלום במזרח-התיכון ינצנץ במישנה-בהירות! ד"ר עיסאם סארטאווי, ביירות

TIME
מנטול

TIME Menthol
מרעננת ועדינה בכל עת ובכל עונה

תערובת אמריקאית* בטעם מנטול רענן* קינג סייז פילטר* תוצרת דובק

פרסום דיר יעקבסון

הפרוטוקולים של זקני אנשי

המגעים עצמם קוימו, לפי הסיפור, כדי לזרוע בישראל מבוכה, אשליה, מחלוקת פנימית, חשדות הדדיים — כל היעדים השיגרתיים של מיבצע לוחמה פסיכולוגית. אם כך הדבר, בוודאי היו גאוני אש"ף מעוניינים לפרסם את הדברים ברבים, ל"הפיצם בארץ, לתת להם פומבי.

והנה, למרבה הפלא — קרה בדיוק ההיפך: אנשי אש"ף תבעו במשך חודשים ארוכים שהמגעים יתנהלו בסודיות מוחלטת, ללא פירסום כלשהי.

אולי היה זה תכסוי? האם הם העמידו פנים שהם רוצים בסודיות — אך הדליפו בחשאי את הדברים לעיתונות, וגם גרמו לפירסום סנסציוני?

אם זה נכון, הרי כנייהשרת הי עיקרי של אש"ף בישראל הוא הי צהרון, ידיעות אחרונות, והסוכן הבכיר של האירגון בארץ הוא שלמה נקדימון, כתבו המדינה שהרי נקדימון הוא שהשיג את הסקופ העולמי ופירסם לראשונה את דבר קיום המגעים.

נראה כי המזימה מסתעפת והולכת.

הרשימה המגוחכת

אך הקטע העיקרי של הידיעה, המעיד על טיבה וגם על רמת מפרקיה, הוא זה המכיל את רשימת חברי הצוות של אנשיהדון האש"פיים.

לגבי קורא הישראלי הרגיל בוודאי אין זו אלא רשימה רגילה של שמות ערביים. אך מי שמצוי בעניינים פלסטיניים — ויש בישראל עשרות מומחים, אנשי מודיעין, מיוזחנים ופרשנים רציניים — מזהה אותם מיד.

קשה להעלות על הדעת רשימה מצחיקה יותר. אילו היה מופיע בפרוטוקול סיפור על צוותיגול ישראלי, המורכב מטל ברודי, (המשך בעמוד 40)

התנהלו עם הדרג הבכיר ביותר בי אש"ף. היה צורך להמציא במהיר רות סיפור חדש.

וכך נולדה האגדה החדשה. האם היו מגעים עם צוות בכיר באש"ף? ועוד איך היו! עראפאת עצמו שלח את האנשים! אבל הוא עשה זאת כדי להרוס את המדינה. זוהי מילחמה פסיכולוגית.

מאת

אורי אבנרי

בקיצור: הדבר שאך אתמוד לא היה ולא נברא, הפך כנייהשרת ל"מזימה שטנית של ראש אש"ף."

נקדימון הנורא

אחרי ה"מי" וה"מתר", בא ה"מה". בעצם, נאמר בידיעה?

נאמר בה כי צוות של אנשי אש"ף שעסק, בין השאר, בהפסקת העלייה מ"ברית"המועצות, קיים מגעים עם מועצה ישראלית, שאחד מחבריה הבולטים הוא לובה אליאב, האיש שהוא — אולי יותר מכל אדם אחר — אבי העלייה החדשה מברית"המועצות. כעובד בכיר בשעתו בי שגרירות הישראלית במוסקבה, הניח אליאב את היסוד לאותה מערכת שהצמיחה את תנועת העלייה.

גאוני הווחמה הפסיכולוגית של אש"ף לא ידעו זאת.

נאמר כי אש"ף ביקש לקיים מגעים עם המועצה הישראלית, שהמינשר שלה כולל סעיף מיוחד בדבר "הזיקה שאינה ניתנת לעירעור" של מדינת"ישראל ל"ציונות, כדי להשתמש בה לעידוד הירידה של יהודי מארזוק, לוב ועיראק מן הארץ, חזרה הארצות מוצאם.

מוזר, מוזר.

עד כאן הסיפור. מסתבר ממנו כי המגעים בין מישלחת אש"ף ובין ראשי המור עצה הישראלית לא היו כלל מגעים מדיניים, שנועדו לבדוק את האפשרויות של הידברות בין צמרת אש"ף וממשלת ישראל, אלא תרגיל שנועד להרוס את המדינה. חברי המועצה הישראלית פעלו — אולי בלא יודעין, סתם מתוך טיפשות ונאיביות חסרת"תקנה — כסוכני, הדיס" אינפורמציה האש"פית.

גרוע מזה: הם שירתו, במישורין או בעקיפין, את מסכלי העלייה מברית"המור עצות ואת מעודדי הירידה מן הארץ.

מוסדות מחקר אלמוניים

מי ששמע את הידיעה ברדיו — או שקרא אותה למחרת היום בעיתונים — בוודאי שם לב לעובדה מוזרה. מניין באה הידיעה? מי האכא שלה?

דוב ינון ציטט "מוסדות מחקר" אל"מוניים. כאשר נשאל על כך עלידי האלון (מיל), מתי פלד, עוד בהמשך אותו שיר דור, התפרץ ינון ואמר שכעיתונאי, "אינו מגלה מקורות אינפורמציה". וזה מוזר. חזקה על מוסדות"מחקר רציניים שאינם מתביישים במחקריהם. להיפך, בדרך"כלל הם מעסיקים מומחים ליחסי"ציבור שיד"אגו לכך ששמותיהם יוזכרו בהבלטה רבה ככל האפשר בעת פירסום מחקריהם. והנה — מוסד ביישני, מוסד שאינו ר"ר צה לגלות את זהותו.

הידיעה המרעישת, החשיכה, המחייבת הפסקת מסקנות מרחיקות"קוטיצת, היא ממורת, ירדה שי אכיה מתבייש באבהותו.

יש לכך טיבה פשוטה: שום מוסד רציני, שבראשו עומדים אנשים ששם האק"דמאי חשוב להם, לא היה מעלה בדעתו אף לרגע להעניק את שמו לייצור זה. אם כן, מי האכ?

אפשר לנחש. איש"מיקצוע, היודע מי מוזין את מי וכיצד, איך מופצות ידיעות ועלידי מי, יכול היה כבר בשמיעה הראשונה לזהות את אבי"הממזרת. הפרוטוקול הזה של זקני"ערב נוגד בתוך קרבנו של מישרדי"החוץ של הפרופסור שלמה אבינרי.

המזימה השטנית

אחרי השאלה "מי?" באה השאלה "מתי?" מרוע פורסם גירוי זה דווקא בי שבוע שעבר?

האם נתגלו הדברים לפתע"פיתאום? האם מרגל מיסתורי, שהושתל בתוך לישר"כתו של עראפאת, הצליח להעביר את הידיעה בכתב"סתורים דווקא ביום ג' שעבר? יש סיבות מוחשיות יותר לע"י תוי זה.

עד לפני שבוע פטר מישרדי"החוץ את מגעי המועצה הישראלית בניהם של ליג"לוג. בעיקבותיו הודגבה כל עדת הכתב"לבים והפרשנים, מודחי קהיליית המודי"עין, המשרתים את מישרדי"החוץ בעניינים אלה בתוככי העיתונות הישראלית.

והנה, לפני שבוע, בא יאסר עראפאת והכריז מעל בימת המועצה הלאומית הי פלסטינית כי הוא, אישית, הטיל על הד"ר עיסאם סאטאוי לקיים את המגעים עם חברי המועצה. כן בנייה"הקדפים של התעמולה הרישמית התמוטט. איאפשר היה עוד לשעון שלא היו מגעים, ושלא

יאסר עראפאת
מזימה שחורה

אחד הסיפורים המוזרים ביותר בי תולדות הרדיו הישראלי שודר ביום השלישי שעבר בתוכנית היום הזה. קולו השמנוני של דוב ינון, המוגדר כי מומחה של שידורי ישראל לעניינים ערי"בים, הביא בשורה מסמרת"שיער ממש, שהיתה צריכה להחריד כל איש בישראל. מאז נזדעק העולם כגלגל, "הפרו"טוקדים של זקני ציון", לא נתי פרסמה מזימה זדונית כמו זו שתוי ארה ע"ידי הפרשן הערכיסטי.

צוות מיוחד

זה סיפורו של דוב ינון: נודע לו מפי מוסדות"מחקר מסור"ימים כי באש"ף פועל, מאז 1975, צוות מיוחד ללוחמה פסיכולוגית ולדיס"איני פורמציה.

● צוות זה שיכנע את מדינות"ערב להציע לישראלים, שעלו ארצה מארצות"ערב, לחזור לארצותיהם. הוא גם נסע לוינה כדי לשכנע את עולי ברית"המור עצות שלא לעלות לישראל.

● אותו צוות גם יזם וקיים את המגעים עם ראשי "המועצה הישר"ראלית למען שלום ישראלי"פדסטי"ני", כדי לערער את המדינה מכפנים.

● הצוות, שבראשו הועמד הד"ר עיסאם סאטאוי, כולל בין השאר את סברי גרייס, דאוד ברי"כאת, סעיד המאמי, אבו"מאזן (מחמוד עבאס) ועזיאל"דין קקק.

סעיד המאמי
רשימה מצחיקה

פנים חדשים לרשימת ר"צ: שולמית אלוני עברה ניתוח קוסמטי

תת' אלוף (מיל.) ציפורי שהציג את מועמדותו לבחירה לרשימת תנועת החרות לכנסת, בכנס מיוחד של מרכז המפלגה, רכש פרחים לפני שהחלה הבחירה. היה זה במסגרת מיבצע מיוחד שנערך במסגרתו, שם נמכרו פרחים כשכל ההכנסות מוקדשות לכיסוי גרעונות קרן תלחי. ואומנם, ציפורי נבחר כאחד ממועמדי המפלגה לרשימת הליכוד. ח"כ יוסף קרמרמן, לעומתו, לא קנה פרחים, למרות שהוא זה האחראי לגרעונות.

מונה זילברשטיין שחקנית הקולנוע הישראית, לית, חזרה לפעילות חבית רתית אחרי שנגמלה, לדבריה, לחלוטין מעישון סמים. מונה החליטה לעזור לגמילה מתמכרים אחרים. היא משמשת כיועצת מיוחדת לסרט תיעודי שמפיק אבי (צ'רופה) קליינברגר על נרקומנים בישראל. כן העמידה מונה את עצמה לרשות אגודת אל-סם, תפתח במסע-הרצאות שמטרתו מניעת שימוש בסמים בקרב הנוער. בתמורה: מונה מבלה במועדון-לילה תל-אביבי בחברת ידיד חדש.

בשביל אנשי סיעתך (פועלי אגודת ישראל) לבחור בך ל-כנסת שוב ושוב.

במסיבת-הסיום שערך משרד-הבריאות לזעזוע-השיירות של הכנסת, עם סיום הרצאות, דובר רבות על תחרות הורדת-הידיים בין ח"כ

מתנה. בעת ישיבת הכנסת הראשונה נישאה אליו ח"כ אריאל זילברשטיין ואמרה לו: "גו, אולי תצייר תמונת מחזור?" השיב לה ורדגור: "בשביל זה אני צריך לשבת פה עד ה-כנסת השמונה-עשרה". התערב ח"כ אריאל זילברשטיין, איש הערך: "גו, זו סיבה טובה

מקנאים בי. אבל כשאני אומר להם שהם יכולים לעשות בך דיוק אותו הדבר, הם מקבלים פיתאום פלונטר במוח, ולא מבינים על מה אני מדבר."

גם חברת-הכנסת מטילדה גר, שהודיעה כי לא תכהן עוד בכנסת הבאה, העלתה זיכרונות בעת ישיבת הכנסת האחרונה ואמרה, כי הייתה תקופה שבה נהנתה בכנסת יותר מכל היתרה השנתיים וחצי שבהן ישבה כחברת רפ"י על ספסלי האופוזיציה. העיר לה ח"כ יוסי שריד: "מטילדה, כן לנו נתגעגע אליך. אני לא יורגע מה שבגוריון היה עושה או אמר אילו היה איתנו."

ח"כ אברהם ורדיגור ידוע בתור הצייר של הכנסת. לאימכר סיים דיוקן גדול של ראש-הממשלה, יצחק רבין, שאותו צייר בישיבות הכנסת השמינית, והעניק לו אותו ב-

דן קידר הצייר, טוען תמיד כי הפתעות באות בשלושת השבוע קיבל הצייר הישראלי טלפון מפאריס, שבו הודיעו לו כי המקום שלו ציפה זמן רב, בסייטה ד'זאר (קריית-האמנים של פאריס) התפנה עבורו, ועליו להגיע לשם במהירות על-מנת להכין את תערוכתו. למחרת קיבל הזמנה טלפונית מידו, ז'קי דוק, בעל המסעדה שעל גג בית אמריקה בתל-אביב. ז'קי הזמין את דן להיפגש עמו, אולם משהגיע הצייר למקום הופתע לפגוש שם את כל ידידיו, שערכו לו מסיבת-פרדה טרם צאתו לפאריס. דן יושב בבית, ואינו מש מהטלפון. הוא ממתין לעוד הפתעה.

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

ברמל אז מזרחי מקביראשק לציון וזכרון יעקב

בן גוריון מאשים את אשכול כ... שקרן וכחדן

* יצחק בן-אהרון: החיים הפוליטיים של בני

דורי נידאו מסודרים וקבועים לנצח *

על רמתה של הכנסת. לזכותה ייאמר, שלמרות חוסר-העקביות וההשמצות שהיו בה, ולמרות היסטוריה של חוסר-הכנסת שהעמידו עצמם כחוקרים, שופטים, ומציינים-להורג — קשה לר-
אית את החברה הישראלית בלעדי הבימה הזו. אבל במציאות שלנו — הכנסת אינה פרלמנט אנגלי או שוודי. אנו חיים במדינה משוימתית, ה-
נתונה לאילוצים עצומים, לא רק בענייני ביטחון, אלא גם בענייני חברה וכלכלה. מירווחי התימון של איש-ציבור במדינה כשלונו הם צרים ביותר, ודייקא משום כך — השחיתות היא כה השוטה" (הארץ)

מילחמות נוספות

לא יפתרו כלום

ב"ראיון השבוע עם" אריק שרון ואריה אליאב, שאל דב גולדשטיין את אליאב על דמותו של ד"ר עיסאם סארטאווי, נציג אש"ף לשיתות עם נציגי המועצה לשלום ישראל-פלסטין, ועל השתתפותו באופן פעיל, כלומר אש"ף.
על כך השיב לו ח"כ אריה אליאב: "הוא הש-
תתף באופן פעיל בהתקפה על מוסם "אל-עלי" במינכן, שבה נפצעה חנה מרון וגם בפעילות פניו-
אחרות.

אולי הרבר אינו ידוע, אבל הוא היה אחד מ-
מפקדי המחבלים בכראמה, בקרב הגדול שהתחולל שם בין כוחות ישראלים וערביים, במלחמת-
ההששה. בני צביקה נפצע בקרב הזה... כאחת הפגישות הראשונות שלי עם ד"ר סארטאווי אמר-
תי לו: "בני נפצע בקרב שאתה סקרת עליו מהצד הערבי... יכול להיות שאתה ספצת אותו... יכול להיות שחברך של בני, שנהרג על-ידך, נפל מ-
דבור שלך..."

בתגובה לסיפור זה שאל גולדשטיין את אליאב אם סארטאווי התרגש מסיפור זה, ואליאב המ-
שיך: "התרגש... זה לא בדיוק הביטוי... זו מילחמה, זו מלחמה קשה. הוא ידע זאת ואנחנו יודעים זאת. ובמלחמה נפלים אנשים ונשפך דם. האיש הזה עבר החל מ-1970 מהפך איטי אבל עיקרי. לא קל לו ולשכמותו. כל נזול בזה. הוא הגיע למסקנה, שמלחמת נוספות לא יפתור כלום ולא יקדמו את העניין הפלסטיני. הוא ידע ו-
מבין — ואמר מפורשת — שעניין המדינה ה-
חילונית-דמוקרטית אינו הפיתרון לבעיה. הוא אמר שיש רק דרך אחת: לחלק את נחלת אביר-
תיהם, שהוא מדרה, כי הוא גם נחלת אבותינו, בין העם שלהם והעם שלנו — ולחיות יחד, בשלום ובהבנה." (מערב)

מסוקי השבוע

אריק שרון ראש "שדומציון": "אלי הארץ הזאת מדברת בעיברית. הגלעד מדבר אלי עיברית. אלפי שנות עיברית. והר גריזים משוחח בעיברית וחברון מדברת אתי עיברית..."
הנ"ל: "אני מעדיף לדבר עם הפלסטינים על עתיד רבת-עמון מאשר עם חסיין על עתיד שכם וחברון."

עזר וייצמן, ראש מטה-הבחירות של הליכוד: "אינני סבור שפוליטיקה היא עסק מלוכלך. לידעית, חוקעים סכינים בגב בעסקים וגם בצבא. מי שלא חוקע סכינים בצבא לא חוקע סכינים בעסקים. גם לא חוקע סכינים בפוליטיקה."

המשורר חיים גורי: "לא מעטים מקרב אלה שהצליחו לעשות כסף טוב. הצביעו בעד המערך בא בעד מפא"י, כי שילטון הפועלים הי-
סוציאליסטי הוא-הוא שחעלה אותם."

העיתונאי נחום ברנע במאמרו "ובין וגמרנו": "רבין כועס על בוז'נינסקי, שכועס על רבין ועל דיניץ שכועס על העיתונאים הישרא-
לים, שכועסים זה על זה."

טובה פערון, מקום 25 ברשימת ר"ש: "אני לא מרגישה כנסכ של עצמי, אני מייצגת הרבה יותר מעצמי."

הפזמונאי יהונתן גפן: "הנה הם, הם, הם. הם, המפלגה עם הפילטר, מיפלגת כלבוטק, בראשות מנהיגי. חדשות בעתיקות. קבלו אותם. הם חדשים ושונים."

אליעזר שילוני, נציג מטה-הכנסה: "מה רוצים? שארם ידיים עם כולם. אשיר התייווה ואקפל את הדגל? לא מקפלים את הדגל ולא מכבים את החשמל — נלחמים."

בן-גוריון נגד ההסלמה

שהביאה את מילחמת

ששת הימים

ד"ר מיכאל בריזוהר ממשיך בפירוט הפרקים הנבחרים מתוך האוטוביוגרפיה על דוד בן-גוריון.

על ההסלמה בין ישראל, מצרים וסוריה, כתב ד"ר בריזוהר: "משנודע, במחצית מאי 1967, על הצעדים המצריים, נזכר בן-גוריון בפירטי התקרית של פברואר 1960. (בעיקבות פעולת-
תגמול ישראלית נגד סוריה בתאופיק בפברואר 1960, הורמה מצרים כמה מאות טנקים לסיני. גם אז הורדה ישראל כוחות שהתייצבו מולם —
הה). מדרך הטבע סבר, כי כך יש לפעול גם הפעם: להוריד את המתח, להצניע את אמצעי-
הנגד, לא להגיב בהצהרות חריפות, לא לגייס מילואים בקנה-מידה גדול. אולם נאצר, שלא כמו ב-1960, לא הסתפק במשלוח צבאותיו לתוך סיני. הוא גם תבע מהכוח הבינלאומי של משקיפי ה-
א"י, שהבטיח את השקט בגבול ישראל-מצרים ובשארם-אל-שייך, כי יפנה מייד את עמדותיו וייצא את ארצו.

המעשה החריד את בן-גוריון. הוא חשש ש-
הידרדרות המצב עלולה להביא למלחמה חדשה. והיה משוכנע שיש לעשות הכל כדי למנוע את-
לקחותה. כדרכו, האשים את (לוי) אשכול במתי-
חות שנוצרה. שמונה-עשר חודשים חלפו מאז הבחירות, שבהן נחלה רפ"י (רשימת פועלי ישר-
אל — מיפלגתו של בן-גוריון, משה דיין ושימיון פרס) בתוסה קשה מידי המערך, וביקורתו החריפה של בן-גוריון על אשכול לא קתה כהוא-זה.

לדעתו של בן-גוריון נגרם גם המשבר הנוכחי, על-ידי צעדיו הבלתי-שקולים של אשכול. ב-
נובמבר 1966 הורה אשכול על פעולת-תגמול נגד הכפר סמוע בירדן, בעיקבות חדירת מחבלים משטח זה. בן-גוריון זעם על אשכול כי "תקף ירדן בלתי-עניינית, התקפה כפר ציווילי (אזרחי)".
בניגוד לנהוגו של צה"ל, מאז קיביה. הוא גם ביקר בחריפות את ההסלמה בתגובת ישראל למעשי הסורים באפריל, שהציתה את המשבר הנוכחי. "אשכול) הפך פעולת-תגמול בסוריה למעין מל-
חמה (80 מטוסים, 130 גיחות), טס על-פני דמשק, עשה גיוס לפני הומן. כראש-ממשלה (הוא) שקרן זפתך."

בן-גוריון בא לתל-אביב ב-21 במאי, ובישיבת ראשי רפ"י הציע, כי הסיעה תדרוש בכנסת "התפטרות אשכול כפי שעשו בשנת 1940 לראש-
הממשלה צ'מברליין". אולם משה דיין ושימיון פרס התנגדו לדעתו..." (ידיעות אחרונות)

חבריינסת שהעמידו

עצמם כחוקרים. שופטים

ומוציאים להורג

ברשימה, "הפורשים מן המירוץ" מראיון העיתור-
נאי דורון רוזנבלום כמה מבכירי חבריי-הכנסת, שהודיעו פומבית על פרישתם מזירת הכנסת. בין השאר פנה רוזנבלום אל יצחק בן-אהרון, שטען בפתח דבריו: "החיים הפוליטיים של בני-דורי נידאו מסודרים וקבועים לנצח... מי ניראו כאילו הם מסודרים וקבועים לנצח... מי חשב בכלל על זיקנה? הכל ניראה קבוע לעד-
ער, כאילו כל בני-דורי היו בני-אלמונה. היתה על כך הסכמה כללית."

על השיקולים הלא-ביולוגיים שלו לפרישה, ממ-
שיך ומוסף יצחק בן-אהרון: "הייתי שגל ל-
המשק, אילו היתה יותר קטניות בחיים הציבוריים שלנו, ואילו הם היו בעלי רמה גבוהה יותר. אבל בחיים הציבוריים שלנו שורר מצב של דיכוי דומים, כאשר הן האופוזיציה והן הקואליציה מבליים את כל הקטניות, ומבליים את המצעים והחידושים הרעיוניים. שום צד אינו יכול לגבש את עמדתו בצורה מכרעת, כי אין לו גיבוי מבית. גישי-אומנים מיוצג במערך, וכליכוד יושבים ל-
בראליים, שחבל יודעים כי הם הולכים בקו של חירות מטעמים שבהם הממד המצפוני הוא רק שולי. במצב עניינים זה שולטים התימיונים, הפתגלנות, החיים מהירי הה. אי-אפשר לחרוץ משום סוגיה, כאשר הקריטריון העיקרי הוא ל-
החיות את הראש מעל למים. הדבר השפיע מאוד

חקלאי אודי, לבכורה החגיגית של הסרט מיבצע יונתן, שבה נכחה מישפתת דיין בייצוג כימעט מלא, השיב: "אודי נשאר בנהלל לשמור על הי-
כבשים."

באותה הקרנה לחץ שר-
האוצר יהושע רבינוביץ את ידו של השחקן ראובן כרייתם ואמר לו: "היית מצוין, מאד נהנית ממך!"
השיב לו בריוותם, שהגיע ל-
בכורה בלויית אשתו, רותי: "נו, אז אם נהנית, תחזיר לי את 35% המס שלקחת ממני ממה שהרווחתי בסרט."

כל אסיר במדינת-ישר-
אל זכאי לדמי-כיס בסך מאה לירות לחודש, המוכנסים עבור רו לבנק ומועברים אליו באמי-

אליעזר רונן וח"כ פסח גרופר, שבה גבר רונן על גרופר בנקל. העיר על כך ה-
ח"כ הערבי סייף אל-דין אל-זועבי: "טוב, זה לא קונץ שרונן ניצח. זו היתה קנר-
נייה בין הליכוד והמערך. הי-
מישחק היה מכור."

הפסלת אילנה גור חזרה לישראל אחרי תערוכתה הפאריסאית, וכשהגיעה לבי-
תה היפואי גילתה לתדהמתה קיר שלם שניבנה בעת הי-
עדרה מול אחד מחלונותיה. הסתבר כי בין אמני יפו אין שוררת אחות-שכנים. הקרמי-
קאית ציירה שמש, שכנתה של אילנה, טענה כי הרעש של מזגני-האוויר מפריע לאור-
חיה לשבת בחצר הפנימית שלה, ומשום כך בנתה את

שזכתה בתואר, "מלכת האופור" של חברת התמרקים אוטודור גירל, במיסגרת תח-
רות מלכת-המים 1976, טסה השבוע לברטיניה כאורחת החברה. במיסגרת ביקורה תתאר אורלי במפעלי החברה ותופיע עבורה בצילומי-פירסומת בינלאומיים. בתמונה: אורלי בנמלה-תעופה בלוד.

אורלי גופר

הקיר, כדי לבודד את הרעש. ישראלים רבים, שחזו בתוכנית-בידור טלוויזיונית ש-
שודרה בארצות-הברית מחוץ-
אלחוף, נדהמו לראות צעירה יפהפיה, שנשאלה על-ידי המנ-
חה מה דעתה על הכריכים במיסעדה מסוימת, ושהשיבה בעיברית צברית טיפוסית: "יש פה סנדוויצ'ים עלי-הכרי פאק". חריהנין וזהו בה את המרת ערנה לב, שנתנה את הכבוד לשפה העיברית בוכות ידידה, הברון הפופולרי רייזר בראונר שהחליט ל-
שטפה באחת התוכניות ש-
הנחה. מאחר יותר סיפרה עדנה לידידיה כי הכוונה היתה שהיא תשיב באנגלית, אולם הרעיון לענות בעיברית צץ ב-
ראשה ברגע האחרון ממש. בראונר, היתה, החליט להשי-
איר את התשובה כמות שהיא.

צעותן של שילטונות בתי-
הסוהר. אולם אשר ירדן אינו כל אסיר. ידידתו, עורכת-
הדין טלי ליבני, הכניסה עבורו החודש לסניף בנק דיסקונט שברחוב דינגוף ב-
תל-אביב, דמיכיס בסך 400 לירות.

בכלל, טלי דואגת מאד לאשר. היא טילפנה לחיים גריינצקי, יועצו של ראש-
עיריית תל-אביב שלמה (ציצ"ל) לחט, והתלוננה כי אוניו כי "אשרק'ה טוען שסיסי ריית הכלא דלה מדי עבורו."
טלי ביקשה מגריינצקי לארגן מגבית, כדי לקנות עבור יד-
לין ספרים שאינם מצויים ב-
ספריית כל-אירמלה.

הכוכבנית פנינה גורן הגיעה להוליווד במטרה ל-
בוש את העיר. עד שיגלה אותה המפיק הנוכח, היא עובדת ל-
פרנסתה כמלצרית במיסעדת שירותי-עצמי.

כשנשאל ח"כ משה דיין, מדוע לא בא בנו, הי-

כנס בוגרים

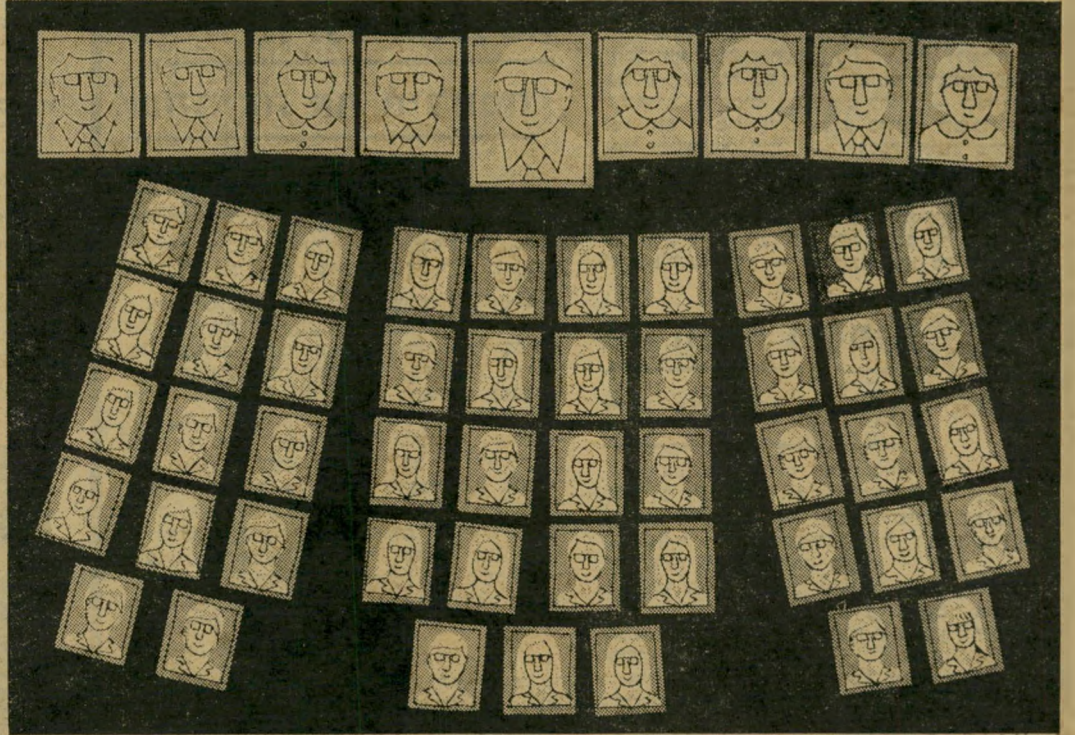
את דיעותיו בענייני-חינוך. גם הכותב, הרואה את עצמו כמחונך בעל-ותק, החל באחרונה מפרסם את דיעותיו בענייני-חינוך. אולי יוכל הקורא להתרשם מחינוכו הגרוע, לאור ההשוואות הבנאליות והמסקנות הדמאגוגיות של מאמר זה. תראו מה שהשיגה עושה לבנאדם.

תהיה מהנדס או תעוף למיקצועי

בית-הספר רצה להפוך את הכותב הרך למהנדס בכל מחיר. אם לא מהנדס אז ביולוג, ואם לא ביולוג אז מיוחן, ואם לא כל אלה אז שיהיה לפחות סתם קצין, אשר יקשט במדיו את כינוסי-הבוגרים, ואולי אפילו יקשט בשמו את האנדרטה שבחצר. במגמה הסיפרותית של בית-הספר למדו רק בנות, שכן סיפרות היא עניין לעקרונות-בית, נשים לקצינים ולמהנדסים. גם המגמה החברתית היתה ירודה. לשם נפלטו כל הכישלונות ממיקצועות החשבון וההנדסה. ובאמת, יש תוצאות: מיגוון הבוגרים מרשים ביותר. שלוש-מאות איש גמרו ללמוד יחד עם הכותב. המחזור הארבעים או החמישים ומשהו. רבבות אנשים יצאו משם, חלקם חזרו לאנדרטה. המוסד גאה בכך שאחדים מהם רמטכ"לים, ואחרים שגרירים, ואחרים מדינאים שקודם היו רמטכ"לים. יש גם אלפי מהנדסים ורבבות רופאים ורופאי-שיניים ורוקחים ופיסיקאים ומיוחנים וכימאים ופקידים-בכירים וקצינים. זהו בית-הספר שגילה את הקצועה ויצר קצינים יותר מכל מוסד אחר. יצאו משם גם הכותב, שהוא רב"ט וחצר-מיקצוע, ועוד שניים-שלושה פרובלמאטיים, משוגע אחד ושני בטלנים. את רוב הכישלונות הספיקו להעפף עוד במחצית הדרך, שילכו ללמוד במיקצועי. שם המוטיבציה נמוכה יותר ואירגוני-הבוגרים רופפים.

משורה גם המוות לא ישחרר

ושבו הגיע היום, כמו בכל שנה, שבו ייפגשו כל הרוקחים והמהנדסים והרמטכ"לים ורופאי-השיניים ויעלו בצוותא זיכרונות תפלים או משעשעים. אחר-כך יעמדו דום לכבוד הנופלים וגם יתרמו כמה לירות לאתר-ההנצחה המפואר לזיכרם. גם כשנפלו, יישארו המתים ברשימות הבוגרים לנצח-נצחים. אירגוני-הבוגרים יעדרו ויזבלו את קבריהם ויקימו להם אנדרטות, כאילו שיש קשר כלשהו בין נפילתם לבין המקום שבו למדו כימיה אורגנית. אחר-כך יקבלו הבוגרים הרצאה מאת אחד הרמטכ"לים או שרי-הביטחון, והנושא המפתיע יהיה כרגיל ביטחון ישראל או משהו כזה. ואחר-כך ינאם מנהל בית-הספר, ואת הזכות שלא לשמוע את נאומו, רואה הכותב כאחת מחירויות-האזרח היסודיות. ואחר-כך, כאמור, יבואו הזיכרונות על בקבוקי שוופס: דנטיסט ייזכר ברוקת, ומהנדס יגחך עם כימאית, ביולוג עם מיקרוביולוג וקצין-בכיר עם מיוחן ירבץ. כולם ילבשו את תדמיתם הנוכחית שיש להתגאות בה, יקשיבו לביטחון ישראל, ילחצו ידיים עם מורים ומחנכים ויגידו איך שהזמן רץ. בעצם, כימעט, באופן בלתי-ברור ומעורפל במקצת, יתחילו להיזכר בבית-סיפרם ובמוריהם בחיבה קלה, בהבעת-תודה הולכת וגוברת, ובהוקרה על שהביאום עד הלום. שיטת הבוגרים פועלת.

שתיס-עשרה שנה בלי ניכוי שלישי

לוקחים ילד בן שש, קונים לו תילבושת וסמל ושולחים אותו לשתיס-עשרה שנות-מאסר בבית-ספר יוקרתי. במשך שתיס-עשרה השנים הוא לומד לקרוא ולכתוב וחשבון וקצת גיאוגרפיה וכמה דיקלומים באנגלית, ותנ"ך כמובן, הרבה תנ"ך.

כאשר הוא משתחרר ממאסרו, אחרי שריצה את מלוא התקופה (או אפילו יותר), שכן התנהגותו לא היתה די גרועה כדי ניכוי שלישי, קם הנער, והוא כבר זקן וחיוור ועייף ומבולבל, בן שמונה-עשרה עוד מעט, ויוצא אל העולם שמעבר לסורגים. יש לו תעודה המעידה כי למד כפל וחילוק, פרקים בנביאים וערי-בירה, ומאותו יום ואילך הוא נמנה, מרצונו או שלא מרצונו, עם מה שנקרא "עוד חוליה בשרשרת בוגרי המוסד".

ואותו אדם שבע-טראומות, המנסה לשקם את עצמו ולשכוח את פיגועי העבר ותלאותיו, מוצא מי שנה בתיבת-הדואר שלו חבילת ניירות ציבעוניים ועליונים מטעם אירגון בוגרי בית-סיפרו. הפרוס-פקטים מספרים על פעילות ענפה ותוססת. יש מסיבות, יש אירועים, יש כנס שנתי, יש עלון הבוגרים, יש אנדרטה חדשה לזכר הנופלים, יש בחירות לוועד האגודה ולמוזכירות האגודה ולוועדת-קישוט של האגודה — ממש כמו אז, בימים הטובים. חוץ מזה צריך לשלם מיסי-חבר, צריך לתרום לאתר ההנצחה הממשמש ומוקם, צריך לעזור באיתור כתובות של בוגרים מתפרפרים. בקיצור, צריך לשמור על הקשר, שכן, נאמר כבר באיזשהו מקום: "הבוגר הוא רע לכל אדם ואח לכל בוגר".

צ'יזבאטים, רשמים וחוויות ממחנות-הריכוז

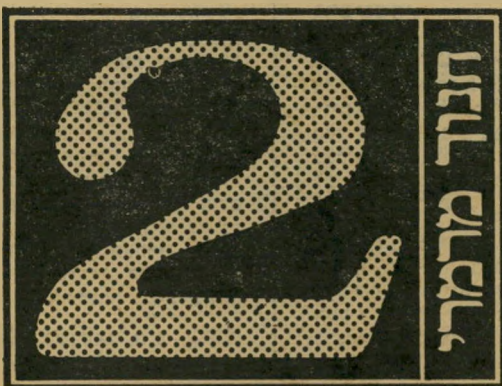
יש כל מיני אירגונים. יש אפילו אירגון אסירי-הנאצים-לשעבר. אם קם אירגון בוגרי בית-הספר לשמור על הקשרים בין הבוגרים והמוסד, הרי באירגון אסירי הנאצים, מקבלים הניצולים הזמנות לכנסים חגיגיים שבהם מעלים זיכרונות וחוויות ורשמים מן המחנות, ואחר-כך שרים שירים ביחד, ובוחרים ועד שיוציא עלון. אחר כך שומעים הרצאה בענייני חוץ-וביטחון מפי גדעון האוזנר, ואומרים הנה מוישה ממחזור עשרים-ושש או מביתן שנים-עשר, תראה איך הצליח בחיים מאז. אם להיות גרוטסקי במיקצת, אפשר גם להניח כי אחד הניצולים, שהוא חקין חובב, יעשה פארודיה היתולית ומשעשעת על קציני-הגסטאפו שהיו ממונים על הסלקציות. הרי צריך לשמור על קשר בין הבוגרים והמוסד.

הקורא הנבון ניחש בוודאי כי כותב עמוד זה רואה את עצמו כאסיר משוחרר, המחוסר כל זיקה ואהדה לבית-כילאו. האמת היא כי העמוד נכתב מייד אחרי שסיים הכותב לקרוע בקפידה לגזרים סימטריים את ערימת-הנייר שנשלחה לו גם השנה מטעם אירגון בוגרי המוסד, בעקשנות ראוייה-לציון, לשמור על קשר עם הכותב ושכמותו. טוענים שעכברים לומדים להבחין בין גבינה ומכת-חשמל אחרי כמה ניסיונות קשים, והם מניחים לחשמל במנוחה. אבל אירגון-בוגרים זה דבר הרבה יותר פלגמאטי וסבלני מעכבר, וגם אם עשר שנים נור-קים כל פירסומיהם בהתמדה ובשקידה אל הפח הסמוך, אין הם לומדים מן הניסיון. הדואר ממשיך לבוא. החומר ממשיך להגיע בזמן. הכותב חושש שזרם העלונים והפרוספקטים וההזמנות ושוברי-התרומות לא ייפסקו לעולם, והוא כבר ציווה על הדורות הבאים אחרי להמשיך ולהשמיד את החומר ההולך ורב. אולי יום אחד, מחמת שריפה או פגיעה ישירה, יישמט שמו מן הרשימה ויונח לנשמתו התועה לצוף בחלל כאוות-נפשה, בלי כנסים, טכסי-זיכרון ועלוני-בוגרים.

גם בכלא עושים בגרות

מן הנאמר לעיל ניתן להבין את דעתו של הכותב על המוסד, ועל הצורך שיש לו, כבוגר, לקיים קשר עמו. הקורא האובייקטיבי יוכל לטעון שיש ביחס שכזה משום כפיות-טובה, שכן בכל-זאת למד הכותב במשך י"ב שנות-מאסר דיברי תורה וחוכמה כפי שפורט לעיל, ואכן, אומר הכותב, אסירים רבים למדו והשתלמו בבתי-כילאם, למדו קרוא-וכתוב ועשו בגרות ואפילו תואר ראשון. גם המשוגע קוזו אוקאמוטו, היושב בכלא רק שלוש שנים, הספיק כבר להשתלם במדעי-היהדות, ובכל זאת אין כילאו חביב עליו. ובכלל אין כלאים חביבים על יוצאייהם, ונבראה בשל כך אין הילות רומאנטיות או נוסטאל-גיות סביבם.

לבד מעצם מהותו של המוסד, לא נותרו בליבו של הכותב כל רחשי-געגועים למוריו ולמחנכיו, שכאן עליו להודות כי מעולם לא חיבבם, ואת חלקם אף תיעב, ועודנו מכיר להם רעה עד היום. גם לא נתקפה בליבו דמותו של המורה והמחנך הנערץ והדגול, מלא המסירות ולהט-האמונה, שעל אודותיו מרבים לדבר בספרים ובאגדות. בית-הספר, שבו ריצה הכותב את שנות לימודיו, הוא מוסד שנטל לעצמו מונופולין וזכויות-יוצרים על שיטת-החינוך הנכונה ועל יעדיה. המנהל, או גונדרי-המוסד, רואה את עצמו כמחנך דגול למדי, ואף מופיע ומפרסם

על מצבר של הליצן

אשה אחת רואה ליצן נשען על אחד מעמודי אוהל- הקירקס ובוכה. האשה ניגשת אליו ושואלת אותו: "מה יש, מה קרה?"

"שום דבר", עונה הליצן, "אני נח קצת".
לא הצחק אותכם, הא? אין דבר, אני עוד אצחיק אותכם עד שייצא לכם קפה מהאף. אני אצחיק אותכם עד שתבכו. אני אצחיק אותכם עד שתצחקו. לא יעזור לכם כלום. אני מכיר אותי.

אבל לפני זה אני רוצה להגיד לכם שגם אותי הבדיחה הזאת לא הצחיקה. בדיחות בכלל לא מצחיקות אותי. בעצם, שום דבר לא מצחיק אותי. אני לא צוחק לעולם. אני אפילו לא מחייך, לא מגחך, לא כלום. האמת היא שבפנים אני צוחק כמו משוגע, אבל בחוץ אני עצוב כמו נורמאלי. לא. בעצם בפנים אני צוחק כמו נורמאלי, אבל בחוץ אני עצוב כמו משוגע. זה לא שאני עצוב באמת. מי עצוב באמת? אף אחד. נו, אז ככה גם אני. אבל מה — אני מוכרח להיות עצוב. אין לי ברירה — המעמד מחייב.

חה - חה - ג'ח חה - חה - חה ג'ח - חה - חה ג'ח - ג'יחה

ופה אולי המקום לספר שיש לי המון חברים שהם אלופים במישחקי-מילים. יש להם בבית, במרתף, שול- חן-מילים, והם כל הזמן מתאמנים. ואז, כשהם יוצאים בחברה, הם תמיד מוכנים, תמיד מבריקים, תמיד שנונים, תמיד מצחיקים. והנה, אם עד עכשיו הם עוד איכשהו החזיקו מעמד, הרי עכשיו — בפני מילה כמו "מעמד" — הם כבר לא יכולים לעמוד, וזה נשמע ככה:

אני: ...אבל מה — אני מוכרח להיות עצוב. אין לי ברירה — המעמד מחייב.
מוכן: המעמד מחייך. לא מחייב.
מבריק: מה עמד? מה עמד?
שנון: מעמד-חום!
מצחיק: מעמד הפועלים.
מוכן: מה, גם פה אליס? איאפשר עם האלימות הזאת.
מבריק: כן, היה פה סלרי אחד, מאד אליס. סלרי אליס.

הו - חה - חה הו - חה - הוח הו - הו - חה גהו - הוח - חה

שנון: אה ווי, סה לה רי!
מצחיק: המעמד מחייב — בצרפתית זה נובלס פילטר.
מוכן: מה, נובלס פילטר!! חשבתי שהוא מת מזמן.
מבריק: מי זמן? מי זמן?

אני: זמן אמריקאי, פופ קורן, אח של אבי קורן, קודם קראו להם קורנפלקס, פופ קורנפלקס, אבל הערבים, שלא יכולים להגיד פ"א, קראו לו בוב, בוב קנדי, על שם יד קנדי, והסיסמה שלו בבחירות היתה הגידו קן לדי, יד קנדי זה על יד יד טרומפלדור, ממש יד על יד, אני מבקש לשים רגל על רגל, לשלב ידיים, צריך

לשלב ידיים בחברה, אחרת יהיה פער, פער-הדורות, זה על יד שער-הפרחים, שער, גול, דה-גול, שתיים אפס...

שוב קרעתי אותם.
אבל לא משנה. איפה הייתי? הא, כן, — המעמד מחייב. ליצן חייב תמיד להיות עצוב. זה כתוב בכל הבדיחות. במחנה-הטירונות של הליצנים יש אפילו שלט גדול, "הליצן הוא מיקצוע — שמור על עצבונך!"
אז אשה אחת ניגשת אלי ושואלת: "תגיד, למה אתה עצוב?"
"אני?!", "אני עונה, "אני לא עצוב. יש לי רק פרי-צוף כזה".
שוב הצחקתי אותה. כל הכבוד לי, באמת. בכל מצב יש לי בדיחה. וכולם סביבי צוחקים. וזה באמת נפלא.

גחח - גוח גחו - גח' - גח גח - גח - גח גחו - גחו

הנה, השבוע הייתי באיזה מקום והיו כל מיני אנשים. אבל אני רציתי לדבר דווקא עם דרור. אתם לא מכירים אותו, אבל יש לו פרצוף עצוב, ואני ידעתי שרק הוא יבין אותי. אבל איך שאני מתיישב לידו בא חיים, שיש לו פרצוף מחייך, ומתחיל להראות לי, בשתיים בלילה, תמונות שהוא צילם את יפה, שגם לה יש פרי-צוף מחייך. להלן פרוטוקול השיחה:

חיים: (מחייך) תראה איזה תמונות.
אני: (עצוב) לא. אתה לא מתכוון ברצינות.
חיים: (מחייך) מראה לי תמונה.
אני: (עצוב) יופי, יופי.
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (עצוב) יופי, יופי.
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (עצוב) אתה יודע שאתה נודניק! (חיוכים בקהל).
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (עצוב) תגיד, למה דווקא אני? (גיחוכים בקהל).
מה עשיתי לך? (צחוק בקהל).
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (עצוב) למה שלא תראה לאיתן? (לאיתן) איתן, אתה כבר ראית את התמונות? (צחוק בקהל).
באמת יפות. (לחיים) תראה לו, תראה לו.
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.

ה' - הו - ה' חה - ח'ח ח'ח - ה' - הוח ח'ח - חה - הו

אני: (מתחיל להתעצבן) הנה, אילנה, אילנה מתה לראות את התמונות! (לאילנה) נכון אילנה? (צחוק רם בקהל).

חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (מתעצבן לגמרי) די, באמת! תראה למישהו אחר. אולי לרוני. רוני נורא אוהב לראות תמונות של יפה בלילה (צחוק אדיר בקהל).
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (שבור, אך מנסה להתאושש) יופי, יופי חיימ'ק'ה. עכשיו תראה תמונות לדודה עירית. דודה עירית תמיד אוהב תמונות של חיימ'ק'ה. גם לתת לו סוכריה (צחוק אדיר וממושך בקהל).
חיים: (מחייך) מראה לי עוד תמונה.
אני: (קס. צועק) די! (צורח) למה דווקא אני, למה ??? (פאזזה. מתיישב. בוכה). למה נולדתי ??? (פאזזה. שבור. הרוס. מיילל) אמא.....!
שוב הצלחתי להצחיק את הקהל עד דמעות. וזה הרגע הגדול שלי. רגעים כאלו אני לא מחמיץ לעולם. עכשיו אני כבר לא אסתום את הפה לשניה. אני אצחיק אותם עד הסוף.

ואני קם לאט-לאט ממקומי, מלא תחושת הרגע הגדול, ומרביץ את המונולוג האינוסופי הבא:
אתם צוחקים, הא. זה נורא מצחיק. בראדס רוצה לדבר עם מישהו ולא נותנים לו. מה יכול להיות יותר מצחיק מזה? שום דבר. נכון. אולי רק שמשאית דורסת ילד וקורעת אותו לגזרים. לא, שמשאית דורסת גזר וקורעת אותו לילדים. זה כבר באמת מצחיק. כי מה אני רוצה בסך הכל? באמת, מה אני רוצה? אתם לא

יודעים? גם אני לא. אני רוצה לדבר על החיים. בסך-הכל אני רוצה לדבר על החיים. אני באמת לא מבין למה קיבלתי צל"ש. באמת לא קיבלתי. אף-פעם. אבל אני בכל זאת רוצה לדעת — האם החיים זה באמת מלפפון, או אולי זה בעצם עגבניה, ואולי אפילו הוא

גרר - חה - חה גרר - גרר - חה חה - חה - חה גרר - חה - גרר

היה אומר לי שהחיים זה סלט פירות וירקות וחצילים. ואני יאמין לו. למרות שאני יודע שהחיים זה בקושי מלפפון חמוץ. אבל אני יאמין לו. יש לי ברירה? אז מה? אז בא המלפפון ולא נותן לי לדבר על העגבניה. וזה נורא מצחיק את החצילים. כי חצילים נורא מצחיק אותם שמלפפון מפריע לבצל לדבר עם פילפל על ענף בנית. ואז אני בוכה, אני מתחנן שיעזוב אותי, המלפפון הירוק והמטומטם והגדול הזה, וזה בכלל מצחיק אותכם. והכי מצחיק אותכם זה שאני בוכה. אתם לא מאמינים לי. לא. אני מאמין לכם שהחיים זה סלט פירות וירקות, אבל אתם לא מאמינים לי שאתם חצילים. אני בוכה ואתם צוחקים. מה אתם חושבים שאני? ליצן? כן.

שוב הם שוכבים על הריצפה. שוב הם מחזיקים את הבטן. שוב הם מייללים מצחוק.
אני לוקח אוויר כדי להמשיך ואז פתאום אומרת אילנה: "אתה יודע, זה כבר מפסיק להיות מצחיק. זה מתחיל להיות עצוב".

אני כמובן לא נישאר חייב ומיד אני עונה: "תיראי, אתם צוחקים, אבל גם אני צריך ליהנות, לא? וזה הנאה שלי זה ללכת על החבל, להתקרב לסכנה, אל הפחד. כל ליצן הוא בעצם לוליו, הוא הולך על חבל דק מאוד — החבל שבין הצחוק המתוק לבין האמת המרה.

הה - הה - הה הח - הח - הק ההה - הח הח-הק-החה

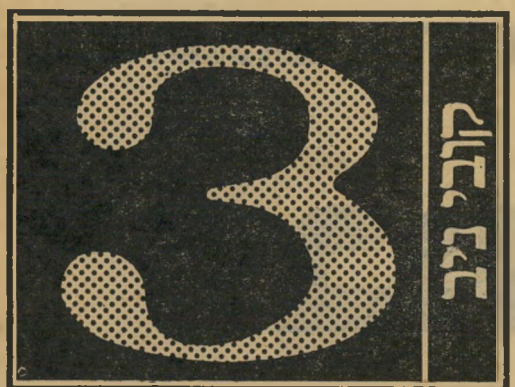
אני נהנה מההליכה הזאת על החבל, זאת ההנאה שלי: להגיד דברים על הגבול — על הגבול שלכם, על הגבול שלי. אתם צוחקים. אבל גם אני צריך ליהנות, זה הכל, וזאת ההנאה שלי".

שוב איבדתי את ההומור שלי.
אחר-כך לבד במיטה אני מחליט שכשאני אהיה גדול אני אהיה ליצן על-באמת ואני אודיע מראש לקהל שההופעה היא בדיוק שעה ואני אמתח את השעון ואשים אותו בכיס ואני לא אסתום את הפה לשניה עד שהשעון יצלצל ויקטע אותי באמצע המשפט ואני אחווה קידה קלה וארד מהבמה. זה הכל.

בבוקר, כשאני קם, אני יודע שאני לא אהיה ליצן ושאיני לי בכלל שעון ומקסימום אני אכתוב את מה שאני כותב עכשיו.

אבל אני לא אגמור בזה.
אז חבר אחד שלי סיפר שהוא מתכוון לעשות הפגנת-יחיד מול הכנסת ולעמוד שם עם שלט גדול שעליו יהיה כתוב, "אם אתם לא רוצים שלום — אז לפחות תחלקו סמים".

כולם צחקו.

אל תגע בו!...

תופתע לראות כמה תועלת ניתן להפיק מכסף הצמוד במלואו למדד והנושא רווחים.

אם לחינוך, דיור, גימלאות, או לכל מטרה חשובה אחרת, הדיסקונטאים יתאימו לך את התכנית הטובה ביותר.

משלמים לך תוספות שכר והפרשים בימים אלה. זה לא כסף מהשמיים, עבדת עבורו קשה... אין זה כסף מותרות, אלף ואחת מטרות מחכות לו. אבל עם קצת מאמץ תוכל להסתדר בלעדיו גם להבא. נצל את הכסף כראוי, תן לו לעבוד למענך. השקע אותו באחת מתכניות החסכון „יתרון“ או קופות הגמל של בנק דיסקונט.

**אל תגע בכסף זה-
השקע אותו בתבונה ותהנה ממנו בעתיד.**

בנק דיסקונט

פירסום בזול באמריקה

ביקבות ההצלחה המסחררת של סידרת התוכניות בטלוויזיה האמריקאית של מרב גריפין, שהוא אחד המגישים המפורסמים בארצות הברית, נישא הצוות שיום ודחף את התוכניות עימו להפקת סדרה דומה, עם דילאנה שור. התוכנית יוזמו על-ידי קונסול התרבות הישר-

קונסול חפר
הישג מירדאל

אלי בלוס-אנג'לס, חיים חפר, עם ה-מפיק הישראלי יצחק קול שאולפני-הסרטה הרצליה, אשר הוא עומד בראש הפיקו בארץ את התוכניות עבור גריפין. התוכניות הללו נצפות על-ידי עשרות מיליוני אמריקאים, וערכן התעמולתי עצום. דקה פירסום בתוכנית אלה מחיר רב רבבות דולרים. ההסכם עם גריפין ו-שור מאפשר לחברות ישראליות לשלב פירסומות למוצריהן במחיר נמוך במיוחד, 6000 דולר לקטע. עתה החלו חפר וקול מחפשים חברות ישראליות שת-פרסמנה בסידרה של דיאנה שור.

„כנפיים“ פורחות שוב

המפיק ההוליוודי מקס ינגסטון חסיים לממן את הפקת הסרט „כנפיים“ של אמנון ברנזון, שהפקתו נת-קעה אחרי המשקיעים הראשונים מ-מייאמי הקציבו לו כמאה אלף דולר ביל-בד, ולא היו מוכנים להוסיף. ינגסטון הורה להתחיל את כל העבודה מהתחלה, ועתה נכתב תסריט חדש לסרט. ינגסטון הקציב 100 אלף דולר לתסריט ולהכנות כלליות, ואחר-כך יגש לעצם ההפקה. עם הקבוצה הראשונה ממייאמי נחתם הסכם, שהיא תפוצה כאשר הסרט יישא רוו-חיים.

ניסיון ישראלי אחר לאסוף משקיעים בלוס-אנג'לס להפקת סרט נוסף על פר-שת אנטבה, עורר סערה. המפיק, „שימ-עון ארמה“, אסף 40 אלף דולר מקבוצת ישראלים בראשות אורי גינזבורג ואפי פפרמן. עזר לו ישראלי יורד אחר העובד ב„בונדס“, אליהו קמינר. בני-תיים לא יצא דבר מהתוכנית להפקת הסרט. המשקיעים בלוס-אנג'לס פנו לקוני-סוליה הישראלית, בבקשה שתאחר עבו-רם את שימרון ארמה, כדי שיחזיר להם את כספם.

מתרימים לד"ש

ולשלומציון

בלוס-אנג'לס

אריאל שרון נפגש בלוס-אנג'לס עם קבוצת יורדים בת כ-50 איש, ואסף יותר מ-10 אלפים דולר כתרומות. חלק מן הכסף ניתן כתשלום עבור פירסום מוד-עות בעלוני-הבחירות של שלומציון, כדי שיוכר כהוצאה באמריקה.

מאיר עמית נפגש בלוס-אנג'לס עם קבוצת יורדים ואסף 8000 דולר. דו"ח פנימי של הקונסוליה הישראלית בלוס-אנג'לס, המוסר פרטים אלה, קובל כי תרומות אלה גרמו להפחתה בתרומות למטרות לאומיות בישראל.

„אשטרוס“ בונה

2000 דירות

בג'מייקה

חברת „אשטרוס“ הישראלית בונה עתה בג'מייקה 2000 דירות, וניגשת לחתימת חוזה על בניית מיספר דומה נוסף. „אשטרוס“ שייכת למישפחת היהלומנים גוטוורט ולקבוצת מהנדסים בראשות חיים גירון ויחזקאל נוסבאום. ה-חברה הקימה בג'מייקה מיפעל לבתים טרומיים, והחלה פועלת עבור משרדי-ממשלה ולשוק הפרטי. היא החברה ה-יחידה שעמדה בחוזה, והשלימה את ה-בתים שהיא בונה בדיוק בתוך שנה מ-תחילת העבודה. הצלחה זו הביאה למי-יות רבות מצד ממשלת ג'מייקה אל ה-חברה, להכפלה ולשילוש היקף העבודה.

החברה פועלת בג'מייקה באמצעות צוות ישראלי מצומצם, בראשות גידעון אירוס. עתה מחפשת החברה אנשי-צוות חדשים, בשל הרחבת היקף העבו-דה.

מינוי תמוה

מינויו של עזרא ששון כנציג מיסחרי בלוס-אנג'לס, מעורר תמינה רבה. הוא יחליף שם את יורם רוזנפלד, שזכה בהצלחה רבה. עיקר הפעילות של הנציג המיסחרי במקום הוא בתעשיית הקול-נוע. ששון היה עד כה הממונה על חטי-בת התעשיית הקלות במשרד-המיסחרי והתעשייה וכן ממנה על תעשיית הסר-טים. הוא אחראי לגירוש חברת „יוני-ברסל“ מן הארץ ולבטול הפקת הסרט של „מיבצע אנטבה“ על-ידי חברת „ה-אחים וורנר“. תמוה, כי אדם שהסתכסך עם החברות הגדולות בעולם, נשלח ל-תפקיד שבו יחא עליו להיות קשור בעי-קר עימן ועם שכמותן.

האם המגביות נחוצות?

מיפעל אגרות הפיתוח („בונדס“) מעסיק 600 עובדים, מוכר ב-330 מיליון דולר ברוטו בשנה. מזה יש לנכות הוצאות המנגנון, וכן תשלום הריבית לקונים שהיא 5.5% לשנה. מגיעים להוצאות גיוס הון של 7% לערך. מיפעל המגבית היהודית המאוחדת מעסיק אלפי אנשים, מכניס לישראל כ-170 מיליון דולר לשנה (כשני-שלישים מהכנסות המגבית נשארים לרשות הקהילות היהודיות בחו"ל).

בסך-הכל אוספת המגבית עם מיפעל ה„בונדס“ כחצי-מיליארד דולר, שהם אחוזים אחדים מן התקציב הלאומי של ישראל. המדינה יכולה בנקל לקבל כסף זה בהלוואות, בריבית קצת יותר גבוהה. הפרשי הריבית שהיו נגרמים עקב כך אינם יותר מ-15 מיליון דולר לשנה. וכך, כדי לחסוך 15 מיליון דולר בשנה גורמת המדינה לבזיון שמה וכבוד העצמי, מעסיקה אלפי אנשים במיבצע שנור טהורים. אילו הפכה המדינה את מנגנון ה„בונדס“ למנגנון מכירות לייצוא הישראלי, למשל, היתה נשכרת הרבה יותר. אילו גוייסה גם המגבית למיבצע כזה, היה הרווח גדול עוד יותר.

אחת הסיבות לחמשכת פעולת המגבית וה„בונדס“ היא העובדה שהם מזמינים את כל המיזמי במדינה לסיבובי הרצאות, תוך שיחוד המזומנים בשכר-הרצאות גבוה ותשלום כל הוצאותיהם. כך סותמת המגבית את הפה לישראלים האמורים לבקר אותה.

רשת

„מי ומי“

בארה"ב

מתרחבת

זכורות הרשימות שפורסמו במדור זה, של מקבלי ההטבות מחברת „אל-על“? הכוונה לפקידים-ממשלה, חברי-כנסת ו-שרים נכבדים, ועוד אנשי-מעלה. אלה ש-מקבלים כרטיסי-חנים או שטחים במחל-קה הראשונה למרות שרכשו כרטיס רגיל. ובכן, הבעייה התעוררה גם בשוודיה.

בתחילת החודש התגלה, כי חברת „סא"ס" חילקה כ-130 כרטיסי-טיסה חי-נם לפקידים בכירים, בניניהם חברי-הממשלה. הדבר התגלה בתוכנית-טלווי-זיה שנושאה היה: „האם קיים שוחד בשוודיה?“ בעיקבות התוכנית הודיעו ראש-הממשלה השוודי והמישה חברי-ממשלה, כי החזירו את כרטיסי-החנים שקיבלו עוד לפני שהשתמשו בהם. גם ראש-הממשלה הקודם הודיע, כי החזיר ל„סא"ס" את כרטיסי-החנים ששלחה לו.

הפסדי קבוצת

דשא בניו-יורק

הפסדי מפיקי ההצגה „איפי-טומבי“ בניו-יורק הגיעו ל-350 אלף דולר, כך מסר ביטאון תעשיית-הבידור „וראייטי“. גורמים הקרובים להפקת הצגה מסרו, כי נכשלה בגלל הופעה לקויה ורצון לחסוך בהוצאות. כך, למשל, נוגנה מוסיקת-הרקע על-ידי רשמקול במקום על-ידי תזמורת חיה. המפסידים העיקריים הם המפיק הישראלי אברהם דשא („פשל“), ה-שחקן חיים טופול והשחקן נחמיה פרוסוף, שהפסידו 30 אלף דולר.

משקיע לובנגראוב
חבר 7979

קת את המיצרכים תמורת תשלום. מיסע-דה של הרשת מכניסה כרבע-מיליון דולר לשנה ברוטו, ומה המחצית רווח תיפ-עולי. זיכיון של „קנטאקי פרייד צ'יקן“ עולה 150 אלף דולר.

מיסעדות „מי ומי“ מוכרות בעיקר פלאפל, שישליק, בוואריה ומוס, והן זו-כות במפולריות רבה בגלל האכיות הטו-בה של המזון והמחירים הסבירים. בדור-לר אחד אפשר לקבל מנה גדולה של פלאפל, בתוספת משקה.

באחרונה חתמה הרשת על הסכם ל-פתיחת רשת-מיסעדות גם בבוסטון. ה-כוונה היא להגיע ל-15 מיסעדות באזור לוס-אנג'לס, ולהתחיל לפעול בניו-יורק.

הבורסה מה לקנות - ומה לא?

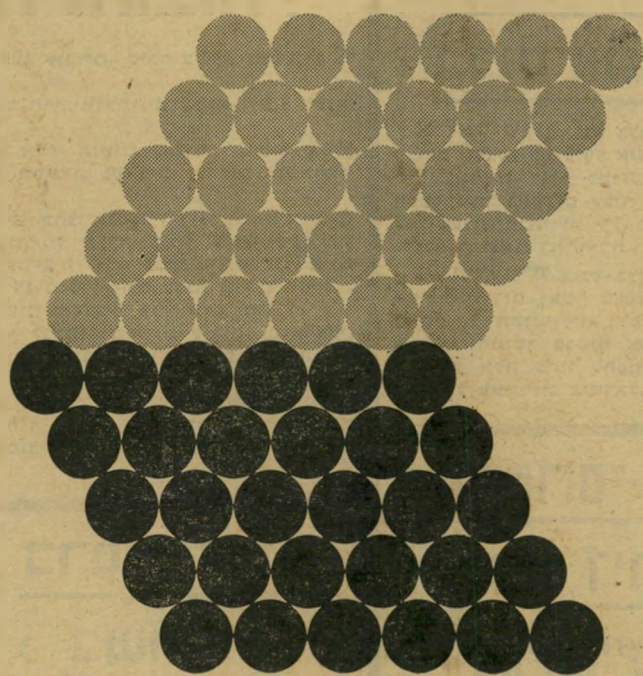
אחרי חודש היעדרות, חוזר המדור ליעץ לך במה להשקיע את כסף. במשך חודש זה יכולת להיווכח, כי מרבית העצות שקיבלת כאן היו מועילות, וכל המניות שהומלצו לקנייה — ערכן ושערן עלו בעשרות אחוזים. שתי המניות שכדאי לרכוש כיום הן של „דלק“, ואוצר התעשייה. על „אוצר התעשייה“ המליץ מדור זה לפני כחודשיים, וההמלצה בעינה עומדת, כיוון שמחיר המנייה עדיין נמוך. אשר ל„דלק“, החברה המפרסם בשבועות הקרובים את מאזנה לסוף שנת 1976, וזה מראה על גידול ניכר ביותר בריווחיותה, מה שישפיע על הדיווידנד שתחלק. מחירה נמוך למדי, סביב 300, וכדאי לקנותה.

לעומת זאת יש להזהר ולא ללכת שולל אחר שמועות-שווא, הגורמות לתמימים לרכוש מניות כמו „אלקטרה“. השמועות טוענות כי מבנית כור אטומי בישראל על-ידי החברה האמריקאית „ווסטינגהאוס“, תרוויח „אלקטרה“ — שהיא נציגתה בישראל — מיליוני דולרים.

בדיקה עניינית העלתה, כי אומנם נחתם הסכם עם „ווסטינגהאוס“, אך על ההסכם יש עוררין מצד חברת „ג'נרל אלקטריק“. שנית, הכסף לבניית הכור האטומי עדיין איננו, ואם האמריקאים לא יתנו אותו — הכור לא יקום. לאמריקאים אין סיבה לתת אותו, בזמן הקרוב. גם כאשר יוחל — בהקמת הכור, בעוד שנים אחדות. אין כל ודאות ש„אלקטרה“ תיהנה מכך בצורה מוחשית. בקצרה, זוהי דוגמה נאה לשמועות-שווא שתגרם לתמימים להפסיד.

מפיק דשא
שואה מאפריקה

מערכת הבחירות להסתדרות- נפתחה.

זוהי מערכה שבה צריך לקחת חלק כל חבר הסתדרות על מנת
לקבוע את דמותה, לחזק את כוחה ולהשפיע על דרכה.

אל תוותר על זכותך לבחור את מוסדות ההסתדרות. עקוב אחרי
הפרסומים השונים אשר יספקו לך מידע שוטף על הליכי הבחירות.

ההסתדרות קיימת בשבילך. יום הבחירות: 21.6.77

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל
ועידת ההסתדרות • ועידת נעמת • מועצות הפועלים.

**ד"ש תובעת להעמיד לדין כל מפר
חוק - ומנהיגה עובר בעצמו על החוק**

**ידין אינו מפרסם את סיכום
חפירות מצדה - כפי שמחייב
החוק - והרואים מפרסומים
פרטיים 400 אלף לירות בשנה**

ידין-הפר-חוק

**כלים עתיקים נמכרו לבנק
אמריקאי במחיר הגבוה
במאות אחוזים משוויים**

**הבנק האמריקאי חוקר את פרטי
המכירה המוזרה - ובודק אם אחד
ממנהלי הבנק היה שותף לקנונייה**

47 Ramhan St., Jerusalem

2nd Oct., 72

Dear David,

Thank you for yours of September 19th. I am sorry you cannot come to pick up your "arms" personally.

I have this morning arranged to send them to you by insured mail, and expect they will reach you by and by.

The cheque for US \$ 6,000.- (see my letter to Petersen, with copy to you, of March 7th, 1972) can be sent to me, or the Institute of Archaeology or any other way you wish.

Yours sincerely,

Yigael Yadin

Yigael Yadin

Mr. David H. Rowen
Beverly Hills Bancorp.

פני שדושה שבועות נכנסתי ל-
מישרדי חברת בורר-הילס-בנק-קור
פוריישן, או בקיצור, בנקרופ, וביקשתי
לדבר עם הנאמנים שמונו מטעם בית-
המישפט בלוס-אנג'לס לנהלה. הבנק הגיע
למצב של אי-יכולת-עמידה בכוחות עצ-
מו, ומונו לו מנהלים לפי סעיף 10 בחוק
פשיטת-הרגל האמריקאי.
מוכירת הנאמן, עובדת ותיקה בחברה,
ביקשה לדעת מה הנושא. כאשר אמרתי
כי ברצוני לברר משהו בעניין העתיקות
שהבנק רכש, הייתה ואמרה: „אה, אתה
מתכוון לארגונים הנעולים של מר ידן?
הם מנהלים במרתפים, מכוסים אבק, מאז
שהגיעו לכאן.”
כאשר שמעתי זאת, ידעתי כי
הגיעתי לסוף דרכי.

נשק תמורת דולרים

ה חקירה, שהחלה בשמועה כי ה-
פרופסור ייגאל ידן מוכר עתיקות,
שמועה שהייתה לה בתליאביב, הגיעה ל-
סוף אחד הפרקים שלה בלוס-אנג'לס, בי-
מישרדי חברת בנקרופ, ברחוב פוטהיל
מיספר 336. וכאשר נפגשתי עם הנאמנים
של החברה, גזר' היימן ומאורי סטארלס,
רשמתי סימן חיובי ליד הפרק הקרוי „עיס-
קת קליפורניה של ייגאל ידן.”

בתחילת 1972 הגיעה לישראל מישלחת
של אירגון „הנשיאים הצעירים” מלוס-
אנג'לס. בראשה עמד דוד רוואן, יושב
ראש מועצת-המנהלים של בנקרופ, אחד
הבנקים הגדולים בקליפורניה, שנכנס להשי-
קעות רבות גם בישראל באמצעות חברת
יוזמה (פיתוח דרור ומיכאל גייגר).
המישלחת שמעה הרצאה על ארכיאולו-
גיה מפי הפרופסור ידן, שריתק את שומ-
עיו בדבריו. אחרי ההרצאה שוחח ידן
עם רוואן, שהביע את רצונו לראות מימ-
צאים ארכיאולוגיים, ידן, שידע מי האיש,
הקדיש לו מזמנו, ותוך כדי הפגישות בין
השניים עלה הרעיון כי הבנק ירכוש מימ-
צאים ארכיאולוגיים לקישוט הכניסה ל-
בית-מישרדיו החדש, המוקם בשדרות סג-
טה-מוניקה בלוס-אנג'לס.

על מה שקרה לאחר-מכן ניתן ללמוד
מן המכתבים ששלח ידן לרוואן, שכן
זה האחרון סירב להשיב לשאלותי.

כל המכתבים הם מיכתבים אישיים של ידן. אחד מהם נכ-
תב על נייר-מיכתבים פרטי שלו. בשום מיקרה לא ראיתי מיכתב על נייר של המכון-לארכיאולוגיה של האוניברסיטה העברית, ש-
ידן עומד בראשו. כל התכתבותו נעשתה על נייר פרטי שלו, הני-
שם את כתובתו הפרטית.

המיכתב הראשון הוא מן ה-2 באוקטובר 1972, וזה לשונו:

דויד היקר,
תודה על שלך (מיכתבך) מן ה-19 בי-
ספטמבר. אני מצטער שאינך יכול לבוא
לקחת, לאסוף את „כלי-הנשק” שלך
בעצמך. אני הסודתי הבוקר לשלוח לך

אותם בדואר-מבוטל, ומקווה כי יגיעו אליך בקרוב.
את הצ'ק על סך 6000 דולר (ראת מיכתבי לפטרסון, עם העתק אליך, מיום 7.3.72) אתה יכול לשלוח אלי, או למכון לארכיאולוגיה או בכל דרך אחרת ש-
תרצה.

שלך בנאמנות ייגאל.

מיכתב זה מלמד, כי הוסכם במכתבים מחודש מארס 1972 על מסירת כלי-נשק עתיקים לרוואן, תמורת 6000 דולר. רוואן היה צריך לבוא לקחתם אישית, אולם מש-
נבצר ממנו הדבר, שלח לו ידן את כלי-
הנשק בדואר, עם ביטוח.

שני המכתבים הנוספים מראים כי ידן שלח לרוואן, נוסף לאוסף של כלי-נשק, גם איורים שונים המתארים את כלי-הנשק, וכן דברים נוספים. אין פירוש באשר ל-
טיבם של „דברים” נוספים אלה.

בדיקה בישראל

מרבה הצער, הבנק הועבר לידי בית-המישפט לאחר בוא הכלים וה-
איורים, ועוד לפני פתיחת הסניף החדש. משמונו נאמנים, החלו עוסקים במלא-
כת חיסול חובות, מכירת רכוש, וניסיון

אי-אפשר להתעלם מן העובדה שסידרה זו מתפרסמת בעי-
צומה של מערכת-החירות.
מועד זה לא תוכנן מראש. מערכת „העולם הזה” בודקת מזה חצי שנה פרשיות שונות הנוגעות למיסחר בלתי-חוקי בעתיקות, שחלקן כבר פורסמו בחדושים האחרונים בשבועון זה. במהלך החקירות הגיע לידי המערכת מידע גורמי נוסף, ושם כך ניהלה המערכת — וממשיכה לנהל — עבודת-חקירה המקיפה שדושה יבשות.
ייגאל זכבי, המנהל חקירה זו, יצא לפני חודשיים לחו-
ל וביקר בכמה ארצות, כדי לאסוף ולאמת את המידע שיתפרסם בסידרה זו.
ברור, עד כן, כי אין קשר בין עבודתו העיתונאית של „העו-
לם הזה” לבין מהלך בחירות אלה. „העולם הזה” יעשה את מלאכתו, גם בעיצומה של מערכת הבחירות, כגוף עיתונאי עצ-
מאי, בלתי-תלוי, הפועל על-פני העיקרון „בלי מורא, בלי משוא-פנים.”
מאידך, אין „העולם הזה” סבור שיש להימנע מפירסום מידע, בעל עניין ציבורי ראשוני-מכונה, רק מפני שהוא נוגע לאישים התופסים מקום מרכזי במערכת-הבחירות. הציבור זכאי לדעת כל פרט חשוב על המועמדים המבקשים את אמונו, ועיתון חופשי חייב להעביר לידעת הציבור כל מידע בדוק ואחראי-
הידוע לו.

מערכת „העולם הזה”

להעמיד את החברה על הרגליים. היש-
קל התברר, כי השקעות החברה בישראל נש-
או הפסד של מיליון דולר לערך, כפי שאמר לי גזר' היימן, הנאמן, בשיחה. כאשר מדובר בהפסדים בסדר-גודל של מיליוני דולרים, חולף זמן עד שהנאמנים מגיעים לפרטי-רכוש קטנים. כמו כלי-
הנשק שמכר ידן לבנק. אולם בסוף שנת 1976 הגיעו אל סדר-היום של הנאמנים גם הארגונים של ידן, ואחרי עיון בספירי-
החשבונות עשו הנאמנים הערכה, המבר-
ססת על כך שמדובר בעתיקות מתקופת הברונזה, שנבחרו אישית על-ידי אחד מ-
בעלי השמות הידועים בעולם בארכיאולו-
גיה, שאף סיפק איורים נאים.
כיוון שעתיקות עלו בשנים הי-
אחרונות בערכם ב-50 אחוזים כל-
שנה, הרי הארגונים של ידן, שניקו-
נו בסוף 1972 ב-6000 דולר, צרי-
כים להיות שווים כיום ב-30 אלף דולר. הנאמנים הציעו את העתי-
קות למכירה, ונדהמו כאשר נאמר להם שאין הם שווים יותר מכמה מאות דולרים.
אמריקאי אינו אוהב להפסיד, בייחוד

כימעט שנה לאחר-מכן. ב-19 באוגוסט 1973, שלח ידן אל רוואן מיכתב שני, וזה לשונו:

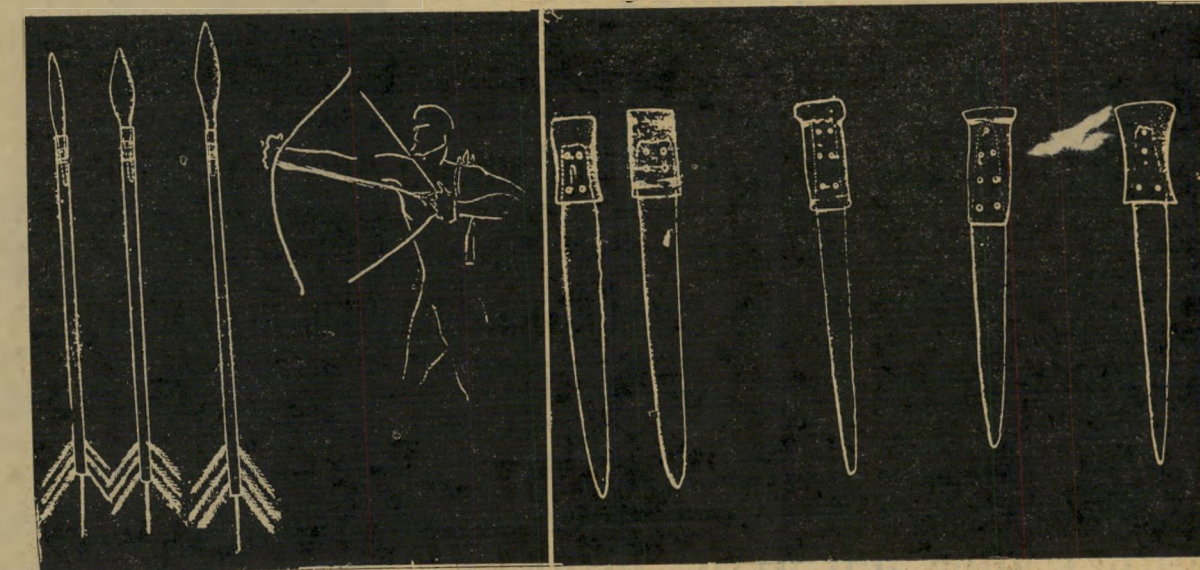
דויד היקר,
לא הייתי בבית במשך זמן-מה, ומשום כך האחרון. אני מקווה כי האיורים המצורפים יאפשרו למעצבים שלך להגיע לדימויים הנכונים, ליצור רקע מתאים ומיסגרות הולמות לכלים. המיספרים ש-
על האיורים מתאימים לאלה שעל הת-
מונה. מזל טוב ושנה טובה.

ייגאל.
מייד לאחר-כך, ב-30 באוגוסט 1973, כתב ידן עוד מיכתב אל רוואן וזה לשונו:

דויד היקר,
אני מקווה כי גינתים קיבלת את האיורים, ועוד דברים ששלחתי. הודע לי אם הכל היה בסדר. אני מקווה שהפ-
תיחה שלכם היא הצלחה גדולה, ומב-
טיח לבוא באחד הימים להתבונן בבנק, ובתצוגת כלי-הנשק, למרות שכרגע אני רואה כל אפשרות לבוא לאמריקה.

זוהי שעה יפה, ככל שעה אחרת, לאחל לך ולבני-ביתך שנה חדשה ושמחה.

ייגאל.

כדי להקל על מעצבי הריהוט של הבנק להכין מיסגרות הולמות לכלים העתיקים, שעתידיהם היו לקשט את הבנק. כלי-הנשק נשארו ארוזים, שכן הבנק התמוטט לפני פתיחת הסניף החדש.

אם הוא מונה על-ידי בית-המישפט וצ-
ריך לתת דיווח-שבון על כל דבר לשופט. הנאמנים חשבו שאולי לארגונים של ידן ערך כספי גדול יותר בארצו, ישראל. על-כן פנו לנציגם המישפטי בישראל, מישרד עורכי-הדין דויד אפרתי ואמנון רפאל, ביקשו כי ימצאו מעריך מומחה שיתן הערכה של העתיקות. ההערכה נעש-
תה, וזה לשונה:

לפי בקשת מישרד עורכי-הדין רפאל את אפרתי, הנני לאשר בזאת שהערכת את האוסף הארכיאולוגי של כלי-נשק שונים שהועבר אלי בלובוס, וכלל 17 צילומים של 22 כלים.

להערכת, רוב כלי-הנשק הם במצב מתחת לסביר, כפי שהצילומים מראים זאת, ועל כן חנני מעריך את כל האוסף בכ-1200 דולר. במחיר זה ניתן להשיג כלים דומים בשוק הישראלי ל-
תאריך זה.

ייתכן שכלים אלה, המופיעים בצ-
לומים שבאלבוס, באים מחפירות מימ-
דות או נחפרו על-ידי אנשים מימ-
חדים, ועל כן ערכם עולה יותר מבחינה ארכיאולוגית וזאת במידה שהם פורסמו בסיפורות מדעיות, אך לא בהיותם כלים כפי שהם.

הערכה זאת נעשתה על-פי מיטב הבנתי וידיעתי, ובבדיקת חשוק הישראלי לחו-
דש ינואר 1977.

כאשר הראו לי הנאמנים בלוס-
אנג'לס את ההערכה, ציינו כי מש-
מעותה היא שבעת רכישת העתי-
קות ב-6000 דולר, היה שווים הי-
אמיתיים כמה מאות דולרים בלבד, וכי הבנק שילם מחיר מופרז בהר-
בה תמורת מה שרכש.

אומנם מדובר רק ב-6000 דולר, אולם בעלייה-מגיות של הבנק שהסתבר לא יר-
צו שהמנהלים יעשו עסקות כאלה. מה גם שכל יתר העסקות בישראל הניבו הפסדים כבדים. מכאן שמהלך הבנק שהסתבר עשו — ועושים — הכל כדי למנוע את פירסום עיסקת העתיקות, כולל איורים ושיגור מיכתבים בהולים לכל צמרת המ-
דינה, בניסיון לעכב את פירסום הכתבה הזו. אחרי הכל, הפירסום יגרור לשורה של שאלות אליהם מצד בעלי-המגיות, הרוגזים על הפסדיהם ומחפשים לדעת מהי הסיבה לעסקות מיסטריות כרכישת ה-
ארגונים של ידן.

מכיוון שאין זה רגיל שאישיות כמו ייגאל ידן תעסוק במימכר עתיקות, פני-
תי אליו בבקשה כי ישיב לשאלות בנושא זה. ובעוד נושאים שיתוארו בכתבות הי-
באות. ידן ביקש ממני שלוש פעמים, בטלפון, להתקשר אליו שוב כדי שיתן תשובה אם יאות להשיב לשאלות. בבוקר היום השני השבוע ביקש כי אמציא לו שאלות בכתב, ואלה נמסרו לו בשעה ארבע אחר-צהריים, במישרדי התנועה הדמוקרטית לשינוי.

השאלות התייחסו לפרשיות מיספר, ש-
אינן נכללות בכתבה הראשונה. תשובותיו של ידן עליהן יובאו בהמשך הסידרה.

עיסקי תרומות?

משסירב ידן, באמתלות שונות, לתת הסברים, פניתי אל יוסף אבירם, מנהל המכון לארכיאולוגיה באוניברסיטה העברית שידן עומד בראשו, שהוא גם מוזכר החברה לחקירת ארץ-ישראל ו-
עתיקותיה.

אחת הסיבות לפנייה אליו נעוצה בי-
עובדה שהמכון הוזכר על-ידי ידן בי-
מיכתבו לרוואן, ככתובת שניתן לשלוח אליה את הצ'ק על סך 6000 הדולר.

אבירם אמר כי המכון הוא יחידת-
מישנה עצמאית של האוניברסיטה, המ-
תוקצבת על-ידי האוניברסיטה, וכי אין ל-
מכון חשבון-בנק משלו.

כל התרומות למכון לארכיאולו-
גיה נכנסות לחשבון הבנק של האוניברסיטה העברית.

המכון אינו מוכר עתיקות, אמר אבירם, אולם הוא נותן עתיקות כמתנות תמורת תרומות. הכל לפי החוק. כך, למשל, נתן המכון גלוקסמה לבית-כנסת בקנדה, וקי-
בל תמורתה תרומה של 2000 דולר. עוד גלוקסמה ניתנה לבית-כנסת אחר בחו-
ל. אבל המכון אינו מוכר כסוחר-עתיקות, ו-

* מעסקי ד"ש, המופיע ברשימת המו-
עמדים של התנועה.

עיל את צה"ל כדי לסכל את עיצומי הי שובתים. פועלי הנמלים איימו לחסום בי גופם את שערי הנמלים. גם אם יישפך דם!

חוסרי-האונים של הממשלה והאיטיות בה נקטו שריה בדרך טיפולם בפרשה, היו רק היבט אחד לאחריותה לטירוף שאתה בי מערכת המשקית והחברתית כולה.

ההיבט האחר של אחריות זו התגלה כאשר נחשף שוב הפער הקיים בחברה הישראלית בין מקבלי המשכורות לבין הי עצמאיים. גל השביתות לא היה הפעם ביטוי למצוקתם של העובדים. הוא ביטא יותר חרדה מפני הצפוי להם בעתיד הקרוב.

מייד אחרי הבחירות של חודש מאי, **מי ישרם בעד העושה?** כי בעוד שכל העצמאיים בענפי המשק מוצאים לי עצמם דרך, לבנו או שחורה, לפחות את עצמם על ההתייכרות והפיתוחים, נאל- צים מקבלי המשכורות להקד את חגורותי הם עוד ועוד. תוספות-היולר המעוקרות והמאותרות הפכו לבדיחה. ואילו הממשלה שנכנעה לקבוצות לחץ בקרב העובדים ערב הבחירות, פרצה את כל הסכרים וחומות המגן של התקציב והאוצר.

לכל שכיר היה ברור שהרווחה המלא- כותית במשק היא זמנית בלבד. עד הבחיר- רות. אחרי הבחירות יהיה צורך לשלם את מחיר העלאות המשכורות והדפסת הי כסף הנוסף. מי שיאלץ לשלם זאת, כמו תמיד, יהיה בסופו של דבר ציבור השכיר- רים. כך שמי שאינו ממחר לגנוס בעוגה הלאומית לפני הבחירות, לא רק שלא יזכה לכך לאחריות, אלא שיאלץ להפריש ממחיר פת הלחם שלו את מחיר העוגות שניתנו לאחרים.

זה היה מקור הזעם של העובדים ש- הביא לגל השביתות והוליד זעם נגדי של ציבור העצמאיים. כולם צעקו: "אנחנו מטורפים מזה!" אנחנו רוצים שינוי!" ספק אם זעם זה יתבטא גם בקלפי, ביום הבחירות.

מפלגות

ח"לים אלמונים

המנהיג שכב

בבית-חולים — וחיליו

ערכו לראשונה

בחירות דמוקרטיות

"פרחים, פרחים להצלת קרן תל-חי"ו" זעק בקול נחר שמעון ביטון, חבר מרכז תנועת החרות. הוא עמד מאחרי דוכן עמוס פרחים, בכניסה לבניין מצודת זאב, וניסה למכור את הפרחים לחברי מרכז תנועת החרות. שבאו לבחור במועמדי התנועה לכנסת.

אוסנת נחשון מנהלת תעמולה לאכיה במרכז חרות פרחים להצלת הקרן

המועמדים, שלא הבחינו בצלם האורב בשטח, לא התלהבו לרכוש פרחים. הם היו טרודים בעניינים חשובים הרבה יותר. זו הפעם הראשונה ניתנה להם ההזדמנות לבחור בנציגיהם לכנסת באופן ישיר וחשאי. מצודת זאב המטה פעילות של מאמצי-שיכנוע והסברים של הרגע האחר- (המשך בעמוד 28)

העם

מערכת מטורפת

השתוללות-הזעם שאחזה

במדינה — שיקפה את

הפער בין שכירים

לעצמאיים

הסצינה המרגשת ביותר בסרט המצויין רשת שידור, שהקרנתו בישראל החלה הי שבוע, היא זו בה הופך שדרן-טלוויזיה שיצא מדעתו לנביא-זעם הקורא מהמסך הקטן להמונים להתמרד.

לבוש בפיג'אמה ומעיל גשם, כששערות ראשו רטובות וברק הטירוף בעיניו, קורא הקריין (פיטר פינק' המנוח) לכל מאזי- ניו לקום תוך כדי השידור, לפתוח את חלונות בתיהם ולצרוח אל תוך הרחוב: "אנחנו מטורפים מזה! איננו יכולים לסי- בול יותר! אנחנו רוצים שינוי!"

בסרט זוכה השדרן המטורף להצלחה פנטסטית. מכל חלונות הבתים צורחים המונים מתוסכלים, אחוזי פחדים וחרדות הנמצאים על סף טירוף קולקטיבי: "אנח- נו מטורפים מזה! איננו יכולים לשאת זאת יותר!"

אין ספק שאילו היה פיטר פינק' מור- פיע השבוע בטלוויזיה הישראלית, משמיע מעל מסכייה את קריאת התגר והזעם שלו, הוא היה זוכה להצלחה לא פחות מאשר בסרט.

כי רגשות המרידות, הזעם, התיסכול והיאוש שאחזו השבוע באזרחי ישראל הגיעו לשיאים חדשים. מה שגרם להם היה גל השביתות שהציף את המדינה, שיבש את כל סדרי החיים בה, וחוסרי-האונים של הממשלה וההסתדרות להשתלט על מה שנואה היה כשיאה של אנרכיה מוחלטת.

שינאה, אלימות ונקמנות. אבל גם מבלי שיופיע קריין מטורף בטלוויזיה וימר ריד את ההמונים, נשמעו השבוע התסרי- ציוות-זעם היסטוריות שנראו כאילו גל- קחו מאותה סאטירה חברתית קולנועית של פדי שאייפסקי. נשיא התאחדות התע- שיינים, בומה שביט, כינה את פקידיו בנק לאומי ששבתו בתואר "פושעים זדוניים". ואילו הסאטיריקון אפרים קישון פירסם הסתה גלויה למרד אלים, שלא נועדה כלל להצחיק.

"הקהל טרם גילה את כוחו", טען קי- שון, "טרם עמד על כך שבצל מימשל של הסתיידות-עורקים רק הוא לבדו יכול לשנות את סדרי מישחקי-העניינים הלא- מי ביצירת אווירה של גינוי ובזי, אוי- רה של שינאה, אלימות ונקמנות נגד המת- עללים בו, נגד אלה ההורסים את ארצו, את מקלטו היחיד בעולם!"

ספורט טוטו

השבוע

מינימום הפרס הראשון

750,000 ₪

מינימום כלל הפרסים

1,500,000 ₪

יום ה' — המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע — מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

משרד החקלאות

להלן לוח המחירים המוסכם

ל"י 27.3.77 - 1.4.77

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו למבצע.

לצרכן לק"ג

בל"י

6.40

6.80

3.50

1.70

3.10

3.50

3.40

3.80

240

ירקות

עגבניות

עגבניות באריזה של 2 ק"ג

גזר

כרוב לבן

כצל יבש ממשקי ערבה —

מבצע לחג הפסח

כצל יבש ארוז בשקיות

תפוז"אד — מבצע לחג הפסח

תפוז"אד ארוזים בשקיות של 2 ק"ג

חסה ערבית — מבצע לחג הפסח

הראש עד

פירות

תפוחים זהוב גודל 6

תפוחים זהוב גודל 6.5

תפוחים גרנד גודל 6

תפוחים גרנד גודל 6.5

אגסים ספרונה גודל 5

אגסים ספרונה גודל 5.5

בננות

הדרים

אשכוליות — בתפוזות וארוזות

תפוזים בתפוזות וארוזים

טמפל

לימונים

עופות

מיני תנועה (עד 1.1 ק"ג העוף)

גודל 1 (עד 1.450 ק"ג העוף)

גודל 2 (עד 1.6 ק"ג העוף)

גודל 3 (מעל 1.6 ק"ג העוף)

כשר הודו ללא עור וגידים

דגים

כסוף

כסוף בפרוסות קפוא 1/2 ק"ג

קרפיון חי

מ.ע.מ.

פסמים קפואים בשקיות

12.96 + 1.04 ל"י

12.13 + 97 אג

12.39 + 91 אג

10.32 + 83 אג

22.22 + 1.78 ל"י

10.50 + 84 אג

23.00 + 1.64 ל"י

16.11 + 1.29 ל"י

בחרות מתנה חיונה

אירופה, התגייסתי למילחמה נגדו. לא הייתי איש שמאלי, אבל השמאל היה היחיד שהרים את דגל המילחמה נגד היטלר. הצטרפתי לבריגדה הבינלאומית בספרד. הדבקו לי תווית שמאלית. זה לא הפריע לי. גם עכשיו, העיקר הוא למנוע את עליית הליכוד. התווית אינה חשובה. ייתכן שמחנה שלי לא ישיג הישג גדול, אך ייתכן גם כי 10% מציבור הבוחרים יתנו לו את קולם.

● ציון דלאל מדרוך נוער, בן 20, מרחובות: חשוב שמחנה שלי מס-פק אלטרנטיבה סבירה לציבור ערביי ישראל. ערבי שאינו רוצה להצביע בעד גרורי השילטון או בעד רק"ח, יכול להצביע בעד מחנה שלום זה.

● יצחק ישנו, מנהל עבודה, בן 41, מרמת-גן: אנחנו מהווים מר-כיב חשוב במחנה זה. שותפיו החד-שים חופתו מכונו בשדה. אך יותר חשוב מכונם של כל המרכיבים הוא כוח-המשיכה של המחנה המלוכד כלפי הציבור, שלא היה מצביע בעד אף אחד מן המרכיבים לחוד. זהו הסיכוי הגדול. בתום הדיון נערכה הצבעה. 103 הצביעו בעד הקמת המחנה, 2 נגד, 1 נמנע.

25 מועמדים

גם בחירת המועמדים של התנועה, ש-יצורו לרשימת-מועמדים הכללית של מחנה שלי, לא עוררה את הסערות ה-מקובלות במפלגות הישראליות הרגילות. לצערי הציג רק איש אחד את מועמדו-תו למקום הראשון. הוא נבחר פה-אחד. מכיוון שאני שותף הצבעות פה-אחד, הצטרפתי על כך — למרות שמועמד זה הייתי אני.

על המקום השני התחרו שני עורכי-דין — עורך-הדין אמנון זיכרונות ועורך-הדין שימחה ניר, שניהל בשעתו מאבק סוער בלישכת עורכי-הדין. זיכרונות נבחר ברוב גדול, כאשר רק אחד מצביע נגדו. לאחר-מכן נבחרו 23 מועמדים נוספים. הם לא יהיו במקומות ריאליים, אך בי-עצם התייצבותם ברשימה באו להביע תמיכה בה. זהו מיגוון רחב מאד — החל במנהל-בנק וכלה בפועל-בניין, החל בי-סטודנטית לאמנות וכלה במחנכת. ה-רשימה כוללת גם שלושה ערבים, שלוש-תם בני-כפרים.

אולם שום ועידה של תנועתנו אינה יכולה להסתפק בעניינים אירגוניים, חשובים ככל שיהיו. חלק חשוב של ה-וועידה הוקדש לדיון במגעים הישראליים-פלסטיניים, ובמשמעות ההחלטות של ה-מועצה הלאומית הפלסטינית האחרונה בקאהיר. את הדיון הניחה יוסי אמיתי, שתוכיח בניתוח מיקצועי כי ההחלטות מהוות צעד משמעותי קדימה, בדרך אל ההידברות והשלום, אף שצעד זה לא הרחיק לכת במידה הרצויה. בעיקר הצי-ביע אמיתי על ארבעה הישגים של המתו-נים באש"ף:

- הוחלט ללכת לז'נבה.
- הוחלט להקים "מדינה פלסטינית לאומית" בחלק מן הארץ.
- ניתן ליאסר עראפאת ייפוי-כוח לפעול למען מטרות אלה, מבלי שיוזקק לאישור נוסף מטעם המועצה.
- במהלך הוועידה הוזכרו בפה מלא המגעים בין אש"ף ובין "המועצה ה-ישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני", וניתן אישור-בדיעבד למגעים אלה, ש-הוכחו עד כה.

את דבריו סיים אמיתי בפסוק, שיכול היה לשמש סיסמה לוועידה כולה. היה זה פסוק מספר בראשית, פרק ח', פסוק ח':

"וישלח (נוח) את היונה מהיתו, לר-אות הקלו המים מעל פני האדמה..." והנמשל: אנחנו היונה המסיירת בי-שטח, כדי לראות אם ירדו פני השטח במרחב, ואם הגיעה העת לשלום וליצי-רה.

אורי אבנרי

הבנתי את השאלה. במשך שנים חיכיתי שזה יקום!

● זהבי גולדמן, סטודנט, בן 27 מ-תל-אביב: אני רוצה להגיד מה קורה בשטח. הסטודנטים קיבלו את האיחוד בשימחה ובהתלהבות. העיקר הוא ה-שלום, ולמענו צריכים לאחד את כל הכו-חות שישנם. הדור העלול להיחרג במילח-מה חבאה, אם תפרוץ, רוצה באיחוד הזה.

● בתיה וכסלר, מתל-אביב, מדינת-תיירים במוזיאון, בת 66, הקשיבה שבין הצירים: אני פאציפיסטית. אני חסה על כל טיפה של דם. האויב הגדול הוא ה-ליכוד, המוביל למלחמה. מול פני הסכ-נה שהליכוד יעלה לשילטון, הקמת ה-מחנה הזה היא חיונית!

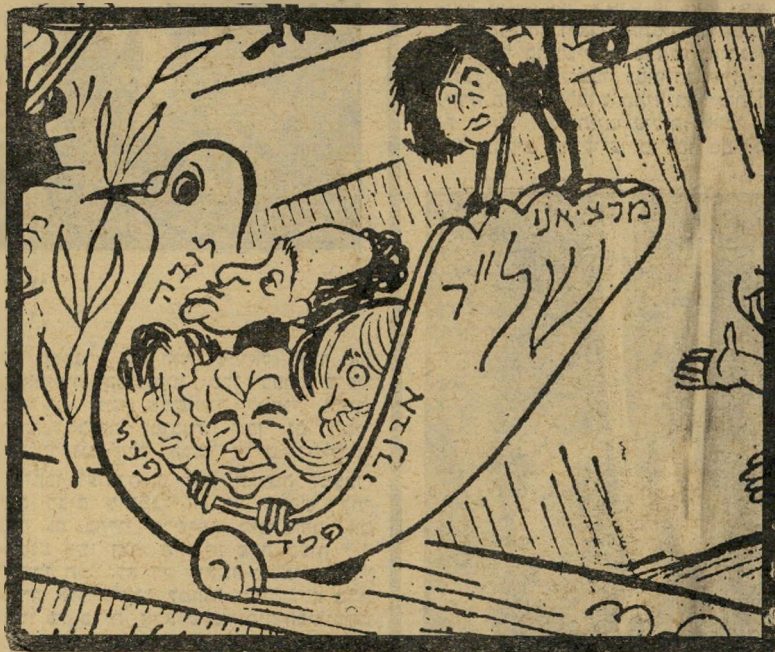
● משה ברעמי, נציג התנועה במועצת פועלי תל-אביב: אחרי מלחמת-העולם הראשונה ביקש הנשיא וודרו וילסון ש-ארצות-הברית תצטרף לחבר-הלאומים. הסנט האמריקאי סיכל את תוכניתו, ואמריקה לא הצטרפה. זוהי אחת הסי-בות לכך שפרצה מלחמת-העולם השנייה,

סיפרתי כי ועדת-המצע המשותפת של מחנה שלי, שהתקילה בפעולתה המזור-זת, גילתה מחדש עובדה זו. למרות ה-הבדלים הרעיוניים והשוני במינוח וב-סיסמות, נתגלתה זהות רבה מאד בי-הצעות המעשיות, שהובאו במציעיהם של המרכיבים השונים. בסופו של דבר, בי-ישראל של 1977, ולגבי ארבע השנים הקרובות, אין כימעט הבדל מעשי בין ההצעות המעשיות של ליברל בעל מצפון סוציאלי, סוציאלי-דמוקרטי, סוציאליסט הומאני ופנתר שחור. רק הסיגנון שונה.

12 דוברים

● נים-עשר צירים השתתפו בווי-כוח על נושא זה. 11 דיברו בזכות הקמת המחנה. רק אחד — הדובר הרא-שון — טען נגדה.

● עמי שווארץ, כלכל ב"א, אל-על: אורי אבנרי נולד בגרמניה. לכן יש לו טראומה של עליית הנאצים לשילטון. חשוב לו למנוע בכל מחיר את עליית ה-ימין הלאומי-הקנאי לשילטון בישראל.

קאריקטורה של זאב ב"הארץ"

על עשרות מיליוני הרוגיה. אל נהיה אנחנו במצב של הסנאט האמריקאי, ואל נסרב להצטרף למחנה הדרוש למניעת מלחמה!

● שלום זמיר, מכפר אמירים בגליל העליון: אני מברך על האיחוד, ואני קורא להמשיך במאמצים לחרתתו ו-לצירוף כל חוג וכל אדם המוכנים לכך! ● עימנואל יגול, איש קרית ביאליק, מנהל חשבונות בן 48: אני מרא-שוני תנועת העולם הזה. אבל לולא קם האיחוד, לא הייתי יכול להצביע בעד רשימת התנועה. הייתי חושש שמא קולי יילך לאיבוד, ויהפוך לקול לליכוד. הייתי חושש שמא מנחם בגין יעלה לשילטון ביגלל איבוד קולי. בסינטי-הלילה שלי אני מקבל פריחה על כל הגוף, כשאני חושב על ממשלה בראשות בגין. אולי הייתי לוקח גלולה נגד גועל-נפש ומצביע בעד המערך.

● שמואל סגל, עורך-דין, תל-אביב: מעולם לא ראינו קדושה במיסגרת תנוע-תנו. היא נועדה מלכתחילה להיות תנו-עה פלורליסטית, שבה יש מקום לגוונים רבים. לולא קם האיחוד, לא הייתי יכול להצביע בעד רשימתנו בבחירות אלה. גם אני הייתי חושש שמא קולי יאבד, ובכך הייתי עוזר לעליית הליכוד. לפני ארבעים שנה, עוזר איום הפאשיזם על

תנועת העולם הזה מעולם לא עסקה בגיוונים מיפלגתיים. שלוש ועידותיה — מאז הניצחון בבחירות 1965 ועד מלחמת יום-הכיפורים — היו ועידות-עבודה, ש-נועדו לגבש תשובות לבעיות השלום, ה-רפורמה הפנימית והסתאבות המימסד. גם הוועידה שנתקיימה השבוע היתה ועידת-עבודה עניינית. כאשר זומנה, היתה התנועה בעיצומה של מערכת-הבחירות העצמאית שלה. פעילי מיבצע-הבחירות מכל חלקי הארץ עמדו להתכנס כדי לדון בפירטי המיבצע, לגבש את רשימת-המועמדים של התנועה ולהנחות את דוב-ריה.

ביתניים, במפתיע, קם מחנה שלי. על הוועידה הוטל תפקיד מרכזי חדש: לדון בהצטרפות התנועה למחנה שלי ולקבל החלטה מחייבת.

4 נימוקים

היה זה דיון שקט, תרבותי, נוקב. ה-נימוקים בעד נגד ליכוד-הכוחות הושמעו בצורה הגיונית, לעיתים בלחץ, לפעמים במטר של קריאות-ביניים.

106 צירי הוועידה, הפעילים המרכזיים של 23 סניפי התנועה שהתגייסו למיבצע הבחירות, הקשיבו, שקלו, התווכחו. בחלטות לפניהם את הנימוקים שהבי-או אותם, כנציג התנועה, לחתום על הסכם הקמת המחנה, בכפוף לאישור-בוועידה, שמתא את הדגש על ארבע נקו-דות, הנראות לי מכריעות:

● הרצון להוות בכנסת הבאה לא רק קול מתריע, המותח ביקורת על המחד-לים ומצביע על הפיתרונות, אלא גם כוח פוליטי, שיאז בכוחו להשפיע על הרכב הממשלה ועל קבלת ההחלטות ה-גורליות. בתנאים מסוימים, עשוי להתי-וות בכנסת הבאה מאזן-הכוחות שיאפ-שר גם לסייע לאי-גדולה, אך בעלת דרך ברורה, לחוות את לשון-המאזניים בהכר-עות לאומיות, בענייני מלחמה ושלום, דת ומדינה, שחיתות ופער חברתי.

● הצורך לפרוץ מן הבידוד שניכפה עלינו אחרי ניצחוננו ההתחלתי ב-65', ושממנו לא הצלחנו לצאת. העובדה שבכל מערכת-הבחירות קיבלה תנועתנו כ-1% של הקולות הפכה תופעת-קבע. גם התנו-עות האחרות, שהצטרפו למחנה, נמצאו במצב דומה. רק בכוחות משותפים ניתן יהיה לפרוץ אל הציבור הרחב.

● השאיפה למנוע איבוד קולות. בי-בחירות האחרונות איבד מחנה-השלום לפחות שני מנדאטים, ביגלל אובדן קו-לות הרשימות שלא עברו את אחוז-החסימה, או שעודפיהם לא נשקלו ביגלל חוק באר-ענפה. הפחד מפני הפסד זה עמד לגורם לכך שרבות בוחרים, שיכלו להצביע בעד מחנה-השלום, היו נותנים את קולותיהם לרשימות אחרות, הרחו-קות מהם.

● הדרישה הכללית, שבאה לידי בי-טוי בכל חוגי-הימין, לאיחוד כוחות ה-שלום והשינוי. דוברי כל התנועות המשי-תתפות במחנה נשאלו, בכל אסיפה ובכל חוגי-הבית: "מדוע אינכם מתאחדים?" לא היתה לכך תשובה משכנעת. ביגלל אי-האיחוד היו כל מרכיבי-המחנה עלו-לים להפסיד אלפי קולות, כתוצאה-מהאח-צודקת של אוהדיהם על אי-האיחוד.

הצבעתי גם על העובדה שלמרות ה-הבדלים האידיאולוגיים בין מוקד ותנו-עת העולם הזה, הסוציאליסטים העצמי-איים והפנתרים, והאישים הבלתי-יתלויים שבאו מצדדים שונים — הרי למעשה מאוחדים כולם בפיתרונות המעשיים ל-בעיות החשובות. ולראייה: בארבע שנות כהונתי בוועד הפועל של ההסתדרות (ו-בארבע השנים הקודמות, שבהן כיהן אלכס מסיס בתפקיד זה) לא היתה אף פעם אחת שבה לא הצביעו כל הגו-רים האלה יחד. גם בשמונה שנות כהונ-תי בכנסת לא היה כימעט מיקרה שבו לא פעלו המרכיבים (בגלגוליהם הקוד-מים) באופן מקביל.

רון, כשהמועמדים מחזרים ללא לאות אחר קולותיהם של חברי המרכז. שלושה חברי-כנסת, מווחיקי תנועת החרות — היים לנדא, יוחנן באדר ובן ציון קשת — הודיעו מראש כי הם פורשים מן המירוץ לכנסת ומפנים את מקומותיהם. הכיסאות שהתפנו והבחירה החשאית הישירה החריפו את המאבק, שעלה לעיתים לטוננים גבוהים. באחד המיקרים טען מועד מד הצעירים, עורר-הדין רוני מילוא כי ארבעה מחברי המרכז כלל אינם חברי תנועת החרות, וכי הם הושטלו בוועידה על-ידי מועמד שקנה את קולותיהם. **חיסול השבונות.** ההצבעות נערכו ללא נאומים מיוחדים וללא טכסים מהור דרים, כנראה בשל היעדרו של המנהיג הניצחי, מנחם בגין, שהיה מאושפז בבית החולים במיצות רופאיו. בסיבוב הראשון נערכה בחירת ראש התנועה, והיעדרותו של בגין לא הפריעה לבחירתו-חדש, כימעת פה-אחד. בסיבוב זה הפתיע מועמד אלמוני, בנימין שופט, שקיבל קול אחד שבחר בו כמועמד לראשות התנועה —

טעות אופטי
השופט הבכיר לשעבר
לא הצטרף למחנה
הפרקליט בתנועתם החדשה
ביום בו נודעו תוצאות הבחירות הי פנימיות בתנועה הדמוקרטית לשינוי, שנועדו לקבוע את סדר מועמדי המיפ לגה ברשימתה לכנסת, יצאו פעילי המרכז החופשי בד"ש מעורם. הם היו הראשונים שהצביעו על היי שגם הגדול, כשהצליחו להעביר שלושה מאנשיהם כמועמדים בעשרייה הראשוני נה של מועמדי המיפלה לכנסת. "בעצם העברנו שלושה וחצי" טענו. החצי הנוסף אמור היה להיות הד"ר בנימין הלוי, שופט בית-הדין העליון לשעבר, מי שכיהן בכנסת השמינית כח"כ הליכוד, לפני שפרש והקים סיעה עצמאית. הנטייה לראות בהלוי — מי שכיהן כ"שופט מחוזי במישפט שזכה לכינוי "מיש-

ד"ר שאי הלוי
לא ימני

זאת, למרות שכלל לא נכלל בין המועמדים לכנסת. בהצלחה מזהה לא פחות זכה אחד הצעירים, מיכאל קליינר, שקיבל את קולותיהם של שלושה אהודים, "שרופים" אלמוניים, שהציעו כראש תנועת החרות. תוצאות הבחירות, בהן נבחרו 35 מועדי המיפלה* לרשימת הליכוד לכנסת היו אומנם חשאיות, אבל התפלגות הקולות ביניהם הצביעה מה עומד להתחולל השבוע, כאשר ייערך הסיבוב השני של הבחירות שיקבע את דירוג המועמדים ברשימה. הסתבר קודם כל שהמנגנון והח"כים הנוכחים של המיפלה לא הצליחו להשתלט ולקבוע את הנבחרים. הבחירות היו מפיי תיעות מבחינת שיקול הדעת של הבוחרים, שהעדיפו חיילים אלמונים שאינם שייכים לקליקות וקבוצות לחץ. מבחינת שיעור התמיכה התפלגו הקולות בצמרת לפי הדירוג הבא: עזר וייצ" מן, פרופסור משה ארנס, יצחק שמיר, דוד לוי, גאולה כהן, מוטקה ציפורי ומשה קצב, ראש מועצת קריית-מלאכי. מועמדים עצמאיים, שלא ניהלו כמעט תעמולה, כמו הפרופסורים יוסף רום, ראוי בן ירון, או עורר-הדין נחשון, שניהל את תעמולת הבחירות שלו בכתב, בעזרת בנו ובתו, נכללו במפתיע ברשימה. לעומת זאת נכשלו לחלוטין ח"כ יוסף קרמרמן שלא נכלל כלל בין 35 הנבחרים, וכמה מתמודדים אחרים שנכללו בין ה-35 בשיעור תמיכה נמוך במפתיע: סגן ראש עיריית ת"א יגאל גריפל, חיים קורפו מירושלים, או חנניה גיבשטיין, ראש עיריית ראשון-לציון. אם לא תחול התארגנות של הרגע הי אחרון של המנגנון וקבוצות הלחץ, עשוי הסיבוב השני של הבחירות להפתיע, נציגות חרות בכנסת התשיעית עשויה להכיל יותר פנים חדשות מכל מיפלה אחרת.

* גם העולם הזה נכשל בטעות זו בי גיליון הקודם, בעת שזיהה בטעות את הלוי עם אנשי תמיר והמרכז החופשי.

* רק לכ"כ 22 מהם סיכויים ריאליים לכהן בכנסת התשיעית.

תעשיין-הג'ינס הישראלי גאורג וינטנר השבועון הגדול, "שטרן" כנוכל שהוציא מיליונים מרוזן גדולני בתירוק של

שינויים פרטיים

טו. הוא אינו רודף פירסומת כמוהו וגם לא נדחק כדי להתחכך בצילומים עם גדולי המדינה. אבל לפחות בשני דברים יכול גאורג וינטנר להתמודד עם פלאטו: בי רמת-החיים שהוא מנהל בישראל ובגודל הסכומים שעבור עשייתם במירמה הוא מבקש מזה כשמונה שנים על-ידי מיש-טרת גרמניה המערבית.

מזה שמונה שנים הפך וינטנר, יליד הונגריה, לאחת הדמויות המוכרות ביותר בחוגי אצולת-הכסף הישראלית. הוא הגיע לארץ כעולה-חדש מגרמניה כשברשותו רכוש עתק שנאמד אותה תקופה בתשעה

אם יחליט המולטי-מיליונר הישראלי שמואל (סמי) פלאטו (שרון) — המבור קש על-ידי מישטרת צרפת בעבירות של מירמה והונאה — לחזור בו מכוונתו לרוץ ברשימת-יחיד לכנסת ולהציג רשימה רחבה יותר, לא תהיה זו בעייה עבורו לבחור את מיספר שניים ברשימתו.

המועמד האידיאלי התגלה השבוע בי דמותו של התעשיין הישראלי גאורג ורדי (וינטנר), 58. וינטנר כסוף-השיער, בעל הגיזרה הדקה, הלבוש תמיד בחליפות תפורות היטב של חייטי-עילית, אולי אינו מנהל עסקים חובקי-עולם כמו סמי פלא-

במפעלו בתל-אביב
גאורג וינטנר (במרכז, בשיער-שיבה) במתפרה התל-אביבית שלו עם עובדיו. וינטנר הקים, מייד עם הגיעו לישראל, מיפעל-טכסטיל, שבו השקיע חלק מהמיליונים שחצ" ל"ח להוציא במירמה בגרמניה. לטענת שטרן, מבוקש עתה וינטנר ע"י מישטרות אירופה.

מיליון מארקים גרמניים (36 מיליון ל"י בשער החליפין הנוכחי).

עם סכום כזה בידיו התקבל וינטנר בברכה במדינה הצמאה למשקיעים ולמט" בע"ז. מה עוד שהוא התגלה כעולה נדיב מאד. זמן קצר אחרי בואו לארץ הוא תרם סכום בסדר גודל של מיליון ל"י לערך לקרן הפנאטומים שנערכה אז במדינה. אחרי תרומה כזאת לא נמצא במדינה מי שיתחשב במיוחד בעובדה שוינטנר הוא עברין נמלט מגרמניה (עימה אין ליש" ראל הסכם הסגרה). המבוקש עלידי ה- מישטרה הגרמנית ועוד כמה מישטרות אירופאיות על מעשי הונאה ונוכלות בסדר גודל של עשרות מיליוני ל"י.

וינטנר הפך במולדתו החדשה למש" קיע, תעשיין ואיש-עסקים חרוץ. את הכסף שהביא עימו השקיע ברכישת ובהקמת מיפעל טקסטיל. במרוצת השנים הוא עבר גם לעסקי האופנה. ניהל מתפרה גדולה לייצור בגדי ג'ינס במרכז רחוב דיזנגוף בתל- אביב, החל לייצא בגדים מתוצרת מפעליו לאירופה ולארצות-הברית.

לוינטנר, אוהב הבילויים והנערות ה- יפות-יש מקום כבוד ליד אחד השולחנות של בית-הקפה רוול בתל-אביב, שם הוא נוהג לשבת. כשאינו נראה שם, הוא מבלה על פי רוב בוילה שלו בקירבת חוף-הים בהרצליה-פיתוח.

בכתבת-ענק שפירסם שבועון שטרן ב-

הסתלקו מכאן!

שביקשו לשמוע את תגובתו על ההאשמות

צחק גאורג וינטנר לעבר כתב וצלם העולם הזה, שהועלו נגדו בגרמניה.

התמונה צולמה במתפרה של וינטנר ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, משם מייצא מיפעל אופנת ביגדי-ג'ינס לאירופה ולארצות-הברית. וינטנר עצמו מנהל בישראל חיי-חיות, חולם על חזרה לגרמניה.

נות. באותה שיטה בה הפיץ את השטיחים הזולים כשטיח-אמנות יקרים, כן מכר את הציורים. היה לו זיפן גאוני שנהג להע- תיק ציורי ציירים גדולי-שם. לאלה היה וינטנר מצרף חותמ-דעת כוזבות של מומי חיס-כביכול, שאישרו כי הציורים הם ציו- רים מקוריים של אמנים מדורות קודמים. הציורים, שהוצגו בדרך כלל כחלק מ- אוספיהם של אצילים הונגריים שהוברחו מהמישטר הקומוניסטי, הוצעו למכירה ב- מחירי הודמנות. וינטנר לא התעסק עם ציירים ברמה פחותה מזו של רמבראנדט. חותמ-הדעת שבידיו שהעידו על מקוריותם של הציורים היו בין השאר של פרופסור אמיתי לאמנות, שהיה כבר סנילי ועיוור למחצה. האחרות נכתבו בידי חשמלאי צ"כ שהבין בציור כפי שרמבראנדט הבין בחשמל.

הקונים, אותם כינה וינטנר בלעג ב- תואר "פראייערים" נלכדו ברשתו של וינטנר לא משום שחפצו בחפצי-האמנות לעצמם, אלא משום שוינטנר שיכנע אותם שהם יכולים להתעשר מרכישת הציורים הנדירים שבידיו. הוא לא היסס לייחס את הציורים שהציע למכירה לגדולי ה- ציירים בהיסטוריה. לטענת השטרן, נהג וינטנר לא רק מהמיליונים שזרמו לכי- סיו בדרך זו אלא גם מהעובדה "שהצי- לית לגבות שילומים פרטיים ומכך שכי- יהודי הצליח למות עוד נאצי מטומטם אחד."

בדרך זו הגיע וינטנר גם לעיסקת הר- רמאות הגדולה ביותר שביצע. הוא הצ- לית להפיל בפח את הרוזן רודולף שיינ- בורן, נצר למשפחת אצולה גרמנית, שי- אילן היוחסין שלה מתמשך על פני 700 שנה. זוהי משפחה שהצמיחה לגרמניה נסיכים, בישופים וסגני ראש-משלה.

כאשר הכיר רודולף שיינבורן את וינט- נר הוא היה בעל נכסים ורכוש שנאמדו בסכום של כ-400 מיליון ל"י וכללו, בין השאר: טירות, יערות, אדמות, בתי-מלון, שיכונים, קולנוע דריי-באין ומרכים מס- חריים חדשים. אבל בעזרת וינטנר הצ- לית הרוזן שיינבורן לבזבז תוך שנים ספור- רות מה שצברו אבותיו ב-700 שנה.

לא רק זאת, אלא שאחרי שנפל ברשתו של וינטנר ותלמידיו, שהמשיכו למצוץ את רכוש הרוזן גם אחרי בריחתו של וינטנר לישראל — שקע הרוזן בחובות בסכום של כ-200 מיליון ל"י, נאלץ למי- כור את כל רכושו ועדיין הוא חייב סכום של 150 מיליון ל"י עד עצם היום הזה. את התשלום האחרון לפרקליטו, שלח בכי- בשים חיות.

כשהכיר וינטנר את שיינבורן הוא עמד (המשך בעמוד 37)

כשיצא מבית החולים החל גאורג, שהיה מוכר אז בכינוי "גאורג הזרק", במסחר של שעונים זולים. הוא היה מסתובב באת- ריהבנייה בימי תשלומי המשכורות, עובד על הפועלים ומוכר להם ב-30 מארק שעו- נים שהרווח הנקי שלו עליהם היה 10 מארק.

תוך חודשים ספורים הוא הצליח לצי- בור בדרך זו סכום של כ-200 אלף ל"י. אז הוא עבר לעסקי השטיחים. כתוצאה מכך השתנה גם חוג לקוחותיו. במקום פו- עלי בניין, היו אלה מעתה מנהלי חברות ועשירים שהתגוררו בוילות בשכונות פאר.

בעזרת הקסם האישי, כושר השיכנוע הפאנאסטי שלו והכרת האופי האנושי, ראה וינטנר ברכה בעמלו. תוך כמה שנים הוא הרחיב את עסקי השטיחים שלו עד שניהל אימפריה קטנה. 60 סוכנים עבדו למענו כשהם חורשים את גרמניה במיני- בוסים עמוסי שטיחים. כמעט כולם היו חוזרים על אותו טריק עצמו בעת מכירת השטיחים. הם היו מציגים אותם כרכוש מישפחתי של מישפחות-אצולה הונגריות, שירדו מנכסיהן ונאלצות למכור את השטי- חים היקרים במחירים שמתחת לשוויין כדי להתקיים. הגרמנים בלעו את הלוקשים ועד שהסתבר להם שנפלו קורבן לנוכלים, היה כבר מאוחר.

לרמות נאצים

מטומטמים!

ה פוכנים-הנופעים היו נעלמים מבלי להשאיר כתובת. רוב המרומים התביישו להתלונן במישטרה כדי לא לגלות בפומבי את טיפשותם.

על כושרו המסחרי של וינטנר באותם ימים מעיד הסיפור הבא: באחד הימים הוא נזקק לאישפוז בבית-חולים לצורך גי- תוח חוספת. אלא שוינטנר לא היה מוכן לבזבז את הזמן. הוא פירסם מודעה בעי- תונים בה הוצעו למכירה "שטיחים טו- בים בהודמנות, במחיר מוזל, מסיבות מחלה".

בשעות הביקור בבית-חולים הוא היה פורש בפני הקונים שהתעניינו ברכישת שטיחים בהודמנות, את השטיחים שהו- תרו מתחת למיטתו. הקונים, שראו את וינטנר מתפתל ביסוריו, מיהרו לרכוש את השטיחים מחשש שיתפגר תוך כדי העי- קה והם יחמיצו את ההזדמנות לרכוש מציאות ולהתעשר.

ככל שגדלה הצלחתו של וינטנר, כן גם גדל תיאבונו.

מעסקי השטיחים הוא עבר לעסקי האמ-

הרוזן הנשדד

הרוזן רודולף פון שיינבורן, שהצליח תוך שנים ספור- רות לחטל רכוש שצברה ושושלת המישפחה האצילית שלו במשך 700 שנה. עוד לפני עשר שנים הוא היה בעל רכוש של 400 מיליון ל"י, נעתה הוא שקוע בחובות של 150 מיליון ל"י, לא במעט בעזרת מעשי-הנוכלות של גאורג וינטנר.

שהצליח לרמות תריסרים מגדולי עשירי גרמניה המערבית. גדל בשוק-הפישפשים של בודפסט כבנו של רוכל "שלא היה מסוגל להחזיק כראוי במזלג ולא יכול היה להבדיל בין פילה-מיניון ואנטריקוט מפני שממיו לא אכל לא את זה ולא את זה."

אחרי מילחמת-העולם השנייה עבד גאורג וינטנר, שנמלט מהונגריה לגרמניה, בבית-חרושת ליציקת ברזל. במהלך עבו- דתו זו הוא ניכווה קשות בידו, אושפו בבית-חולים, נדר שם נדר להפוך לסוחר הממולח ביותר בעולם.

גיליונו האחרון, חושף השבועון את פרשת בריחתו של וינטנר לישראל לפני שמונה שנים. מגולל מחדש את סיפור מעשי הנוכלות שלו, אותן הוא מגדיר כאחת מפרשיות החונאה הגדולות ביותר בהיסטוריה. סיפור תעלולי המירמה של וינטנר מאפיל לא רק על מעשי-הנוכלות המייוחסים בצרפת לסמי פלאטו, אפילו עלילת סרט-נוכלים כמו העוקץ מחווירה לעומתו.

גאורג וינטנר נולד בבודפסט ב-1919, מי שהתגלה לדברי השטרן הגרמני, כי "אחד הרמאים המתוחכמים ביותר בעולם",

ידידת הסופר ליה, ידידתו הצ' יות יוצאות'הדופ רות, שהיו לבושות בהידור, באה ליו בחולצת התלהב מליזה ואמר: „אני לא מבין למה

פותחת סוגרת, סוגרת פותחת. מל- כת חייהלילה האחת והיחידה שקמה לעם ישראל באלמים השנים האחרות נות, פרדריקה סגל, משחקת אותה ב- שנה האחרונה. תמיד בהידור ופאר, תמיד תוך פתיחה חגיגית.

העיתונאית קולט בלישר, עורכת העיתון הצרפתי היוצא לאור בישראל, היא אחת הנשים היפות ה- מקשטות אירועים חברתיים. קולט היא ידידתה האיטית של פרדריקה. את המועדון החדש תיכננה פרדריקה יחד עם בעלה הארכיטקט, דב.

הגרפיקאית אביבה פיפקו, אשתו של האדריכל אילן פיפקו ואחת הדמויות המקשטות כל אירוע חברתי בעיר, בלטה כתמיד בלבושה המיוחד ובטובי'טעמה בין כל היפים והיפות.

ריץ-רץ פרדי

הכוכבת שלי'סרטיאחד, אתי אולמן, שכיכבה ב- המטרה טיראן ומאז הספיקה להתחתן, להתגרש וללדת בת, שהיא כיום בת שש.

יפות יפות

שלא נס ליחן הן, מימין לשמאל: מל- כה רוזנשטיין, יונה לחוביץ', אשת האדריכל פרנקל ובתה שלומית שנישאה, לדאבון ליבס של זאבי תליאביב לסטודנט לרפואה לפני חודש. הפתיחה של פרדי היתה

משופעת בנשים יפות ואלגנטיות, שטרחו לבקר במספרה ברברת טאופר, נספחת-העיתונות של שגרירות אוסטריה בישראל. היו שם, בעצם, נספחיות חגיגה לחוג הנוצץ של תליאביב, הנפגש שוב ושוב ודומה שאינו מתעייף לעולם. **צילום: מרסל**

היתה שם, זוהרת ובולטת במיוחד, ברברה טאופר, נספחת-העיתונות של שגרירות אוסטריה בישראל. היו שם, בעצם, נספחיות חגיגה לחוג הנוצץ של תליאביב, הנפגש שוב ושוב ודומה שאינו מתעייף לעולם. **צילום: מרסל**

החמישי האחרון לא נימנה עם חוג האנשים היפים של תליאביב. וזהו עובדה שדב ופרדי סגל קבעו כאשר פתחו, לפני יותר מ-10 שנים את הדיסקוטק הראשון בעיר. הזמנות נשלחו למתיממעט נבחרים, כי דב ופרדי הם אנשים הבוחרים בקפדנות רבה את החברה שאיתה הם רוצים לבלות במועדון שלהם. וכך אפשר היה לראות גם הפעם אותם היהלומנים, דיפלומטים, עיתונאים, נשות-חברה, אנשי-עסקים ומעט אמנים שניראו כבר בכל הפתיחות והסגירות הרבות של פרדי ודב.

דומה שפרדי, הג'ינג'ית הסוערת. אינה יודעת לאות. אחרי שפתחה וסגרה את ג'ק, פתחה וסגרה שוב את ג'ק. אחריכך פתחה שוב את מועדון 77, אבל רק בשביל מסיבת סילווסטר וכדי לא לשבור את המסורת. ובשבוע שעבר, בשעה טובה ומוצלחת, פתחה שוב, במועדון 77 הישן והטוב, את פרדריקה, עם התיכונן שלה ושל בעלה, דב. בקטיפה אדומה ומגור רות שנדליה, ומראות שצייר עבורה האדריכל צבי זילברשטיין. ומי שלא היה בפתיחה של פרדי ביום

השחקנית גבי אלדור, אשתו של הפרופסור אריה זקס, באה באופן מיוחד מירושלים, כדי לחוג עם התליאביבים את הפתיחה.

היא עשתה את זה שוב, בפעם המיידע-כמה: פרדריקה סגל פתחה מועדון מפואר חדש, לפי הנוסחה הבדוקה, הידור, אוכל צרפתי ואירוח עם כל הלב

זדה של הסופר דן בן-אמוץ, היתה אחת הדמויות בפתיחה של פרדריקה. בניגוד לנשים האחרות, טריקו ובמכנסים ג'ינס. איש-הפירסום דובז'ה, וקא דן תופס תמיד את הילדות הכי יפות.

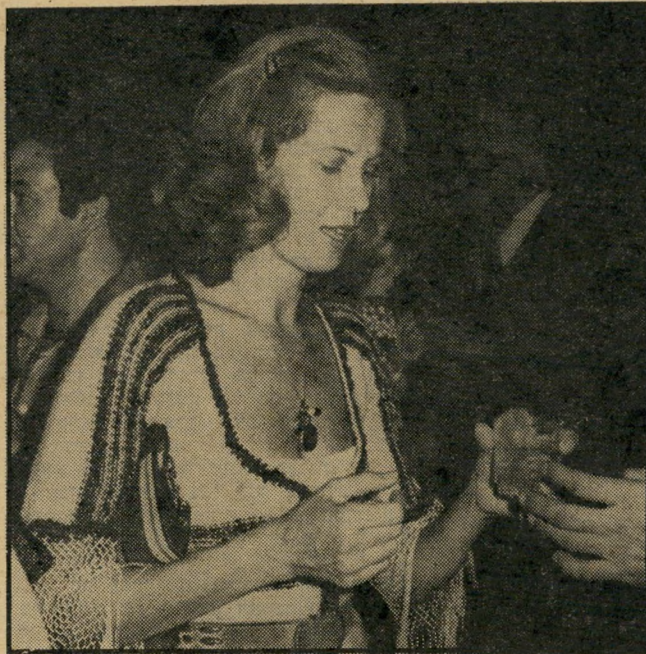
הוא ניסה את כולו

הזמר-מלחין שמוליק קראוס, כפי שמעידה עליו כרזת-פירסומת מסויימת, שמוליק היה נציג הבהמה פתחת המועדון של פרדריקה, סיפר כי הוא עצמו עומד לפתוח בקרוב מועדון, בטיילת של ל'אביב. בתמונה הוא מגיש אש לעיתונאית תמר מרון, ומציצה עליהם תמר ישר, אשת האדריכל.

מלכת חיי-הלילה של ישראל, הארכיטקטית פרדריקה סגל, הפכה עם השנים מוסד ממש. היא פתחה וסגרה מועדונים אין-ספור יחד עם בעלה, הארכיטקט דב סגל, והביאה לישראל לראשונה את הדיסקוטק ומאוחר יותר את הפאב. פרדי היא משוגעת לחיי-הלילה, ואינה יודעת לאות.

נוכחות חובה. עובדה, אורי דן, שנעלם בזמן האחרון, התגלה דווקא אצל פרדריקה. גם שייקה ברפורת היה שם, עם אשתו עלמה. ואילו את הנשים בעולם-העיתונות-הצמרת ייצגה בכבוד תמר מרון. נכון שכל מי שהיה אצל פרדריקה היה גם בפרמיירה החגיגית של מיבצע יונתן, אבל לא היתה זו הפעם הראשונה שפרדריקה ודב סגל גילו לתל-אביב כמה העולם קטן.

גם את שמוליק קראוס ואת דן בן-אמוץ, שבאו בג'ינס. מקומן של הבמאי שבאופנה, מנחם גולן, לא נפקד, והוא הגיע עם אשתו רחל. למחרת חגגו השניים את חתונת-הכסף שלהם. גם לזמרים היה ייצוג. היה שם צביקה פיק, שבא עם אשתו מירית שם-אור החתיכה. כן גם עיתונאית-צמרת גילו

אשת העיתונאי עלמה, אשתו של שייקה ברפורת, היתה גם היא אורחת בפתיחת מועדון של פרדריקה. עלמה ובעלה מייורדים מאד עם דב ופרדי סגל, ועלמה סיפרה, כי השתתפה בכל הפתיחות והסגירות של פרדי.

ית של שגרירות אוסטריה בישראל, היתה הרוח החיה בפתיחה של ברה בישראל, ומוזמנת כימעט לכל אשתו של השחקן שייקה אופיר.

התכופים נרקים

כמו המדינה!

הטיחה עקרת בית.

אחר 28 שנים

בנמל, אני מקבל

4200 ל" ברוטו

לחודש, מטיח זאב

שניטרלר (מימין)

היילחמת התפוזים

מלאים תיבות פרייהדר ושקיימלט. באחת הפינות מתגודדים כעשרים פועלים, צועי קים, מגיפים ידיים, מסבירים זה לזה. על "מזלג" אחד מנמנם פועל קשיש. ממרומי המנוף צועק המנופאי: "מה זה כאן, איטליה?"

"לא, זה לא איטליה," עונה לו מישוהו מלמטה, "הכל כרגיל, לא?" וכולם פורצים בצחוק אדיר. הוציאו נגדם צווי ליתוק ומניעה ומה לא — אבל הם, פועליהנמל התקופים בדעתם והמשוכנעים בצידקתם. החליטו להראות לכל עם ישראל, מה אנחנו שמים על בתייהמשישט, הממשלה, יעקובי, רבינוביץ, וכולם. "אשילו ידלון הוכנס לתמונה, שלא לדבר על עובדי בנק לאומי, השוכתים המתחרים התורגמים של הם, "לכו לראיין אותם," אמרו, "הם שוכי בים ומשתזפים על חוף הים, לכולם מותר לשבות במדינה הזאת, ולפועליהנמל אסור?"

ובכן, יש או אין שביטה? יאיר בר-משיח מהנהלת הנמל טוען, שלמעשה יש שביטה, "נגד הפועלים," הסביר, "אין אפשר לעשות כלום. הם עובדים לפי הקצב שלהם." והקצב שלהם, כפי שגם

עמוסות תפוזים רקובים שריחם הבואש עמד באוויר. "אם המשאיות לא יתפורו, יפורו אותן השוטרים," אמר קצין-המיש-טרה. הגבר התמיר, בעל נימת-הדיבור התקיפה, לא ניראה נרגש במיוחד. "אם נחליט לפזר את התפוזים בדיונגוף, איש לא יעמוד בדרכנו," אמר לקצין. "כאן הכל הולך בכוח."

באותה שעה, בצהרי היום השני השבוע ישבו מרבית שרי ממשלת ישראל סביב שולחנו של ראש-הממשלה, יצחק רבין, בלישכתו בקריה בתל-אביב. השרים היו מתוחים. גם הם הבינו בוודאי, כי "בלי כוח כלום לא הולך במדינה. והימים ימי קדם-בחירות, וברירה אין."

ההצגה הגדולה של השבוע, שביתת פועליהנמלים, עמדה להשיג את מטרתה. בתיהמשישט הושמו לצחוק. הסכמי-עבודה נקרעו לגזרים. ההסתדרות שמה עצמה ללעג. מי שניצח היו הפועלים הקשוחים בנמלי ישראל. וגם הפרדסנים. הם למדו במהירות את השיטה. הפריחו לכל עבר איומים על כיבוש הנמלים על-ידי איכרים, העמסת אוניות בכוח, הצפת הרחובות הראשיים בתל-אביב ובחיפה בעשרות אלפי תפוזים מסוג שמוטי, שעקב השביטה והחום הכבד נרקבו בבתי-האריזה ובמחסני-הנמל. המילחמה עמדה בפתח ביום השני ב-בוקר. "מילחמת-חורמה, עד שפיתות דמים," הכטיחו שני הצדדים: פועלי-הנמל, שהצהירו שאין להם דבר עם הפרי-דסנים והמשווקים — והללו, שהצהירו שאין להם דבר נגד תביעות פועליהנמלים במטוה-החירום של הפרדסנים, במועצה-לשיווק-פרייהדר, בדרך חיפה בתל-אביב, היה הכל מוכן. גם במישרי ועדי עובדי-התיפועל הוכנה המערכה, ותוכננו תסלגים (תירגולים-טקטיים-ללא-גיטות, מזנה צבי אי). שם פתחו גם מן האפשרות של הפעלת הצבא להעמסת האוניות בפרי היקר.

שר-האוצר, יהושע רבינוביץ, השמיע קריאה אחרונה נגד כניעת הממשלה. אבל שאר השרים היו קיצירי-רוח. הם השתוקקו לשים קץ לסיכסוך הזה ולנוח. עד לסיכסוך הבא.

כשהחל המאבק, באמצע השבוע שעבר, גדמה היה שהתסריט ידוע מראש לכל השחקנים.

כמו הבטלנים

בממשלה!

ביקר בנמל-חיפה, ביום השישי האחרון, לאורך הרציף מספר 3 לא נראה איש. על הספינות משתזפים בשמש האביבית מלחים משועממים. המחסנים

חידת השוטרים ניצבה הכן בצומת תל-ברוך, ביציאה הצפונית מתל-אביב. בצד הדרך התנהל דו-שיח קולני בין קצין מישטרה לבין גבר גבה-קומה, לבוש ביגוד עבודה מרופטים. האווירה סביבם היתה רוויית-מתח.

לא ההק משם חנו משאיות אחדות.

שיא האיוולת

ההצעה הבטיחה למועמד מס' 1 של המפלגה הליברלית העצמאית פירסומת מירבית בכלי-התיקשורת. הוא רואיין, צולם, הוקלט, מיסלגתו, העומדת לפי סיקרי דעת-הקהל, מול פני חורבן אפשרי, וזתה בזריקה של עידוד.

אולם ההצעה עצמה היתה מועמדת-סביי רה לכתר האיוולת של השנה.

הרעיון להשתמש בצבא כצד במאבק מיקצועי-חברתי אינו יכול לעלות במוחו של אדם שהיה אף יום אחד בחייו תחת אש יעילה, כחייל ביחידה קרבית, כי פירושו הריסת הצבא.

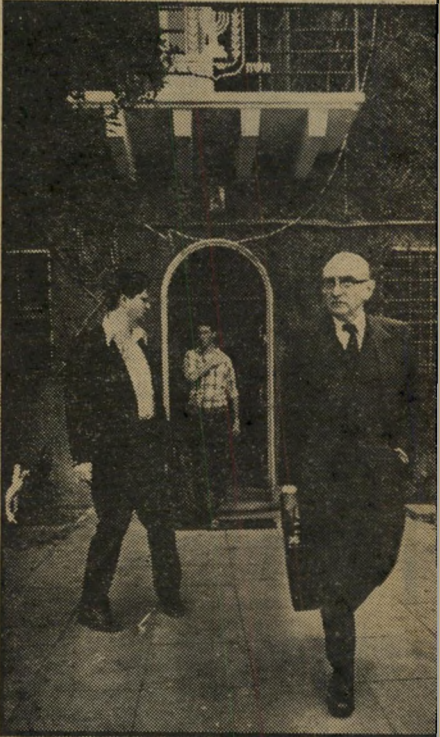
צה"ל הוא צבא עממי. צבא-הקבע המיקר צועי מהווה רק חלק קטן ממנו. עיקר כוחו המגויס של צה"ל מורכב מצעירים המגויסים לשירות-חובה, ומחיילי-מילואים. אנשים אלה באים מכל שכבות העם. ביחידה קרבית אחת משרתים זה בצד זה בני סביון ובני אשדוד, בני רחביה ובני הקטמונים. במילואים נפגשים בטנק אחד פועל-נמל ומנהל-חברה.

רעות זו, שבלעדיה אין הצבא יכול לתפקד אף יום אחד בעיתות-רגיעה, ולא-כל-שכן בעיתות-קרב, מבוססת על אי-המעורבות המחוללת של צה"ל במאבקים פוליטיים, חברתיים ומיפלגתיים. חיסול אי-מעורבות זו פירושו חיסול צה"ל כפי שהוא, הפיכתו לגוף שונה בתכלית.

ואכן, הצבא מופעל נגד שובתים רק במישטרים טוטאליטריים — או במדינות שבהן מורכב הצבא מחיילים מיקצועיים שכירים.

כל זה ברור לכל בר-דעת. הוא ברור, מן הסתם, גם לגידעון האיוולת — כשיש לו זמן לחשוב.

אולם עונת הבחירות היא גם עונת חוסר-המחשבה. מי שרואה לנגד עיניו אלפי עצי-קול, שוב אינו מסוגל לראות את היער הלאומי.

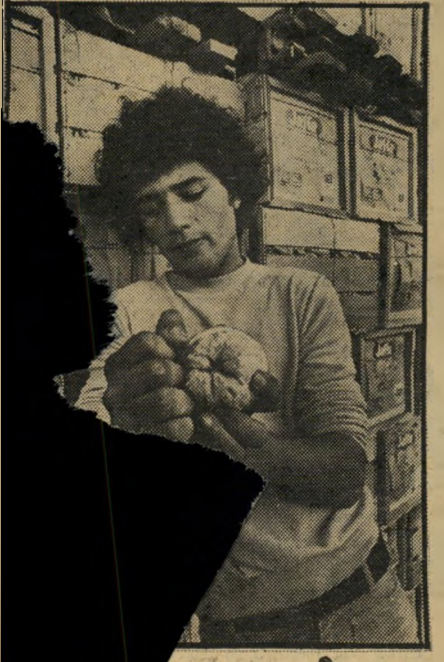

האיוולת יוצא משיבת הממשלה* להפעיל את הצבא

עונת הבחירות היא עונת השוטרים. אנשים נורמליים נאותים, בעונה זו רוח שטות. במירון המטורף על דקות בטל-וויזיה וברדיו, על כותרות בעיתוני הערב והבוקר, משמיעים הפוליטיקאים דיבורי הבל בקצב גובר והולך. מה שהספיק את מול, שוב אין די בו מחר. מי שהשמיע בצינעה רעיון-נפל לפני שנה, צועק אותו עתה ברמקולים מוגברים.

רעיון מסוג זה השמיע השבוע השר גידעון האיוולת, בשיא שביתת פועלי הנמל. השביטה לא היתה סופולרית. השובתים הפכו אובייקט לשינאה. פרייהדר היקר, שגורקב בנמלים, הפך סמל לאומי. על רקע זה הציע השר האיוולת: להפעיל את צבא-ההגנה-לישראל בנמלים, כדי לשבור את השביטה.

* לידו, היועץ המישטרי אהרון ברק.

פועל הנמל בויא בינתיים אין לנו ממה לח

מיתתה של אגדה

חוזרים לעבודה, אך עובדים רק נורמה מינימלית. הפרי היה ממשך להירקב. על הממשלה היה להחליט מה לעשות הלאה.

שפיכת דם

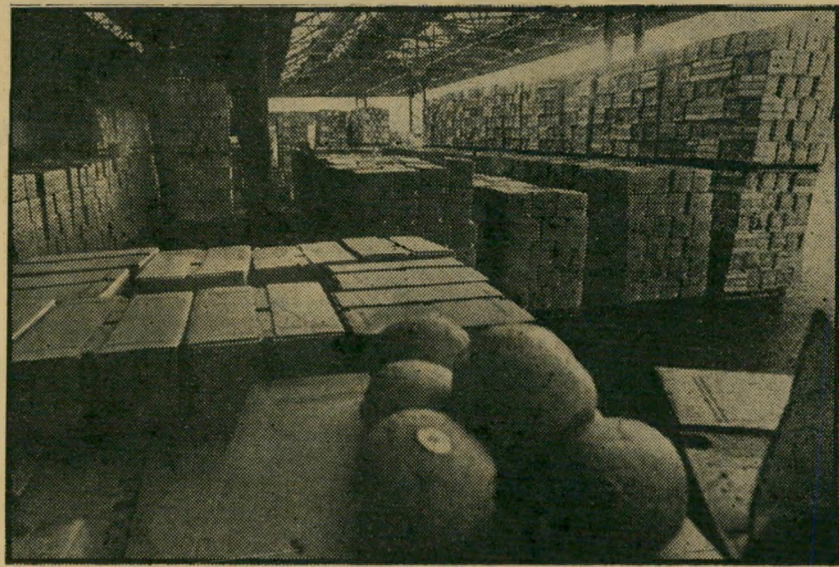
במבחנו זה נתברר לפתע, כי בחברה דמוקרטית אי-אפשר להכריח אדם לעבוד. הועלו כמה הצעות נואשות. השר גידעון האונר הציע להביא את צה"ל לנמלים, להטיל עליו לעשות את העבודה ולשבור את השביתה (ראה מסגרת) ניתן היה להביא המוני עובדים לדיון, על הגרעין צווי-הריתוק. ניתן היה לאסור את ראשי ה-שביתנים.

היה ברור שכל אחד מן הצעדים האלה אך יחמיר את המצב ויגביר את השביתה. מבלי להציל אף תיבה אחת של פריהדר.

מאחרי הכותרות, מאחרי ההתרגשות, מאחרי גלי המחאה והזעם, נערך השבוע מיבחנו מעבדתי לאחד הרעיונות המהלכים בישראל מזה שנים, והממלאים תפקיד חשוב במערכת הבחירות הנוכחית: בוררות-חובה.

בעיני מצדדיה, בוררות-חובה היא הפתרון לכל. בכל סיכסוך יופעל בורר, בעל סמכות שיפוטית. החלטתו תשים קץ לוויכוח. העובדים יהיו חייבים לקבלה, אם לא יקבלוה, יופעל נגדם החוק במלוא כוחו המחץ שלו — שוטרים, בתי-משפט, בתי-סוהר.

רעיון זה לא נתקבל, לפי-שעה, בישראל. אבל משהו הורמה לו מאד נוסה השבוע. פועלי-הנמלים בארץ שיתקו את דרכי-התובלה הימית. מאות אלפי תיבות פרי-הדר, אחד האוצרות היקרים ביותר של

ללא סידור אוטומטי וסביר, השומר על השכר הריאלי, אי-אפשר לשמור על שקט במשק, בכל אמצעי שהוא.

● הידיעות על השחיתות הכללית ב-מכרות-הצמרת של המימסד מגבירות בעייה זו שביעתיים. זהו תמריץ פסיכולוגי שאין כמותו. עובד שהיה מוכן להתאור בסבלנות ולהקריב קורבנות במסגרת של מאמץ לאומי מתוכנן, כללי וצודק, אינו מוכן לסבול כל פגיעה בשכרו כאשר הוא רואה לפניו שילטון מושחת, ושיכבה דקה של פרוטקציונרים המתעשרים על חשבון הציבור.

● היחס הציני הכללי לבחירות. הן מצד השילטון והן מצד הציבור. העובדים יודעים היטב, שהם יכולים להשיג לפני הבחירות דברים שאף לא יוכלו לחלום עליהם למחרת יום ההליכה לקלפי. הם גם יודעים כי אחרי הבחירות תנסה הממ-שלה לסחוט בחורה מן הציבור את כל ההנחות שניתנו ערב הבחירות. מכאן, המסקנה הסבירה: לסחוט עד כמה שאפשר לפני הבחירות, כדי שיהיה ממה להחזיר לאחר-מכן. הדפוקים האמיתיים יהיו אותם שלא השיגו דבר לפני הבחירות, אך שיוכל עליהם עול נוסף של מיסים ואינפלציה אחריהן.

לכל החוליים האלה יש פיתרונות — אך הם צריכים להיות רציניים, ולגעת בשורשי הבעייה. שום מיקסס-שווא לא יעזור.

אין כל אפשרות להכריח אדם לעבוד בעל-כורחו.

מיקסס-שווא

יותר מאי-פעם הוכח השבוע, כי הרעיון של בוררות-חובה הוא מיקסס-שווא. אין בו פתרון. הוא רק יחמיר ויחריף את הסיכסוכים.

אם כן, כיצד ניתן למנוע הידרדרות הרת-אסון, כמו זו שאירעה השבוע בנמ-לים? גם מבחינה זו, ניתן ללמוד הרבה מן הסיכסוך הזה.

בין הגורמים שהביאו לשביתה היו כמה מוקדים ממשיים:

● הסחבת הביורוקרטית הרגילה במשק הציבורי, אי-היכולת מצד המעביד הציבורי לקבל החלטות. המגמה הביורוקרטית ל-דחות את הכל כל עוד הדבר ניתן — כלומר, עד לרגע אחרון שפורצת שביתה. ● הרגשת העובדים כי שכרם יורד בהדרגה, ביגלל האינפלציה הדוהרת. אומ-נם, האינפלציה פוגעת ביותר בשכבות הנחשלות ביותר, אך דווקא העובדים היותר-נחשלים, מן הדרך העליון של ציבור השכירים, מסוגלים להרים את נס המרד. פועלי-הנמלים ניצלו את עמדת-הכוח שלהם בצוואריה-הבקבוק של המדינה, אך הם ביטאו בעייה הקיימת אצל כל השכירים במדינה.

כמה מן החקלאים, שליבם נתחמץ ל-מראה הפרי היקר הנרקב, הציעו הצעות מסוג אחר: לגייס אלפי חקלאים, להסתער על הנמלים, להטיל על החקלאים להעמיס בעצמם את התיבות ולהגן על עצמם בנשק. הצעה זו לא היתה מביאה להטענת הפרי, אך היא היתה מביאה לקרבות חסרי-תקדים ולשפיכות-דמים, כשחקלאי עומד מול פועל ושוטר מול שניהם.

במדינה כמו ברית-המועצות או איטליה של מוסוליני לא היתה בעייה כזאת מתעור-רת. השובתים היו נעצרים באישון-לילה, נשלחים לסיביר או למרתפי המישרה החשאית. די היה בפחד עצמו כדי לדכא את ההתמרדות. אולם במישטר דמוקרטי

המשק הלאומי, נערמו בנמלים והיו צפויות לריקבון. הציבור כולו פנה נגד השובתים בועם גובר והולך. כל-יחידות-השירות ניהלו תעמולה קיצונית נגדם.

במצב זה הפעילה הממשלה צווי-ריחוק נגד השובתים. הם אולצו לבוא לעבודה, חוייבו לעבוד כבימים כתיקונם.

השובתים מילאו אחר הצווים. הם באו לעבודה. אבל הם עבדו על-פי הנורמה המינימלית, המהווה רק חלק מיום-עבודה רגיל.

אלו היתה קיימת בארץ בוררות-חובה. והבורר היה פוסק נגד הפועלים. היה נוצר אותו מצב עצמו. הפועלים היו אימנם

130 טונות. היום, הנורמה היא 230 טונות. תאית — פעם היתה הנורמה 35 טונות. היום הקפיצו לנו אותה ל-200 טונות. מי יכול לעשות את זה? פנינו להנהלה והסי-ברנו שאם נקבל כלים מתאים וציוד חדש, כמו שיש בכל נמל בחו"ל, נוכל לעשות את הנורמה הזאת וגם להרוויח את הכסף שלנו מהפרמיות בכבוד. אבל ההנהלה לא מבינה את זה. הם יושבים מאחורי שול-הנאות-כתיבה. מי יודע מה זה להעמיס על הגב 300 טונות תאית ביום? זה גומר את הנאדם לגמרי. כדי להתפרנס אנחנו מו-כנים לעשות הכל. יש שעובדים 16 שעות ביום, עושים שש מישמרות בחודש. עוב-דים בלילה. אבל כדי להבטיח קיום בכבוד של מישפחה, עם שני ילדים, צריך לעשות שלוש נורמות ביום. מה אנחנו, חמורים? סוסי-עבודה אנושיים?"

תוספת-השכר שדורשים פועלי-הנמלים תסתכם בסך של כ-600 לירות בחודש לכל פועל. לדיברי הפועלים, לא יהיה בכך (המשך בעמוד 37)

שעובדים במישרדים הממשלתיים. כמו כל הבטלנים מהממשלה וההסתדרות, שיודעים רק להופיע בטלוויזיה."

"סוסי-עבודה

אנושיים?"

● ואז גלבר (35), נראה מבוגר מכפי שנותיו, לבוש בגופיה שהיתה פעם לבנה, וכובע-קסנט לראשו. בנמל הוא עובד זה 13 שנים רצופות. הוא מתמצא גם במיספרים, ומציג עובדות ונתונים סטטיסטיים. "בהתחלה היה חוזה-עבודה שנחתם ב-67", אומר יואל. "עכשיו, יש חוזה חדש. לפי החוזה החדש הוקטנה המשכורת שלנו ב-50%. כי קודם-לכן, החלק העיקרי של המשכורת שלנו היה מפרמיות שקיבלנו אחרי שעברנו את הנורמה. שנקבעה בהסי-כס. למשל, הנורמה של מוטות-ברזל היתה

בחדש. עכשיו העלו לנו את הנורמות. פעם, אם הייתי עובר את הנורמה היתה תוספת. אפשר היה להיות כמו בן-אדם. היום, מי יכול לעשות את הנורמה? אנשים כאן שוברים את הגב שלהם. מי דואג להם? בבתי-שיקום יש עשרות פועלים שעבדו ונתנו את הנשמה שלהם בנמל. היום הם זורקים ולא זוכים לטיפול רפואי הכי מינימלי. אם אני לא אדאג היום לעתיד שלי ושל המישפחה שלי, מי ידאג לנו אחר-כך?"

מזלגנים אחרים, צעירים ממנו, טוענים כי משכורתם ברוטו היא כ-2600 לירות בחודש. לדבריהם היו קודם-לכן על הפרמי-ות, ששולמו עבור עבודה שמעל לנורמה. היום, הם טוענים, עם העלאת הנורמה, אי-אפשר עוד לעבור אותה.

"אז עכשיו", ממשיך זאב, "אנחנו נראה להם מה זה לעבוד לפי הנורמה שלהם. עם הצווים שלהם. אנחנו נעבוד לפי הכוח שלנו. לא נשבור לעצמנו את הגב. לא נהרוס את הבריאות שלנו. נעבוד כמו

הם מעידים על עצמם, הוא איטי. "שווייה" שווייה", אומר פועל גברתן לחברי. ביום השישי בבוקר עבדו בנמל-חיפה 30 צוותים. אחרי-צהריים עבדו 11 צוותים. אבל התפוקה — "כמו של צוות וחצי", אומר בר-מישח והוסיף, כאילו כדי לנחם את עצמו: "אבל המצב דומה בכל הנמלים. באשדוד, באילת, ואשדוד בנמל יפו הישן". זאב שניטרפל נראה כמו פועל-נמל קלאסי. מבטו נוקשה, פניו צרובי-רוח. לבוש סרבל כחול מזהם ומדבר בטון תקיף. טרם רגיל הוא "מוציא את הנשמה על העבודה הזאת", כדבריו. "מהיום, די! שישלמו!" הוא אומר, ולא מסביר מיהו זה שאמר לשלם.

זה 27 שנים עובד זאב (37) ברציפי נמל חיפה. כשהיה בן 16 עבר כסבל, אחר-כך שירת בצבא. כיום הוא מזלגן. וזאת נחשבת כעבודה הנוחה ביותר בנמל.

"היום", הוא מספר, "אחרי 27 שנים בנמל, שמונה שעות עבודה בכל יום, גם בשבתות, אני מקבל 4200 לירות ברוטו

הן מגלגלות גם גברים על

המיזרן - ומקבלות בשביל זה מדליות

המשכיות

סיגלית חונקת
סיגלית אייזיק יפת'התואר מבצעת תרגילי חניקה על יריבתה, מירית כפיר בת ה-14. סיגלית, בעלת החגורה הכתומה, קיבלה בתום יום התחרות חגורה צהובה, אחרי שזכתה במקום הראשון במישקל עד 66 ק"ג, באלופות הנשים בגידו שנערכה בשבת האחרונה ב**בית בארבור** שביד אליהו.

בות תחתיה על המיזרן ללא יכולת לה-גיב.

התחרות נשאה אופי גברי. צעקותיהם של הצופים, שהידדו בחלל אולם הספורט צריחמדות, לא הטילו ספק בכך שקרבות מתישים וקשוחים מתחוללים לפנייהם. אחדות מן הגידאיות נזקקו גם לטיפול רפואי. כך, למשל, באחד מקרבותיה הרא-שונים של סיגלית אייזיק היא "חנקה" את חנה פריש, המבוגרת ממנה, שנוקקה ל-אחרי-מכן לטיפול רפואי כדי לקום על הרגליים.

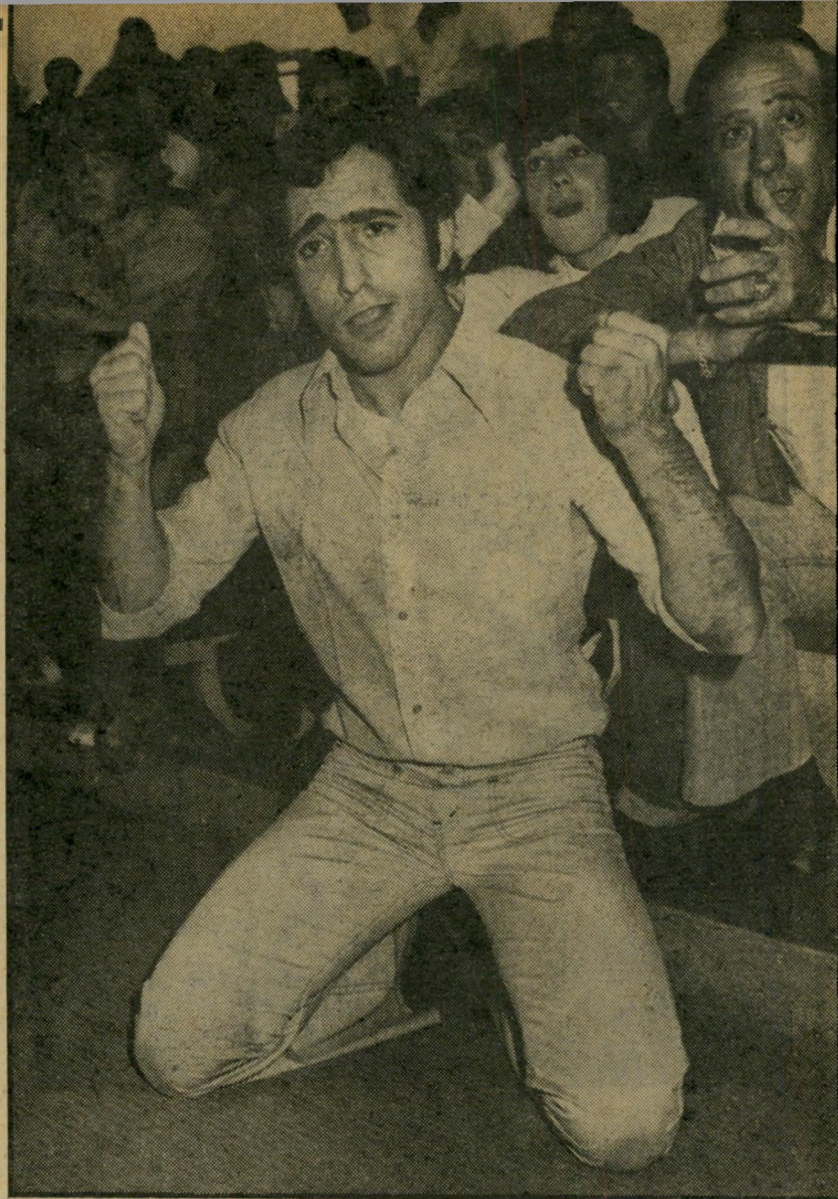
אימונים

עם גברים

דמות כולטת אחת בענף הגידו הי-נשי בישראל נעדרה מתחרויות הא-ליפות. היתה זו גיולה רביאון בת ה-26, בעלת חגורה שחורה בגידו. גיולה, סטרי-דנטית באוניברסיטת תל-אביב, טענה ש-היא חולה ומשום כך אינה יכולה להש-תתף בתחרות.

גיולה מצליחה, בעת אימוניה, להשכיב ולגלגל גם גידאים גברים על המיזרן. האם חגורה שחורה של אשה שווה לחגורה שחורה של גבר, בגידו?
"הגבר הוא גבר", משיבה בכנות גיולה דקתי-הגיונה. "היתרוגות של הגבר - כמו

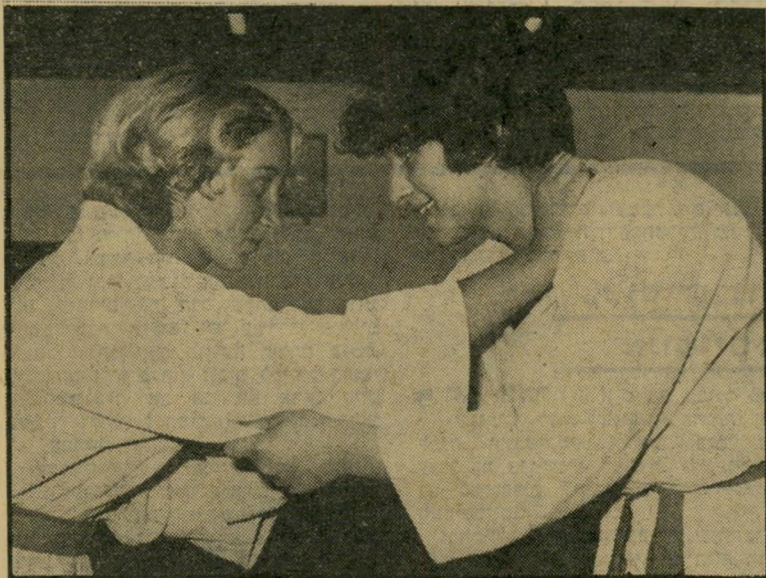
„תשכיבי אותה!“
צועק זילברט טננבוים, מאמרי-הגידו של מכבי ראשון-לציון לעבר חניכתו חיה אוסטר בת ה-19, הלומדת במכוני-ינגייט. הקרבות במהלך יום התחרות היו קשוחים. שלוש מן המשתתפות, שתי נערות ואם צעירה, שנטלו חלק בתחרויות, נזקקו לטיפול רפואי.

ליבות 300 הצופים שנדחסו בשבת האחרונה לאולם הספורט בבית-בארבור ביד-אליהו, כדי לחזות בתחרות-ספורט יוצ-את-דופן: אליפות-הארץ בגידו לנשים ולנערות.

סיגלית יפת'התואר, בעלת החגורה ה-כתומה, הפגינה במהלך כל הקרבות שב-הם השתתפה תכסיסים מתוחבבים שלא היו מביישים גם גידאי ממין זכר. מה שהפליא את הצופים בהופעתה היה מידות גופה. שכן, הנערה דקתי-הגיונה לעגה ל-גידאיות כבדות ממנה, שמצאו עצמן שוכ-

מירית כפיר השתטחה על המיזרן, חסרת-אונים, מעליה התרוממה סיגלית אייזיק, שהצליחה להשכיבה ול-הכניעה תוך שהיא מבצעת תרגיל „גיל-גול דרך הכתף“.

סיגלית בת ה-16, תלמידת הכיתה השי-שית בבית-הספר אורט בבתי-ים, קנתה את

שושנה הבריא
שושנה אסידון בת ה-18 (מימין) עומדת מול חיה אוסטר מראשון-לציון. שושנה בריא-הגוף, מהפועל באר-שבע, זכתה בתחרות במישקל פתוח. בקרב-הגמר גברה שושנה על חיה. בגלל מישקלה של שושנה - יותר מ-66 קילוגרמים - היא לא השתתפה בתחרות הרישמית.

סיגלית
אייזיק בת ה-16 מבת-ים היא אחת התגליות של ענף הגידו בישראל. בתמונה היא נר-אית מתבוננת באחד הקרבות של חברותיה.

כוח, מישקל, וסיבולת, נותנים לו עדיפות. לג'ודאית-אשה קשה מאד להתחרות עם גבר, הגורש אותה חגורה כמות. אם כי אני לא מוציאה מכלל אפשרות שג'ודאית עם טכניקה גבוהה יכולה להכריע ג'ודאי ברמה נמוכה.

בנות שנטלו חלק באליפות סיפרו, שהן מתאמנות בג'ודו עם גברים, כדי לשפר את יכולתן. סיפרה רחל רביבו (15) מאופקים: "אני משתדלת להתחרות עם גברים. פעם אחת השכבתי את אחד היריבים שלי, והוא קצת נעלב. הוא רצה בכל מחיר שגתי מודד שוב. התמודדתי איתו, ושבירתי את הרגל. גם זה קורה בג'ודו. זה היה מחיר החוצפה שלי."

ספורט שמוסיף

תיחכום

עלי שרים ושבע נשים נטלו חלק באליפות. הן באו מערים, קיבוצים ומושבים. מה מניע בחורה לעסוק דווקא בספורט הג'ודו, שהוא גברי מובהק?

אומרת גיזלה רביאון: "הג'ודו נותן לי אשה ביטחון, ביטחון-עצמי לחיזוק האני שיות וביטחון ברחוב מפני התנפלות. הן טעות של הציבור היא, שחושבים שאלה שעוסקות בג'ודו הן אותן נשים חסרות ביטחון, או כאלה שעברו חוויה לא-נעימה. זוהי טעות יסודית. הג'ודו הוא ספורט המפעיל את כל חלקי הגוף בצורה שווה."

אומרת סיגלית אייזיק: "הרומן שלי עם הג'ודו הוא רומן מישפחתי. מצאתי בג'ודו (בניגוד לדעתם של אחרים על הענף),

בישראל, העידוד מהקהל עוזר מאד למתגוששים, שכן המתגושש הנלחץ על-ידי יריבו, מתקשה להחליט איזה תכסיס להפעיל. כיוון ששדה-הראייה שלו מוגבל, המאמנים הם ראשי המעוררים של הג'ודאים בעת התחרות. **צילם: שלמה סתר**

בנות באר-שבע הן שנתנו את הן טון באליפות. בתחרות במישקל עד 52 קילוגרמים זכתה ורד בוארון מהפועל באר-שבע, שהכניעה בתרגיל "גילגול כתף" את חברתה-לאגודה, סימה רווח.

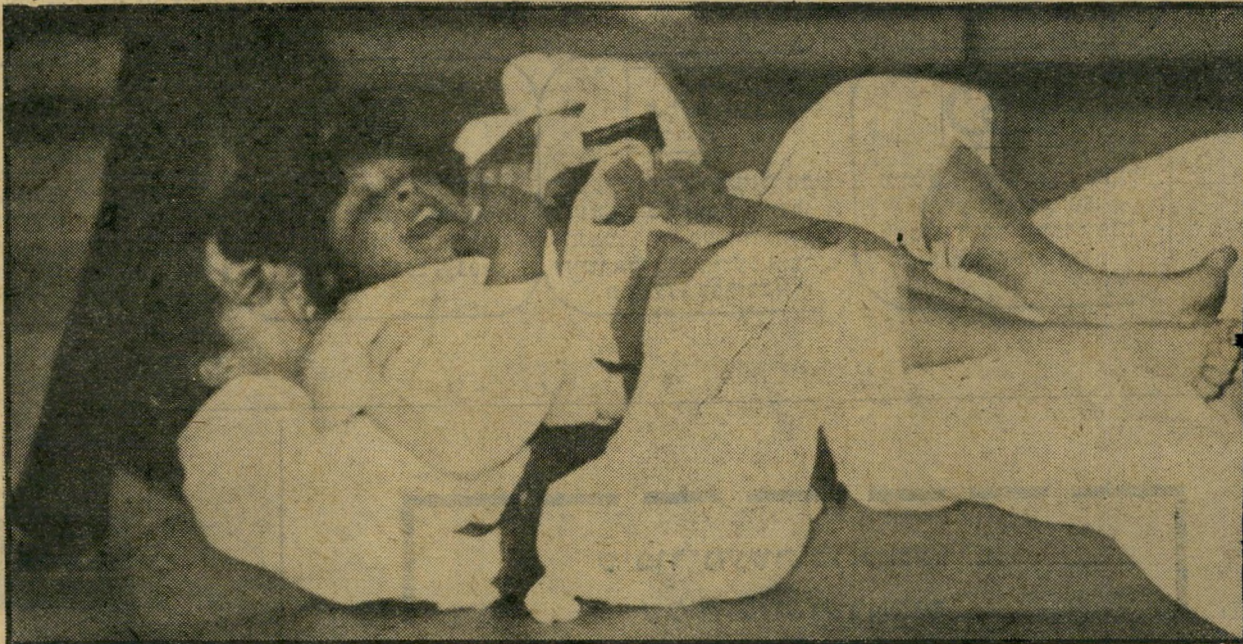
טובה דגן הקיבוצניקית נטלה את הכיכור במישקל עד 56 קילוגרמים, כש-גברה על יעל סמג'ה (19), הקרב בין השתיים נערך ברמה גבוהה. בתחילת הקרב גילתה דווקא יעל יתרון מה, כש-הצליחה להטיל את טובה אל הארץ. רק בתכסיס "בריש" הצליחה טובה לבסוף להכניע את הבאר-שבעית המוצקה.

חיה אוסטר הבלונדית זכתה בבכורה ב-מישקל עד 61 קילוגרמים. חיה, סטודנטית במכון וינגייט, תקבל עתה חגורה חומה, עם ניצחונה באליפות. במישקל עד 66 קילוגרמים זכתה סיגלית אייזיק, שמנבאים לה עתיד מזהיר בג'ודו.

יום התחרות הסתיים בקרב מרתק ב-מישקל פתוח, שבו גברה שושנה אסידון הבריאה על חיה אוסטר נמוכת-הקומה. שושנה הבאר-שבעית, המתאמנת בעיקר עם ג'ודאים-גברים, זכתה בתואר הבלתי-רישמי: אלופת המשכיבות.

סיגלית אייזיק בת 16 מעודדת מהציע את אחת מחברותיה המתגוששות. אחיה של סיגלית, הג'ודאי המפורסם מוני אייזיק, שזכה בעבר ארבע פעמים ברציפות באליפות הג'ודו

סיגלית מעודדת

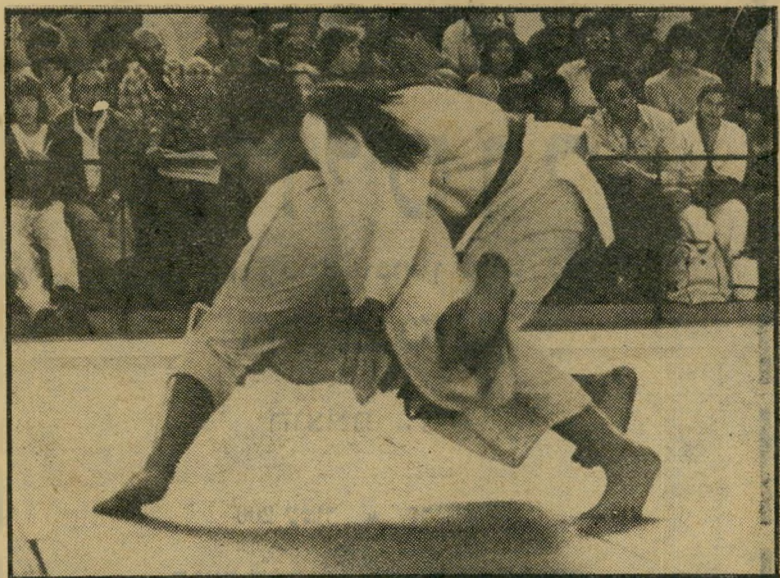
יריבתה, יעל, תוך כדי חניקה. טובה, בעלת החגורה החומה בג'ודו היא אם לילד. היא טוענת: "הגיע הזמן שנשים יתחילו לעסוק בג'ודו כדי להציל את גופן. במקום ללדת ילדים ולהרוס את עצמן. זה אמצעי מצויין לשמור על גוף חטוב", היא מוסיפה.

שהספורט הזה הוא בכלל לא אלים. אני לא זוכרת שמישהו ניסה להפר את החוץ קים כשהתגוששתי. אם הייתי עוסקת בספורט אחר, אין לי ספק שהייתי נתקלת גם בתגובות לא ספורטיביות. זהו גם ספורט עם הרבה סוגי תכסיסים ותרגילים, שכל הזמן מוסיף לי תיחכום."

מוני אייזיק, אחיה של סיגלית, הוא מאמן-ג'ודו, שהיה בעבר אלוף ישראל ב-ג'ודו. הוא אומר: "אני לא זוכר שבאו אלי בנות ואמרו לי שהן מפחדות שגברים יתנפלו עליהן ובגלל זה הן באות ללמוד ג'ודו. לא באה אלי גם שום בחורה שעברה חוויה לא-נעימה. באות בחורות שמגיעות למסקנה שהג'ודו הוא גם ספורט נשי. מה שבטוח, זה שאלה שלומדות ג'ודו מקדימות תרופה למכה. אני מניח, שבחורה שיוצעת ג'ודו היטב, יהיה קשה מאד לאנוס אותה."

מוסיפה טובה דגן (29) מקיבוץ גונן, אם לילד ובעלת חגורה חומה: "תחרויות ה-ג'ודו הן יותר הוגנות מתחרויות ספורט אחרות. בג'ודו, דווקא ביגלל שאני גלח-מת פנים מול פנים עם היריבה שלי ואני מכירה אותה מקרוב כל-יך, אני לא מסור-גלית להתפרץ עליה ולהפר את כללי ה-מישחק. אלה שעוסקים בענפי ספורט אחרים, צריכים ללמוד מהרוח הספורטיבית למופת שמסגינים העוסקים בג'ודו."

הקרב הגברי הקרב הקשוח מכולם באליפות הג'ודו לנשים, נערך בין טובה דגן (29) מקיבוץ גונן, ליעל סמג'ה (19) מהפועל באר-שבע. במישקל עד 56 קילוגרמים. בתמונה מנסה טובה להפוך את

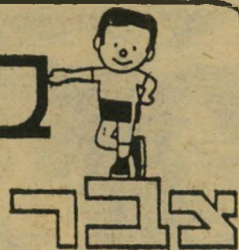
סיגלית מטילה סיגלית אייזיק. נראית בתמונה בעת ביצוע תרגיל-הטלה, במטרה להשכיב את יריבתה על הגב ולהשיג הכרעה. סיגלית סיפרה שהיא מתחרה ומתאמנת עם בנים. כדי לשפר את יכולתה, מה שחביב עליה ביותר בענף ספורט הג'ודו הוא דווקא האימונים שבהם מושם הדגש על יתר יופי וראווה.

מסורת סיגלית אייזיק ניצבת על דוכן-המנצחים, אחרי שגברה על מירית כפיר (מימין), וצירפה מדליית-זהב נוספת למישפחתה הג'ודאית.

לוח אירועים לחודש אפריל

ביכּוּי נְעִים בחיק הטבע

מוגש ע"י מבצע צ.ב.ר. צעיר, בריא, רענן

אירועים לכל המשפחה המאורגנים ע"י:

מכבי

2-5 אפ' — צעדת סיני; 22 אפ' — צעדת נתניה; 21 אפ' — צעדת פתח תקוה; 23 אפ' — צעדת אור יהודה — נדודי ארון הברית; 3 אפ' — מירוצי חוף ים סוף; 4 אפ' — מירוצי סיני שארם-א-שיח; 5 אפ' — מירוצי סיני בדייזהב; 9 אפ' — מירוצי עשהאל ביער בן שמון; 23 אפ' — מירוצי נדודי ארון הברית; 21 אפ' — מירוצי פתח-תקוה; 3 אפ' — משחה ים סוף שארם-א-שיח; 4 אפ' — משחה ים סוף ודייזהב; 5 אפ' — משחה ים-סוף.

מתנס מירלמן אור-עקיבא

5 אפ' — צעדת קסריה העתיקה.
האיגוד הישראלי לרכיבה על אופניים
7-5 אפ' — מסעות אופניים באזור חמרכז.
המועצה האזורית געתון ד.ג. אשרת
9 אפ' — צעדת יחיעם.

חוברות הדרכה בנושאים: פעילות גופנית כללית • תרגילי ריענון לנהג • בילוי סופי שבוע • טיפוח ההופעה הנשית • פיתוח הכושר בריצה • "שריפת קלוריות" • משחקי גופש • ניתן לקבל חינוס ע"י משלוח גלויה למטה צבר, ת.ד. 33311 תל-אביב, בציון חוברת מבוקשת אחת.

החברה להגנת הטבע

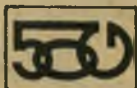
טיולים ללא יכדים: 5 אפ' — לצפון מזרח הר הכרמל; 8-9 אפ' — לחבל תפן; 11-14 אפ' — מהר עריף בהר הנגב לערבה; 16 אפ' — לצפון מזרח הגלבוע; 22-23 אפ' — למעלה עקרבים.

טיולים קמיטבי ככת בקבד: 4 אפ' — לרמת בית אורן; 5-6 אפ' — לצפון מזרח הר שומרון; 21 אפ' — לדרום מערב הר שומרון; 30 אפ' — לסרטבה.

טיולים כמשפחות: 9 אפ' — נחל כזיב; 16 אפ' — לרכס אצבע בכרמל ומפרצונים בחוף הכרמל; 30 אפ' — מזכרון יעקב לשמורת נחל התנינים.

"הפועל"

2 אפ' — מירוצי השבעה בגלבוע; 9 אפ' — צעדת הגליל; 9 אפ' — מירוצי נגבה-גת; 14 אפ' — מירוצי הגבורה בירושלים; 16 אפ' — מירוצי האביב; 16 אפ' — צעדת יערות מנשה; 23 אפ' — צעדת נס ציונה; 30 אפ' — צעדת גבעת המורה; 30 אפ' — צעדת באר טוביה.

טיולים מהנים ברכב וברגל
מציע מבצע ט-50.
לקבלת חומר הסברה פנה
אל ת.ד. 4768 חיפה

המעוננים לשלב טיולי גופש
עם רכיבת אופניים יוכלו
להצטרף אל פעולות האיגוד
הישראלי לרכיבה על אופניים
ת.ד. 339 כפר-סבא

הסתדרות מכבי ישראל,
הועדה לספורט עממי
רח' אבן גבירול 68 תל-אביב
טל. 03-264238/9

מרכז "הפועל", המחלקה
לאירועים עממיים,
רח' הארבעה 8,
טל. 03-260181
תל-אביב

החברה להגנת הטבע
רח' השפלה 4
תל-אביב
טל. 03-35066

סיפור-מעשה ללא-תקדים
של חוליה ישראלית
חשאית נבחרת
שלחמה בטרור הערבי

צורות החיסול

מאת כתב שבועון טיים
דוד ב. טינין

הוצאת "עידן"

200 עמוד * פריזאוסלו

הפצה ראשית "גד", חברה להפצה
טלפון 823701

הפטם מטרך - לא

תחנה פורשי תפיח

קורא

לציבור המסרב להזדהות עם
המטרך להתאחד לקראת
המאבקים הצפויים.

אינך בודד! התקשר ויחד
נקבע את דרכנו.

.....גזור ושליח

אך ת"ד 18161 ירושלים

אני מתוונן לקבל פרטים על פנויותיכם.

☐ פרשתי מחיי

☐ לא פרשתי מחיי

☐ לא הייתי חבר מחיי

שם

כתובת

אפשר להתקשר גם ל:

- יגאל אחימי, קיבוץ גבע
- טל' 02-532308 ירושלים
- ת"ד 36615 ת"א

מייד על תאווה הגדולה של הרוח, שחי חיים ספרטאניים וחסד את רכושו כדי להשאיר לששת יורשיו, להגדיל את הוננו. לשיינבורן הציע וינטנר עסקה אצילית במיוחד, כיאה למעמדו ותוארו. הוא סיפר כי ברשותו, נמצאת שכונת חמדת אמיתית: ציורישמן "של שני נזירים בגודל של 143x55 ס"מ, שאושר עלידי חוותידעת מיקצועית כפרי יצירתו המקורית של הצייר האיטלקי הנודע ג'ובאני בליני (1430-1516).

וינטנר לא הציע לשיינבורן את התמונה. הוא רק הראה לו צילום שלה. טען כי יש הזמנות לרכוש את התמונה במחיר של 2.5 מיליון ל"י וכי יש לו עבורה כבר קונה במחיר של 6 מיליון ל"י. הוא הציע לרוון להיכנס עימו בשותפות לעסקה ולהתחלק עימו ברווח. שיינבורן קפץ מייד על המציאה. הוא סייע לוינטנר לממן את רכישת הציור הנדיר ובעבור ימים מספר הודיע לו וינטנר כי מכר את הציור וכי חלקו ברווח הוא כשני מיליון ל"י. וינטנר הציע לשיינבורן להחזיר לו מייד את השקעתו ורווחו או להשקיע את כל הסכום בשני תפוזים עימו לשם רכישת ציורים נדירים אחרים ומכירתם. מובן שהרוון קפץ על ההזדמנות להרווח עוד מיליונים.

הכנות לשיבה

לגרמניה

העסקה הגדולה ביותר שהציע וינטנר לשיינבורן היתה רכישת תמונה של ליאונרדו דה וינצ'י. השם בלבד סיחר את הרוון. וכך, ב-8 במאי 1967 חתמו וינטנר ושיינבורן על הסכם של "רכישת משותפת של תמונת-שמן, של הצייר לייאונרדו דה וינצ'י, בגודל 89x68 ס"מ, על בד". זוהי התמונה הידועה בשם המדונה והילד, שכדי לרכוש אותה היה הרוון צריך להשקיע עד 8 מיליון ל"י. בנוסף ל-5 מיליון שלו שכבר הושקעו בעסק. תאווה הבצע של הרוון הגרמני היתה כה גדולה שוינטנר לא התקשה להוציא ממנו עוד עשרות מיליוני ל"י כדי לממן רכישת ציורים נדירים אחרים, שבמכירתם הבטיח לו וינטנר להרוויח הון-עתק. הרוון לא התעניין באמנות. האישורים היו מווייפים שהמציאו לו וינטנר שיכנעו אותו כי מדובר ביצירות אמיתיות. אולם כשקפחו חודשים ווינטנר לא הצליח לבשר לו על רווחים שהצטברו ממכירת התמונות, החל חשדו של הרוון להתעורר.

הסברו של וינטנר, שלא קל למצוא קיר נה לתמונה של ליאונרדו דה וינצ'י ב-32 סכום של 32 מיליון ל"י, לא הרגיע את הרוון שדאג להשקעתו ורווחיו. או הציע לו וינטנר עסקת-חליפין שתפצה אותו: הוא היה מוכן להחליף את כל ההשקעה שהשקיע הרוון ברכישת "יצירות האמנות" בקרקעות בספרד במחירי הודמנות. אלא שלשם כך היה על הרוון לשלם לוינטנר את היתרה בסך עוד 8 מיליון ל"י. שיינבורן, קלאלי מדופלם, שדגל בסיס-מא שפיסת-קרקע שווה יותר מאשר פיסת בד, אפילו אם איזה אמן מרח עליה צב-עים, קפץ על העסקה שהוצעה לו ושהבטיחה לו רווחים-ספורים נאים. וינטנר העביר לרשותו קרקעות ונסכים דלא-גנידי ליד מאדריד ובאביצה ששוויים הית פחות מ-100 שבאביז 1969 החלה האדמה בר-ערת מתחת לרגליו של וינטנר. נודע לו כי במינכן, עם התגורר, החלה המישיטרה להתעניין בעסקות שמבצעים הוא ועוזריו. כמה שעות לפני שנחתם צוהר-העצר נגדו, הוא קיבל מידע מוקדם, הצליח לטוס לציריך, משם ברח לישראל.

לרוון שיינבורן השאיר וינטנר יורשים הראויים לו: שני נוכלים מתלמידיו, שהמשיכו לסבכו בעסקות מופשטות ולהוציא ממנו את שארית הוננו. מישפטם של שניים מהם עומד להיפתח במינכן בקרוב. לטענת השטרן יוכל וינטנר לשבת אז בקהל הצופים בבית-המשפט ללא חשש. שכן בחודש מאי הקרוב עומד לחלוק את ההתיישנות על העבירות המיוחסות לו. מודע לכך כבר החל וינטנר סולל את הדרך לקראת שובו לגרמניה. לדברי ה-שטרן, הוא הציע למישיטרה-האוצר במינכן, באמצעות פרקליט, מידידיו של פרנץ יוזף שטראוס, תשלום של 4 מיליון ל"י, ככר פר על חובו למסי-ההכנסה בבוואריה. תש-לום החוב יאפשר לו לחזור לגרמניה ללא חשש ממעצר.

אלא אם כן יחליט וינטנר שהוא מעדיף בלבות את חודש מאי-הקרוב בהיפיה לכנסת.

(המשך מעמוד 33)
משום פיצוי הוגן על העלאת הנומרות וביטול הפרמיות. אבל אנחנו מוכנים לה! לא אנחנו אלה שניתן יד למוטט את המדינה הזאת," הצהיר.

בשלב זה, לפחות, נראה שהם ממוסטים את שירותות הנמל, כך, למשל, בבית האריזה הסמוך לנמל, נשלחו עוד ביום החמישי שעבר לבתייהם כל הפועלים, שמרביתם עובדים על בסיס של שכר יומן "אני יכול להבין את פועלי-הנמל," אמר משה בויאל (22), פועל בבית האריזה, "אבל אנחנו נשארו בלי עבודה. רק הפועלים שעובדים על משכורת חודשית יקבלו את שכרם. לנו אין בינתיים ממה לחיות."

הפרדסנים, האיכרים, היבואנים והיצואנים, יצאו השבוע בקול שאגה אדירה. דאגתם היא לסחורתם. המאחסנות במחסני הנמל ומתבלה, דיברו אפילו על להביא חיילי צה"ל לעבוד בנמלים. ארמנד (33) פועל ותיק בנמל, שלדבריו היה בתחילת דרכו ימאי והכיר נמלים בכל העולם, יודע לספר כי שכרם של פועלי-הנמל בארץ הוא כשליש משכרו של פועל-נמל בחו"ל. "אבל," הוא ממחר להוסיף, "אנחנו לא רוצים משכורת של סוואר בחו"ל. אנחנו רוצים מה שמגיע לנו. לא יותר, אבל גם לא פחות. שלא יסדרו אותנו. כמו עד עכשיו, בכל מיני הסכמים מוזרים שנעשים מאחרי גבנו."

"בארץ, אם לא שובתים, לא מקבלים כלום. רק אם מתחילים לשבות, מתחילים לשמוע אותך, מה יש לך על הלב. אבל פיתאום, המציאו את הפטנט של הצווים," עובדי נמל אילת עבדו ביום השישי האחרון כשעל דש סרבליה-עבודה שלהם פתק ועליו הכתובת, באדום וזעק: "אני

פועל-נמל ביגדר

הציבור יושם - אחרי הבחירות

עובד מכוח צו." גם בנמלי-היפה תיכננו לאמץ את הרעיון. והמישחק נמשך על הרציפים, שאינם הומים עוד כבעבר. הפועלים עושים "דור-קא" להנהלה ו"לכל המדינה." ההנהלה מפרסמת כי הם אינם עובדים למעשה, ומאיימת בשפיטת מפרייה-הצווים. "אם יש פטו כאן מישהו," מבטיח אחד הפועלים, "כולם יילכו אחריו לבית-הסוהר, לכולנו יש מישפחות, ילדים, הורים, אבל לא נפקיר הורים!"

החלטת הממשלה, שקבעה למעשה כי הפועלים יקבלו לפחות חלק ניכר מדרושים הכספים, לאחר משא-ומתן איתם, החזירה את הנמלים בארץ לעבודתם רגילה. פועלי נמל-אילת שבו לעבודתם עוד ביום הראשון השבוע, אחרי שנתקבלה דרישתם, הצנועה יותר מאלה של פועלי אשדוד וחיפה. ביום שלישי בבוקר חזרו גם פועלי שאר הנמלים לעבודה.

השאלה האחרונה שנותרה ללא פיתרון, היא: מי ישלם את הנוקמים החמורים שגרמה אותה שבייתה. מיליוני דולרים לחקלאים; משכורותיהם של פועלי בתי-האריזה ש-הושבתו מעבודתם, ומרביתם לא יזכו ב-שכר תמורת ימי שבתת הנמלים; וכספי הפיצויים לאוניות שעוכבו בנמלים ולוחי הזמנים שלהן שובש.

"האזרח ישלם, אחרי הבחירות," אמר אזרח שנקלע סמוך ללישכתו של ראש-הממשלה, "האזרח הקטן תמיד משלם." מאיר דורון

אגודות

הכסף השחור של הפועל

אגודת הפועל תל-אביב מחזיקה קופה ב' לצרכים שמתחת לשווקה

"רוצים להכניס אותי לבוך! מעלילים עלי שאני חתום על כל מיני חשבונות" בנק שהושגו בדרכים בלתי-כשרות, ושי-שימשו את הפועל תל-אביב בכל מיני עסקות מופקדות בשנים האחרונות. כך הגיב אדוארד סגל, מוזכרה לשעבר של אגודת הפועל תל-אביב, שעות ספורות אחרי שיצא, ביום הרביעי בשבוע שעבר, מבניין מועצת-הפועלים בבית ברנר. מזה שבועות אחדים מהווה פרשת סגל אחד הסודות הכמוסים ביותר של אגודת הפועל תל-אביב בפרט, ומועצת-הפועלים בכלל.

המדובר בחשדותיהם של עסקנים במו-עצת-פועלי תל-אביב - שאליה כפופה

מוזכיר-שעבר סגל

"להכניס אותי לבוך!"

הפועל תל-אביב - על כך שאדוארד סגל היה חתום ואחראי על חשבונות-בנק ש-נחלו בחשאי והושגו בדרכים בלתי-כשירות. חשבונות-הבנק הסודיים הללו מכור-גים "קופות ב'".

ביום הרביעי שעבר לא הכחיש סגל, כי גם לאוניו הגיעו שמועות שטענו כי אם לא יחזיר את הכספים שעליהם כבד-כול היה חתום, הוא לא יקבל את 50 אלף הליהות המגיעות לו כדמי-פיצויים, אחרי 12 שנות עבודתה כמוזכיר הפועל תל-אביב.

בקיץ האחרון, עם פרישתו של סגל מ-הפועל תל-אביב, שנה בלבד אחרי שהב-טיח לחסל את קופה ב', בתגלתה שוב קופה כזו בהפועל תל-אביב, ואף נעשה בה שימוש. המיקרת אירע במתלת-הכ-דורסל של האגודה, כשזו היתה זקוקה לסכום-עתק כדי להחתיים את הכדורסלן לארי הורוביץ.

הכספים שזרמו במשך שנים לקופה ב' הגיעו ממכירת כרטיסים לאיצטדיון בלומ-פילד, שכן, מאות הכרטיסים שנותרו מדי שבת באגודת הפועל תל-אביב היו אמורים להיות הזמנות, ונמכרו עלידי אחד האי-נשים המקורבים לקבוצת-הכדורגל.

בתקופה מסוימת היתה זה כוכב-הקבוצה, יהושע ("שייץ") פיינזבוים שהיה אחראי - באמצעות שליחים - למכירת הכרטי-סים. מובן שהוא קיבל על כך עמלה. יתי-רה מואת: אגודת הפועל תל-אביב, המז-מינה את הכרטיסים מבית-הדפוס, לא דאגה שעל כל הכרטיסים המגיעים לידיה תוטבע החתמת "הזמנה". עלידי כך נתנה האגודה ידה למעשה תל-אחוקי.

ביונם מהזמנות. במציאות נראים ה-דברים כך: בית-הדפוס מדפיס, לקראת כל שבת, 20119 כרטיסים. 18231 כרטיסים מופצים עלידי מישרד הדרן (שזכר ב-מיכרז להפצת כרטיסי בלומפילד לפני כ-שנה וחצי). בכל שאר מישרדי-הכרטיסים, 1888 כרטיסים עונתיים נשארים בידי ה-פועל תל-אביב, המפרישה חלק מהם ל-קבוצת בית-ר תל-אביב, שותפתה למיגרש באותה שבת. כשמכבי תל-אביב מופיעה היא מפרישה לבעלת האיצטדיון, הפועל תל-אביב, כאלף כרטיסים.

מאות הכרטיסים שנמצאים בידיה של הפועל תל-אביב מדי שבת מאפשרים ל-אגודה לעשות "ביונס" מכרטיסים המוג-דרים כ"הזמנות" ומהם צומחת קופה ב', הבלתי-חוקית, ששירתה את הפועל תל-אביב במצבים קריטיים.

זאת ועוד: השנה חילק מרדכי גוייביץ, מוזכרה החדש של הפועל תל-אביב, ל-כדורגלני הפועל ומכבי תל-אביב כרטיסים בשווי של יותר מ-80 אלף לירות. כל כדור-רגלן מקבל ארבע הזמנות למישחק.

חלק מכדורגלני הפועל תל-אביב, ב-אמצעות אחד הסדרנים, מוכרים את כר-טיסיה-הזמנה שלהם בשוק הפתוח. מכירת זו מוסיפה הכנסה של מאות לירות מדי חודש לכל כדורגלן.

כבר עתה חוקרת המישרה את פרשת היעלמם של כרטיסי-מינוי בשווי של אל-פי לירות. המדובר ב-20 כרטיסי-מינוי עור-נתיים בשווי של 20 אלף לירות, שנגנבו ב-חודש דצמבר האחרון ממישרדו של מרדכי גוייביץ.

שבוע ימים בלבד אחרי הגשת התלונה על היעלמם של הכרטיסים, פשטו מיספר חוליות של שוטרים בלבוש אורחי על הקופות באיצטדיון בלומפילד. חלק מה-כרטיסים נמצא בידי ספרסרים, שנעצרו מייד לחקירה. אלה הודו, כי האיש שנתן להם את הכרטיסים היה עסקן בהפועל תל-אביב.

הטיפול בפרשה נתון עתה בידיה של מישרת מרחב-הירקון, המסרבת לסגור את התיק מאחר שהיא רואה בכך עניין ציבורי.

אולם, לא רק פיענות מיסתרי היעלמם של כרטיסייה-מינוי בהפועל תל-אביב טעון בדיקה מישרתית. כמוהו גם נושא מאות הכרטיסים של הפועל תל-אביב הנמכרים באופן בלתי-חוקי, לצרכיה של קופה ב' של האגודה.

תל-אביב

אלימות למען הניקיון

ציצ' החלית לנקות את העיר - ופקחיה-עירייה חוטפים מכות בחוצותיה

"אתה, עצור, בוא איתי" הכריז הפקח, והניח יד כבדה על כתפו של הצעיר ה-שחרחר. "תסתלק מפה או שאני מפוצץ אותך!" באה התשובה המאיימת. "יעקוב אהרונב (22), עמד בתחנת ה-מרכיז, הוא שלף מכיסו חפטיס-סיגריות והשליך, כלאחר-ידי, את הגייר על המיד-רכה. בורברגע הבחין בו הפקח העירוני נמזר-הקומה שעמד בסמוך, וניגש לרשום לו דו"ח-קנס. אהרונב המופתע לא ש-ש לשתף פעולה, ואילו הפקח מצידו, התי-עקש, כך כפרצה התיגרה.

איש הגוף עירני אץ לתחנת-המישטרה הסמוכה, והועיק שוטרת. זו הגיעה למ-קום, נבהלה למראה התיגרה, ורצה חזרה לתחנה להועיק נידת. בינתיים כבר שכב הפקח על המידרכה, שעה שחבריו ניסו לרסן את אהרונב.

כשנראה היה שהעניין לא ייגמר בטוב הופיעה לפתע הגיידת, ונהגה החל מהפש-לו בשלוות מקום-חנייה נוח. איש מישמר-הגבול ושוטר נוסף ניסו לפלס להם דרך בהמון, שהתענג על הצגת-ההיכנס, ועצרו את אהרונב. זה שוותר אחר-כך בתחנת המישרה, אך לא לפני שנפתח נגדו תיק פלילי.

"זה לא קל, לאכוף את החוק בעיר המ-טופנת הזאת," מילל אחד הפקחים אח-רי המאבק. התברר, כי למרות שהיה ברור מראש שמיבצע מסוג זה - של השלטת דרכייה-התנהגות חדשות ברשות הרבים - (המשך בעמוד 47)

התמונה

שיגעה

את הקנדים

כמו שלא הייתי רוצה שבקנדה יפריסו סיפורי רכילות על ניהל קציר או על לאה רבין, כך אני מתארת לעצמי, שהקנדים אינם מאושרים כל־כך כי שמפרסמים בעולם סיפורי רכילות על הגברת הראשונה שלהם, רעייתו של ראש־הממשלה, מרגרט טרודו.

אלא שמאז נטשה מרגרט בת ה־28, ההיפית לשעבר, את בעלה, פייר אליוט טרודו, עם שלושת ילדיהם בדירתם שבאונטארו, והצטרפה ללהקת האבנים המתגלגלות בניו־יורק, חדלה מרגרט היפה להיות נכס לאומי קנדי. היא הפכה לנושא מרכזי בכל מדורי הרכילות בעיר, לשם, שדווקא יצאו מגידרם מרוב התלהבות, בניגוד לתדהמתם של הקנדים הישנים.

העובדה כי מרגרט, שבעבר כבר סבי לה פעמיים מהתקפות חריפות של דיי כאון נפשי, נראתה בניו־יורק בחברתם של שניים מחברי להקת האבנים המתגלגלות, מיק ג'אגר ורון ווד, אפפה את בריחתה של מרגרט בגל של שמרנות, שהוכחשו בין השאר גם על ידיה, כאילו מתנהל רומן נסתר בינה לבין כוכב הלהקה, מיק ג'אגר.

כולם ציפו להמשך המסעיר של הי שערורייה בצמרת, כאשר מרגרט איכזבה את הציפיות החדשות שתלו בה. היא נרגעה, חזרה הביתה לאונטארו אל בעלה ושלושת ילדיה, פייר טרודו התגלה אז כבעל אוהב, הופיע עם אשתו בציי בור כאילו לא אירע דבר.

בשבוע שעבר פורסמו, לראשונה, תמונות ענק המראות את מרגרט טרודו בחברתו של מיק ג'אגר, שנעזו כאילו להפריך את כל ההכחות בעבר שלא היה ביניהם שום דבר, והפרשה התעוררה שוב. מתגנדי על ראשי־הממשלה הקנדי תובעים ממנו עתה הסבר מה עשתה אשתו בחברת מיק ג'אגר, שאחד מחבריה נתפס בעת שניסה להבריח הי רואין לקנדה.

טרודו התגלה כג'נטלמן מושלם. אין בדעתי לומר לאשתי מה לעשות ועם מי להיפגש, הצהיר, אפילו אם זה יעלה לי בקולות הבוחרים. ואלה המכירים את הקנדים, טוענים שהפעם זה יעלה לו. כי רכילות עוד אפשר לסבול. אבל תמור נות — לא כל־כך.

חיים שכאלה

לא תאמינו, אבל מי שבאמת בצרות, זה אישה־טלוויזיה עמוס אטינגר. אל תראו אותו ככה עומד לכם פעם בחודש על המסך בסלון עם ספר שחור ביד, מחיך את החיוך המפורסם שלו ושואל ב־אדישות: "מה הקול הבא?" כי הוא יודע מראש את התשובה.

כי הבן־אדם הזה פשוט לא יכול ללכת היום ברחוב בלי לקבל לפחות שלוש הצעות בשעה, מאנשים שרוצים שיעשה עליהם תוכנית חיים שכאלה.

עמוס החזיק מעמד בקושי עד שהשיבוע פגשתי אותו באחת המסיבות, ובעוד אנחנו מושחתים ניגשה אליו חתיכה ידועה, שבינינו דווקא שווה תוכנית, ושאלה אותו בשארמנטים: "נו, עמוס, מתי אתה עושה לי חיים שכאלה?"

ומה אתם חושבים הוא השיב לה, אחרי שהסתכל עליה מלמעלה עד למטה: "בובה, עלייך באמת אני מוכן לעשות חיים שכאלה".

רק אל תבקשו ממני לדעת מי זו היתה. אני לא יכולה להבטיח לכם דבר אחד: תוכנית בטלוויזיה לא תצא מזה.

מרגרט טרודו ומיק ג'אגר בטורונטו
תמונה זה לא סיפור

צעיר בכל מחיר

ספרנציסקו על הגולד־גייט והירידות והעליות המפורסמות, ובדרך אפילו לקחו בטרמפ חתיכה לא־נורמלית, שהראתה לי יום מה שרק בת ספרנציסקו אמיתית יכולה להראות לחייר בעיר.

כשחזרו למלון הזמין הבחור את עדן למסיבת־קוקטייל לכבוד הלהקה. שימעון עלה למעלה להחליף את הטיישרט בפאפ־יון, וכשחזר — הסתבר לו שלא דובים ולא פינק פלויד. האיש פשוט עבד עליו, לקח לו את החתיכה, אילץ אותו לשלם

הוא אחד מאותם פילאייטבע שהזמן כאילו לא נותן בהם את אותותיו. יש עוד כמה כאלה, כך סיפרו לי — אלא שאני לצערי, לא מכירה אותם באופן אישי. אבל את שימעון ערן, הפלייבוי האחד והיחיד שקם לדור הפלמי, אני דווקא כן מכירה, ותאמינו לי שבכל פעם שהוא קופץ ארצה לשבוע ויוצא לי לראות אור תו, אני לא מפסיקה להתפעל.

ובכן, סבא שימעון בן ה־47 קפץ הפעם לארץ באופן מיוחד, כדי לראות את גלילה גופר בת ה־22, הצעירה מבתו בשש שנים, ושבה התאהב בעת ששיחקו יחד בסרט מיצבע יונתן, הוא בתור הטייס הצרפתי והיא בתור הדילת. אבל גלילה העדיפה עבודה על אהבה, בילתה אותו פה יומיים בלבד, ופרחה לעיסקי היהלור מים של בדרום־אפריקה.

שימעון מוכן להישבע שהפעם זה ב־רצינות, ושנו אהבה והכל. הוא אפילו מראה, בבדישנות, פלסטר ורדרד המקשט את פרק ידו השמאלית ומספר שהוא וגלילה כרתו ביניהם ברית־אהבה, ועירבבו את דמם זה בזה. כמו האינדיאנים.

נשמע ילדותי? לא דווקא. על שימי עון עדן אני מוכנה להאמין הכל. לפני שבא ארצה הפעם הוא שהה בספרנציסקו. יום אחד, בפתח מלונן המהודר, פגש בצעיר לבוש היטב שסיפר לו כי הוא חבר להקת־הרוק הפינק פלויד, ושהוא התחפש כדי שמעריציו לא יכירו אותו. שימעון האמין לו. למה לא? בספרנציסקו אפ־שר לפגוש גם את ברייט בארדו סתם ככה ברחוב.

השניים גילגלו ביניהם שיחה על דא ועל הא, והפינק פלויד הציע לפלייבוי הישראלי להצטרף אליו לטויל בלימוזינה שכורה. עדן הסכים, והשניים תרו את

אם אתם עדיין לא יודעים, אז המיקצוץ החופשי המבוקש ביותר היום בחייה־ל־לה הוא תקליטנות. ואם עוד לא הרגש־תם בזה, אז זה באמת נון שלכם, כי הבילוי הכי, אין, היום זה שוב הדיס־קוטקים. ההיסטוריה חוזרת, בשיכלול קטן — מועדוני־חברים.

אז היות שכל ישראל חברים, הייתי השבוע במסיבה של אחד התקליטנים הפור־פולריים בין תקליטני־הרכש של נבחרת הלילה, דון סטיבנס.

דון הבריטי חגג במועדון אל מאצ'ו את יומולדתו ה־24, ומי שבאמת חסרה בשימי זה היתה אשתו הישראלית, רונית. דון המזוקן ורונית גישאו לפני זמן קצר, וכעבור חודשים אחדים נולדה, בשעה טובה, בתם הבכורה שרית.

רק שלא תחשבו שלא שאלתי אותו אי־פה היא, לא היה געים לי לראות איך המיסכן מתנצל, באנגלית האוקספורדית שלו: "אני כל־כך עסוק היום בין הדיס־קוטקים, ומשלים את העבודות בדיסקוטק החדש קפריצין, שממש אין לי זמן לראות את אשתי".

רק אל תאשימו את רונית שגם היא הי־תה כל־כך עסוקה, שלא היה לה זמן לבוא למסיבת יום־ההולדת של הדון שלה. ב־ררתי ומצאתי, שממש קשה היום להשיג בייב־יסטר בחולון, ואת זה באמת לא הבאתי בחשבון.

מי שעוד חגגה באותו ערב יומולדת היתה אסתי, גרושתו של בעל המועדון, אבי אלון, אשר הסתפקה במחצית מ־עוגת־השוקלד הענקית של סטיבנס, ופר־סה ממנה לאורחים הרבים. במישפחה הזאת יש, כנראה, צרות מסוג אחר, כי העובדה שבעלה־לשעבר ואב־ילדיה היה שם, בכלל לא הפריעה לאסתי לחגוג את האירוע צמוד־צמוד לילדיה, הספורטאי השוודי פול.

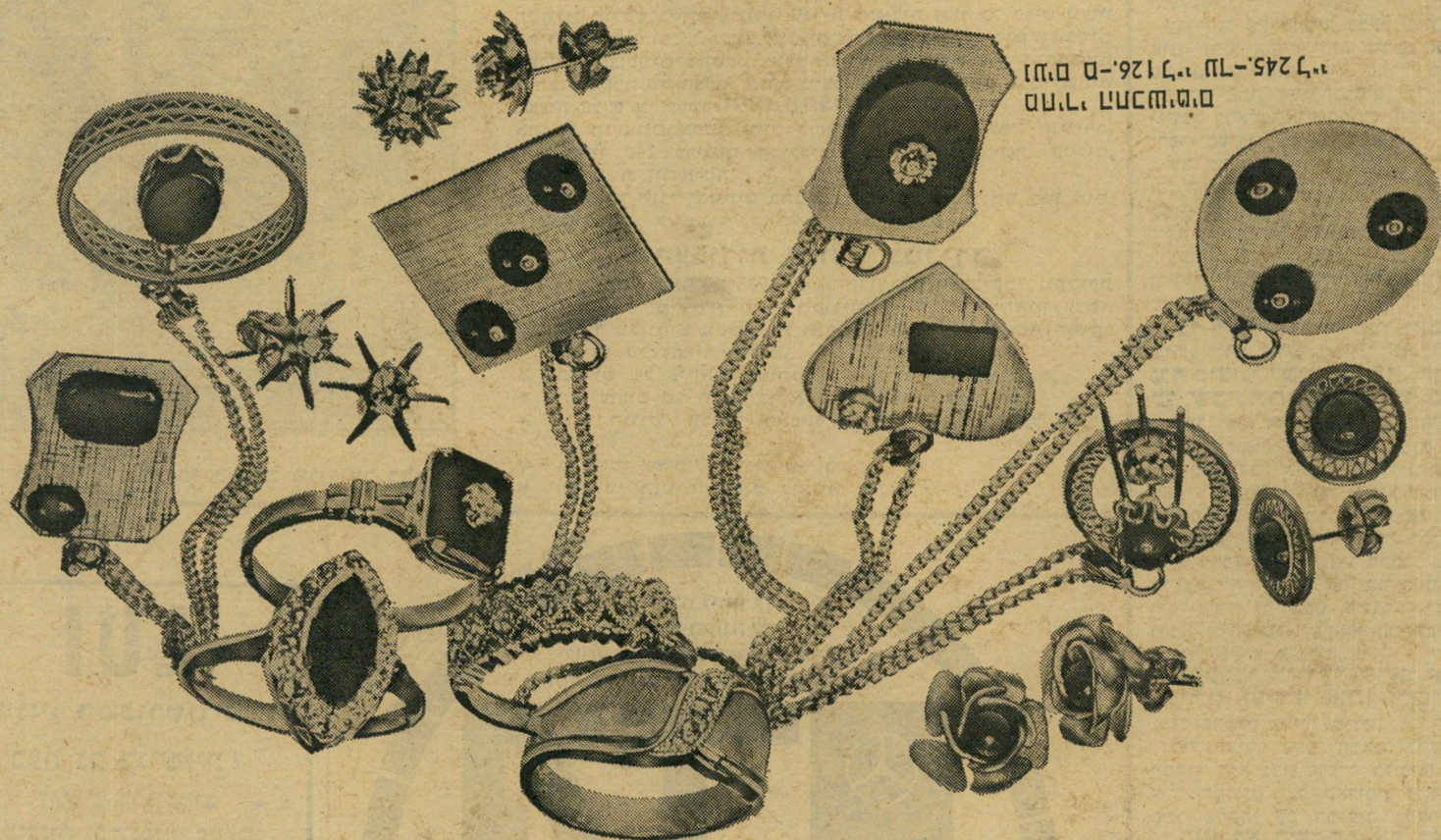
אסתי ופול הענק היו חגיגיים במיוחד, טעמו מן השמפניה והעוגה שהגיש להם אבי, וכמו שאמרה לי מנהלת המועדון, דבורה רים, "צריך גם לדעת ממי להת־גרש". ומי אני שלא אסכים איתה? עד 120.

את מחיר הלימוזינה השכורה בסך 200 דולר — בקיצור, שימעון אכל אותה טוב. בקיצור, אחרי שפגש באמריקה גם את קוג'אק וגם את סמי דייוויס, החליט שימי עון שהוא חוזר לגליה שלו. הם בילו פה לבקר אצל בתו אירית, הנשואה לבעל בית־דפוס, ואצל נכדו דני, הקורא לו רק "שימעון עדן", כיוון שהוא אוסר עליו לקרוא לו "סבא". גובלס אובליו.

מה אומר ומה אדבר, גבר כהלכה. אני לא יודעת למה כל הפלמ־חניקים מהדור שלו לא לוקחים ממנו דוגמה, אם היו לוקחים, אולי לא היתה כל־כך הרבה עכור דה לאורי גרוס.

שימעון ערן, בתו אורית ונכדו דני
רק לא להיות סבא

המחירים הם ללא מע.מ. - 126.545-245 ל"י

תכשיט פלאטין לחג. אין מתנה אחרת!

נשים נועדו לתכשיטי פלאטין... והחג הוא הזמן המתאים ביותר

המבט האוהב שעל פניה יאמר הכל. זוהי המתנה שהיא ציפתה לה. תכשיט פלאטין. אם אתה אוהב אותה באמת. בחר למענה תליון. עגילים. טבעת או צמיד מאוסף דגמי האביב החדשים של פלאטין. תכשיטי זהב מעורגל (GOLD FILLED) וכסף סטרלינג: עם שיבוץ יהלומים סולריים ואבני חן אמיתיות.

תכשיטי פלאטין הכל יקר בהם-מלבד המחיר מרכז תצוגה: בן יהודה 64 ת"א

בואי לראות את תכשיטי היוקרה של "פלאטין" במו עיניך. תוכלי להשיג אותם במרכז התצוגה הראשי של "פלאטין" ברח' בן יהודה 64 ת"א. ביכליבו שלום, ברשתות בתי הכליבו של "שקס" והמשביר לצרכן, בפרפומריות מעולות, בחנויות מתנה ובבתי אופנה נבחרים באזור מגוריך

מאיר וילנר, הרב מאיר כהנא, ואהוד אול-מרט לא היתה זו ידיעה מגוחכת ביותר. **הרשימה של רוב ינון רצינית בדיוק באותה המידה.**

ואלה האנשים שהוכרו בה: הד"ר עיסאם סארטאוי, מנתחילב מצ"טיין בארצות-הברית שהקים אירגון פדאי קטן, הוזכר על-ידי עראפאת עצמו בנאומו. כן הוזכר עראפאת את סברי ג'ריס, ערבי ישראלי מכפר פאוסטה. עראפאת אישר ש"שניים אלה ניהלו את המגעים עם חברי המועצה.

גם שמו של מחמוד עבאס ("אבו מאזן") אינו חדש. העולם הזה פירסם אותו כמה פעמים. אבירמאזן הוא האיש מיספר 3 בצמרת פתח ושרהכספים של האירגון, ונחשב כראש האגף המתון, הפרואמריקאי והפרו-ערבי, של אש"ף. עד כאן, הכל חלק. אפשר היה למצוא את השמות בעיתונות, כמי שהיו קשורים במגעים.

לא כן שמו של עזאל-דין קלק. הוא צורף לסיפור מפני שהוא נציג אש"ף בפאריס. ודווקא הופעתו שלו ברשימה היא הי מצחיקה ביותר.

כי קלק, פקידון קטן וחסר-חשיבות, הוא איש חזית-הסירוב ומתי נגד קיצוני למגעים אלה. הוא עשה כל שביכולתו כדי לחבל במגעים.

שמו של דאוד ברכאת מוזר בהקשר זה עוד יותר. לא היה לו שום קשר ל-מגעים, מלבד אחד: כאשר נתקבל סאד-טאוי ב'נבה על-ידי נשיא חוף-השרון, פליכס הופאה-בואני, נילוה אליו ברכאת. על כך פירסם הנשיא הכושף הודעה רישית. ברכאת הוא הנציג הקבוע של אש"ף ב'נבה, והוא ליווה את סארטאוי בפגישה דיפלומטית זו, כשם ששגריר ישראל ב'רומא ליווה שר ישראלי המתקבל לראיון על-ידי נשיא איטליה.

מפברקי הידיעה קראו את שמו כעיתון, וצירפו אותו לרשימה.

גם ברכאת שייך למגננון של קאדומי. מדוע צורף סעיד חמאמי לרשימה זו? חמאמי הוא נציג אש"ף בלונדון, גם הוא איש למגננון של קאדומי, ולא היה לו קשר כלשהו עם המגעים בפאריס. הוא לא השתתף אף באחת מן הפגישות.

היונים של אש"ף

מי שחיבר ברווז זה אינו מומחה לעניינים ערביים. אין הוא שייך לשום "מוסד מחקר". הוא בור ועם-הארץ, בדרגה הנמוכה ביותר של מחברי כתבי-פולטור. שום מוסד רציני של דיס-אינפור-מציה ולוחמה-פסיכולוגית לא היה נעזר בכסיל כזה.

האיש פשוט דיקט כמה שמות שמצא בעיתונות, ומתוך אי-ידיעה מונומנטלית חיבר רשימה.

אשר לאנשים עצמם: דיעותיו של סארטאוי מצאו ביטוי ב'נאומי, שהועבר בטלפון לוועידת הקוויי-קרים בארצות-הברית, והמתפרסם בגיליון זה. (ראה מדור פורום). מי שמסוגל לחבר נאום כזה, מתוך חשבון קר של "לוחמה פסיכולוגית", מוכרח להיות גאון.

סברי ג'ריס פירסם את תוכנית-השלום שלו לפני שנים — לא בישראל או באר-רופה, אלא בעיתון ערבי בלבנון. בשעה שהדבר היה עלול להיות כרוך בסכנת-נפשות, מי שמכיר את האיש (וכמה מחברי מערכת העולם הזה מכירים אותו מנעוריו), אינו יכול להטיל ספק בכנותו.

סעיד חמאמי הוא חזון מחנה-היונים כאש"ף, אדם שהסתכן והקד בראש, כאשר פירסם ברא-שית 1974 את התוכנית המנוכשת הראשונה לשלום ישראלי-פלסטיני. מדוע נבחר דווקא מועד זה? גם זה שקוף מאוד: כי באותו מועד, סוף 1975, קמה המועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני.

הדבר בא דרמזו ששני המוסדות קמו בעת-זיכונה-יחד. ואז — מי יודע? — תוך קשר הדדי.

האם יש שמץ של אמת בידיעה זו? מובן שיש. מתחת למסך-העשן הזה יש כמה גיזים של אש.

● במהלך 1975 אכן החליט יאסר עראפאת להקים בצמרת אירגון פתח צוות מיוחד, כדי למפל בכעית יחסי אש"ף-ישראלי. (המשך בעמוד 42)

לראשונה בארץ מכירה פומבית

החברה למכירות פומביות יס-תיכונות פועלת מאז שנת 1962, ומתמחה במכירת דברי אומנות, בולים, מטבעות, יודאיקה וחומר דוקומנטרי על תולדות א"י.

החברה עוסקת גם בהערכת דברי ערך עבור חברות הביטוח בארץ, ומוכרת אוספים שלמים או פריטים בודדים.

משך השנה, תקיים החברה ארבע מכירות פומביות, במתכונת מכירות דומות בחו"ל. המכירה תהיה על בסיס עסקי בלבד.

הבאים למכירה יקנו קטלוג ב-20 ל"י אשר יקנה להם זכות כניסה לאולם המכירות והשתתפות במכירה.

הקטלוג מודפס בשתי שפות: עברית ואנגלית וליד כל פריט מצוין מחירו בדולרים ובל"י. קרוב לשבעים צילומים של הפריטים העומדים למכירה מצולמים בקטלוג, אליו יצורף גם טופס מיוחד להצעות בכתב. במקרה של הצעות בכתב מיצג הבית את הלכות ובמידה ויש הצעות בע"פ או בכתב **זוכה ההצעה בכתב.**

את כל המוצגים אפשר יהיה לראות מספר ימים לפני המכירה. ס"ה יהיו 240 פריטים הכוללים: ציורים, גראפיקה, פסלים, ספרי אומנות ויודאיקה.

עבודות מאת טובי האמנים בחמישים השנים האחרונות כמו אגס, תומרקין וכו'.

מהעבודות שיוצגו במכירה

- * ציור של לבנון מ-1935 — "החלוץ עם הבליקה" מתקופת הקיבוץ. המיסגרת הינה מקורית ועשויה ע"י האמן עצמו.
- * הציור של נחום גוטמן, "על חוף טבריה" — נוף טבריה הנשקף מביתו של הצייר הולצמן.
- * תחריט של פיקאסו מהתקופה האירוסית המפורסמת.
- * חצי עירוס של הצייר כהנא 1926, שצויר בגרמניה.
- * "הגן הגדול", עבודה גראפית של מירו המופיעה על עטיפת ספר.
- * "משחקי נשים", הדפס של ביפה.
- * "עירוני הנשים" מאת ליאונור פיני.

לבנון 1935 — חלוץ ברובשקה מנגן על בליקה

תן לנו לעזור לך.
למצוא את הקונה למכוניתך
ו/או לבחור את המכונית "שלך".
מתוך מבחר מגוון, שעליו אתה יודע הכל.

מיר

רמת אביב. רח' טאגור 4. טל. 47998

לקניה ומכירת רכב

אני מעוניין במידע על שיטתכם
שם.....
כתובת.....

LETTERA

מכירה פומבית

יום רביעי 6 לאפריל 1977
שעה 1930
בבית הרופא רח' הפטמן 1

התצוגה

3 עד 5 לאפריל
בין השעות 1000-2200
בגאלריה לאומנות רוז
רח' פרישמן 45 ת"א

קטלוג המכירה (20 ל"י) במקום

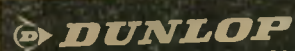
Rooz

רוז

פרסום: א. נאכלוס

LUI

המגזין המפורסם לגבר
כעת גם בגרמנית!
החשיג בקיוסקים
סוכנות ברונפמן בע"מ

צויד טנים וספורט

המנוי

קיבלת חשבון,
אנא, פרע אותו
ב ה ק ד ס.
וחלקת המנויים

יש לאן ללכת!

- ספרים משומשים
- ספרים מיוחדים

ג ב י

רח' כזייהורה 28
תל-אביב

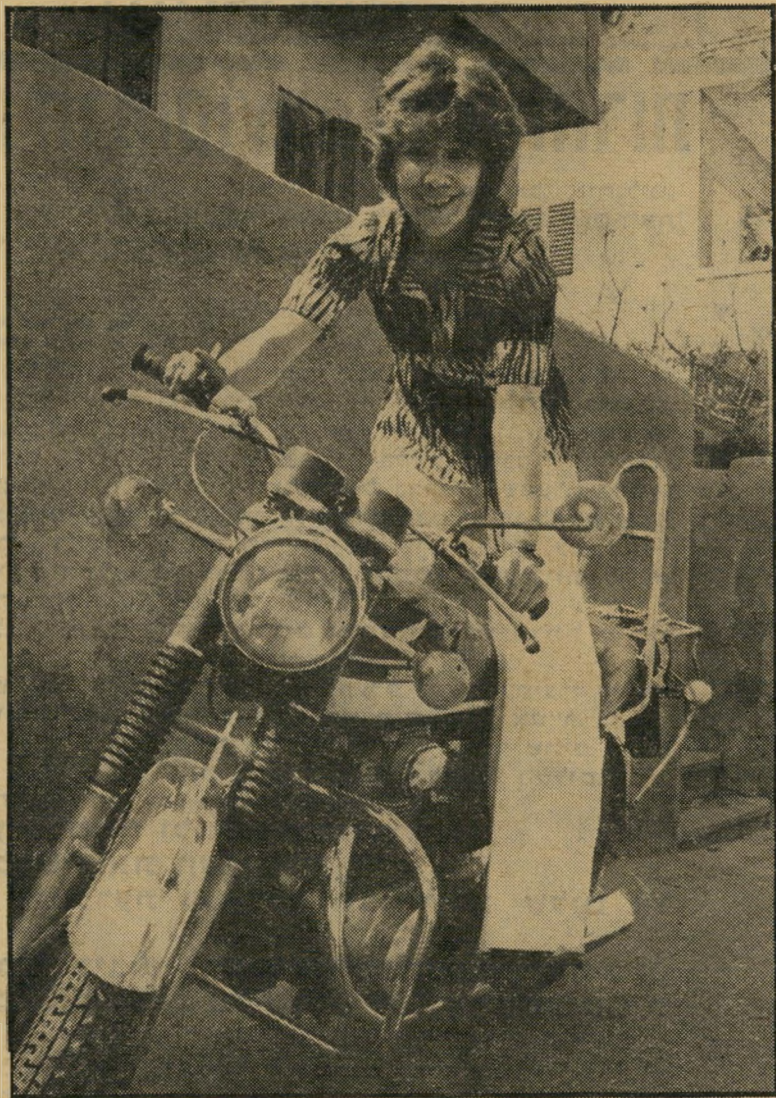
**המישטרה
טוענת:
אשה זו
היא
מנהיגת
כנופיית
שודדים**

סמירה והשודדים

של אחד מהם, זה שפניו לא היו רעוי לים. מצד שני שיחק המזל לחוקרים. שלושה ימים בלבד אחרי השוד, שבוע ב-7 בפברואר השנה, נתקבל במישטרה מידע על השודדים. בעיקבות מידע זה נערך חיפוש בביתו של החשוד הראשון, אריה קיצוני, ונתגלו שני כובעי-גרם, אוזני-קל, סכיני-קומנדו, מיספריים לחיתוך-תייל, ציוד ופריטי-לבוש צבאיים שונים. לחוקרים היה ברור שזהו ציוד שנגנב מצה"ל. הם החליטו כי עלו על הדרך הנכונה וכי יש להמשיך בחיפושים, בייחוד אחרי שגילו בקיר שבחצר הבית אקדח אוטומטי.

מדירתו של קיצוני נסעו החוקרים לרחוב דיונגוף 110 בתל-אביב. כאן נעצר הנריק וילמובסקי, גבר כבן 30, בדירתו. (המשך בעמוד 46)

השעה היתה 10 בלילה כשנשמעה נקישה בדלת. בדירה נמצאו דייריה, זוג הקשישים, יצחק — יבואן-שמיכות בר עיסוקו ואשתו, מרגלית כהן. כאשר ניגש הזקן לפתוח את הדלת, ראה לפניו גבר זר, שהציג עצמו כאחד השכנים, בבית מס' 10 ברחוב בן-סירה בשיכון. בבית תל-אביב, בעל הדירה לא הספיק לומר דבר, כאשר נפתחה הדלת בכוח ושלשה גברים פרצו פנימה. שניים מהם היו רעורי-לייפנים. אחד מן השלושה שלף אקדח. "שתק, אחרת תיפגע!" הזהיר בעל-האקדח את יצחק כהן. "שבו על המיטה ואל תזוזו!" הורה לבני-הזוג. אחד השו-דים נעל מייד את דלת-הכניסה ואחר רץ למטבח, הביא משם סכין והצמידו לצווארו של הזקן. "איפה הכסף?" שאל אותו ב-קול. יצחק לא מיהר להשיב. השודד הידק את הסכין לצווארו וחזר על השאלה. בני-מה מאיימת.

חזקן הלך והביא את כספו, ומסרו לשו-דים. אחר החל מבקש רחמים, בקול רז-עד ושביר. הם צחקו בקול, בעטו בפניו ובחזהו. שניים מהם החלו מחפשים בדי-רה בשיטתיות. הם לא חסו על דבר, הפי-כו ארונות ומגירות וכל מה שעמד בדרכ-ם, בחיפושיהם אחר תכשיטים וכסף נוסף. השלישי אחז בידו של הזקן, כדי לת-

מנהיגת השודדים

סמירה דויד, אחרי ששחררה ממעצרה כחשודה בהנהגת כנופיית-שודדים לביצוע מעשה-שוד מזוין. המישטרה שיחררה את סמירה לפני תום חקירתה, מאחר שהיא עור-מת לעבור ניתוח-לב. בתמונה למעלה משמאל: סמירה מלווה בשוטרת בבית-המישפט.

תם האכזרית באין-מפריע. לבסוף, משלא מצאו חפציהם נוספים על אלה שכבר היו בידיהם, הסתלקו מן הדירה. סמוך לחצות הלילה, יצחק כהן טוען כי, ככל תזכור לו, הם שהו בדירה כשעה ורבע, אולי יותר.

אשה בראש

הכנופייה

שוטרים שהזועקו למקום לא מצו-או כל עיקבות של השודדים. אולם יצחק כהן ידע לתאר היטב את מראהו והוא נוהג להטמין את התכשיטים בביתו.

לזש את הטבעות מעל אצבעותיו. אך זה, שפחד מפני הסכין שבידו של השודד, נשא את ידיו להגן על צווארו. התוקף חשב שהוא מסרב למסור את הטבעות, משך בידיים בכוח. אחת מידייו של יצחק כהן פגעה בסכין, ואצבעו נחתכה והחלה שותתת. הוא הסיר את טבעותיו ומסרן לשודד, כשהן מגוללות בדם. הדם זרם על השטיח.

השודדים לא הירפו. הם המשיכו במע-שיהם, ביתר פראות, הגבירו את החיפ-שים, ומדיפעם ניגשו כדי לאיים על זוג הקשישים. איש מדיירי הבניין לא חש במתרחש, והשודדים יכלו להמשיך במלאכ-

הבעל סוחר-השמיכות יצחק דויד, בעלה של סמירה, שממנו נפרדה לפני שנעצרה כחשודה בשוד, מוכן לקבלה חזרה לביתו. "היא לא אשמה", אמר בהגיגו עליה, "והיא עדיין אשתי".

הקורבן

יצחק כהן, שנפצע במהלך השוד המזוין שנערך בביתו, טוען כי סמירה דויד ערכה סיור מוקדם בדירתו, דיווחה לשודדים היכן מראהו והוא נוהג להטמין את התכשיטים בביתו.

● בראש הצוות המיוחד אכן הועמדו עיסאם סארטאוי וסברי ג'ריס. שהוא המומחה של עראקאת לענייני ישראל. הצוות נהנה מחסותו של אברמאון. לשאר האנשים שהוזכרו בידיעה המפורקת אין כל קשר לעניין.

● בתחילת הדרך חיפש הצוות דרכים שונות לקיום מגעים עם ישראלים. הוא פתח, למשל, במגעים עם קבוצת מצפן האנטי-ציונית, ויתכן שהיתה למי מאנשיו יד בפתיחת שערי המדינות הערביות לפני יורדים מישראל.

אולם במהלך 1976 הגיע הצוות למסקנה נחרצת: שאין שום טעם לנהל מגעים עם גופים כמו מצפן, רק"ח ושאר אנטי-ציונים, אם ר"י צים להשפיע על דעת-הקהל הישראלי וזהגו להידברות עם ממי שרת ישראל. יש צורך בקיום הי-מגעים עם גוף ציוני, פטריוטי, הקרוב לזרם המרכזי בישראל, והיכול להביא את טענותיו לפני ראשי המדינה.

כך נפתחו המגעים עם המועצה הישראלי, הכוללת בין אנשיה כמה מראשי המוסד הישראלי לשעבר.

● סברי ג'ריס נתמנה לראש המישרד שרצה אש"ף לפתוח בווינגטון. קשה להאמין שתפקיד דיפלומטי בכיר כזה יוטל על מי שעוסק בעסקים שחורים של די-אינפורמציה ולוחמה פסיכולוגית.

● עצם גידוי הצוות עיידרי עראקאת עצמו, לפני שבוע, כמו עצה הזאומית בקאהיר, מפרק לחלוטין את הסיפור כולו.

תעמולת בחירות

ה ידיעה בולח לא היתה ראוייה ל- ניתוח כה יסודי, לולא עוררה שאלות נוקבות לגבי המוסדות הקשורים בהמי צאתה ובהפצתה.

רשות-השידור היא מוסד ממלכתי. חור-בתה כלפי הציבור מוגדרת בחוק. איך היא מעזה לתת פירסום לידיעה זדונית כזאת. שאי-רצינותה בולטת לעין כל אדם בעל ידע כלשהו בנושא זה. וזאת בשם מקורות בלתי-מזוהים?

איך מעזה רשות-השידור לתת זיק באדם בעד רמה ירודה כמו דוב ינון בתפקיד האחראי והרגיש של פרשן לעניינים ערביים?

ברונו זה נועד, בין השאר, לשטוף את מוחו של הציבור הישראלי והעולמי, כדי ליצור את הרושם שהחלטות המועצה הי-פלסטיות בקאהיר הם חלק ממזימה מתוח-כמת ושיטתית של לוחמה פסיכולוגית. מחנה-היגנים באש"ף השיג בקאהיר הי-שגים צנועים, אך ברורים. הוא לא הגיע אל יעדיו. על כך יש להצטער. אך די-לזמטים ופרשנים מיקצועיים, היודעים לקרא טכסט פוליטי, יודעים כי אש"ף צעד בהירות עוד כמה צעדים קדימה, לעבר הידברות והסדר. כך פורשו החלטות קאהיר בעולם כולו.

זה מפחיד את משרד-החוץ. דימוי מתון של אש"ף עלול לאלץ את ממשלת-ישראל לעשות גם מצידה צעדים כלשהם לקראת הסדר ישראלי-פלסטיני. לכך מתנגדים הממשלה, ובראש השר יגאל אלון.

משום כך הומצא ברונו מכוער זה. זהו חלק ממערכה של שטי-פת"מחה, ונועד לו גם יתרון נוסף: אחרי שקם, לקראת הבחירות, מחי-נה מאוחר של כוחות-השזום, שי-בראשו עומדים אישים מחכרי "המועצה הישראלית לשלום וי-ראלי-פלטטינו", ניתן לנהל נגדו תעמולת-בחירות זדונית באמתלה של גידוי פודות של אש"ף.

על העניין כולו מרחפת רוחו של הי-גאון התורן במשרד-החוץ: הפרופסור שלמה אבינרי.

כאשר נתמנה איש זה לתפקידו, אמר עליו עמיתו, הפרופסור ישעיהו לייבוביץ, אימרה קטלנית. הוא ציטט את דבריו של מלך האנובר, במאה שעברה, שטען: "רק דניות, זוגות ופרופסורים אפשר לקנות במיד".

נראה כאילו מתעקש אבינרי לאמת הערכה זו.

הוא עבר דרך ארוכה מאז היה אקדמאי בעל שם רציני, ועד שהפך אביהם הרוחני של הפרוטוקולים של זיקני אש"ף.

תו

טרמפ לחייל

אם

אותי רצית —

קנה לי

בושם

סניוריטה

"סניוריטה"

בושם האיכות הספרדי.

SEÑORITA

חסוך כסף!

ספרים יד שניה!

אנו מוכרים, קונים ומחליפים ספרי לימוד, ספרי קריאה וספרי אמנות בכל חשפות.

"לוטוס"

תל-אביב, רח' אלנבי 101

(מול בית-הכנסת הגדול)

דבר החזית הדמוקרטית לחג החרות

ברכת החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון לכל תושבי ישראל. איחולינו, שנגשים רוח החג, רוח החרות בהבטחת חרות-אמת לישראל וחרות לעם-האח הפלשטינאי, וכך נוכל לחיות בידידות, בשלום ובבטחון.

האם זה ייתכן?

כן! בהחלט!

גברו הסיכויים לחיסול הסיכסוך הישראלי-ערבי, לפתרון השאלה הפלשטינאית ולהשגת השלום. דעת-הקהל בעולם כולו רוצה במניעת מלחמה חדשה באזורנו, העלולה לסכן את שלום העולם. בזמן האחרון התבטאו נשיא ארצות-הברית ג'ימי קרטר וראש ממשלת אוסטרליה ברונו קריסקי בפירוש בקשר לסיכסוך הישראלי ערבי. תשומת-לב עורר לאחרונה מנהיג ברית-המועצות ל. ברז'נייב, שהעלה בנאומו בוועידת האיגודים המקצועיים הסובייטיים, תוכנית מפורטת כיצד ניתן להשיג שלום צודק ויציב במזרח-התיכון. במסגרת הסדר השלום, על ישראל לסגת לקווי ה-4 ביוני 1967 שיהפכו לגבולות השלום בין מדינת ישראל והמדינות הערביות, לרבות המדינה הפלשטינאית העצמאית שתקום בצד ישראל.

ייתנו ערובות בינלאומיות לגבולות המוכרים והבטוחים בין מדינת ישראל והמדינות הערביות, וכן יפורזו שטחים משני צידי הגבול.

יובטח חופש השייט לישראל, כלכל המדינות, בתעלת סואץ ובמיצרי טיראן. תכונס ועידת השלום בזינבה, בהשתתפות כל הגורמים, כולל אש"ף.

הצעות השלום של ל. ברז'נייב נתקבלו בברכה ע"י חוגי ציבור שונים ורבים בישראל, וכן ע"י הנהגת אש"ף משום שזוהי תוכנית ריאלית להשגת השלום.

בחג הפסח — חג האביב והחרות — דברנו לעם בישראל:

✱ ניתן למנוע מלחמה ולהשיג את השלום!

✱ מוכרחים להשיג את השלום!

✱ זו הבעייה המכרעת במערכת הבחירות: שלום או מלחמה!

✱ שלום או המשך כיבוש שטחים ודיכוי העם הפלשטינאי, הנושאים בחובם סכנת מלחמה חדשה והמונעים את השלום.

השלום יאפשר להביא לרווחה כלכלית, להקטנת תקציב החימוש, להורדת המסים והמחירים, לבטחון ולשמחת-חיים בישראל.

חזקו את חזית השלום!

תנו-יד לביצור החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון:

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון — חד"ש

תל-אביב

ת.ד. 26205

— גזור ושלח — — גזור ושלח — — גזור ושלח — — גזור ושלח — — גזור ושלח —

אל מטה הבחירות:

חד"ש — חזית דמוקרטית לשלום ולשוויון

ת"ד 26205, תל-אביב

☐ אני מעוניין בחומר הסברה

☐ אני מוכן לתרום

☐ אני מעוניין בקשר

☐ אני מעוניין במרצה

השם: _____ טלפון: _____ הכתובת: _____

ב־12 באפריל יציג הסינמטק התל־אביבי סרט איטלקי חדש בשם הטפיל. מה עושה בסינמטק סרט חדש, שלא הוצג עדיין בבתי־הקולנוע? התשובה מחפשת על סוג מסויים של צנזורה שאינו כתוב בחוק ואינו מוכתב מלמעלה, ולמרות הכל זוהי חמורה וקטלנית יותר מכל מועצה לביקורת שמונחת עד היום על־ידי שר־פנים כלשהו.

הכוונה היא לצנזורה הכלכלית, המוכיח תבת על־ידי בעלי בתי־הקולנוע שחש, בסופו של דבר, הפוסקים האחרונים ביחס למה שמוצג בארץ. השיקול האחד הקובע לגביהם את גורלו של סרט הוא: האם זה מיסחרי, או לא? ומאחר שמיסחרי, בעיני גיהם, הוא רק אותו סרט שדומה להצלחה מיסחרית קודמת, הרי ברור שהאפשרות לראות בישראל דברים יוצא־דופן יימ"ט עט שאינה קיימת.

אלימות, מין ומחאה חריפה. אבל לעיתים נדמה, שאפילו אלה החולקים בתלם המיסחרי המקובל נתקלים בקיר אטום. כמו למשל, המפסץ של הספיל, לפי כל הסימנים, זהו סרט שכל בית קולנוע ישמח להציגו. יש בו אלימ"ט ויש בו מין, יש בו התנהגות חריגה ומנהגיות למיניהן. בקיצור, כל מה ש"הולך" היום בשוק. אבל, מתוך סיבות, לא מובנות, מסתובב הסרט כבר שנתיים וטרם יצא להפצה. אולי משום שמעבר לכל התכור נות ה"נאצלות" הנזכרת לעיל, היא גם מחאה חברתית חריפה המבקשת מן הצרפים לחשוב, תוך כדי צנייה, ובעלי בתי־הקולנוע סבורים שאסור לדרוש זאת מן הצופה הישראלי הממוצע.

ההפסד, כולו, של הקהל, כי הטפיל הוא סרט יוצא־דופן, שבאמת כדאי לר" אותו. סרט שכאשר הוצג לפני שנתיים בפסטיבל־הסרטים בקאן, זכה בביקורות חיוביות מכל הכיוונים, ואפילו הצנזורה האיטלקית ניאחזה להתירו להצגה, אחרי שעינה בביקורות אלה.

לכמרים אסור לגמגם. סרג'ו נאס" קה, הבמאי הצעיר, שזה לו סרטו הראשון, הושפע מן האנטי־כנסייתיות של בוניואל, ומסיגנון־המחאה הנקוט על־ידי במאים איטלקיים כמו מארקו (מארש הנצ" חון) בלוקיו. ובשלב שתי תכונות אלו יחד, הוציא מתחת ידיו קריקאטורה של החברה בדרום־איטליה, שהיא ביקורתית עד כדי רישעות.

גיבור הסרט אינו מוציא מילה מפיו עד לרגע האחרון. קורבן, לכאורה, של המע"ר

„אני מוכנה להזדהות עם גורילה“

כשהיתה בת 18, בחר בה אינגמר ברג" מן לתפקיד זוט"ר של שחקנית צעירה בלונדית, החולפת בלא משים בחיובי ליל" קיץ. מאז הפכה למשך תקופה ארוכה לסמל הנערה הלבבית, החייכנית, הפשוט" טה והטיבעית שקישטה בין השאר, 10 מסרטי של ברגמן. כיום היא בת 42, הספיקה להתגרש, ותפקידה האחרון, כי פסיכיאטרית, מרחיק אותה סוף־סוף מדי" מוי שממנו החלה להתעייף.

היא, כמובן, ביבי אנדרסון, אחת השח" קניות החביבות ביותר על אינגמר ברגמן. שהשתמש בה שוב ושוב כאבי־טיפוס ל" תום ולנעורים, בין כבת־לוייתו של הלי" צן הנווד בהחזותם השביעי, או כנערה המודרנית וכוכר מן העבר בעת־יובעונה" אחת, בתותי בר.

ביצירתו של ברגמן היא תופסת מעין מקום־ביניים, בין דמותה הבשלה והמבוגרת של אוה דאהלבק, שהיתה לפנייה, ל" דמותה המורכבת והעשירה של ליב אולמן שבאה אחריה (במקביל לביבי אנדרסון, עבד ברגמן עם אנדרסון אחרת, האריאט, שהיתה עבורו סמל לחושניות במרבית סרטיהם המשותפים).

למעשה, ביבי היתה זו שהביאה את ידידתה, ליב, באותה עת עדיין שחקנית

המגמגם (אל קליבר) והנכרה ג'נט איגנר (גם בתמונה העליונה) על גופת הסבתא המתה

שחקנית ביבי אנדרסון ב"תמרים שחורים בריו" „לא איכפת לי להיות אשה בוגרת“

בכלל, הבמה הביאה לה פעמים רבות את הטיפוס שלא מצאה מחוץ לשוודיה, בקולנוע.

בשל גיסינה התיאטרוני הוונמה להור" פיע, לצידו של סטיב מקווין, בגירסה שהפיק זה לפי מחזהו של איבסן אויב העט. „בהחלה חשתי שזו בדיחה“, היא מספרת. „אחרי־כך, כשעיניתי שוב במחזה, מצאתי שיש בדמות שהופקדה ב" ידי משנה שורשי ומפוכה. אבל אני חור" ששת שכל מה שייראה בסופו של דבר על המסך, יהיה סתם עקרת־בית.“

היא מרוצה הרבה יותר מסידרה של מחזות סטרינדברג שעשתה עבור הטל" וויזיה השוודית עם בעלה־לשעבר, הבמאי קיל גרדה. (העלמה יוליה בהשתתפות, שודר בזמנו גם בטלוויזיה הישראלית), אבל בינתיים החליטה להתמקם, לזמן" מה, בגירורק. היא רשמה שם את בתה בת השש, ג'ני, לבית־ספר, ומחכה לבי" קורות על סירטה התוליוודי האחרון, לא הבטחתי לך ג'ושונים, שבו היא מגלמת פסיכיאטרית. והיא מכינה את תפקידה הבא על הבמה, במחזה חדש של ארתור מילר בשם תיקרת הבישוף, שבו היא מגלמת שחקנית מובטלת ממיוחד־אירופה. אחרי החששות שתקפו אותה באמצע שנות ה־30, על כך שכל תדמיתה עומדת בסכנה מול הזמן התולף, היא מרגישה היום נינוחה הרבה יותר.

„היש לי רושם ששנות החרדה מאחורי, לא איכפת לי להיות אשה בוגרת. זה אפילו מרתק. חוץ מזה, גיליתי שאינני היחידה שעברה את גיל ה־40. וזה כבר הופך את כל כל העניין הרבה פחות טראגי.“ היא מסכמת.

נורווגית אלמונית, אל ברגמן, והציגה את השניים זה לפני זה. השלושה הם עדיין ידידים אמיצים, למרות התהפוכות הרבות שחלו בחייהם הפרטיים מאז סירטם המ" שותף הראשון, פרסונה.

„ליב משמשת לו מדיים שדרכו הוא מעביר את הגיגיו אל הצופה“, מסבירה ביבי, „ואולי משום כך טיבעי שהעדיף אותה כדמות מרכזית בסרטיו. אין זה מציק לי, אלא כששואלים אותי שוב ושוב מדוע הסכמתי לכך. למעשה, מה שהטריד אותי לא היה העובדה שהוא בחר בליב, אלא החשש לגורל־י שלי. מה יהיה עלי, מחוץ לעולמו של אינגמר ברגמן?“

אני זקוק לך — צעירה יותר! כדי להיווכח בכך, ניסתה כוחה בכל מיני סרטים שלא תמיד הצדיקו את המאמץ שהושקע בהם. „אומנם, אני מוכנה להז" דמות עם גורילה לפני המצלמה, אם מבקשים זאת ממני“, היא אומרת, אבל הרבה נחת לא צמחה לה מן הגיסינות השונים, גם אם לא ביקשו ממנה להז" דמות עם גורילה. היא שבה מדי פעם לשוודיה, חזרה אל סירטי ברגמן, אם כי לא ביקשה ממנו אף פעם תפקידים מור" כבים יותר, עד שהוא עצמו החליט לה" ציב אותה בפרסונה, ואחרי־כך בחגעים. ורק כאשר ביום בהיר אחד אמר לה „אני זקוק לך, בגירסה צעירה יותר“ תפסה שלא היתה סתם קישוט בסרטיו, אלא דמות מוגדרת מאד. „הסתבר לי שבכל זאת אין הרבה צעירות המסגלות להקרין אותה ההרגשה שמצא בי ברגמן“, אמרה. **עקרת־בית עם סטיב מקווין.** היא עדיין עובדת עימו, באחרונה הופיעה ב" בימיו בהצגת הלילה ה־12 בשטוקהולם.

תשובה לתשוקתיה הפיסיות, ולבת זהו המשרת האידיאלי שאינו מתערב, אינו דורש מאומה, בקיצור — חפץ שאפשר להשתמש בו מבלי שיגיב. אבל עד מהרה הופכת נוכחותו של הח" פץ חיונית, וחיוניותו הופכת הרסנית. עד שהגנרל, שאינו יכול לשאת ותר את כלמתה, קופץ מן החלון שבקומה העל" יונה, בדיוק בשעה שרעייתו מתעלצת עם הצעיר ובנה הנכה מצץ בהם מחרכי הדלת.

פגישת שכזאת. כדי להשתיק את השמועות, שעשו להן כנפיים כבכל עיי" רה קטנה, על יחסיה של האם עם האומנת ממין זכר, היא משגרת אותו ואת בנה אל הצעירה הצרפתי לורד (שם פגשה הבתולה הקודשה, לפי אמונה דתית, גיסים, ומחזירה נכים לאיתנים). בדרך פוגשים שניים בצעירה יפהפיה ובסבתה, ישישה שאינה יותר מצמח נושם. הצעירה החלי" טה להקדיש חייה לסבתה, ונמצאת, זו הפעם השלישית, בדרכה ללורד, מתוך תיקוה להצילה. שני הצמדים ממשיכים בדרכם יחד.

בסופו של עניין גם הצעירה אינה יכול" לה להתעלם מן הדחפים הפיסיים המקנ" גים בכל גוף נורמלי בריא, ושעה שהוקנה שוכבת חסרת רוח־חיים לצידה, אחרי ש" כל מחוללי הגיסים המקודשים של לורד

רכת החברתית שבה הוא חי, הוא הופך מנטפל לטפיל, ממנוצל למנצל, וכל זאת מבלי שינקוף אצבע.

בגלל שהוא כבד־רפה וכבד־לשון (ומ" שום כך מתנזר מדיבור), לא ניתן לגיבור בלונדי ויפה־הואר זה, לסיים את בית" הספר לכמורה שבו למד. הכנסייה אינה מרשה לכמרים לגמגם, ומאחר שמוצאו צנוע ביותר, ובחר בכנסייה כמיפלט מן העוני, אין לו ברירה אלא לקבל את האל" טרנטיבה שמציעים לו בסמינר: הוא הולך לטפל בבנו הנכה של גנרל־בדימוס.

מישפחה שכזאת. הבן הנכה הוא, כמובן, סממן של הריקבון המכרסם ב" אצולה. הוא רתוק לכיסא־הגלגלים, מרטיב בכל פעם שמבהילים אותו, ומפצה את עצמו על נכותו במנות גדולות של רש" עות, בהתעללות בחלשים ממנו ובניבזות כמעט־מאקאוולית.

אביו של הנכה המרושע, שריפיונו המי" ני גרמו בביורר, מסתגר מזה שנים ב" חדר־עבודתו, עם אותות־ההצטיינות וויכ" רונות הקרב מימי מוסוליני. האם החוש" נית והשתלטנית מנהלת את העסקים את המישפחה, ואילו הבת הבכורה, המעריצה את אביה כדי להרגיז את אמה, נהנית בעיקר מחירתור מריבות, ומקינאה בזולת. לכאורה נראה שהופעת הגיבור השתקן בחיק המישפחה הזאת, מביאה ישועה. הבן הנכה מוצא במי לרדות, האם מוצאת

מה הם רוצים מהחיים שלך?

הם רוצים שתתגייס לצבא, וזה דוקא בסדר.
מה יהיה אתך בצבא? נראה...
בגיל 21 תשתחרר. בריא ושלם, אנחנו מקווים.
תקבל קצת דמי כיס מהצבא.
וזהו.

אתה בחוץ.

הלם השחרור.

ומה עכשיו?

אתה יכול ללכת ולעבוד, אם תמצא עבודה במצב של
מיתון ואבטלה.

תרויח 2,500 ל"י, בערך. הרבה פחות מקו העוני.

תוכל גם ללמוד. כלומר, אם תמצא מקום באוניברסיטה, ותשלם
5,000 ל"י לשנה - וזה המחיר השנה.

אם לא תמצא מקום בארץ - תסע למילנו, לבולוניה,
לארצות הברית, לרומניה -

אבל אז הם יקראו לך נפולת.

אסור להיות באמריקה, רק להחזיק שם כסף.

אבל למי יש כסף? זאת אומרת, חוץ מאשר להם.

טוב, אתה לומד משהו.

ואתה מכיר את ניצה, דיצה, רותי, לימור - מי שלא תהיה.

ואתה צריך דירה.

ועבודה.

שתוכל להיות בכבוד,

ותוכל לקנות לך דירה,

ומכונית

בלי טובות. אבל מי יכול?

ככה הם מתכננים את החיים שלך.

זה מה שהם רוצים.

אבל אפשר אחרת.

בדרך חדשה.

בדרך בה לצעירים כמוך וכמונו יש סיכוי אמיתי,

בכל תחומי החיים, גם בפוליטיקה.

תשאל, מה הערובה לדרך חדשה?

הערובה היא בעצם תהליך החילופין. זה הסיכוי. להחליף.

אנחנו מאמינים שאפשר אחרת. בוא איתנו.

מטה הדור הצעיר בליכוד

**כח
הכינון**

יש רק נח אחד בישראל ובכוחו להחליף את השלטון

לא עזרו לה, מזדווגת הנכדה עם הגיבור. מעשה-התמרדות גלוי ראשון של גיבור זה, בסוף הסרט, גורם להלם שמחזיר לו את כושר-הדיבור, וזאת רק על-מנת להראות שהוא חבר נאמן בחברה האנור שית המוהמט שבה הוא חי; אחד שיודע לשקר ולהעליל כמו כולם, ומוצא כי הדרך הטובה ביותר לשלוט בזולת, היא הגלימה השחורה שנשללה ממנו בתחילת הסרט.

מבלי להיכנס לתוך הפרטים והתפניות הרבות של העלילה, ניתן להבחין בקלות בכוונותיו של הבמאי נאסקה. בעיניו, איך שלט ובעיקר דרומה, היא עדיין ארץ פיר אודלית שבה שולטים עשירים מכוח היררשה, וכנסיה, המוכרת אשליה לעניים מרודים, כדי שימשיכו להיות כאלה ולא יפצו את הפה.

נאסקה אינו מתפתה להציג את גיבורו כדמות חיובית. להיפך, ברור שמדובר במנוול. אבל, כל עוד פני החברה כפי שהם, דרכו של מנוול זה היא היחידה שבה אפשר להצליח. חץ מזה, הרי השאר מנוולים לא פחות. ואולי אף יותר. בהתחשב בעובדה שזוהי במאי מתחיל, שליטתו הטכנית בקולנוע מפליאה, והי סרקאם שהוא מפיה במעמדים המימים לכאורה, כמו הדרך שבה מטפלת הנכדה הצדקנית בסבתה, או מיעד הנכים של כל יוצאים בדרך ללורד, או המראה של כל חלקאי ונדקאי העולם שהתקבצו מול המעי רות הקדושות, כל אלה מצולמים כך שלא נותר כל ספק ביות ככוונות הבמאי.

לו רק כדי להעריך כישרון קולנועי חדש, כדאי לראות סרט זה. ומי יודע, אולי ימצא איזה בעל בית-קולנוע שיבקר ב-12 באפריל בסינמטק, ויגלה שבשעם, הספיל הוא סרט שאסור להחמיץ את צופיו.

תדריך

חובה לראות:

תל-אביב: נאשוויל, סרט אילם, באפלו-ביל, בארי לינדון, זוגות נשואים, ירושלים: תמונות מחיי נישואין, באפלו-ביל.

חיפה: חליל הקסם, סרט אילם.

תל-אביב

*** **נאשוויל** (גת, ארצות-הברית) — מסע מופלא של רוברט (מאש) אלטמן אל בירת ההקלטות של שירי הכפר הא-מריקניים, מביאה חתך של ההיסטוריה, הפי חזים והתקיות של האומה האמריקאית. *** **סרט אילם** (דקל ארצות-הברית) — לא צריך להתאמץ כדי לצחוק שעה ו-40 דקות במחיצת שני המטורפים הראשיים: הבמאי מל ברוקס והקומיקאי המכוער ביותר בעולם: מארטי פלדמן. *** **באפלו-ביל** (סינמה 2, ארצות-הברית) — אמריקה, שוב בעיניו של רוברט אלטמן, כשהוא מתקיף את המיתור סים האמריקניים דרך שיחזור התיאטראות הנודדים שפיברקו את מלחמות הלכנים באינדיאנים והפכו את ויליאם פ. קודי לגיבור אגדי.

*** **בארי לינדון** (רמת-אביב, אנגליה) — עלייתו וגפילתו של ריקא אירי במאה ה-18, מבווימת בסגנון מזי היר עלידי סטנלי קובריק, תוך שמירת עקרונות הסיפור של אותם הימים ומי-סריהשכל של הימים שלנו, ובתוספת יופי חזותי בלתי-ירגיל.

ירושלים

*** **תמונות מחיי נישואין** (סמ"דר, שוודיה) — ניתוח מכאיב של חיי הנישואין המודרניים, כאשר בתחילתם האשה היא קניין הגבר והבית, ולבסוף היא יוצאת לעצמאות כשידה על הגבר ועל העלינוה.

חיפה

*** **חליל הקסם** (אורלי, שוודיה) — אינגמר ברגמן מטפל, במקום בבניאדם, במוסיקה ובמוטר שלה, בדרכו המקסימה של במאי האוהב את כל האמנויות בדרך משלו.

שילטון

הנוסד הקטן

רשת שידור (סטודיו, תל-אביב, ארצות-הברית) — הצלחתו הגדולה של סרט זה, המיסחרית והביקורתית גם יחד, אינה הפתעה: רשת שידור מתיימר לחשוף מה שקורה מאחורי-הקלעים בטלוויזיה, בעין ביקור-תית ביותר. הוא נוקט אותן השיטות הנהוגות בטלוויזיה עצמה: איפיון מוגזם וחד-ממדי; חזרה בלתי-פוסקת על אמיתות וחצי-אמיתות, משום שזה "מצלצל טוב"; הגזמה במקום העמקה; העדפת כמות הנושאים המטופלים, על-פני איכות הטיפול בהם.

התוצאה: כל מי שקשור לענף הקולנוע שמח, משום שמשמיע את הטלוויזיה; וכל היושב במיד בבית, רתוק למסך הקטן ויוצא באופן חד-פעמי כדי לראות את הסרט, יוצא נלהב, כי מדברים אליו בשפה המוכרת לו, שאינה מאלצת אותו להתאמץ יתר-על-המידה. הכל מוגש לו בחתי-כות קטנות, נוחות-לעיכול.

פאדי שייבסקי (התסריטאי) וסידני לומט (הבמאי), שניהם בעלי ניסיון טלוויזיוני עשיר בעברם, ניסו לקרוע את הילת הזוהר מעל פני כוכבי-הטלוויזיה. אלא שגם במערו-מיהם, אלה עדיין כוכבים גדולים מן החיים, זוהרים ומרתקים את הקהל — אם לא בתבונתם וכישוריהם, אזי לפחות בהעזתם, הוצפתם ועיקבותם. וכך הופך שילטון הממון על רישות-הטלוויזיה לעניין מסיסי, והנוורוה העירונית (שאניה חסרה לעולם בסירטי לומט) לובשת

הגונב כוגנבים -

נויסכון!

הפרקליט, הגיס והכיס (פאריז, תל-אביב, ארצות-הברית) — צלם-טלוויזיה נפגע תוך כדי צילום מישחק כדורגל אמריקאי. גיסו, פרקליט חלקלק וערמומי, משכנע אותו להעמיד פני נכה, אחרי התאונה, כדי לסחוט פיצויים גבוהים מחברת-הביטוח. הצלם נעתר, מתוך תיקווה שהכסף יחזיר אליו את רעייתו, שזנחה אותו לאנחות. וכך מתחיל מחול-שדים, שאליו מצטרפים הרעייה, המופיעה תמיד לשמע היכיו לממון; שחקן-הכדורגל שגרם לתאונה והאכול ריגשי-חרטה; בלשים העוקבים אחר הצלם כדי לברר אם באמת נפגע בתאונה; פרקליטי חברת-הביטוח המנסים להגיע לפשרה, וכן הלאה.

כמינהג בקודש, לא חס הבמאי בילי ויילדר אף על אחת מדמויותיו בסרט, והוא מצג בסרקאם סטירי-חמים את כל חולשותיהן האנושיות. אם אינם מתפתים לכסף, הם מתפתים לרגש, ואם אינם מתפתים לרגש הם מתפתים למצפון, ואם אינם מתפתים למצפון — הם מתפתים לרחמים-עצמיים, ואם לא לרחמים-עצמיים — הם מתפתים לכסף. בכל מיקרה, כולם, ללא יוצא-מן-הכלל, חושבים עצמם חכמים, אבל כשמתבוננים בהם דרך עיניו של ויילדר, גם החכם הגדול ביותר אינו טוב יותר מפתני גמור.

הסרט מלא וגדוש התחכמויות, הבאות במהירות הבזק בזו אחר זו, כמעט ללא מירווח נשימה. ואלתר מתאו

נוצחיקונת

נולדת מחדש

כוכב נולד (מוגרבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — זו הפעם השלי-שית שסיפור הכוכבת העולה, הנישאת לכוכב היורד, חוזר אל הבד. בפעמיים הקודמות, היו השחקן והשחקנית הראשיים מועמדים לפרסי אוסקר (ב-1937, ג'נט גינור ופרדריק מארץ, ב-1954: ג'ודי גרלנד וג'יימס מייסון). הפעם פסחה האקדמיה גם על ברברה סטרייסנד וגם על כריס כריסטופרסון, ולתבונה יחשב הדבר. כי סרט, זה הנמשך הרבה יותר מן הצורך (כ-140 דקות) אינו יותר מאשר זבח נוסף על מזיבחה של הגברת סטרייסנד, שהיא הוגת הרעיון, אשת המפיק, מפיקה בפועל, מעצבת מוסיקלית ובכלל — רודנית על כל המיבצע הזה, שנועד להפגין את כישרונותיה השונים.

הסרט מספר כיצד היא, הנערה הקטנה והגאונת, נכנעת — אומנם רק בקושי — לקסמיו של אליל-פופ ספוג אלכוהול וסמים. היא אוהבת אותו והוא אוהב אותה, אבל יצורו ההרסני גורם לנפילתו הסופית, שעה שהיא עולה מעלה-מעלה על כנפי מעלותיה הנדירות.

מי שינסה למצוא הבדל מהותי בין דמותה בסרט זה לבין דמותה של פאני בריס שנילמה סטרייסנד בשני סרטים קודמים, יתקשה מאד בכך. כי היא, בסך-הכל, חוזרת על הטיפוס, בשינוי תלבושת ותסרוקות, ועם יומרות לעידכון תקופתי. יש כאן פסטיבל פופ (שבו מנסים נואשות לשחזר את האווירה המחושמלת של הכפועל האבנים המתגלגלות מן הסרט של האחים מייזלס) פסהקול

פיטר פינק' — למען ההמון הסוגד

ממדים מונומנטליים.

החלק הטוב ביותר בסרט, הוא דווקא אותם הרגעים שבהם הוא מספר עובדות המוכרות היטב לעושי: פרטים על הפעלת רשת-טלוויזיה, שיקולים בבחירת תוכניות וכיוצא באלה. לכך צריך להוסיף מישחק מעולה של ויליאם הולדן, כבעל-המצפון האחרון בעולם של מושחתים ושל פיטר פינק' המנוח, כשדרן שדעתו נטרפת עליו כשמפטרים אותו.

למון ומתאו — למען דמי-הביטוח

כפרקליט הנוכל, וג'ק למון כצלם הנפגע, המופיעים כאן יחד בפעם הראשונה, מתנצחים ביניהם ואינם מחמיצים אף עקיצה שהופקדה בפיחם. בימיו מזהיר, השולט בכל מרכיבי הסרט, דואק לקצב, למישחק ולצילום ברמה גבוהה. עשר שנים חלפו מאז הוצג סרט זה לראשונה בארץ, וארסיותו השנונה לא נפגעה כלל. והרי הזמן החולף הוא, כידוע, המיבחן הקשה ביותר לכל קומדיה.

סטרייסנד וכריסטופרסון: למען המיקרופון!

(המנסה לחקות, לשוא, את המורכבות העשירה של סירטי רוברט אלטמן), ופראנק פירסון, בסירטו הראשון כבמאי (עד עכשיו היה תסריטאי מצליח), שאיבד כנראה את עשתונותיו נוכח כוכבת-מעסיקתו.

מה שמציל את הסרט מהתמוטטות מוחלטת הוא המוסיקה. ברברה סטרייסנד וכריס כריסטופרסון נולדו למען המיקרופון, וכשהם שרים, סולחים להם הכל.

החשוד השלישי שנעצר היה שפיק זלוף, בן 20.

כעבור חקירה יכולו השוטרים לשחזר את דרכם של השודדים. באותו ערב של ה-7 בפברואר, השלושה יצאו מדירתו של וילי מובסקי וגסעו במונית לרחוב בן-סירא 10 בשיכון בבלי. שם ביצעו את השוד בדי-רתם של הקשישים. שניים מן העצורים שיתפו פעולה עם החוקרים, והודו כי השיתפו בביצוע השוד המזוין.

החקירה נמשכה. מתוך ההצהרות נסי-הבר לחוקרים כי חסר להם אדם נוסף, המות שמאחרי הפרשה. האדם שתיכנן את הפעולה והינחה את השודדים. חודש ימים אחרי מעצרו של שלושת השודדים, ב-20 במארס, החליטה המיטרה לבצע מעצר נוסף. ואז, לפני שופט-המעצרים בבית-מישטרה שלום בתל-אביב, גילה בלש היחידה המרכזית של המיטרה, רס"ר רפאל בראונשטיין: "עצרנו את ראש ה-כנופיה. זוהי אשה!"

השופט

השתכנע והאריך

ע? ספקי-העצורים בבית-המישפט ישיבה אשה צעירה, ממושקפת, דקת גיזרה ובעלת שיער בלונדי כהה. היא ישיבה בשלושה מוחלטים, כאילו כל העניין אינו נוגע לה כלל.

"הגברת תואיל לקום?" פנה אליה ה-שופט, אריה אבן-ארי, מעל דוכנו. רק אז הגיבה הצעירה, סמירה דויד, לראשונה. היא קמה ממקומה ושמעה בעמידה את דבריו של רס"ר בראונשטיין. מדייפסם שלי-חה מבט לעבר גבר ממוקד-קומה בגיל-

רחוב דיונוגוף, אבל בעלי בא לבקר אצל לי בכל שבוע ונותן לי כסף. לא היה לי שום קשר עם השודדים ועם השוד. זה הכל שטויות."

סיפרה גניה וילמובסקי, חברתה של סמירה: "בעלי, הנריק, עלה לארץ מגר-מניה, והתגייס. כשהכרתי אותו, הוא היה גרוש. הוא סובל ממחלת-עצבים, ולא מסוגל לעבוד. הוא עצבני מאד, כי הכסף ש-אנחנו מקבלים מהביטוח-הלאומי — 1400 לירות לחודש — לא מספיק לנו. הוריו גרים בגרמניה. הם פנסיונרים ולא יכו-לים לעזור לנו, רק שולחים דיבריי-לבוש לילדים."

"לא תיארתי לעצמי שבעלי, הנריק, מסוגל לשדוד. אני חושבת שהוא פשוט איבד את השליטה על עצמו. השוטרים הביאו אותי אליו. אחרי שהוא נעצר, והוא הו-דה בפני שהוא השתף בשוד, אבל צריך להבין שהוא בן-אדם חולה. אם ישלחו אותו לכלא, אני והילדים נמיר את דתנו." יצחק דויד, בעלה של סמירה, חתם על הערבות לשיחרורה, והשופט הסכים לשח-ררה רק בתנאי שהיא תחזור להתגורר עם בעלה. גם הבעל הסכים לכך. "אני לוקח אותה הביתה", אמר הבעל. "אני בטוח שהיא לא אשמה, והיא הרי אשתי. נכון, היא אוהבת לשחק קלפים, אבל לא על סכומים גדולים."

יצחק כהן, קורבן השוד האכזרי, טען השבוע בתוקף: "אין לי ספק שסמירה היא ששלחה אלי את השודדים. אני בטוח שבשביל זה היא באה אלי הביתה". ואילו סמירה עצמה, הנחשדת כי עמ-דה בראש הכנופיה, הבטיחה: "אחרי סיום החקירה במיטרה אבקש מעורר-הדין שלי שיגיש תביעה נגד יצחק כהן, על הו-צאת דיבה. הוא עוד ישלם לי הרבה!"

תו, הורים לשני ילדים, החיים מקיצבת הביטוח-הלאומי. החוקרים טענו גם, כי לפי מידע המצוי בידיהם, סמירה היתה זקוקה לכסף רב, מאחר שהפסידה במיש-חקיקלפים. השופט אבן-ארי התרשם מדבריו של רס"ר המיטרה, ובהחלטתו כתב: "המיש-טרה הביאה לבית-המישפט ראשית-ראיה לכאורה, הקשורת את החשודה בביצוע או, ליתר דיוק, בשותפות לפשע."

שיחרור-בערבות

על-תנאי

פ רקליטה של האשה, עורר-הדין משה אלוני, טען כי אין לה קשר ל-שוד, אך השופט החליט לעוצרה לשבעה ימים נוספים. אולם, כעבור יומיים בלבד הובאה סמירה שוב לפני שופט-המעצרים. הפעם ביקשה המיטרה עצמה לשחררה ב-דחיפות, למרות שהחקירה טרם הסתיימה והשלל עדיין לא התגלה. הסיבה לבקשה המזורזת: סמירה עומדת לעבור ניתוח-לב-פתוח.

אחרי שיחרורה סיפרה סמירה: "עליתי לארץ מעיראק, כשהייתי בת ארבע. עם בעלי, יצחק, התחתנתי כשהייתי בת 17, לפני 12 שנים. עכשיו רבתי איתו בגלל הפילגש שלו, לינדה, בחורה בת 20, ועזב-תי את הבית. כסף לא חסר לי. רק בינואר חזרתי מסיבוב באירופה. אני נוסעת ל-ספרד ולמדינות אחרות, בגלל העיסוק שלנו, ייבוא-שמיכות. בעלי הוא אדם מבול-בל, הוא איבד בארץ כבר חמישה דרכי-נים. נכון שעזבתי את הבית ועברתי לגור אצל החברה שלי, גניה וילמובסקי (אשתו של החשוד הנריק וילמובסקי) ב-

העמידה, ממושקף, לבוש חולצה פירחנית אדומה, שישב על הספסל האחרון באולם, בין הקהל. היה זה בעלה של סמירה, יצ-חק דויד, יבואן-שמיכות מספרד. וכך טען הבלש: סמירה דויד היא ראש כנופיית השודדים. היא אינה משתפת פעו-לם עם המיטרה, ושיחרורה בערבות עלול להפריע את המשך החקירה. המתלונן (יצחק כהן) קושר אותה למיקרה, בטענה שהיא היחידה שבאה לבקר בביתו בתקו-פה האחרונה. ולחיוק הדברים: אחד ה-חשודים, שפיק זלוף, הוא בן-אחותה של סמירה. החשודה, ככל הידוע למיטרה, נהגה לגבות כספים, אולם מאז גבתה סכום של 20 אלף לירות ועל רקע זה פרצה מריבה בינה לבין בעלה, לא הירשה לה להמשיך בגבייה. היא היתה זו שבאה ב-מגע עם שלושת השודדים, טען רס"ר היחידה המרכזית, ובמקום-מגוריה (בדי-רתו של אחד החשודים, הנריק וילמובסקי, ברחוב דיונוגוף), חולק השלל בין אנשי הכנופיה.

לטענת המיטרה, קיימת חוליה מקשרת ברורה בין הנשדד לבין שודדיו. חוליה זו היא סמירה דויד, שהכירה את יצחק כהן עוד קודם-לכן. הוא יבואן-שמיכות, ובעלה סוחר בשמיכות, וכך, יום אחד באה לבקר אצל כהן, במשרדו שברחוב רענן 20 הסמוך לדרך יפו-תל-אביב. כיוון ש-ידיד גשם, הציעה לו להסיעו במכוניתה לביתו בשיכון בבלי, הוא נענה להצעה ברצון, וכתום הנסיעה ביקרה סמירה בביתו.

בהודמנות זו, טוענת המיטרה, הצ-ליחה החשודה לסקור את דירתו של ה-יבואן הקשיש. כן נטען שהאשה הצעירה רבה עם בעלה, נטשה את ילדיה ועברה לגור בדירתו של החשוד וילמובסקי ואש-

אתה יודע מה זה טלפון, אתה יודע מה זה טלוויזיה אבל מה זה טלפוןקט?

הנה החידוש האחרון והמרתק של מפעלי אגפא גברט: מצלמת אגפאמטיק פוקט שיש בה מיתקן טל, כפי שעמד עד כה לרשות צלמים מקצועיים. אתה יכול "לקרוב" את נושא הצילום בלי להתקרב אליו — פשוט בהזזת כפתור. בו ברגע משתנים גם עדשת המצלמה וגם המחפש, שבו אתה רואה את התמונה המוגדלת, כפי שתצולם.

2. לאחר הזזת כפתור הטלה אתה רואה במחפש את התמונה המקורית, המוגדלת, וכך היא תצולם.

1. כך נראית במחפש התמונה הרגילה, ממרחק 3 מטר.

TOPFLASH
עוד חידוש במצלמות אגפאמטיק פוקט 2008 ו-3008 הקוביה המושמטת, שאינה מוצאת מקום בכיס, הוחלפה בחידוש האחרון טופלש — לוחית הבזקה שטוחה ונוחה, המספקת ל-8 הבזקות.

עם אגפא זה מצליח!

תרמפ לחיל

(המשך מעמוד 37)

יעמיד את הפקחים בעימות חריף עם הישראלי המלכלך, לא דאגה עיריית תל-אביב לצייד את אנשיה בציוד הולם להגנה עצמית, לא גומדמיע ולא אמצעים אחרים. לא גיתנו בידי הפקחים מכשירי-קשר ל-מיקרה של צורך בהזקת עזרה, והם יצאו למלאכתם כפויי-הטובה כשהם חסרי-אונים.

עוד שעה ארוכה הוסיפו יושבי-הקרנות של התחנה המרכזית להתנווכה בקול על הניקיון העירוני. "וואלה, בחיים שלי עוד לא ראיתי דבר כזה," אמר רוכל מקומי ותיק. "לשלם כסף בשביל חתיכת נייר על הריצפה, ככה בלי שום אזהרה מוקדמת? השתגעו לגמרי, אלה!" הפקחים למדו את הלקח, והחוק, כהר-גלו — יצא נרמס.

דרכי-חיים

מיהו מנומס?

האם נפסל יו"ר הכנסת

דתפקיד נשיא המדינה כגלגל

קומתו? — "כן," טוענת

האנציקלופדיה החדשה

מי יודע. ייתכן שאחת הסיבות לכך שיושב-ראש הכנסת ישראל ישעיהו וחברי הכנסת יצחק נבון, ששמש הוזכר בשעתו כמועמדים לכהונת נשיא המדינה, נפסלו לתפקיד נכבד זה בגלל... קומתם הנמוכה. עובדה. בספר חדש שיצא לאור, והדן בדרכי נימוסין, נוהג ונהל טכסים רישיים מיום כותב מחברו, ברוך ברקאי, כי לפי כללי הטכס אסור לבחור בנשיא-מדינה שהוא קטן-קומה. "וזה," נאמר שם, "אפילו כתוב ברמב"ן. כי נשיא צריך להיות גבוה כדי שכולם יראו אותו, וכשילחצו לו יד שלא ירכנו לעומתו".

בספר מובאות גם תשובות רבות לשאלות מחיי היום-יום, הנראות מגוחכות וכאלו לקוחות היישר מתוך מערכונם הסאטירי של הגשש החיוור. לכל חובבי השלישייה מוכרת השאלה: אם אדם עולה במדרגות כשבידו פחיתא-שפה וממולו יורדת שכנתו, הגברת מועלם, מה הוא צריך לעשות — להקדים לה שלום ולפנות את הדרך, או להיפך?

או שאלה אחרת, מתוך אותו מערכון: אם גרוש וגרושה הנישאים צריכים להור מין להתנחל את ילדיהם מנישואיהם הקודמים. התשובה לשאלה זו, למשל, היא לא רבת. לא לגרושה אסור להביא את ילדיה לטכס נישואיה ולהראותם שם. אך לא למנה, לעומת זאת, זה מותר.

תחביב אישי. מיהו שידוע את ה-תשובות לכל השאלות הללו? מיהו המע-תיר הלכות נימוסין בעזרת ספריו, ובעל טור שבועי קבוע בנושא זה באחד מ-עיתוני-הצהריים? מי שחשב שזהו אדם מתנשא המסתגר לו בביתו ומתעמק יום ולילה בשאלות נימוסין למיניהן, טעות בידו.

ברוך ברקאי, האיש שמאחרי הנימוסין, הוא גבר אלגנטי ותוסס. הוא משמש מזכיר אירגון הקבלנים והבונים בירושלים, ו-מרצה לענייני נימוסין לאנשי משרד-החוז ובבית-הספר לקצינים של צה"ל.

איך הפך בריסמאכ לנימוסין, אף הוא אינו יודע. הוא לא למד זאת בשום בית-ספר, ואין לו כל הסמכה רשמית. הוא החל את הקאריירה שלו כעיתונאי, אחרי שסיים את לימודיו בסיפרות עברית באוני-ברסיטה העברית בירושלים בשנת 1945. מאחר שגדל בבית בעל תרבות גרמנית שורשית, שהגורם המודגש בו היה יחסי-אנוש, הפריע לו באופן אישי איך בני-אדם מדברים זה אל זה ואיך עונים לו במקומות-ציבור, ואז, "מתוך אנואיוס עצמי," כפי שהוא אומר, החליט לקחת את העניינים לידיים.

סיפרו הראשון, שנקרא לקחים, זכה בהצלחה. מעודד מהצלחה זו התחיל להתי-סטר לנושא ברצינות, והחל אוסף סיפורי נימוסין מכל הארצות בעולם. הסיפרייה בביתו גדושה במאות ואלפי ספרים הדנים בנוהגים ומנהגים בכל הארצות.

במלאכת איסוף החומר לספריו הקלה עליו העובדה שעקב עבודתו כעיתונאי הסתובב בארצות שונות. הוא היה כתב-ישראל באר"ם מטעם עיתון-הבוקר לשעבר, חוות, ומאוחר יותר הפך כתב-רדיו של (המשך בעמוד 48)

סמן אותנו
בטופס שלך.

אנחנו הכתובת

המעריך מכלגת העבודה-מכ"ם

אמת

adas עושה לך יופי

ADAS

תכשידי טיפוח, איפור ויופי מעולים לכל סוגי העור.
להשיג בתמרוקיות המובחרות,
בשק"ם, המחשבי לצרכן וכל בו שלום.

שאלו בחנויות טל "מבצע נוחשון ADAS-BRUT"
וזכו בפרסים נהדרים.

קבלת מודעות לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

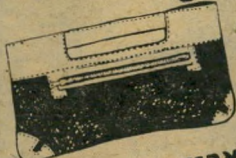
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118
חניה חופשית

מבחר גדול של תמונות ופלקסים של
גדולי הציור המודרני והקלאסי —
הדבקה מקצועית של פלקסים ר-
תמונות.

"לוטוס", ת.א. רח' אלנבי 101

(מול בית-הכנסת הגדול)

ארנוקי
פלפ

ארנוקי יבוא אופנתיים
לגברות וגברים
דוגמאות ודרישות גילוח
ארנוקי ג'ינס
לחלמדים וסטודנטים
מהיצרן לצדן

דיוגור 76 ח"א
טל 290524

כרטיס 2222

DUNLOP
ציוד טנים וספורט

PENTHOUSE

MARCH 1977

★ The Hite Report

Sole Distributor
STEIMATZKY

האבא
סרן עימנואל אלרום, קצין בצבא הקבע, המשיך בתבוסת חיל-האוויר במרכז הארץ. בי-הלוויית חותנו, מקס לב, אשר נהרג בידי בתו בת ה-6, עקב רשלנות בכלי-ביטחון.

ה צהר! ירו כי! זעקותיו של הגבר הקשיש, שפרץ בריצה כושי לת מבוהלת מדירת מישפחת אלרום, בי-קומה הרביעית של הבית ברחוב ההדרים 9 בראשון-לציון, הפרו לפתע את שלות מנוחת-הצהריים, ביום השבת לפני שבועיים.

בידו האחת אחז בצווארו ששת דם, ובשנייה לפת את מעקה המדרגות, לבל ימעה מפתח הדירה פרץ בעיקבותיו גבר נוסף צעיר ממנו, אותו אקדח תופי בידו, כשהגיע הצעיר לקומה הראשונה נתקלו רגליו בקשיש, שכרע תחתיו. "קחו אותי לבית-החולים. הצילו אותי!" מיל-מל מקס לב (60), ונפח את נישמתו. הפטר-סיוגר, המתגורר ברמת-גן הובא לבית-החולים אסף הרופא כשהוא מת. "זהו ההריגה הטראגית ביותר שראיתי בכל שנות שירותי במישרה", אמר אחד מצוות חוקרי מישפחת ראשון-לציון, ש-הגיעו לבית שברחוב השקט, בעיבורי ראי-שון-לציון, כי כשהוצגה לפניו מי שפלטה את הכדור הקטלני, נדהם אפילו החוקר הוותיק. היתה זו ילדה בת שש, שחורת-שיער, בתם של עימנואל ופרידה אלרום, נכדתו של מקס לב.

לא היתה

ניצרה

ב יקורם השבועי השיגרתי של ה-הורים הקשישים, מקס ופרידה, בבית בתם, פרידה, הסתיים בטרagedיה מועצת. ארוחת-הצהריים המישפחתית עברה עלי-הם בשלוות, אולם במהלכה הועלה הרעיון שהביא על מישפחת אלרום את האסון ה-נורא.

מקס, חובבירי מושבע, הציע לחתנו לצאת אחרי הארוחת למיטות קצר. שני הגברים היו מצויידים באקדחים. עימנואל, גבר גבה-קומה ונאה בשנות השלושים לחייו, מחזיק באקדח תופי בעל קוטר 0.22, שאותו הוא נושא דרך-קבע תופי-שותיו. עימנואל אינו שריון בכל חנוגע לכלי-נשק. הוא משרת בצבא-הקבע כי-קצין טכני בבסיס חיל-האוויר במרכז ה-ארץ. אולם מכללי-הבטיחות הבסיסיים לגבי שימוש בכלי-נשק, הנלמדים בכל בסיס-טירונות, התעלם כנראה הפעם, משום-מה.

באקדח התופי אין ניצרה. הוראת-קבע צה"לית קובעת, כי אין לצאת מי-בסיס צבאי עם כלי-נשק טעון. ולא רק זאת: כשהחיל או קצין מגיע לביתו עם נשק, הוא חייב לפרק את הברית ולנעול אותו בנפרד מן הנשק והכדורים, בארון או במגירה.

כללי-בטיחות אלמנטריים אלה מובהרים גם לכל רוכש נשק, ועליו להיבחן בהם

במדינה

(המשך מעמוד 47)

תחנות-שידור בארצות-הברית, בנושאי הפצת אמנות ואמנים ישראליים. אך המפתיע בדבר הוא שאת כללי-הנימוסין המתאימים ביותר לאורח-החיים בארץ מצא דווקא לא הרחק מן המקורות. "את מרבית התשובות לשאלות הצעות בחיי היומיום", הוא טוען, "אפשר למצוא בסיפרי חז"ל, במסכת דרך-ארץ-נוטא, או דרך-ארץ-רבא, במסכות המישנה ובסיפרי הרמב"ם והרמב"ן."

רוסיה המנומסת. "לפי הסטטיס-טיקה של ספרי-הנימוסין", מספר ברוך ברקאי, "המדינה המנומסת ביותר בעולם צריכה להיות רוסיה, שהיא המדינה המור-ציאה יותר ספרים בנושא זה מכל מדינה אחרת בעולם, ובמדינה זו גם השיא של בעלי מדליות-ההצטיינות למיניהן."

והרי מיספר אנקדוטות מתוך האנציק-לופדיה לנימוסין שלו, שיצאה לא מכבר לאור:

- אסור לכתוב מיכתב-יאהבה במכונת-כתיבה.
- אין להציץ בעיתוני זרים באוטו-בוס.
- כששני בדווים נפגשים בדרך, האחד רכוב על סוס והשני על חמור, על רוכב הסוס לפתוח באמירת-שלום. נפגש רוכב

נימוסי ברקאי
חבר-בית ממשלה

סוס עם רוכב גמל, יקדים האחרון באמירת שלום.

● כשכלה בדווית נישאת נהוג להעי-מיד על ראשה, בכניסתה לבית חתנה, כד מלא מים — כדי שתשתוק כמו שהמים שותקים.

בנו של ברוך, איתמר ברקאי, בעל גלריית-אמנות בירושלים, מוכר לכל מיוד-עיו כבחור בעל נימוסים וקסם רב — אך לפי דעת אביו "הוא עוד לא די מנומס". ומוסיף האב: "הוא מתרגז לפעמים."

דרכי האדם

הג'וק של איליה

הערך תמיכה מעמיד

בסכנה את זהקת

הפודקדור הגרוזינית

"כל רוסיה מדברת מה איליה עשה שם!" שם, הלא הוא ישראל. איליה — הלא הוא איליה נמטשווילי: רקדן, כורירי אוגרף, מנהל אמנותי, האחראי על ה-תלבשוות, על התאורה, על הכל, הוא הרוח החיה הנושבת, ומרקדה את להקת הגרוזינים הססגונית הסובבת עתה בערי-ישראל.

"אני המתחרה הכי גדול של הלהקות הכי טובות ברוסיה, מוסאייב וסוחשווילי", אומר איליה בעיברית עילגת. "אני עושה להם פרובוקציות. הם מפחדים ממני. ה-להקה שלנו יוצאת עכשיו לשלושה חוד-שים לאמריקה וקנדה, והאמרנן האמריקאי שלנו אמר שזה יהיה הלהיט הכי גדול באמריקה."

"להוכיח לרוסים". איליה שהיה מב-חירי הרקדנים ברוסיה, הגיע לישראל עם מישפחתו, מגרוזיה, ב-1971. הוא בעל השכ-לה אקדמאית, אמר-יקוד שהיה תלמידו של רקדן-הבלט הנודע, בגרטיאוני. כאשר

SMILE סיגריה חדשה של דובק הוצאה לשוק

Smile — סיגריה חדשה מתערובת אמריקאית המיוצרת ע"י דובק יצאה בימים אלה לשוק.

הנהלת חברת דובק מסרה כי סיגריה Smile מהווה חידוש יוצא דופן במגוון הסיגריות המוצע כיום למעשן.

סיגריה זו היא פרי מחקר ונסיונות שנמשכו כחמש שנים שמטרתם היתה השגת שילוב בין תערובת טבק ארומטית ואמצעי עזר להקטנת הניקוטין בעישון.

השימוש, לראשונה בישראל, בנייר סיגריות אוורירי מסוג ESP ופילטר פעיל חדש שייצר במיוחד עבור סיגריה זו מאפשר להציע לצרכן סיגריה קלה, דלת ניקוטין וארומטית. בנוסף — חידוש גם באריזה, חפיסת סיגריות בעיצוב הנהוג בחו"ל.

מהו הסוד של סנדלי אי-אמרוד?

סנדלי אמרוד מעוצבים בסגנון קלסי מעורר אמית' מעובד כל סנדל היוצא ממפעלי אמרוד עובר בדיקת טיב ועמידות לסנדלי אמרוד סולית נורון מתוצרת סוליאטן בקנותך אמרוד-סוליאטן צעדך בטוח

סוליות מתוצרת סוליאטן

אנחנו נחسل את הז'וקים!

כמה פעמים ניסית להפטר מהז'וקים ולא הצלחת? לאחר חיטוי שלנו, אנו מחסלים את הז'וקים והחורקים ואת מקבלת תעודת אחריות לשנה.

מודיעין 18 ר"ג, פל. 790114-6-5 • אילת, פל. 059-3012.
היתר משרד הבריאות: 21. רש' עסק 181/75

איתן עמיחי הדברת מזיקים

בבית הקברות, כשליחותה את גופת אביה בן ה־60,

לא החזיקה פרידה אלרום מעמד - והתמוטטה

בתה הרגה את אביה

האמא
פרידה אלרום, בתו של
מקס לב, בשנות השלוש
שנים לחייה, נתמכת בידי ידידיה שפחה
אחרי שהתמוטטה במהלך הלוויית אביה.

לפני קבלת הרישיון, גם מקס לב, אדם
שקול, מנוסה וקריירות, כפי שמעידים עליו
מכריו, שכח כנראה כללים אלה.
בתום הסעודה המישפחתית, בעוד פרי-
דה ואמה, רבקה, עוסקות בהדחת הכלים,
הכינו כנראה הגברים את כליהם לקי-
ראת המיטות. היכן התכוונו לירות,
לא ברור. כפי שנמסר לחוקריה מישטרה,
היה בכוונתם לעשות זאת בחולות ראשון-
לציון, בשטח פתוח שאינו מיטות-ירי
מוכר.

שכנים טוענים, לעומת זאת, כי קיים
מיטות בנסיציונה הסמוכה. הוא אומנם
סגור בשבת וככלל הוא מיועד רק לי-
גדנ"עים, אך תושבי האזור המבקשים
להתאמן בירי נוהגים לעבור בשבתות את
הגדר, ולטוות על דמויות-הגיר המוצבות
שם דרך-קבע.

האקדחים הוכנו לפעולה. הם הונחו על
השולחן בחדר-האוכל, בעוד שני הגברים
התיישבו בסלון רחב-הידיים, לשיחה קלה
(המשך בעמוד 54)

פרטיות ומישטריות. המישטרה אינה יודעת את מי להאשים
בהריגה, אם בכלל, והמישטרה עדיין אינה יודעת כיצד לטפל
בהלם הכרוך בהרגעת הילדה, שעדיין אינה יודעת כי היא שהרגה
את סבה.

על כפיים
נישאת פרידה אלרום, אחרי שהתמוטטה
במהלך הלוויית אביה, שנערכה ביום
הראשון שעבר בבית-העלמין בחולון. מותו הטראגי, עקב פליטת
כדור מאקדח-התופי של בעלה, סרן בצבא-הקבע, עורר בעיות

צילום: שלמה סתר

„טרגדיה מזעזעת“

כך הגדירו את המיקרה חוקרי מישטרה
ראשון-לציון. בתמונה נראים מלפנים בני-
המישפחה, כאשר פרידה נתמכת בשמאלו של קרובי-מישפחה. לימינו האלמנה, ריבקה
לב, מאחור כשפניו מוסתרות נראה פוסט עימנואל, קצין בצבא, בעלה של פרידה.

הבת מתמוטטת
פרידה אלרום נישאת בידי בעלה, עימנואל, אחרי
שהתמוטטה במהלך הלוויית אביה. כן נראים ב-
תמונה חבריו של עימנואל מהצבא. פרידה לא יכלה לשאת את הטרגדיה הנווראה,
שבה הרגה בתה הקטנה את אביה, בבית מישפחת אלרום, ביום השבת לפני שבועיים.

האם ניספח לענייני תרבות של ישראל דואג להפצת כלל התרבות או שהוא מתמסר בעיקר להאדרת שמו הסיפורי ולתרגום יצירותיו. איך נוצרו בארץ התאגדויות סיפורתיות הפוזלות לנורמות סיפורתיות של ארצות חוץ תוך תיקווה להשביע את תביעות התרבות של הקוראים שם

MOSHE DOR & MANY MORE

הגוש המאורגן ביותר בניסיון-הפריצה הזה, הם כמה מסופרי דור מילחמת-השיחור, שבעשור השנים האחרון החלו חשים כי הארץ קטנה עליהם, וכתוצאה מכך יוצרים יצירות-סיפורת סנתטיות, המיועדות לשוקים זרים.*

ב. כיצד תורגמו „פיצעי בגרות“

ל„בריגדה החמישית“

למרות מאמצי שיווק סיפורת בלתי-גללים אלה, מס-תבר שאין הסיפורת העיברית, הנכתבת עם קריצה לתירגום, מהווה סחורה בעלת ביקוש רב בשוק-הסיפורת העולמי. הנושא הסיפורתי הישראלי מוצא עליידי סופרים אמריקאיים מיקצועיים כליאון יוריס**, ג'ימס מיצ'נר*** וסול בלו**** ביתר כישרון ויכולת, מאשר הסופרים המ-קומיים, הקורצים לעבר תרגומי יצירותיהם ומשוללים את יכולת ההתמודדות. כך שנותנה בעיית שיווק ודחיפת המוצר הסיפורתי הישראלי המיועד לשוקי חוץ.

מצב אבסורדי זה הפך את המישרה „ניספח לענייני תרבות“ הקיימת בשגרירויות ישראליות רבות, למישרה אידיאלית עבור כל סופר ישראלי, המעוניין בשיווק מוצריו הסיפורתיים השוקים הזרים יותר מאשר בארץ. שעה שהכישורנות הבולטים בסיפורת העיברית מתמידים בסירובם לקבל את מישורת ניספח-התרבות של ישראל, ורואים בהן מישרות משחיתות, הרי סופרים כמו אהרון מגד, חנוך ברטוב ואחרים***** מצאו בתפקיד זה קרש קפיצה לתפוצת עצמם בשפה האנגלית. ברטוב ומגד יצרו סיגנון חדש של ניספח-תרבות, המתמסרים יותר לפעילות כסוכנים-סיפורתיים של עצמם, מאשר כפקידי-משלה המופקדים על הפצת התרבות הישראלית.

בדומה למעגלים החשמליים שלפיהם חולקו ה„פרסים“ הסיפורתיים בישראל בשנות ה-50' וה-60', נוצר מצב מעגלי שבו דואג כל ניספח-תרבות לזה שקדם לו, ולזה שיבוא אחריו, וכל זאת תוך האשליה המתקתה שהם גואלים את הסיפורת העיברית משיממנה ומאלמוניותה.

ג. „מחברות ריכטר“

לפני קצת יותר משנה מונה, למישרת ניספח לענייני תרבות בלונדון, עיתונאי ומשורר בשם משה דור, אשר מעודו לא נימנה עם הרשימה היצגנית הבכירה של השירה העיברית. ההיפך הוא הנכון, הוא נימנה יותר

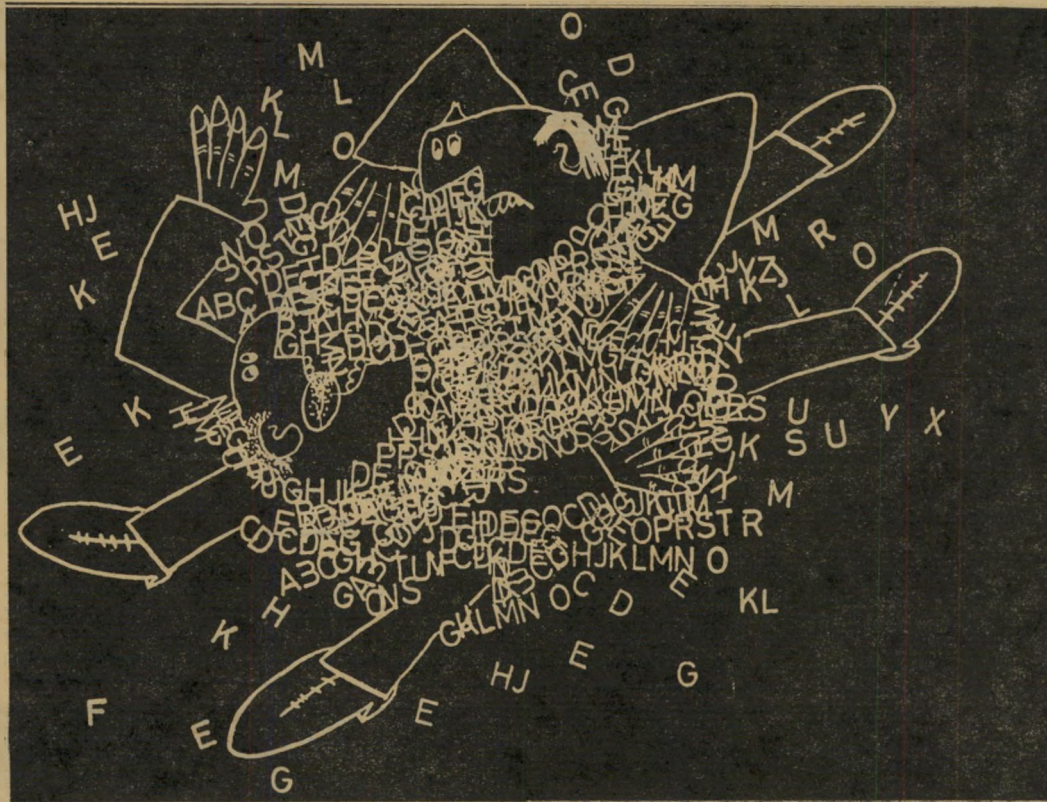
* חנוך ברטוב ואחרים מדור סופרים זה, סיפריהם האחרונים הוגדרו כמיועדים לשיווק בחוץ-לארץ, בסידרת מאמרים שפירסם הפרופסור דן מירון ב„ידעיות אחרו-נות“, אליהם ניתן לצרף את ט(שרני) כרמי ודודי רוזק, המשמשים כסוכנים-נוסעים מטעם-עצמם להפצת שירתם.

** „אכסדוס“.

*** „המנורה“.

**** „לירושלים ובחזרה“.

***** חנוך ברטוב, שהנציח את ניספחותו בספר „ישראל בחצר סט. ג'יימס“ פעל רבות למען תירגום סיפרו „פיצעי בגרות“, שראה לבסוף אור באנגלית תחת השם „הבריגדה החמישית“. לונדון נחשבת כניספחת הטובה מכולן עבור סופרים.

כתבו, קראו, קיבלו את אורחיהם בכתיבה-קפה. היו להם שאלהנות שמדורים, הרגלים והצרות של מעריצים....

בהמשך תיאורו מציין ארתור קסטלר: רק עבודות בודדות מתוך הסיפורת ההונגרית תורגמו לשפות המער-רביות, שעה שמחבריהן והיוחסים ביניהם היו חסרי-משמעות עבור הקורא המערבי. כמייצגים לגזע זה של סופרים מזכיר קסטלר את פרדריק קרינטי*, אטילה געזף** ואחרים.

אותה תחושה של „גטו אינטלקטואלי“ היא הדומי-ננטית בחיי התרבות הישראליים. היא מכתיבה מערכת של התנהגויות חברתיות ויצירתיות, בינות ליוצרים, שמטרתן וסולס-הערכים שלהן מתמקדים ביכולת לפרוץ את חומות הגטו הזה. כך נוצרו להן בארץ כמה התאג-דויות סיפורתיות, שהאינטרסים המדריכים אותן אינם סיפורת-לשמה, אלא פזילה מתמדת לנורמות סיפורתיות של ארצות-חוץ, תוך תיקווה להשביע את תביעות התר-בות של קוראי הסיפורת בארצות אחרות, והזנחת תבי-עות התרבות של צרכניה-סיפורת בארץ.

* סיפרו „סליחה המורה“ ראה אור בעיברית בהו-צאת „עקד“.

** קובץ שיריו „בלב טהור“ בתירגום מרדכי אבי-שאל, ראה אור בהוצאת „עכשיו“.

א. גטו אינטלקטואלי

הסופר ממוצא יהודי, ארתור קסטלר, בסיפרו הסופר הבלתי-נראה*, מתאר את חיי-הירות של בוראשט בירת הונגריה, עיר-מולדתו, בתקופה שבין שתי מילחמות-העולם, כמודל של בירת-סיפורת מדרגה שנייה, הלכודה במיכלול של בעיות התואמות לרבות מבעיות התרבות של ישראל. וכך כותב קסטלר:

אלה שנגזר עליהם להישאר בבית (בהונגריה) נאלצו לכתוב עבור קהילה קטנה; מפונקת, רות-נחת. הסופ-רים והמשוררים הכילמים של הונגריה בשנות העשרים והשלשים למאה, היה כוונתם לתפוס מקום של כבוד בתרבות של כל מעצמה. ההתנמדות והיוסורים של ארצם אילצו אותם להתפרנס מכתיבת טורים בעיתונות, ולחיות כמקביל באטמוספירה של הרבעה-מנטאלית. סופרים כי ארצות גדולות יותר, מצליחים להתגבר על תופעה זו בעזרת האינסטינקטים הטבעיים שלהם: אבל אמן בעייר-רה קטנה ככול לכל ימיהיו לגטו אינטלקטואלי. הגטו הסיפורתי של בוראשט התנהל בכתיבה-קפה, שהיו ביק-השאר מיפקדות לקבוצות סיפורתיות. סופרים רבים

* החלק השני של האוטוביוגרפיה של ארתור קסטלר, החלק הראשון, „חץ לשמי התכלת“ ראה אור בעיברית.

עם הרשימה היציגית של המשוררים הפחות-מקוריים והפחות-בולטים בישראל.

משה דור הינו הראשון מבין משוררי "דוריהמדינה" המכהן כניספח לענייניתרבות בלונדון. את שנת פעילותו הראשונה הוא מיקד בפעולה שכונתה "שבוע הספר העיברי" בלונדון, שבמהלכה קרא משיריו, במסגרת "הייג שיר" ויום אנתולוגיה תחת הכותרת "New Writing From Israel—Selected & edited by Jacob Sonntag". שראחה אור בהר צאת ג'ורג'.

על השער האחורי של עטיפת האנתולוגיה, נכתב: "אוסף חדש זה של כתיבה ישראלית מביא במשולב עבודות של יותר מ-30 מחברים, משוררים וסופרים, יוצרים חדשים ובעלי-שם... ממיטב הסיפורות בתרבותנו. סיפורים בקובץ סיפורים על הקובץ, סיפורים מירושלים, סיפורים על מילחמה ושלום..." ולקראת סוף התיאור מצויין, כי בקובץ נכללות יצירות מאת: "הושע, אפלפלד, עמוס עוז, יצחק אורפז, משה דור, א.ב. יהושע, אהרון מגנר: AND MANY MORE".

מרתקת העובדה, שבין ארבעה מספרים ישראליים, נכלל משורר אחד ויחיד: משה דור, שציבור אוהבי השירה העיברית בתרגום לאנגלית מודע לו כמייצגה הבילעדי של השירה העברית באיים הבריטיים. לא משנה כלל העובדה שמשוררים ישראליים אחרים, שלא נתברכו בדומה למשה דור, בתישעה מתוך עשרה קבין של עסק נותיסיפורות, אך לעומת זאת הותירו חותם של ממש בשירה העיברית, מופיעים על העטיפה בהכללה "ואחרים", וכוונתי למשוררים דליה רביקוביץ, נתן זך, יהודה עמיחי, אנטון שמאס, מאיר ויזלטיר, יאיר הורביץ ויונה וולך — ששיריהם כלולים בקובץ.

הקובץ המופיע לכאורה בהוצאת ספרייכים בריטית מפורסמת, עלול ליצור את התחושה שהוצאתו לאור

* מיפעליתרבות לונדוני, שבו קוראים משוררים משי" ריהם לפי חיוג.

נעשתה על בסיס מיסחרי לחלוטין. אלא שבאותיות-הקט" נות בתוכו נאמר, "רואה-אור בהשתתפות הריבעון היהודי" — במילים אחרות, הבסיס המיסחרי מוטל בספק, מהגם שצורך הקובץ משמש, בין השאר, גם כעורכו של הריבעון היהודי.

בפתיחת הקובץ מצוייה רשימה של פרופסור שמעון זנדבנק, המנסה לשקף ברשימתו את דרכה של הסיפור העיברית מאז מילחמת-השחרור, על-פי קטעים מתוך ספרים מקובלים ביותר על ביקורת הסיפור העיברית, של הפרופסורים ברוך קורצווייל * וגרשון שקד **. פרופסור זנדבנק, באבחנותיו, דקות, עלול להעלות חיוך אנגלי מנומס על שפתי קוראי מאמרו כאשר אלה יקשרו בין תחיית השפה העיברית, עם עליית הציונות לבין שירו של המשורר הישראלי ממוצא ערבי סמיה אל-קאסם, המופיע בקובץ. פרופסור זנדבנק מתעלם, ברשימתו, הידענית, מקיומו של משורר עיברי אלמוני בשם יונתן רטוש, ועוד מרבית אחרים שהותירו ומותיריים את רישומם בשירה העיברית.

גם ציון של עובדות מתמיתות לגבי שירתו של יהודה עמיחי: הקרובה כסינטאקס שלה יותר לדילן תומאס מאשר לו.ה. אודן... או הברקה נוספת בעלת אבחנה מעודנת, מטעמו של הפרופסור הפותח את הקובץ, שם הוא קובע כי לסיפור העיברית אין גם ג'ורג' אי רילקה... שעלולה להביא להירחורים נוגים, כי לסיפור האנגלית אין בודיצ'בסקי או עגנון.

אש לרפרטואר המילולי, שנועד להציג את הסיפורות הישראלית-החדשה, הרי מיבחר מתורגם זה משול לזוג מיכנסיים שנתפר מטלאים שנקלחו מזוגות-מיכנסיים אחרים. מרביתו של החומר לוקטת, מן הסתם, בתיפוזן רב מתוך תרגומים שראו אור בשנים האחרונות בפירסומים רישמיים ישראלים בשטח התרבות, כמו כתבי-

* "סיפורותנו החדשה — המשך או מהפכה" בהוצאת "שוקן".

** "גל חדש בסיפור העיברית" בהוצאת "ספריית פועלים".

העת אריאל שבהוצאת משרד-החץ, ופירסומי "חמכון לתרגומים" שבהוצאת המועצה-לתרבות-ולאמנות.

כתוצאה משעטנו זה, ניתן לפגוש בקובץ שירים של אחד חיים באר, פרק מרומן של אהוד בן-עזר, סיפור של אלישע פורת, קטע מאת שלמה ניצן, תחת הכותרת המרשימה "שעה גנובה" — פרק מתוך רומן הרן בישראל המודרנית וקטע מתוך מחברות אביתר של אהרון מגד, שמסתבר כי המיר את שמו באנגלית ל,מחברות ריכטר", ומעיד רבות על מגמות הסיפורות של מחברו. כמו-כן מתפרסמים באנתולוגיה זו שירים של ישראל המאירי ועוזי שביט שהינם, מן הסתם, "יוצרים חדשים ובעלי-שם... ממיטב הסיפורות בתרבותנו" כמאמר עורך האנ-תולוגיה.

לא נפקד מרשימת המשתתפים מקומו של הניספח לענייני תרבות, משה דור, הנוטל לעצמו את הדוברת מעל לעוגת הקצפת של הסיפור העיברית המתורגמת, תוך שהוא מפרסם שיר תחת הכותרת אקטובר 1973, העלולה לתת לקורא הבריטי את התחושה ששיר רדוד זה מהווה את הביטוי-הסיפורי החשוב ביותר למילחמת יום-הכיפורים.

עצוב ומבזה לראות אנתולוגיה שכזאת, מלאת יומרות ועירפול, חסרת מדיניות ופרופורציה, אנתולוגיה המת-עלמת מיוצרים כמו יונתן רטוש, יצחק בן-נר, עמוס קינן, יהושע קצנ, בנימין תמוז, הרולד שימל, דן בן-אמוץ ואחרים. במקום להציב ציון של כבוד לחיפוש-הדרך של הסיפור העיברית, העמידה האנתולוגיה אות-קלון.

אולי הגיעה השעה שמשרד-החץ ישנה את השיטה, ובמקום משוררים כושלים או עסקני-סיפורות, יציב ב-מישרות הניספחים-התרבותיים פקידים ללא יומרות של תרבות, ויחסוך עוגמה מהסיפורות-העיברית.

הערה: סופרים כעמוס עוז, א.ב. יהושע, יהודה עמיחי, עמוס קינן, דן בן-אמוץ ויצחק בן-נר מצליחים לפרסם מיצירותיהם כארצות אחרות גם מבלי להורקס לשירותי-התיווך של ניספח-התרבות.

אלימות

מאת: קרל קרולוב

א. היא הגיחה מן המחבוא, הישבה לחיים מתכת מתה, והנושאים-יונותנים האחרונים קלפם כפפותיהם ופרשו. בחיוכים שלפו את פיקדונם. ב. היא הגיחה מן המחבוא.

ואבוד המקום ממנו התבוננה. דלתות ניפרצו. חלונות נימנעו. אפר ומרגמות התפזרו בעיניים ושפתיים מכווצות מתחת לפיצוצי אגרופים. הלילה השפוך ומזוהם נכון למיתקפתה ולרגעים קודרים. בקרוב יחדלו הלבבות מפעום במסווה של מסכי חלודה.

מיוזיקל לאומי?

בחטף

ציוני-ראמנות מלחשות כי העיתונאי אדם ברוך (מושא) עומד להתמנות בימים אלה כמבקר-האמנות של היוםון ידיעות אחרונות. הסיבה למינוי: מבקרת-האמנות של היוםון, שרה כרייטברג, נתמנתה כאוצרת-אמנות במויאון תל-אביב. אדישות קהל קוראי הסיפורות בארץ, הביאה לכך, שסיפור מאת הסופר הצעיר אריה קרייזשק, תחת הכותרת "צורה של סבל" שבו מתואר צעיר ישראלי שנשא ערביה לאשה ונודה בהדרגה על-ידי בני-משפחתו, אשר פורסם בדבר — לא זכה בתגובה כלשהי. נקיר דתי-פינה העלולה לגרום לסתף ביחסים הרעועים בלאור-הכי בין שני כיתבי-העת עכשיו וס/קריאה עורר המחזאי יוסף מוונדרי, שהחליט להוציא את סיפורו הרא-שון בפרוזה ויומן נוכחות, שגירסה מומחזת שלו מועלית בימים אלה על קרשי-הבמה, בהוצאת ס/קריאה. מונדי, שסיפורו תוכנן לראות אור בהוצאת עכשיו שפירסמה ב-כתבי-העת שלה שיצא לאור בשבוע שעבר, את המערכה הראשונה של מחזוון המחשית העומד להיות מוצג בהבימה — העדיף לראות את סיפורו מתפרסם בהוצאה היירי בה. מאז התפטרותו של מנהל התיא-טרון הלאומי הבימה, יוסי יזרעאלי, נושבות שמועות הטוענות בעקשנות, כי סכום הפיצויים שועמד לקבל יזרעאלי, הנו בן 5 ספרות, שמועה עקשנית נוספת מ-הבימה טוענת כי שלמה בר-שביט, מנהלו החדש של התיאטרון, הזמין את ה-במאי יואל זילברג, לביים מיוזיקל בתיא-טרון הלאומי. וכבר נמצאו שחקנים ש-

אדם ברוך במקום האוצרת

אנתולוגיה מודרנית

קרל קרולוב נולד בהאנובר, ב-1915. בשנים 1939-41 למד סיפורות ופילוסופיה באוניברסיטת ברסלאו וגטינגן. סיפרו תי-ראשון ראה אור ב-1952. קרולוב פעל רבות לתרגום שירת משוררים ספרדיים וצרפ-תיים לגרמנית. הוא קשור לסוריאליסטים הצרפתיים, וערך אנתולוגיה לשירה סר-ריאליסטית צרפתית מאפולינר למישו. כי-יום הוא מתגורר בדראמשטדט, ועוסק ב-בעיות תיאורטיות של השירה המודרנית. זכה בפרס גיאורג ביכנר, החשוב בפרסי-סיפורותיים בגרמניה.

שלמה בר-שביט במקום הקודם

החלו מכנים את התיאטרון: "המיוזיקל הלאומי". בחול-המועד פסח עומדת לי-התכנס ועידת "אגודת הסופרים", בהשי-תתפות ראשי-הממשלה יצחק רבין, נשיא-המדינה פרופסור אפרים קציר, ושרי-החינוך אהרון ירלין. על אגודת הסופ-רים, המנותקת מזה שנים מן המתרחש בחוץ הישראלי, אמר סופר תל-אביבי נודע: "אגודת-הסופרים היא האירגון הי-ישראלי האחרון שמילחמת יום-הכיפורים טרם הגיעה אליו — ולמעשה היא פועלת בכוח האירציה מאז פוגרום קשינב". הסיפריה הלאומית בירושלים, שנקלעה לי-קשיים כספיים כתוצאה מרכישת "אוסף ששון" לפני יותר משנה, אילצה את מנהל-פרופ' ראובן ירון, להוציא למכירה כמות עצומה של ספרים, ולפתוח במסע של צימצומים בכוח-אדם. בין הספרים ש-הוצאו למכירה, גם סיפרי ד"ר (ספרים נדיר-רים) שהיו עד כה אסורים בהשאלה.

ביעור חמץ

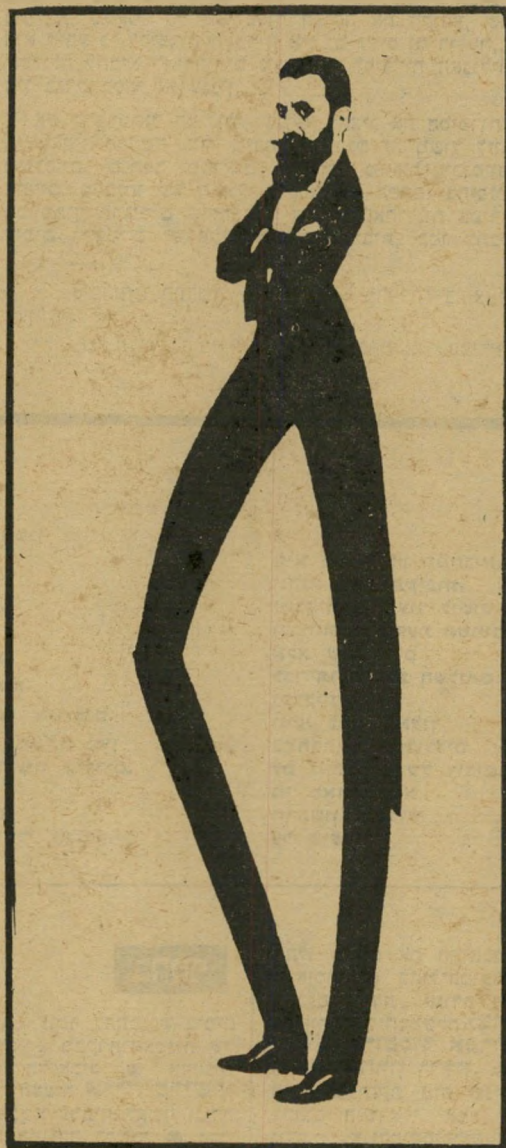
מוספיה-הסיפורות של ערב-פסח ימלאו שוב ביצירותיהם של שלמה שנהוד, אבות ישורון, משה שמיר, חנוך ברטוב, ראובן כרייטברג, חיים הזז, אביבה הזז, אבנר טריינין, שמאי גולד, בנימין גלאי, פרופ' יוסף דן, פרופ' הרלפי-ש, ד"ר פלוגי וד"ר אלמוני. שוב תגלה הפער בין הקוראים לבין מוספיה-הסיפורות, פער שיסביר עדימה מנותקים לתם מוספיה-סיפורות מן המתרחש בשנתיים האחרונות בסיפור העיברית.

Advertisement for a book titled "מאמר" (Essay) by "בנימין זאב" (Benjamin Ziv). The ad includes a large, stylized title and a detailed description of the book's content, which appears to be a collection of essays or a critical study. The text is dense and uses various typographic elements to draw attention.

**„מילוי החובה הוא אחד התענוגות המעודנים שהמציאו בני־אדם...
אחלול תנועת־המונים גדולה להתנצרותם החופשית. בכבוד ובהגיונות
של כל היהודים... יש לי זכות להיות האנטישמי הגדול שבכולם...”**

חזוה־המדינה כבן־תמותה

תוארכיכו, כמוהו כגרמני, אנגלי, צרפתי; בקיצור ככל בני התרבות.
יש צורך בממון רב להגשמת חזונו, הי
אם הצדקה היהודית תתמוך כך?
אופייני הדבר, שבשום עם אין כלי־כ הרבה צדקה וכלי־כ הרבה קבוצים כקרב היהודים. הצדקה מקלקלת את האופי־הלאומי. הצדקה היהודית (בידי נדבנים כי רוטשליד) נהפכה למכונה המחרישה את זעקות המצוקה. **מהי עמדתך לממון של משפחת רוטשליד?**
שידך?
איאלץ לפתוח במערכה נגד הרוטשילדים... הסכנה הר עולמית הגלומה בתמנון זה... (יש צורך) בנקמה גוראה באותם בנקאים גדולים... הם יהיו ראויים לה...
האם אתה מאמין בדמוקרטיה?
הדמוקרטיה היא שטות פוליטית. מחליט עליה רק המון משולהב בשעת התרגשות של מהפכה...

ד"ר בנימין זאב תיאודור הרצל (1860—1904)
משפמן, סופר, מחזאי ומדינאי, חוזה „מדינת היהודים“, מנהיג שגדל באזורת המאה ה־19, וספג מרוחה — שעה שעיניו היו נשואות למאה ה־20. בדמותו נילם ד"ר הרצל, בחייו, את כל הקונפליקטים הדתיים, תרבותיים ולאומיים של יהודי.
לאחרונה ראתה־אור בהוצאת „עם עובד“ המונגראפיה „הרצל“ מאת עמוס אילון, המציגה את האדם המסתתר מאחרי „אגדת הרצל“, ואת מיכלול דעותיו אידות נושי איים יהודיים (וישראלים) שטרם באו על פתרון. במקום ביקורת על המונגראפיה, בחרה מערכת „העולם הזה“ להציג שאלות בעלות אופי ציבורי ואישי, בעלות השלכה במציאות הנוכחית, תוך ליקוט התשובות במונגראפיה גופה. דרישה מוזמנת זה נערך בידי דן עומר:
מה דעתך על יצירת „אגדת הרצל“?
ראיתי והאונתי להולדת אגדת־אישיותי. העם הוא

**אני אוהב רק
את אותן הנשים
הדורסות אותי...**

**לא השגתי כלום מבחינה
אינטלקטואלית... רק גיליח
כ־שרון ממוצע...**

אבר בכוח הדמוקרטיה לשמור על צדק, ומשפט.
דמוקרטיה המעמידה בתידין־של־משבעים בלתי מוצלחים כבר היא מלוכנית על־פי טבעה. לא חסר לה אלא רודן, וזה ימצא.
טוענים שחפצת להמריד את בנך האנס כדוגיה של המדינה־היהודית. כיצד ראית את טקס הכתרתו?
התהלכה תצא מארמון הדוגיה ותיפתח עלידי פרשיו הרצל. אחריהם תותחנים ורגלים... בעוד הכל צועדים לבושים מדים חגיגיים עטור־זוהב, והכוהנים הגדולים תחת אפריונים, הדוגיה עצמו ילבש בגדי־קלון של יהודי בימיה־ביניים: כובע מחודד, טלאי־זהוב... רק בתוך המיקדש נשים על כתפיו גלימה מפוארת וכתר על ראשו. פירוש הדבר, בעיניו אינך אלא יהודי מסכן. לעולם אל תשכח מה סבלנו. אבל בעיני העולם אתה נסיך רבי תפארת. כשהשבת כי אולי אכתיר ביום מן הימים את בני (האנס) לדוגיה... ביתה־מיקדש, בפני רביה־מדינה... עמדו דמעות בעיני... *

מאות בשנים נשתרשו בתרבויות ולאומים שונים, נבדלים זה מזה, קבוצות קבוצות...
אז מה הם בעיניך חיים יהודיים.
(כאשר) יניחו לכם לחיות — כאשר תדעו כיצד למות.
אם כך, מדוע הטריד אותך נושא הדגל.
„דגל? מה זה? מוט עץ ועליו פיסת־בד?“ לא אדוני, דגל הוא הרבה יותר מזה, בדגל מוליכים בני־אדם... למען דגל, בני־אדם חיים ומתים. על־פי האמת הרי זה הדבר היחיד לשמו מוכנים הם למות בהמונים. אם מחנכים אותם לזאת.
אתה רוצה לומר שבני־אדם יעזבו ארץ צות על־מנת למות למען דגל?
האמן לי את הפוליטיקה של עם שלם — ביחוד עם המפורר בכל העולם — אפשר לנהל רק באמצעות דברים אשר אין להם שיעור, דברים המרחפים באויר. יודע אתה ממה יצרו את האימפריה הגרמנית? מחלומות ושיירים, מהזיות על דגלים של שחור אדום וזהב; ובזמן קצר מאוד, ביסמארק רק טילטל את העץ שבעלי־חזון נטעו אותו...
אזה הסיבות שהניאו אותך לחולל את הציונות?
ארץ־הבחירה מצוייה במקום שאליו נישא אותה... ארץ־הבחירה, שם יורשה לנו סוף־סוף להצמיח אפים עקומים, זקנים שחורים ואדומים, רגליים עקומות, מבלי שיבזו לנו על כך... שם נחיה סוף־סוף כאנשים בני חורין, על אדמתנו... שם ייהפך כינויה־גנאי „יהודי“ לי

רגשני; ההמונים אין להם ראייה בהירה. נדמה לי שכבר עכשיו אין להם מושג ברור עלי. אך קל מיתמר סביבי. אולי יהיה עמו־ענן אשר בו אתהלך.
מה הניע אותך לפעול כפי שפעלת.
מילוי־החובה הוא אחד התענוגות המעודנים שהמציאו בני־אדם.
מה היתה הרגשתך שעה שהתחתלת כי פעילותך הציונית.
(כמו) ריקוד בין בייצים, שכולן בלתי־נראות. **כיצד השפיעה עליך ההתנגדות היהודית האישיותך בראשית דרכך המדינית.**
עלי להודות בגלוי לעצמי: רוחי נפלה. היהודים נגדי עד כדי כך שאני מרגיש שיש לי הזכות להיות האנטישמי הגדול שבכולם.
וההתנגדה היהודית שיה אותם ימים.
העילית היהודית מורכבת מנבלים עלובים.
והעם?
אם תרצו אין זו אגדה.
כיצד ציירת בעיני עצמך את דמות המנהיג.
המנהיג חייב פשוט לחבוש את הכובע וללכת בראש, ואז ילכו אחריו השאר בהתפעלות ומסירות. האם מעריצים את שכלו? (לא!) מעריצים את הכובע ואת העוז שנדרש כדי לחבוש אותו.
כיצד נראתה דך הציונות אחרי שי חוללת אותה.
הציונות היא רעיון מצויין; הצרה היא, שמן הנמנע להוציאה אל הפועל על־ידי... יהודים.
האם הסיבה נעוצה ב„בעיה היהודית“.
הבעיה היהודית אינה לאומית ואינה דתית, אלא חברתית.
האם יתכן שכתוצאה מכך אתה מבין את האנטישמיות.
אני מבין את האנטישמיות. לא באשמתנו נשארנו אנו היהודים גוף ור בתוך העמים השונים. בגישו דבקו בנו כמה תכונות המפריעות לחברה. אנחנו דבקים בממון מ־ שום שהדיווח אותנו אל הממון (בימי הביניים)...
יתכן שכתוצאה מכך שמרה עדינו הי תרבות היהודית?
תרבות יהודית? מה זה?
אבר ביהודים נשתמרה מסגרת הומינינית.
(כאשר) ישובו היהודים הביתה באחד הימים, (ויתקבצו בארצם), הרי למחרתו יתברר להם כי אינם עוד עם אחד.

* ילדיו של הרצל, הנס, פאולינה וטרודה חיינים היו טראגיים. האנס התנצר, פאולינה התמכרה לסמים, שני הם התאבדו ב־1930. טרודה אושפזה שנים רבות בבית חולים לחליית־רוח וניסתה ב־1943 במחנה ריכוז נאצי.

ואף-על-פי-כן אני חש, אני יודע כי אני סופר גדול שפשוט לא נתן את מלוא השיעור שיש בו משום שנגעל מזולתו ורפו ידיו.

מהו יחסך לנשים?

בנות אותו מין המטילא לפעמים את הסוממקאות שלנו. היתה לך אייפעים אהבה גדולה לאשה? לילדה בת שלושה-עשרה. מאגדה... נישתי אליה בר תשוקה. גבירה פשוטה מתוקה ויפה גדולה-קטנה! רציתי לבשק לה. היא רק הסבה את ראשה... לא ראתי מאומה זולתה. הילדה המתוקה שימלתה הקטנה עודנה קצרה, הגוף המתוק בלתי-מפותח — אבל פנים חמודים, אציליים, עדינים כל-כך...

הרכות המתוקה של קווי גופה... טעמתי מראש את ניחות שער-הזהב שלה... האם אותו בך, בתה המקסימה של תשוקה דמיונית... לבי יצא אל הילדה הזאת... האם האהבה הזאת התגשמה?

אהבה טהורה ובלתי-מושגת... האם כבר סיפרתי לך כי אני אוהב רק אותן נשים הדורסות אותי? * שאלה אחרונה: האם חשית מידדות כי נועדת לגדולות? איזה חלום במחלכו נילגה לך, "המלך המשיח" ומה הוא אמר לך?

הוא לקח אותי בורעותיו ונשאני על כנפי רקיע. על אחד מענני זוהר פגשנו... במשה רבנו (תווי פניו היו דומים לאלה שבפסלו של מיכלאנג'לו, בילדותי אהבתי את דיוקן השיש הזה). המשיח קרא אל משה, "אל הילד הזה התפללתי!" ולי אמר, "לך ואמור ליהודים כי עד מהרה אבוא ואעשה מעשים גדולים למען עמי ולמען כל בני האדם!" את החלום הזה שמרתי בלבי ולא הרהבתי עוז לגלותו לאיש...

* מוסיף עמוט איילון בעמ' 64-5 בסיפרו: "פרצות עוררו בו (בהרצל) גועל, אבל בשרו נכנע לעכור ולאסור. כמרבית הצעירים הלך גם הוא לבית-זונות ובילה לילות בהעמדת פנים, מתוך לב כבד, כמופקר עליו מבלה-עולם. אחר-כך שוא את עצמו על שאיבד את שליטתו העצמית ועל שטימא את עצמו. ביוני 1880 נידבק במחלת-מין, מן הסתם זיבה... יתכן כי תוצאות אלו, הן שגרמו לדלקות ולכיבים בירכיו, להתעלפויות התדירות, להתקפים של חוסר דם במוח, ולבסוף להתקפת-הלב...

מהו ההצדחה עבורך?

אני זקוק כל-כך להצדחה. אני עולה ופורח רק עם ההצדחה.

אם אשכנח ירושלים תשכח ימינו. מהו תוכניתך לגבי ירושלים.

ירושלים תהיה אקסטרטוריאליה. היא לא תהיה שייכת לשום צד, ותהיה שייכת לכולם — מקום קדוש בבעלות משותפת של כל המאמינים, נחלתם הגדולה של התרבות והמוסר... אנחנו מבקשים רק את אדמת-החולין... המקור מויתר-הקדושים יהיו אקסטרטוריאליים.

האם עימוקך בפוליטיקה פגם ביכולתך הסיפרותית.

לא השגתי כמעט כלום מבחינה אינטלקטואלית, ורק גיליתי כישרון ממוצע... כסופר, ביחוד כמחזאי, אני נחשב לאפס, פחות מאפס. מציינים אותי רק כעיתונאי טוב.

האם מסוגלים היהודים להקים מדינה וחברה ככל שאר העמים.

אין אני יכול להסכים כי הישוב היהודי שהייתי רוצה לכונן מוכרח להיות צריאופק, אורתודוקסי, ואי-ליברלי... האם היו מיסדיהן של מדינות אחרות — מדינות שכיום הן גדולות — חזקים, חכמים, משכילים ועשירים יותר מאתנו, היהודים היום?... מדוע לא נהיה אנחנו מסוגלים לעשות זאת? הגזע שלנו מוכשר יותר מרוב העמים האחרים על-ידי-אדמות. וזו, לאמתו של דבר, סיבת השינאה הגדולה. עד עכשיו לא היה לנו בטחון עצמי. כיום שבו נתחיל להאמין בעצמנו, יבוא הקץ למצוקתנו המוסרית. הצעתך היתה לקבץ את היהודים בארץ כה חיים הערכים. חשבת שהמצב עוזר ליצור קונפליקט בין שני עמים.

אך מי זה יאמר להרחיקם משם? טובתם ועושרם הפרטי ירבו מתוך שנביא נכסים שלנו. המאמין אתה שערבי שהוא בעל קרקע בפלשתינה, או בעל בית ששווי שלושת או ארבעת אלפים פראנק, יצטער לראות בעליית ערכם פי חמישה או עשרה? והרי זה הדבר שיקרה בבוא היהודים. וזאת מן ההכרח להסביר לילידים... מי שיתבונן בעניין מנקודת-ראות זו, והיא הנכונה, ממילא יעשה ידיו הציונות...

והערכים חסרי הרכוש?

אני מקבל על עצמי לחשוב גם על ה"פלחים" אם אגיע פעם לשלטון.

האם קבלת כנשיא ההסתדרות הציונית מושכורת?

והכבוד העצמי שלי? אתה סבור שהייתי מסוגל לשאת מצב מביש כזה? ישמרני השם מלהיעשות אייפעים חלוי (מבחינה כספית) בתנועה הציונית!... הציונות עולה לי בכסף, ואסור לה להכניס לי כסף... מה דעתך על הכספים שהושקעו בארץ עד כה?

במיליונים שפוררו כאן בחול, וניגנבו ובזבזו, אפשר היה להגיע להישגים אחרים לגמרי.

האם אתה ישר באופיך?

לא תמיד אני דובר אמת, אפילו לא לעיתים קרובות. ובכל-זאת אני יצור כן וישר.

מחכים לכם במצפה רמון

כי היא עכשיו צעירה יותר. מתפתחת בקצב מהיר ויכולה לקלוט בשיכון ובתעסוקה הרבה בעלי מקצוע וזוגות צעירים.

לאחרונה נוספו בה עוד 3 מפעלים. הושלמה בנייתן של דירות חדשות בנות 4 ו-3 חדרים ובבניה דירות נוספות רבות.

יש פעוטונים, גנונים וגני ילדים לגילאי שנה עד בית ספר - לכל ילד. בתי ספר. מרכז תרבות פעיל ומופעי אמנות. מתקני ספורט מעולים. בריכת שחייה ונוף שאין דומה לו בהי הנגב. 900 מ' מעל לפני הים. בעיקר, חברה צעירים השואפים שמצפה רמון תהיה לשוב גדול ותוסס שגאווה לחיות בו.

כלשכות המודיעין של המרכז להכוונה לערי פתוח: בתל אביב: רח' אסתר המלכה 4. טל' 221355. בחיפה: רח' חסן שוקרי 4. טל' 666101. נציגי מצפה רמון, יקבלו מעונינים לשיחה אישית בכל יום ה' בין השעות 12.00-15.00. כלשכה בתל אביב ובכל יום ו' בין השעות 10.00-13.00. כלשכה בחיפה.

מובטח לך!

שיכון בתנאים נוחים. תמריצים, השתתפות בהוצאות ההובלה. זיכוי במס הכנסה. זכות לפיצויי פיטורין ממקום עבודה קודם. פרטים: במועצה המקומית במצפה רמון. טל' 057-88014, 057-88189.

למפעלים במצפה רמון דרושים:

רפאל הנדסאי ועובדי יצור. מבקר איכות. מכשירן. אחראי לעיבוד שבבי ומדריך למתכת. מקסימה נהגי מיכליות. חשמלאים למתח גבוה. מנהל אחזקה. טכנאי בקרה. מכשור ואלקטרוניקה. אורלייט עובדי יצור. מבקר איכות. משרד הבטחון. טכנאי אלקטרוניקה. מסגרים. עובדי אחזקה. טבחים. לבורנסית. פלסטיקה. עובדים בלתי מקצועיים. אשליל מסגר. רתך. מסיק דודים.

זוגות צעירים בעלי מקצוע

(המשך מעמוד 49)

על כוונתה. שני כלליה נשק המשווים והמבדלים משכו את עיניה של הילדה בת השש. בתם של עימנאל ופרידה. לא חלף זמן רב ואקדת התופי הסרתיניצרה של אביה הפך ללימישח בידיה הקטנות. היא כיוונה את האקדת הטעון אנה ואנה ופלטת קולות ירי. גם אחיה בן השמונה, תלמיד כיתה ב', אחז באקדת, זה של סבו, בעל הניצרה, והחל "מתקין" את אחותו. המישח המסוכן, שהתנהל תוך השמעת ציחקוקים קולניים, לא עורר כי נראה כל דאגה בלב מקס ועימנאל, שהיו שקועים בשיחה.

עד שכלייה נשק כוונת אליהם. הפעוטה אימצה את שתי ידיה ללחץ על ההדק, והכדור נפלט. "את הורגת אותי!" זעק הסב, קודם שפרץ בריצה מבוהלת לעבר דלת הדירה. עימנאל מיהר לחטוף את האקדת מידי בתו, ורץ אחרי חותנו. היתה זו טעותו הטראגית השנייה של עימנאל. איש צבא ותיק, כלליהבטיות השיגריות קובעים: לעולם אין לטעון את הכדור הראשון באקדת התופי, הנעדר ניצרה. הלחיצה הראשונה על ההדק חייבת תמיד להיות "על ריק".

מי

אשם?

ה כדור הראשון, שנורה בידי הילדה, היה קטלני. הוא פגע בעורק הצוואר, והמות נגרם כתוצאה משתני דם פנימי. מידי המוות היה בלתי נמנע, והביא בעיקבותיו טרגדיה נוראה על בני המשפחה.

סיפרה אחת השכנות, חברתה הקרובה של פרידה אלרם: "מייד כששמעתי ירייה, רצתי החוצה. חשבתי כמובן ש מדובר במחבלים. עוד הספקתי לצעוק ליילדי שיעזבו את השולחן, שם אכלנו צהריים ושירוצו לחדריהם.

"על מדרגות הקומה הראשונה שכב אבא של פרידה. כמעט שלא היה דם. הוא רק חירחרר הניסה לצעוק. עימנאל הגיע מייד עם המפתחות, וגרר אותו לימכונת הצבאית.

"פרידה היתה בשוק איום. כל אותו אחר הצהריים היא צעקה, ואי אפשר היה להרגיע אותה. הילדה בכלל לא הבינה מה קרה. מייד לקחו אותה לבנימישפחה אחרים המתגוררים גם הם בראשון לציון ויש היא נמצאת עד עכשיו, כנראה עד שייגמר האבל. איתה נמצא גם אחיה, הגדול ממנה בשנתיים בערך.

"עד כמה שהבנת, עימנאל ופרידה עדיין לא הסבירו לילדים מה קרה באמת. הם רק אמרו להם שסבא מת. אבל פרידה חודק לעזרה של פסיכולוג כשהיא תחליט לספר לילדים את האמת. וזאת, רק אחרי שהיא תתאושש. זה יקח בוודאי עוד זמן רב."

בעייה של

מישפטנים

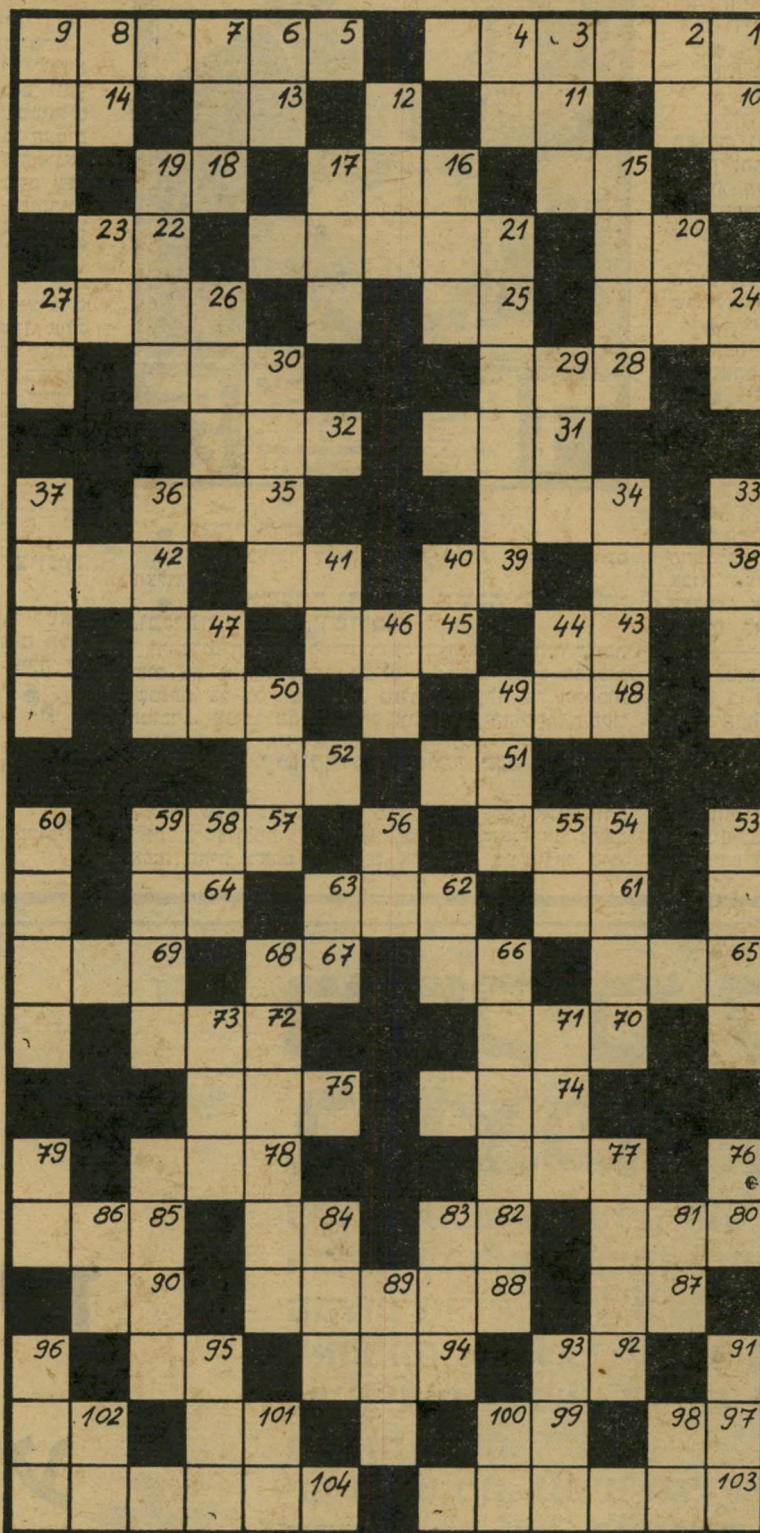

ה חוקרים גם אינם יודעים את מי להאשים בהריגה. "ודאי שלא את הילדה", אמר אחד החוקרים. "וגם את אביה אי אפשר להאשים. כך או כך, בטוח שזאת לא היתה הריגה במתכוון. מה עור שים במקרה כזה, של הריגה כתוצאה מרשלנות וחוסר-מזל, יחליטו המישפטינים. יש להם כאן בעייה לא קלה."

בביתה של רבקה לב, ברחוב הרוא"ה 222 ברמת-גן, שורר אבל כבד. בטכס ההלוויה התמוטטה הבת, פרידה, אשה נאה בשנות השלושים לחייה. היא לא עמדה במעמסת הסרגדיה, והובלה בידי בעלה אל מכונתם, שם ישבה המומה עד תום הטכס הקצר. רבקה לב לא חדלה ללמלל: "איך אסון כזה יכול לקרות? כל שאר בני-המשפחה היו גם הם נתונים בבלם."

כחלוף ימי האבל תישאנה עוד בעיות אחדות הדורשות פיתרון. אמר אחד מ קרובי-המשפחה: "זה יהיה הלב לכל ה חיים". אך הבעייה החמורה ביותר תהיה, כמובן, כיצד מסבירים לילדה בת שש שהיא זו שפלטת את הכדור שקיפד את חייו של סבא שלה?

תשבץ השולם הזה 2065

מאונך:

1. כוח לוחם; 2. פרייבטן; 3. התרנגור לט היא כוז; 4. כמו 97 מאונך; 6. זכר בבקר; 7. מפעיל מרגמה; 8. בארישבע (ר"ת); 9. מדינה; 12. רכב גורר; 15. הויית-לילה; 16. גדה; 17. מישכן; 19. חבל בארץ; 20. פרוסה; 21. מאוהב בעצ-מו; 23. מנעול פטנטי; 24. נועם; 26. תחום; 27. בתיקול; 29. מגן על העין; 30. דתי מאד; 33. גניוס; 34. כללינשק חם; 36. רוח רעה; 37. הרויית הצבא; 40. אסיפהניה; 41. מילת-שאלה; 44. חודש עיברי; 46. שמא; 47. מאור קטן; 49. מאבני החושן; 50. תמך; 53. אשרה; 54. תשלום; 55. ראש, בערבית; 36. אויב; 58. נישא; 59. לכאן; 60. יודע; 62. שנון; 63. בגד-שרד; 66. גיגי; 68. מחורר; 71. אלגוריה; 73. הניגוד לפשט; 76. קליפת העיב; 77. גם בפראג היה כזה; 79. בוא הנה; 81. מזמר; 83. תענית; 84. כבל דק; 86. מילת-חיוב; 89. הנשיא המנוח; 91. להט; 93. חודש עיברי; 95. מוט דק; 96. אגו; 98. יתיו; 100. זאת; 101. רומס; 102. מילת-שלילה.

מאונך:

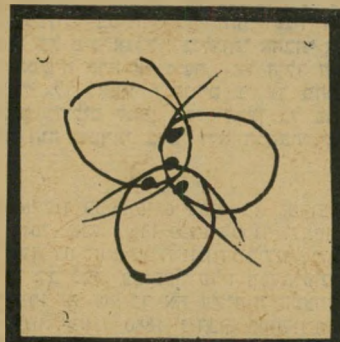
1. היפוקריטיות; 5. עיר בארץ; 10. תבואה; 11. אות-הניצחון; 13. רמת-גן (ר"ת); 14. מזמר; 15. שיהמפתח; 16. כללינשק "קר"; 18. קוסם; 20. מילת-שלילה; 21. גורה קטנה; 22. מטבע ישרי אלי (ר"ת); 24. ריחפו מעל; 25. משמש בקפיצה-לגובה; 26. עליצות; 28. מאכל נוזלי; 30. אולם; 31. ישמח לבב אנוש; 32. שאלו חידות; 34. מין רימון; 35. עובר שיצא לאוויר-העולם; 38. קידומת ערבית; 39. מצבת-זיכרון; 41. ריקבון; 42. חידלון; 43. מגיע; 45. חלוש; 47. מילת-זירון; 48. רעות-רוח; 50. דרגה ב צה"ל; 51. רוח רעה; 52. לא קר; 54. עצם; 57. חפר; 61. מושת על האורח; 62. נידוי; 64. מביא בברית אברהם; 65. נהרה; 66. קיטור; 67. שופט; 69. ערוץ; 70. שינן; 72. מיורח; 74. למקום ההוא; 75. תרנגול; 7. הלכו בגלות; 78. תאום לקנה; 80. התגוררו; 82. עוף-טרף; 84. חייב; 85. ראפיה; 87. נוכרלעיל (ר"ת); 88. "אשרי ביתך"; 90. מטבע יפאני; 92. זו; 94. גד; 95. זיל; 97. קריאת צער; 99. עוף-טרף; 101. כלליקיבל; 102. לאן; 103. ברכה יהודית; 104. חשוך-למחצה.

קשקשת 2065

הפעל את דמיוןך ונסה למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה. אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: קשקשת", ת.ד. 136, תל-אביב.

קשקשת 2063

● ראשי שלושה רס"רים מנסים להתאחד לאיי.קו. 100.

● פמל יוסף קאופמן, ד.צ. 1215, צה"ל

● אורגיה של חיפושיות. דליה כהן, רח' המישלטים 6.

● קריית-שלום, תל-אביב שלושה מקקים בסעודה אחרונה לקראת ערב-פסח.

אבי נחמיה,

רח' תל-חי 11, רמת-גן

● נשמע בין חיפושיות: "תרד ממנה, אני הגעתי קודם ת"רדי תבלין, רח' גור 6, תל-אביב

● מזוכרונתיו של פרפר שיכור. יוסף ורטר, שד' בן-ציון 16, תל-אביב

Pizzeria Rimini

מסעדות איטלקיות

תל-אביב, ככר אתרים טל. 288800

תל-אביב, ככר מלכי ישראל 4

טל. 263987

תל-אביב, רח' אבן-גבירול 24

טל. 266177

תל-אביב, דיזנגוף 93 טל. 221681

חיפה, רח' הנביאים 20, טל. 640201

חיפה, דרך רופין טל. 252654

סוס העץ הגדול והיפה של שמואל תמיר

הסכימו השניים, וכולם יחד עזרו לשמואל תמיר לגרור את הסוס ולדכניסו בשער. בחצות הלילה, עם מניין הקולות בבחירות הפנימיות של ד"ש, נפתחה דלת הסוס, ואנשיו של שמואל תמיר יצאו חרש. כל אנשי תמיר (7 מתוך 13 הראשונים ברשימה) יצאו בזה אחר זה.

כשהתעוררו אנשי ד"ש — חברי „שינוי“ לשעבר, נציגי ערי הפיתוח ועדות המזרח, הנשים והצעירים — הבינו עד מהרה מה קרה. אך היה כבר מאוחר מדי: שמואל תמיר ואנשיו, שהתחבאו בבטן הסוס כבשו את מפלגתם.

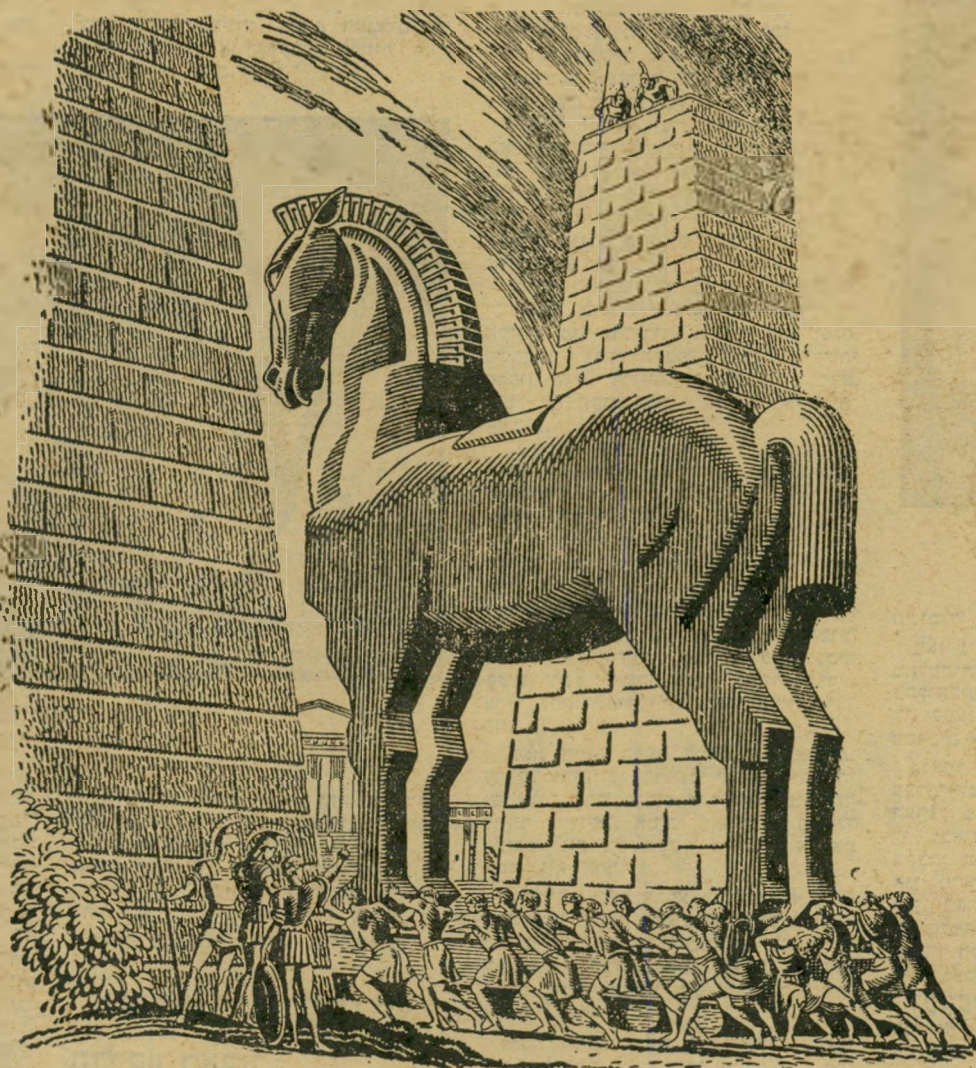
כך נפלה ד"ש.

כך קם „המרכז החופשי“ המורחב.

שלושים שנה התהלך שמואל תמיר ממפלגה למפלגה, הלך ושוב, (שמונה או תשע מפלגות עד עכשיו) וגרר אחריו סוס עץ גדול.

אחרי 30 שנה כבר כולם היו צריכים לדעת, שזהו בעצם סוס טרויאני, „טרויאני“ מאד. אבל בד"ש לא שמעו, משום-מה על הסוס של שמואל תמיר.

בד"ש חשבו, שזהו סתם סוס עץ גדול ויפה. יום אחד אמר יגאל ידין לאמנון רובינשטיין ולמאיר זורע: למה לא נכניס את סוס העץ היפה אל מפלגתנו? אולי הוא יביא לנו מזל וברכה במערכה הקשה, במערכת הבחירות?

תמיר המערך מכלגת העבודה - מכ"ס

הגיש בקשה לאשרת-ייצאה לישראל, נאלץ איליה לעזוב מייד את עבודתו ככוכב ה"להקה שבמיסגרתה הופיע, ובמשך השנה ומחצה שחלפו עד לקבלת האשרה המיו"חלת, היה מחוסר-עבודה. כבר אז חלם על הקמת להקת-מחול בישראל. השתוקק להוכיח לרוסים. "הם משתגעים", הוא אומר היום. "לא מבינים איך עשיתי את זה".

בהגיעו ארצה, ויתר על לימוד העיברית באולפן, ותחת זאת עשה ימים כלילות בנמל-התעופה בן-גוריון בלוד, בהמתנה לעולים מגרוזיה. בהגיע קבוצות כאלה היה איליה "חוטף" לו את אלה שידעו לרקוד, לנגן ולשיר. לאחר עמל רב הצליח לקבץ סביבו כ-40 רקדנים מעולים, מרביתם אקדמאים שהריקוד הוא תחביבם. איליה התרוצץ והשיג כלי-נגינה ותלבושות מקוריות מגרוזיה. "אני רוצה להקה מקורית, אמיתית, לא צחוק", הוא מצייד. וחקל אכן גומל להם כערכם. יש להם כבר חסידים ואמנים, הזוכרים ואוהבים, הבאים להתבשר, אולי, בניחותותיה של המולדת הרחוקה. בעולם המערבי אין בי נמצא להקה גרוזינית מקורית. זוהי הראשונה, והיחידה בינתיים. מתחריו היחידים של איליה הם הרוסים, והוא משוכנע ש"ביס אותם בתחרות על רכישת אהדת הקהל. "אנחנו טובים", הוא אומר, "ובשי"ביל הרוסים זה לא טוב".

אבל גם בישראל עדיין לא לגמרי טוב. אומר איליה: "הכל טוב, אבל אין כסף. משרדי החינוך והקליטה עזרו לי קצת. אבל זה לא מספיק. תילבושות, תיפאורה, טכניקה — הכל עולה כסף, וכסף אין. הרקדנים מופיעים בהתנדבות, אבל הם באים מכל הארץ, והוצאות-נסיעה מחיפה וקריית-גת צריך לשלם, נכון? אני חייב לכל הרקדנים הרבה כסף, ואין לי. ב"הופעה האחרונה עשיתי על הבמה פעולת חדש. שלג. המון שלג כיסה את הבמה. שלג עולה הרבה כסף. מאיפה אקח? "

"הכי טוב בעולם!"... הלהקה חשובה

איליה נמטשווייזי במחול גרוזיני פרובוקציה למוסאייב

"אנחנו בעצמנו עובדים כבר שלושה חודשים בלי לשלם אגורה אחת. אין. אני כבר חודשיים לא קיבלתי משכורת. אם נצטרך לסגור, כל חמש השנים שהשיקענו בלהקה וכל הכספים של משרד החינוך והקליטה, הכל יילך סתם. כל-כך חבל. להקה כזאת — לוקח עשרים שנה להביא אותה לרמה שאנחנו הגענו בזמן הקצר הזה."

"כל הממשלה באה לראות אותי. חיבקו אותי, נישקו אותי, אמרו לי: 'איליה, אתה גדול. אבל כסף אין'. הם לא מבינים שזה לא בשבילי, הכסף. איליה לא צריך כסף, זה בשביל כולם! אני רוקד כבר מ-1941, זה בדם אצלי, זה לא צחוק. אני מבין מדינה קטנה, אין כסף, אבל צריך לעשות משהו. אחרת האנשים יפסיקו להופיע. או שיקבלו לפחות דמי הוצאות, או שהם יילכו."

איליה נמטשווייזי (מימין) וידיד * חטיפה בנמל-התעופה

"זה חשוב מאוד, העניין הזה. אני רוצה לעשות שם טוב לארץ-ישראל. אני יכול להביא הרבה עולים. בגרוזיה ישמעו ש"איליה משגע את הרוסים, יבואו כולם. אם היה עוד קצת כסף, תוך חצי-שנה אני יכול להיות הכי טוב בעולם! הכי טוב!"

ישראלים בחו"ל

הדרכון האבוד

דרכונו של אזי כץ

נגנב בהולנד, ואחרי

מאסר בשוודיה הוא

הוחזר לישראל בעיכורו

הכושי גבה-הקומה הסתובב באי-מנוחה בין השולחנות במסעדה הישראלית דל"י

עבורו חבר. "בהולנד", הוא מגלה, "אפשר להשיג דרכון מזוייף תוך שעותיים בלבד. דרכונים נגנבים שם בכמויות אדירות, ועוברים מיד ליד. פעם שמעתי על משהו שאיבד דרכון וכשביקש לקנות חדש, מזוייף, קיבל את שלו."

עם אותו דרכון אמריקאי מזוייף נסע אלי לשוודיה ועסק בהפצת תמונות בגוטי בורג, העיר השנייה בגודלה בשוודיה. אולם גם כאן נעצר "באופן שיגרתי" לדבריו, על-ידי המישטרה השוודית, וכש"התברר כי דרכונו מזוייף, נכלא למשך כשבוע."

הכל בגלל סמים. "שם כבר נשבר" תל מודה אלי, "וסיפרתי את כל הסיפור לאיזה קצין-מישטרה שוודי. הוא התקשר לשגרירות הישראלית בהולנד, ושם הודיעו לו שדרכונו נשלח לארץ ואני צריך להגיע ארצה אחריו. אז חשבתי לעצמי: אלי, הטיוול שלך נגמר!"

ואכן, לא חלפו שעות רבות ואלי הועלה על מטוס לישראל. לנמל-התעופה בלוד הגיע ב-8 בחודש שעבר. "כאן חיכה לי ההלם השני, אחרי המעצר הקפוא בשלג השוודי", הוא משחזר את קורותיו. "בלוד ניגש אלי פקיד חמור-סבר, הציג איזה מיסמן והחרים את כל מה שהיה איתי" — ספר על מסעותיו, שכתבתי בשנה האחרונה, מיכתבים, תמונות, כל מה ש"היה לי."

"ישר מלוד פניתי בבהלה למישרד הפנים, למחלקת-הדרכונים. שאלתי מה קורה עם הדרכון שלי, ועם כל מה ש"הותרם אצלי, אנחנו צריכים לדון בך."

אזי כץ וידידה אחרון ההיפים

השיב לי הפקיד, תבוא בעוד כמה ימים." מאז ניגש אלי כץ מדי כמה ימים ל"מחלקת-הדרכונים במישרד-הפנים, בקרייה בתל-אביב, אך איש אינו טורח להסביר לו, לטענתו, מדוע הוחרמו חפציו ומדוע מסרבים להחזיר לו את דרכונו.

"נאמר לי רק ברמז", הוא אומר, "ש"עברתי לטיפולו של מחלקת-הסמים במטה הארצי בירושלים. פניתי גם לשם, וגילו לי שבאיזה מיכתב ששלחתי פעם מחו"ל כתבתי שלקחתי בהולנד סמים. טוב, בזה אני מודה. לקחתי בהולנד סמים! אבל כאן, בארץ, מילאתי את כל חובותי. כל חיי חלמתי על טיול ארוך בחו"ל, שהופסק עכשיו רק בגלל המיקרה של גניבת דר"כוני, ואיש לא מוכן לתת לי תשובה!"

געגועים לחברה. בימים האחרונים פנה אלי אל עורך-הדין אביגדור פלדמן, ממשרדו של עורך-הדין אמנון זיכרונג, וזה פנה במיכתב למישרד-הפנים בבקשה לברר מדוע לא נענו לבקשתו של כץ לקבל את דרכונו וחפציו האישיים. שי הוחרמו בנמל-התעופה.

ממישרד-המישטרה נמסר כי "מכירים את הבעיה. צריך דיון. בינתיים אין תשובה". מסרו. ואלי כץ מסתובב מודאג, עצבני וממורמר, חושב על חברתו האוסטרלית, ועל הפגישה שקבע איתה לתחילת החודש הבא. בהגה.

כדיראן תדיראן

מהפכה בשיטות השיווק של מוצרי חשמל ביתיים

תנור בישול
ואפיה-תדיראן

החל מ-
199 ל"י
לחודש

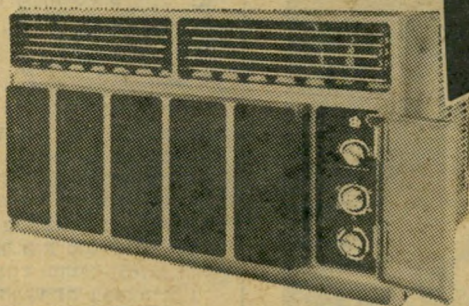
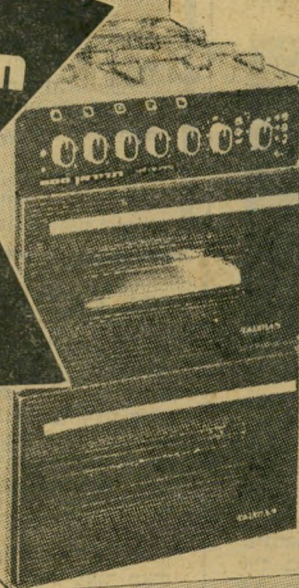
**זכור!
ה"מי" חשוב כמו ה"מה"**
חשוב לקנות את המוצר הטוב
ביותר ומהפירמה הרצינית
ביותר. קניית מוצר של
"תדיראן" זו ההשקעה
הנכונה, הכדאית
והבטוחה ביותר.

החל מ-
275 ל"י
לחודש

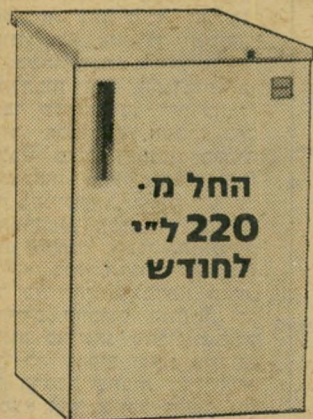

טלויזיה
תדיראן

תדיראן-
המזגן
החסכן

החל מ-310 ל"י
לחודש

החל מ-
220 ל"י
לחודש

המקפיא המשוכלל
פריזר תדיראן

החל מ-
380 ל"י
לחודש

תדיראן 400-מקרר ההצלחה
מוגן בפני חלודה. ניתן להשגה ב-5 צבעים.

החל מ-
325 ל"י
לחודש

7 דגמי מכונות הכביסה
פאר תוצרת SIEMENS
הקונצרן הגדול בגרמניה.
כי סימנס-תדיראן זה מושלם.
נדאי תדיראן

זו התכנית המאפשרת לך לקבל מכשיר חשמלי מעולה בתנאים נוחים לכל כיס. עם הפקדת פיקדון, ניתנת לך האפשרות לשכור את המוצר לתקופה של עד 24 חודשים כאשר בדמי השכירות לא יחול כל שינוי לרבות התייקרות מחיר המוצר, העלאות במיסים או פיחותים. ניתנת לך הברירה בתום השנתיים לקבל המוצר לבעלותך, כשהפיקדון ישמש תמורה סופית לרכישת המוצר. הנך זכאי בתום השנתיים להחזיר המוצר ולקבל פיקדון בחזרה בתוספת 50% מהפיקדון לזכותך (למעט טלויזיה ותנור).

השם תדיראן פירושו: איכות * אחריות * שירות

טניי תדיראן תל אביב קרליבך 27, טל 285151. ירושלים שמאי 9, טל 234867. חיפה ככר מאירוהף 5, טל 511232-3. באר שבעי החלוץ 128, טל 36565. נתניה: שער הגיא 1, טל 38428.

איכתבים

מי זקוק לאהבה?

מאז קיבלתי לידו את ערירי כתו של מדור זה, אני מת' ייחסת ברגשות מעורבים ל' מיכתבים שאינם כוללים רק הצעות התכתבות כנות ותמי' מות. הנשמה הפוריטאנית שלי נאבקת עם עצמה כשאני צרי' כה, למשל, להחליט אם לתת פירסום למיכתבים כמו מיכ' תבו של (1/65):

"אני בן 29 ויש לי בעיה. אמנם אני נשוי ויש לי שני בנים. אבל אני סובל מחוסר אהבה וזה דבר גורא. לכן אפי' נה אלייך, גבירה נאווה. אם את גרושה, או אלמנה בודדה באפלה ולפעמים זקוקה גם את לאהבה. קולי חולף ברחובות ריי קים. ליבי קורא לשווא בשמך והד בודד עולה ממרחקים ו' עונה לי במקומך. עם ערב שוב עולה דמותך מולי ושוב ליבי ממשיך לחלום: הרוח מתחלפת. תהיה פה סערה. ו' כאשר אנחנו שנינו מסביב הכל שלווה. בואי נטייל לידה אל מול וריחה, בואי ילדה ונציץ בפריחה, בואי אלי בלי סיבה, אולי זה זמנית אבל יפתור בעיה..."

בהערת שוליים הוא עוד מעז לצייץ שהוא ביישן עם נשים. ואולי זה מה ששיכנע אותי לחרוג ממנהגי שלא לעודד דרך מדור זה ניאופים וכיוצא בזה.

שייכות צה"לית

היא בת 18, אביבים וחצי" (ותהרגו אותי אם אני מבינה מה זה חצי אביב), אבל מרגי' שה את עצמה "כמו בת 80 לפחות". לא מבחינת הצורה, אלא מבחינת ניסיון-החיים שלה. כך היא טוענת. וכמו ש' ניתן לנחש מהגיל (2/65) היא חיילת המשרתת בכוחותינו ב' שלב זה. וזה עושה לה, כל' שונה, "לא טוב על הנשמה". "כשהתגייסתי, הייתי חדורה התלהבות ורוח התנדבות. ב' משך שנה תמימה, שקדמה ל' גיוס, חלמתי על הימים בהם אלבש מדים ואתנסה בחווית העצמאות, הרחק מהבית והרי' חק מהמישפחה. האמת היא ש' ההתרגשות חלפה די מהר ו' את מקומה תפסו הגעגועים דווקא לכל הדברים שרצייתי כל כך להינתק מהם: הבית, ההורים, החברים, הנחיות והי' פינוק. לא שאני מתלוננת. אבל אין לי, במקום שאני משרתת בו, הרגשת שייכות. כך שאולי יימצא אחד שיוכל להעניק לי הרגשה כזו באמצעות מיכתביו. לא איכפת לי מי זה יהיה. הי' עיקר שיהיה במכתביו כל מה שחסר לי: חום, יחס וקירבה."

אם יש לך מה שחסר לה, אולי יהיה לה מה שחסר לך.

הגבול האכזרי

למרות הניסיון המר בעבר

מיכתב פרס

מפחיד, נפחד ומסובך

"אני רוצה אהבה!" זועק אלי (7/65). אני יודע לאהוב ורוצה להיות נאהב. להרגיש שיש מישהו שאיכפת לו ממני. כי אני בנפשי טיפוס שמסוגל ליצור. אני מחפש את זה או זו שאצור למענה/נו."

"הרבה הספקתי לעשות בחיים הקצרים שלי (24). הספקתי להתגלגל בהרבה מקומות. הכרתי הרבה אנשים. יש לי הרבה חברים וחברות, ידידים ומכרים. אבל כולם נעלמו. בצר לך אתה רואה מי באמת החברים שלך ומוי לא."

"אני לא זקוק לרחמים. אני שונא אנשים שזקוקים לרחמים ואנשים שמרחמים. אבל אני רוצה אהבה. אני רוצה שיכירו בי כפי שאני. שיעזרו לי. אני עדיין נוקא. אני רוצה ללמוד עוד. אני רוצה בית. בית אמיתי. חם ואוהב. בית שארצה לשוב אליו אחר יום עבודה. בית שאדע שמחכים לי בו. שישאלו אותי איך עבר עלי היום ומה עשיתי?"

"אני מחפש את האשה ולא חשוב בת כמה היא, מאיזה מוצא, מה מעמדה ומה מצבה המשפחתי. שתעזור לי, שתעמוד לימיני כשצריך. שתעמיד אותי על הרגליים. כי כיום אני בהחלט לא מסוגל לזה לבד."

זהו, למעשה, קטע הסיום של מכתבו. הוא השכיב את עצמו לפני, כמו על ספה של פסיכולוג ושפך בפני את מר שיחו. "פגשתי פעם נערה העוסקת גם באסטרולוגיה וקריאת כף יד באופן רציני ביותר. אחרי שללה שלם ישבתי לידה עם ידיים פרושות היא טענה שאני הטיפוס המעניין, המפחיד, הבלתי-מובן, הרגיש, הנפחד והמסובך ביותר שהיא פגשה." ואם גם את מעוניינת לפגוש אחד כזה, ולוא רק לשם עריכת אנליזה, הוא ממתיק לך.

מכתב פרס השבוע מזכה את שולחן בשי' — חבילת מוצרי-יופי של חברת הדס בשווי של 200 ל"י. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

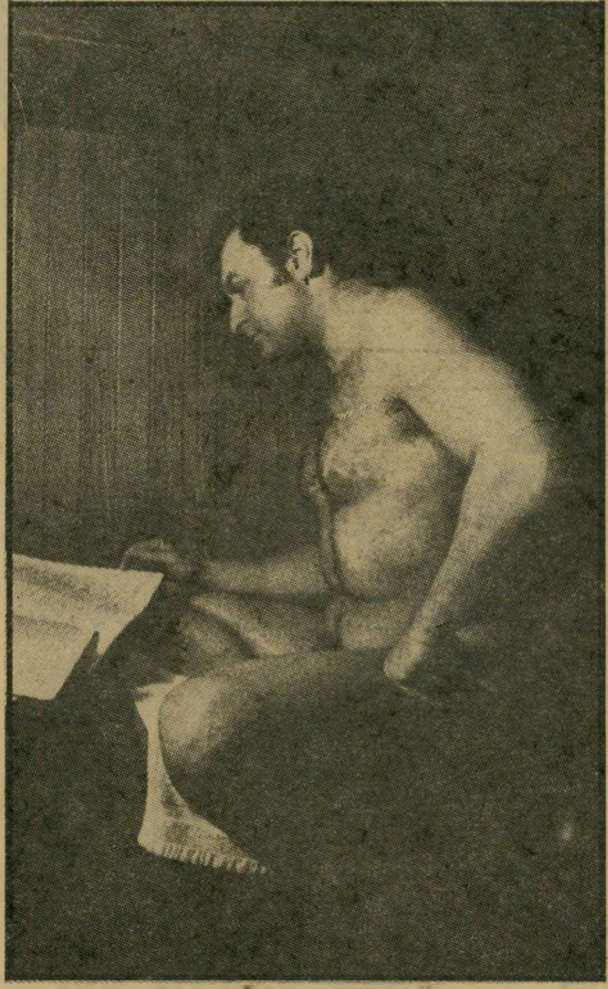
למי יש דם?

אם אתה סבור שיש לך דם (4/65) תובעת ממך להוכיח לה זאת. "אל תתפלסף בבירבורים וכל שאר האוואנסות. תן כיסוי למילים. תראה לי שאתה שווה את המאמץ לכתוב לך תשובה ולהניח לך להיווכח שאני בשר ודם, כמון." יש לה, היא מבטיחה ב' ענווה, "ענינים ירוקות, שיער שטני גולש, גיורה מאוד מאוד נשית (כולל כל הבליטות ב' מקומות הנכונים) והמון חד' וות'חיים המחפשת פורקן בכל שעה משעות היום והלילה." והיא לא מתכוונת לבזבז את חדות החיים שלה, כך היא טוענת, על כתיבת מיכתבים: "מספיק כתבתי בבית-הספר." מה שהיא תובעת ממך, בכדי שתטריח את עצמה להתייחס אליך, הוא שתשלח לה תמונה "כפי שאתה נראה היום ולא כשהיית תינוק על ברכי אמך." זאת בתנאי שאתה בין הגילים 24-27, תל-אביבי, בעל אמי' צעים ואוהב חיים ובילויים כמוה.

היא מבטיחה לשלוח חזרה את התמונה לכל מי שלא ימצא' חן בעיניה. לאלה שכן, היא מבטיחה לשלוח את עצמה, "כמו טיל."

סכסית ו/או חמודה

"החורף הלך ונגמר לו ואני חש באוויר את האביב," מש' תפך לי (5/65). "רוח האביב והקייץ משכרים אותי, הקייץ מדליק אותי ומעיר אותי מתר' דמת החורף." "אני, 32/177, אקדמאי מתל-אביב, אבל לא הכרתי שגם היא תהיה אקדמאית. מה שכן, שתהיה קצת בת-שיחה. אוהב עליונות, שמחת-חיים, חמימות

מישהו מיותר בשבילי המיסיקה שנינוכם. דינמו העירום בעל הגוף הגברי המוצק, המעיין בפרטימורה שלפניו דווקא כשאני, אינו אחר מאשר מידעני זוכן מהאבה, מנצחה ומנחלה האמנותי של התומורת הפילהרמונית הישראלית. הזדמנות בלתי חוזרת לראות את זוכין כפורה נדירה זו ניתנה השביע' פאריס דווקא, לשם הגיע זוכין, לניצוח על סדרת קונצ'רטים.

ואפילו סקס. לא הרבה, נכון? כמו כן אוהב מוסיקה, בייחוד פופ. בת-הזוג שאני מבקש ל' צרף לתחביבים אלה אינה חיי' בת להיות חתיכה, אף כי גם כזו לא הייתי דוחה (תראה איזה אדיבות יש ב'). אך לעז' מת זאת רצוי' שתהיה סכסית ו/או חמודה ו/או נועזת. כזו שאוהבת לקבל ולתת חמימות וחן."

"אני מכחיש שאני מחפש ידידות. בין היתר ליחסים אינ' טימיים (והרי זה טעם החיים). לא היה מזיק אם תהיה גם בעלת דיעות חופשיות על הי' חיים ועל הגברים ועל הכל. אודה אם תציין טלפון, ואם תצרף איזה פוטו (שיחזור) סחתן!"

ועכשיו אתן יודעות מה הם לומדים שם, באוניברסיטה.

שבוע של שתיקה

"אם שני אנשים רוצים לחיות בצוותא — בבקשה."

מיכתבים לפירסום במדור זה יש לשלוח לפי הכתובת: מיכ' ישי לציפי, ת.ד. 136 תל-אביב. מיכתבים למכתבים ב' במדור יש יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצונית יש לרשום את הכתובת הנ'ל. על המעטפה הפנימית, מבוילת בבול של 50 גאורות, יש לר' שום, בצד ובספרות קטנות, את מיספרו הסידורי של המכתב. מיכתבים בודתי מכווי-יים לא יישלחו ותעודתם-

אבל לשם מה צריך להדביק על זה את תווית המוסד הי' קרוי נשואין? מתנפלת עלי ישר בהתחלה (6/65), כאילו אני היא שהמצאתי את המוסד הזה.

"חיי הנשואין מבוססים על שיגרה, הרגל ופשרות. אז אם אין ביכולתו של אדם לשאת את השיגרה, למה הוא חייב לשאת אותה בימי חייו הקצרים עלי אדמות? לי נראה מוסד הנשואין לא יותר מאשר מוסד לביטחון סוציאלי. אבל גם הי' מוסד לביטחון-לאומי הוא כזה. בכל זאת אף אחת לא מבקשת להתחתן עם המוסד לביטחון-לאומי."

יש לה עוד דיעות בעניין הי' זה, שהיא בטוחה ודאי שהיא הראשונה שהמצאה אותן. כמה מהן אולי עשויות לעניין אותך. אבל אני כבר קראתי אותן בכל מיני מקומות את ריט. בכל אופן, לה הי' תה דרושה כל ההקדמה הי' זאת. כדי לודא שאני לא חר' שדת בה שאם היא כותבת אלי זה מפני שהיא מחפשת בעל. וגם אתה שלא תחשוד. זה הי' דבר האחרון בעולם שהיא חר' שבת עלי. מה שהיא רוצה באמת זה י'די. "ידיד אמני' תי. כזה שיהיה מוכן לסבול אותי גם כשאני איחסית ובעתי' סית ושקועה עמוק עמוק בבוי' הזה של הדיפרסיה. כזה שלא יברח ממני גם אם שבוע שלם יתחשק לי פתאום לשחק."

אני לא יודעת למה זה מגיע לך. אבל אם אתה סבור שכן, אין כל מגיעה שאעביר אליה את מכתבך. כן, שכחתי כיכ' לל: היא בת 21. ואני לא רוצה לדמיין מה יהיה איתה כשתגיע ל-22.

ספר פסח בהלכה

למתנה לטיול לנסיעה למנוחה

רגזיים
א. ל. דוקטורוב
מאנגלית:
אהרן אמיר
205 עמודים

תיאור חי ותוסס של אמריקה מאז ראשית המאה ועד לתחילת מלחמת העולם הראשונה. עירוב של עובדות וסיפורים בדיוניים, דמיון ומציאות. נכתב על-ידי אחד הסופרים האמריקאים גדולים בזמננו.

פחד גבהים
אריקה ג'ונג
מאנגלית:
עדי זרטל
298 עמודים

סיפורה האישי של איזדורה וינג, צעירה יהודיה מבריקה מניו-יורק, המבלה את ימיה בהזיות בהקיץ, בחיפוש אחר מושיעים ופסיכיאטרים שיעשו סדר בחייה ובנשיות. נואש למצוא את עצמה ואת אושרה. איזדורה מוכנה לעשות הכל על מנת להשתחרר. רומן ארוטי, רב-מכר שהפך כבר לשם דבר בכתיבה המודרנית.

הכריש
(מלתעות)
פיטר בנצ'לי
מאנגלית:
עפרה בן-עמי
233 עמודים

חופה של עיירת נופש בלונג-איילנד משמש כזירה לפעילות יצור אימתני — כריש לבן ענק. הכריש הינו ישות שטנית המערערת את שלווה העיר כולה, חושפת פחדים ומתחים וקורעת את המסווה מעל רשעותם ורצינותם של בני אדם. רב-מכר עולמי שהופך גם כסרט (מלתעות) פופולרי ביותר.

קון הקוקיה
קון קיזי
מאנגלית:
א. עוזרד
272 עמודים

קון הקוקיה, שהופק גם כסרט השנה ב-1976, נחשב היום לקלאסיקה בספרות האמריקאית החדשה. סאטירה שחורה שוברת לב ומצחיקה. יצירה של מרידה ומאבק לשחרור, של הרוח החפשית מול מערכת שלטונית טוטאליטארית — ושל תבוסת היחיד.

הנשר נחת
ג'ק היגנס
מאנגלית:
אליעזר כרמי
375 עמודים

ספר מתח על מחלקת צנחנים גרמניים שנחתה בחופי אנגליה ב-1943 כדי לחטוף או לרצוח את וינסטון צ'רצ'יל. בקרוב — סרט שנעשה לפי הספר.

תמונות
מחיי נישואין
אינגמר ברגמן
משבדית:
איתמר אבן-זוהר
199 עמודים

ששה דיאלוגים על אהבה ונישואים — במערכת יחסים סבוכה בין בעל ואשה. יצירתו של הבמאי השבדי המהולל התחילה כמחזה טלביזיה בשפה המ-שכית, הפכה לסרט מעולה וליצירה ספרותית-חברתית שתורגמה עד כה ללשונות רבות.

שיני חלב
יהונתן ג'ון
170 עמודים

רומן ראשון של המשורר והסטיסטקן בן ה-29. מסע נוסטאלגי ואירוני אל הילדות שבמושב, הגיוס לצבא — והחווה של חיי משורר. סיפורו של דור — מוגש על-ידי בן הדור.

איש המרתון
ויליאם גולדמן
מאנגלית:
אליעזר כרמי
261 עמודים

ספר מתח ורומן עוצר נשימה. מרתון הרפתקאות בכל חלקי תבל העוסק בנאצים לשעבר, ויהודים בהווה. „איש המרתון” היה הרומן הנבחר של מועדון ספר החודש בארה”ב והפך לסרט קופה עולמי וליצירה המתורגמת לשפות רבות.

קח אתך ממבחר ספרי הכיס שלנו

זמורה ביתן מודן - הוצאה לאור

הפצה: ג'ד' רח' צ'לנוב 13 ת"א, טל. 823701

י"א ניסן תשל"ז 30.3.77

שנה 41

60 עמודים

דמייה: 8.00 ל"י (כולל מ.ע.מ.)

מספר 2065

העולם הזה

שבועון

גרמני

טוען

גם מיליונר

ישראלי זה

הוא

נכבד

בין אנשי

גאורג וינטנר-ורדי וידידה בהרצליה